Att erövra rymden 24, Mån - och Marsresor

Att erövra rymden 24, Mån - och Marsresor

av Josef Kemény 2024-12-21

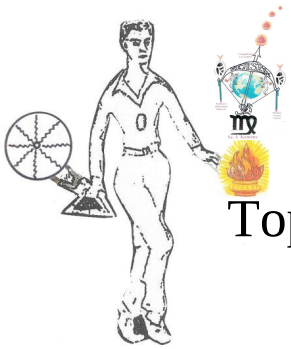

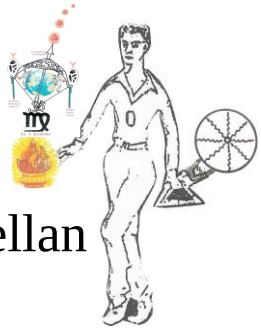

Topphemliga militära månfärder mellan år 1962 och 1966. USAF

Vad borde livet utan rykte?.....

E-postmeddelande till Luca Scantamburlo, 2008 - Världsberömd italiensk journalist och författare….

En f.d. amerikanska testpilot skrev ett mejl till Scantamburlo 2008 i vilket han kortfattat berättar om fantastiska händelser som ägt rum i början av 60-talet. Jag hänvisar till hans mejl:

”Det är ingen tvekan om att USA har varit på månen sedan **1962** men inte använt raketbränsle för att nå dit. Uppskjutningarna av Mercury, Gemini och Apollo användes som täckmantel för det hemliga månprogramet. Det är mycket möjligt att det fanns flera Apollo-uppskjutningar både före och efter det officiella Apollo-programmet, men de skulle ha skjutits upp från Diego Garcia, Kwajalein eller Australien (eventuellt Melville Island) eller en annan hemlig uppskjutningsplats. En Saturn V uppskjuten från Vandenberg, även om det är möjligt, verkar osannolik på grund av raketens storlek och det faktum är att den skulle gå till månen. Jordens rotationshastighet är signifikant i alla Saturnprojekt och därför måste lanseringen ske österut, eftersom en västgående start från Vandenberg skulle vara mycket osannolik ”

I första hand är Vandenberg i början av 60-talet med Saturn V fullständigt oriktigt. Jag har en dokumentärfilm om Vandenberg från 1960 som USAF lagt ut på Internet. Den bekräftar att den f.d. piloten hade fullständig rätt. Därifrån startades inga månfärder då. - Vandenbergs uppskjutningsverksamhet blev aktuell först under 70-talet.

Men vad skriver han, hur börjar piloten sitt budskap om amerikanska månfärder sedan 1962 utan bärraketer och rymdkapslar? Vad betyder detta? Hur kom astronauterna till månen utan jättestora bärraketer? – Det finns bara ett transportmedel till förfogande som kallas för UFO, flygande tefat, eller ett jättestort cigarrformat rymdskepp. - Piloten som mejlat detta budskap hade fullständig insyn i det hemliga månprogrammet och detta budskap sammanfaller med Apollo 20. Piloten, som var USAF testpilot ger en inledande ledtråd:

Om USAF skickade astronauter till månen och månlandade redan 1962 då var i första hand dessa 15 astronauter aktuella för månfärderna mellan 1962 och 1964-66. Men i början av 60-talet fanns inga raketer som transportsmedel till månen, då var UFO, flygande tefat aktuellt. Hur skulle de komma åt UFO, flygande tefat redan 1962?

Man vet att Gustav Hitlers Tyskland avslutade sin mörka och blodiga verksamhet 1945. De bästa raketingenjörerna lämnade Tyskland och hamnade både i USA och i Sovjet. Fr.o.m. 1955 kunde USA utveckla V-2 raketerna som bärraketer till månen, **Apollo-D** bärraket som senare fick namnet Saturn V-5. Samtidigt vet man att det i Nazityskan mellan år 1933-45 fanns en UFO-bas i Ostpreussen där förmodligen Gustav Hitler hade en UFO-bas och framställde flygande tefat (Die Glocke/Haunebu) med hjälp av utomjordingar. 1945, innan G. Hitler försvann, transporterades i ett tyskt flygplan ett flertal flygande tefat, Die Glocke till södra USA med SS General Hans Kammler ombord. Några av G. Hitlers bästa konstruktörer av Die Glocke/Haunebu, såsom Kammler, Viktor Schauberger och Walter Rober hamnade i USA, naturligtvis med utomjordingarnas godkännande. Se vidare **Industri**, länken ***De globala brottens Son,*** sidorna 28-30.

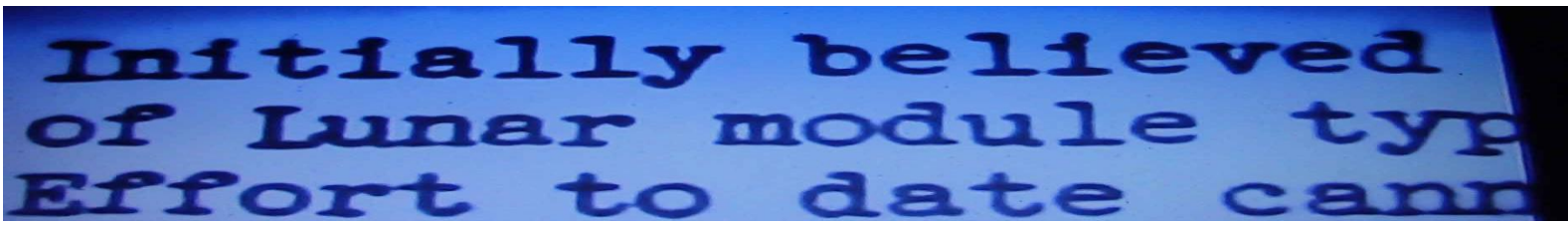

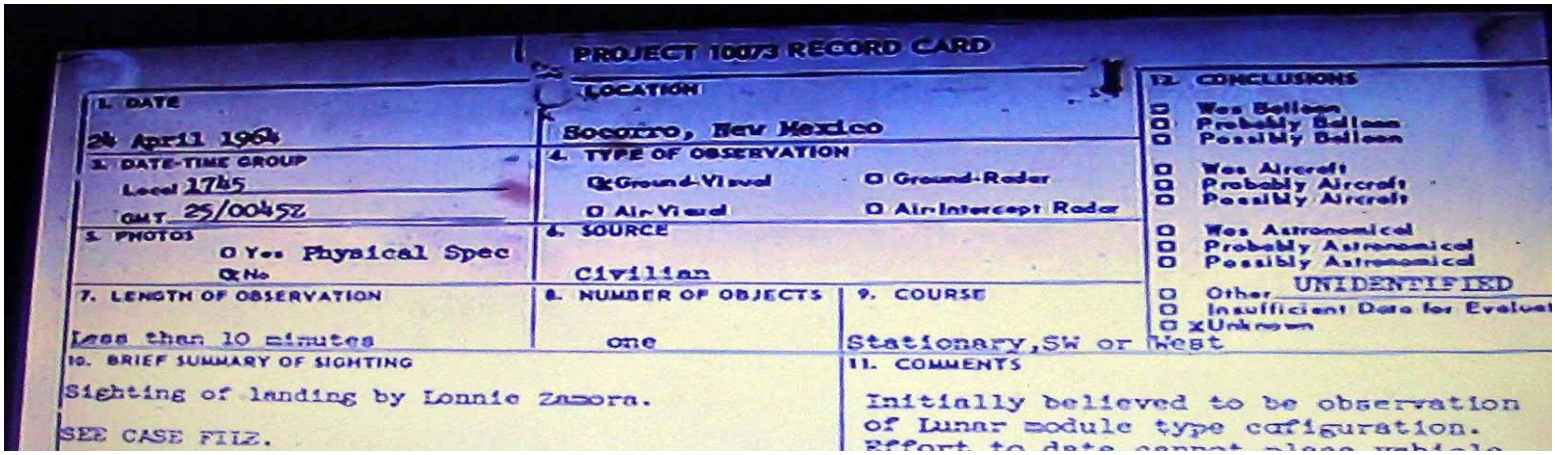

PROJECT 1007/3 RECORD CARD

1. DATE: 24 April 1964
2. DATE-TIME GROUP: Local 1745; GMT 25/0045Z
3. PHOTOS: O Yes Physical Spec; X No
4. LOCATION: Socorro, New Mexico
4. TYPE OF OBSERVATION: X Ground-Visual; O Ground-Radar; O Air-Visual; O Air-Intercept Radar
6. SOURCE: Civilian
7. LENGTH OF OBSERVATION: Less than 10 minutes
8. NUMBER OF OBJECTS: one
9. COURSE: Stationary, SW or West
10. BRIEF SUMMARY OF SIGHTING: Sighting of landing by Lonnie Zamora. SEE CASE FILE.
11. COMMENTS: Initially believed to be observation of Lunar module type configuration. Effort to date cannot place vehicle
12. CONCLUSIONS: O Was Balloon; O Probably Balloon; O Possibly Balloon; O Was Aircraft; O Probably Aircraft; O Possibly Aircraft; O Was Astronomical; O Probably Astronomical; O Possibly Astronomical; O Other UNIDENTIFIED; O Insufficient Data for Evaluat; O X Unknown

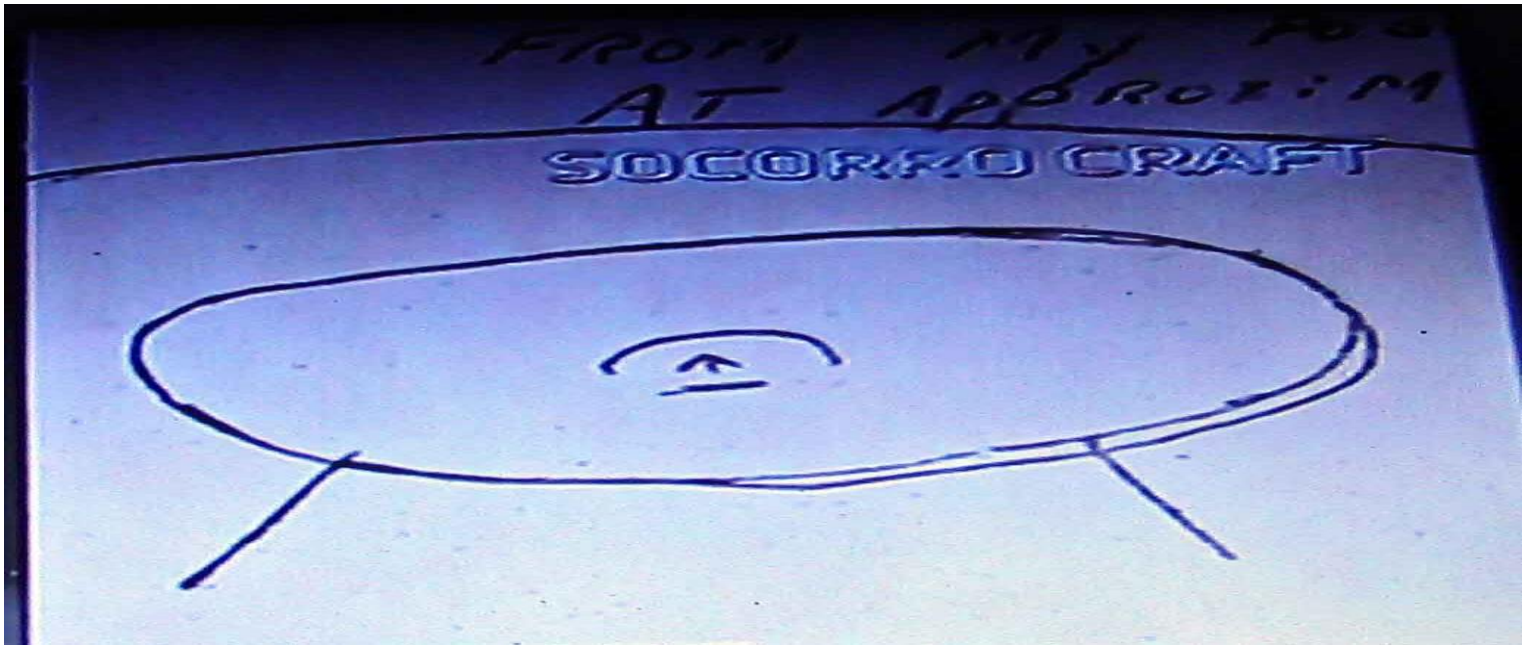

Det första beviset att UFO tillverkades i Nazityskland mellan år 1933-45 i **Ostpreussen, Rymdbas/UFO-bas av nazityskar och utomjordingar. Projektet kallades bl.a. för Die Glocke, ekollon.**

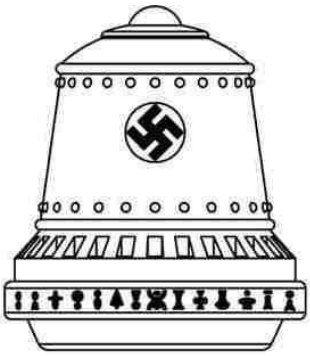

NAZI BELL

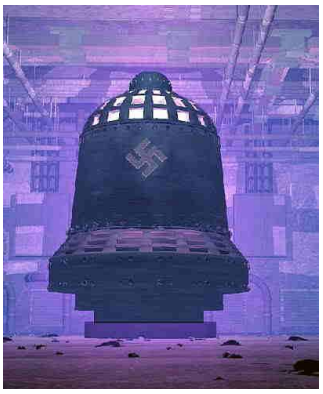

Några testmodeller av Die **Glocke ekollon.**

En testflygning med Die Glocke, ekollon 1935 - 36 i Nazityskland. Bilderna visar rymdfarkosten Die Glocke som står på sin startplats före testflygningen. Observera att bakom projektet stod till 100% utomjordingarna. – Kan detta vara den första, ursprungliga prototypen till Die Glocke före testflygningen???

USAF Ufoutredare **J. Allen Hynek** I hans UFO-utredningar Projekt Blue Book finn UFO händelser sedan 40-talet. En intressant Ufo-händelse ägt rum i Soccorro, New Mexico, 1964. USA.

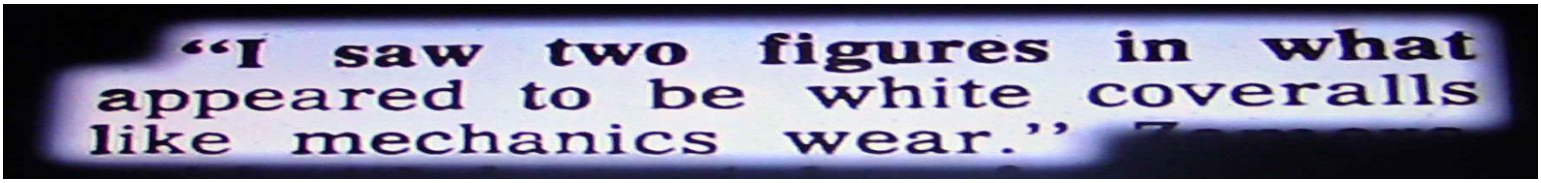

1964 Soccorro,New Mexico, Trafikpolisen Lonnie Zamora berättar själv följande:
Jag jagade en vårdslös förare på väg söderut på Park Street. När jag kom till en liten väg hörde jag en högt ljud. En smäll. Vi har en dynamitskyl västerut där. Jag trodde att det sprängdes. Så jag körde snabbt ditåt. Men när jag kom fram fann jag inte ett sprängt skjul. Istället såg jag nåt jag inte kunde begripa. Jag stack ut huvudet genom fönstret och såg jag ett vitt äggformat föremål. Jag visste inte vad det var då, en vält bil, trodde jag. Jag såg nåt vill, vitt överdragskläder. Jag tror att det var två, för en stod framtill och den andra där bak. Min första insikt var att hjälpa dem. Jag gick dit väldigt snabbt för att kunna hjälpa dem i bilen. Jag klev ur bilen och började gå ditåt när jag hörde en hög smäll, samma ljud, och en flamma undertill hjälpa dem i bilen. Jag klev ur bilen och började gå ditåt när jag hörde en hög smäll, samma ljud, och en flamma undertill. Blev rädd och sprang. Jag sprang ungefär 15 meter ifrån dem, slängde mig på marken. Efteråt hörde jag inte ljudet längre. Jag lyfte på huvudet för att se vad som hände. Det var väldigt tyst då och jag såg det vita föremålet lyfta.
Se vidare länken, Industri **Att erövra rymden 21c, UFO som styr** sidan 133.

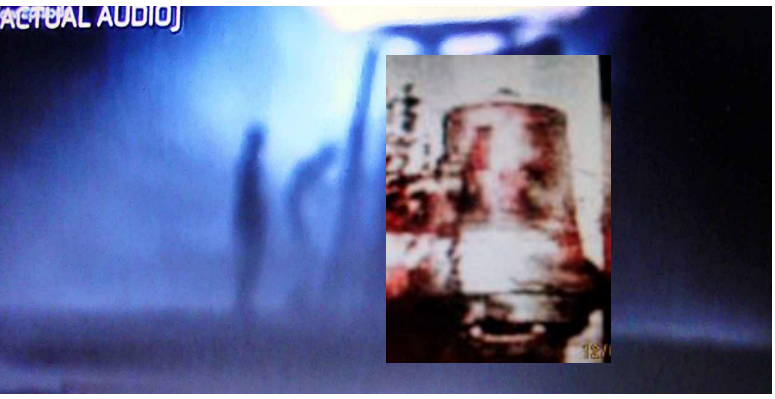

Enligt Zamoras beskrivning eller berättelse ser den ovala månfarkosten/vitt äggformat föremål ut som en vidare utvecklad Die Glocke, ekollon. Den här var ju början av 60-talet. Detta möte med UFO-månlandaren ägde rum i staden Socorro i New Mexico. Det verkar vara så att UFO och USAF hade då detta gemensamma projekt som avser månlandning. Zamora vidare berättar att han såg två män i vitt överdragskläder framtill Ufo-månlandaren. USAF astronauter hade vitta rymddräkter på sig.

,Zamora berättade också att han hörde en hög smäll, samma ljud, och en flamma undertill och då såg jag det vita föremålet lyfta. Detta betyder att Ufo-farkosten hade en annan konstruktion än dem andra UFO-farkosterna. Enligt dokument tillverkades dessa Die Glocke, ekollon i berget Archuleta Mesa, där har utomjordingar UFO-bas. Förmodligen var också USAF inblandade i projektet. Den f.d. amerikanska testpilotens beskrivning om månfärder redan år 1962 kan sammanfälla med detta projekt. Vi tittar närmare på.

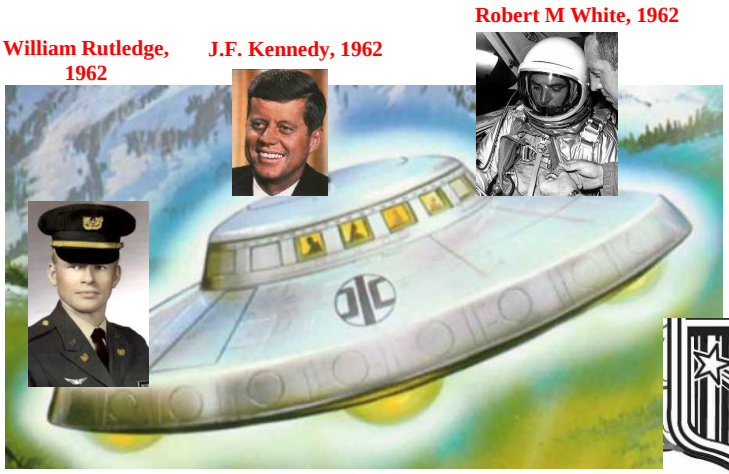

Den första besättningen bestod av den hemlige astronauten William Rutledge, astronauterna White, Robert Michael **(MISS)** och den ende civile var Kennedy, som USA:s president. **MISS-1**. Som studieresa?
Uppstigningsplatsen: Diego Garcia

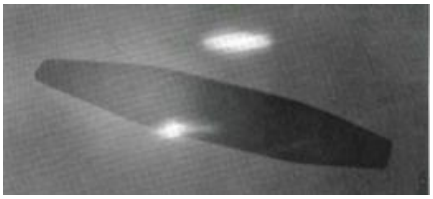

. Enligt piloten skedde månfärden med UFO-farkoster. Start från Diego Garcia 1962 med ett mindre flygande tefat, sedan byte till ett cigarrformat rymdskepp. Även tog man med sig Ufo-månlandaren och två USAF astronauter landade i den på månen. Medan Kennedy fick följa månlandningen från ett större UFO- Vad jag förstår Kennedy var en speciell gäst hos UFO/utomjordingar.

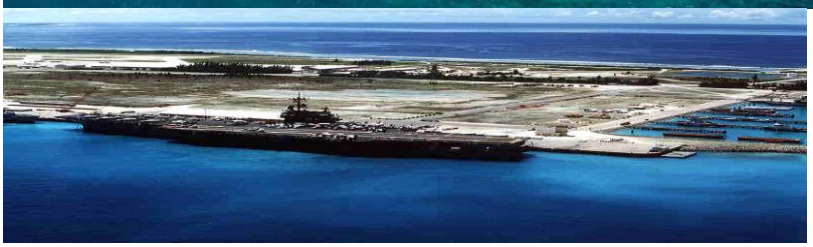

Uppstignings plats var i Diego Garcia, USA militärbas, 1962
Man hade flugit besättningen till Diego Garcia där väntade ett mindre tefat/ufo på dem.

Topphemligt DOD

Enligt vissa ledtrådar var den ena USAF astronaut bl.a. testpiloten William Rutledge som var dåtidens hemligaste USA:s astronaut. Den andra bör vara testpiloten Robert M White. Landningsplatsen på månen är okänd. Det enda som är känd att månfärden ägde rum 1962 med UFOs hjälp. Om det här stämmer då var William Rutledge allra först på månen som militär/USAF astronaut från jorden.

United States Air Force (USAF) 1958

Man in Space Soonest (MISS)*

USAF:s första astronauter, testpiloter

Armstrong, Neil Alden, Bridgeman, William Barton, Bridgeman, Kincheloe, Iven Carl, McKay, John Barron, Rushworth, Robert Aitken, Walker, Joseph Albert, White, Alvin Swauger, White, Robert Michael. Wiliam Rutledges namn står utanför denna lista.

Se vidare länken **Att erövra rymden I,** sidan 6. Dessa astronauter var tillgängliga till UFO månresor 1962-1963.

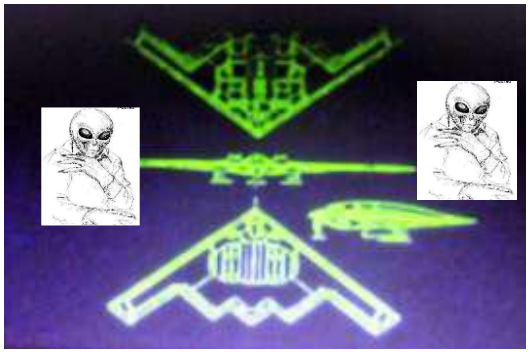

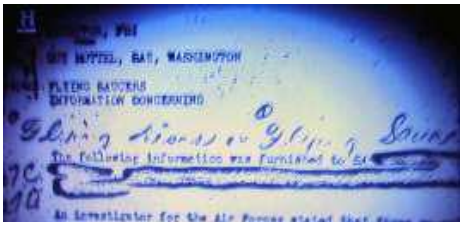

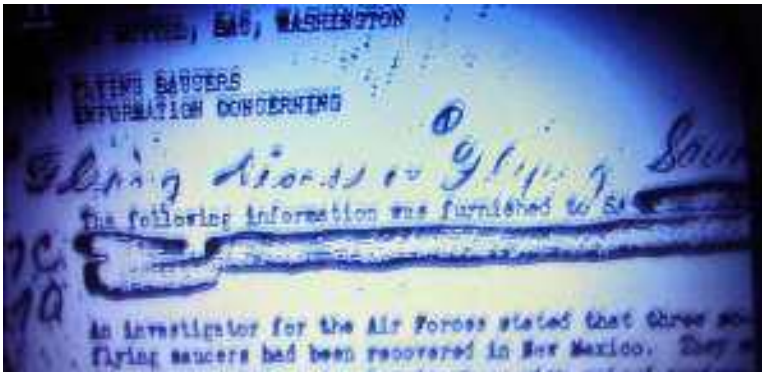

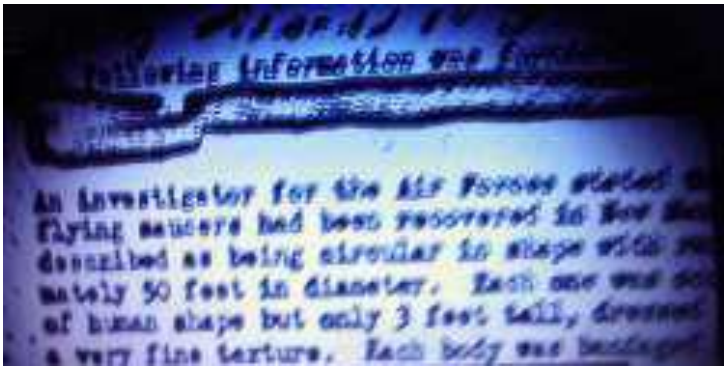

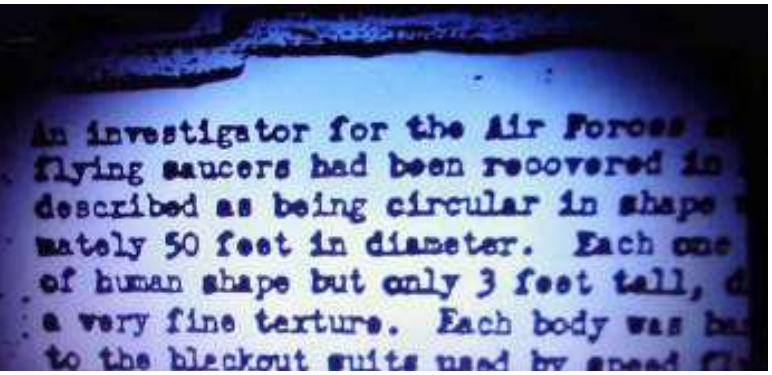

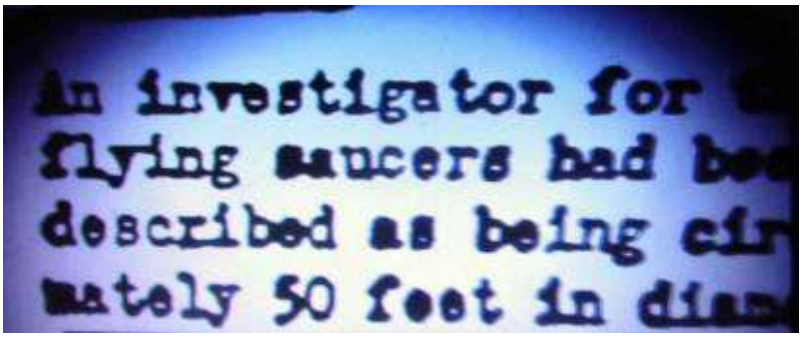

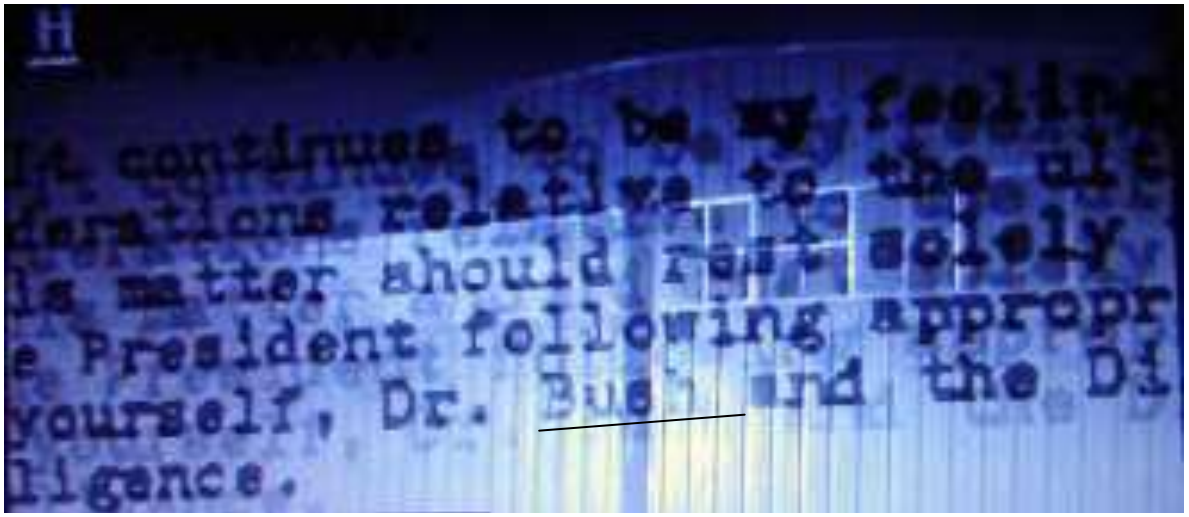

Dokumentet undertecknades av president H. Truman den 24 september 1947
I dokument även Bush d.ä. medverkar….

Domedagsvapen. Tänk på det yttersta vapnet, tidsresor. Föreställ dig ett vapen så kraftfullt att man kan skicka trupper tillbaka i tiden för att förändra historien. Det är det yttersta domedagsvapnet. Men finns det några bevis för de hemliga projekten som bygger på omvänd konstruktion av utomjordisk teknik? 1984 dök det upp dokument från U.S. National Archives som beskrev en hemlig grupp som kallades Majestic 12. Den bildades av president Truman i september 1947.

Enligt papperna bestod kommittén av tolv forskare militärchefer och regeringsmän som skulle undersöka UFO-aktivitet. Vissa tror att Majestic 12 kan ha varit stationerade på Area 51. De är kända som Majestic 12-dokumenten. De diskuterar utomjordiska fenomen och UFON från ett djupt hemlighetsstämplat perspektiv. Allt skapades efter National Security Act 1947 vilket klubbades igenom hastigt bara månader efter Roswell-incidenten. Efter månaders av utredningar konfiskerade FBI dokumenten och förklarade att Majestic 12 var rena bluffen. I brevet nämndes Dr, Bush, var han George Bush Sr?

I verkligheten det här ett avtal mellan USA och UFO/utomjordingar från 1947 som avser de hemliga projekten som bygger på omvänd konstruktion av utomjordisk teknik som gav tillstånd till UFO/utomjordingar att flyta in i Area 51. Vidare detta avtal tillämpades vid månfärderna redan 1962 och tillhörande USAF astronauter 1958 som ovan. Detta avtal förstärktes 1954.
Se vidare länken, Industri **Att erövra rymden 18, Lucifer** sidorna 91-99.

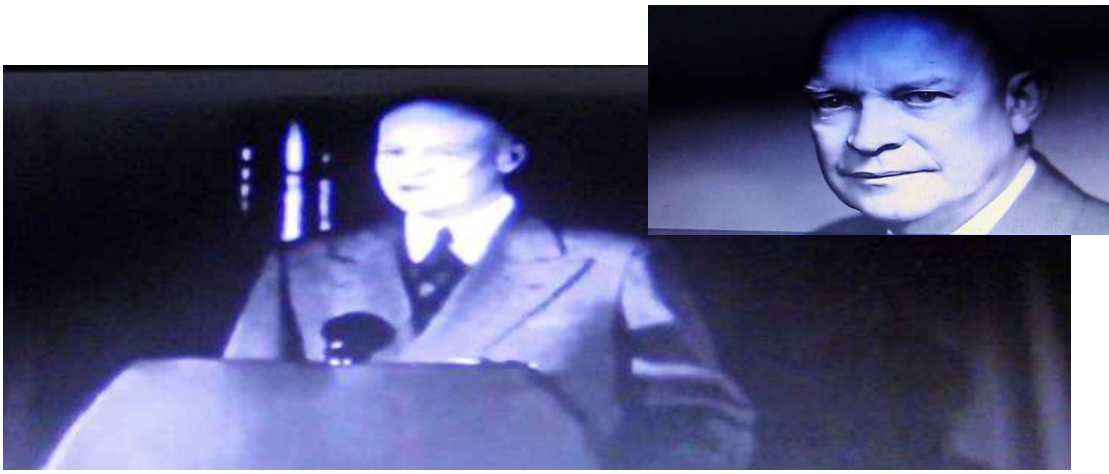

Avtal mellan USA president Dwight D Eisenhower och UFO/utomjordingar 1954.
Laura Eisenhower. Det som jag vet om hans relation med utomjordingar så hölls ett möte 1954 på Edward´s Air Force Base. Det verkade ha diplomatiska avsikter. Det handlade om bytesaffärer med varor, naturresurser, grundämnen och ämnen. Det var i utbyte mot bortföranden. Avtalet från 1954 förstärkte avtalet från 1948 som berör rymdfärderna såväl till månen som planeten Mars. Se vidare länken, Industri **Att erövra rymden 21c, UFO som styr** sidan 183.

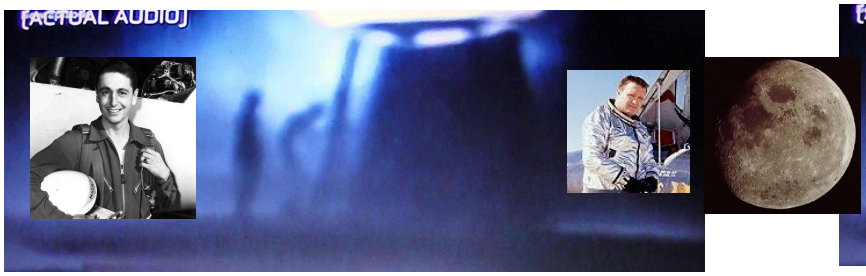

Den andra månfärden och dess besättning;
Scott, Bridgeman och Barton. En studieresa via UFO med utomjordingar.
Scott och Barron landade på månen, medan Barton stannade kvar i den mindre UFO
Månfärden skedde förmodligen 1963
- **MISS-2**.
Se vidare länken Industri **Att erövra rymden I,** sidan 6

Den tredje och sista månfärden via UFO 1964.
Den sista besättningen som studieresa: Amstron, Rushworth och Crews. Enligt min uppfattning. via ledtrådar Armstrong och Crews landade på månen medan Rusworth stannade kvar i ett mindre UFO.
-MISS-3.
Se vidare länken Industri **Att erövra rymden I sidorna 10-19**

Enligt avtalet planerades även rymdfärder i första hand mellan jorden och månen som bygger på omvänd konstruktion av utomjordisk teknik bl.a UFO-farkoster. Dessa månresor började som studieresor för USAF-astronauterna. Studie bl.a. om månens historia och skapelse. Även månens baksida. Planerna var att resa till månen mellan år 1962 och år 1966, alltså en resa per år tillsammans med UFO/utomjordingar. Vad jag förstår president Kennedy var inbjuden som turist. Tre månresor ägde rum mellan 1962 och 1966. Frågan är har man landat även på månens baksida? Kanske besättningen MISS-1 och besättningen MISS-2 och 3 landade på månens framsida. Men 1966 blev månresorna avslutade. Varför? Vad hände mellan UFO/utomjordingar och USA?

Svaret finns i Phoenix, Arizona.

Roswell 1947 ett UFO ekollon. störtade, Vraket och döda kroppar fördes till Wright-Patterson Air Force Base

Wright-Patterson Air Force Base. 1947 blev **Mac Magruder** inbjuden till Wright-Patterson. Han jobbade på flygvapnets specialavdelning, sedan i Wright-Patterson Air Force Base jobbade där som demonteringsingenjör. De gick in i hangaren. Inne i hangaren fanns ett material. Det var starkt, men mycket lätt. De drog sina slutsatser att det var från Roswell. Den har varit hemligstämplad. Alltså de gick in i hangaren och därinne fanns allt som var utomjordiskt. De kunde se att det var vraket från ett flygande tefat. De visste att det inte var från denna värld. Tillsammans med vraket var det kroppar. De var korta. De hade långa, smala armar. De hade långa fingrar. Inte lika många som vi har. De kom inte från den här världen. Han såg utomjordiska kroppar på Wright-Patterson och en av dem levde. De hade en levande utomjording åtta månader efter störtningen i Roswell.

Han berättade att experimenten som militären (CIA) utförde på utomjordingen var så extrema att de dödade utomjordingen.
Se vidare länken, Industri **Att erövra rymden 21c, UFO som styr,** sidorna 92-96.
Här har vi orsaken varför bröt UFO/utomjordingar månfärderna med USA 1964. Orsaken alltså var att CIA dödade den levande utomjordingen. Därmed bröt USA avtalet från 1947 och 1954. CIA har en topphemlig inre grupp vars chef var George Bush d.ä. Det var han som gav order att döda utomjordingen som överlevde kraschen. Därefter försämrades relationen mellan UFO och USA.
USAF fortsätter ensam sin månverksamhet genom det nya projektet Taurus. Taurus program omfattade ca sex månfärder inklusive landningar. Ufo hade kontroll över alla dåvarande månfärderna.

Taurus
Orange Mission

Topphemligt DOD

,USAF:s Taurus månfarkoster liknade NASAS:s Apollo månfarkoster. Frågan är: Fick dem behålla månlandaren?.

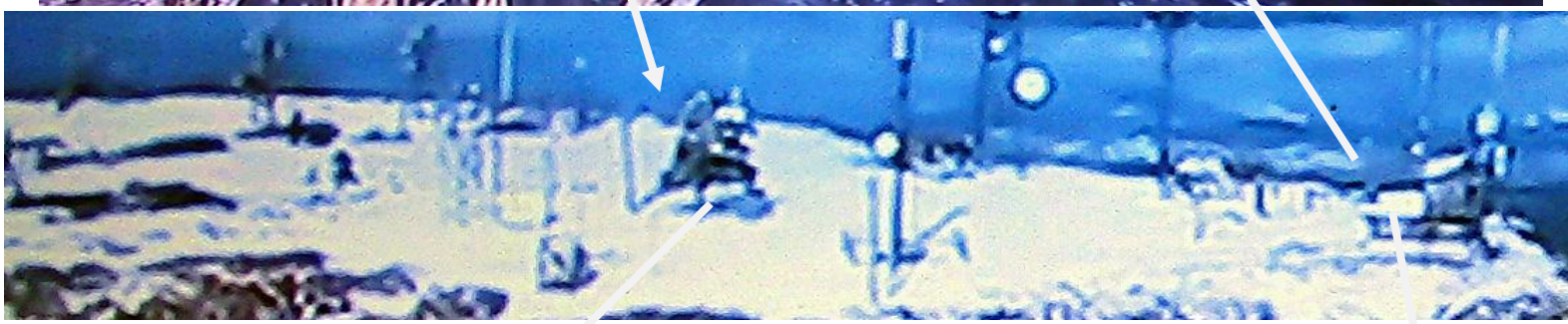

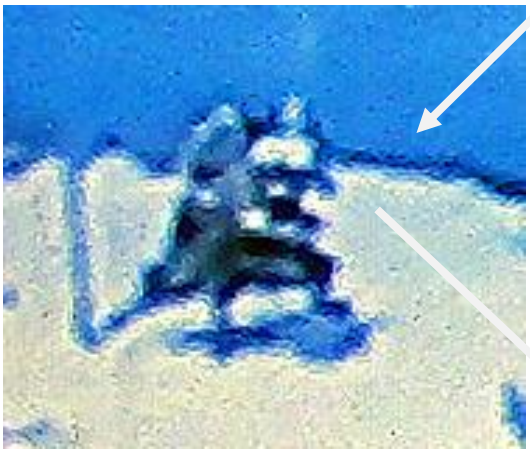

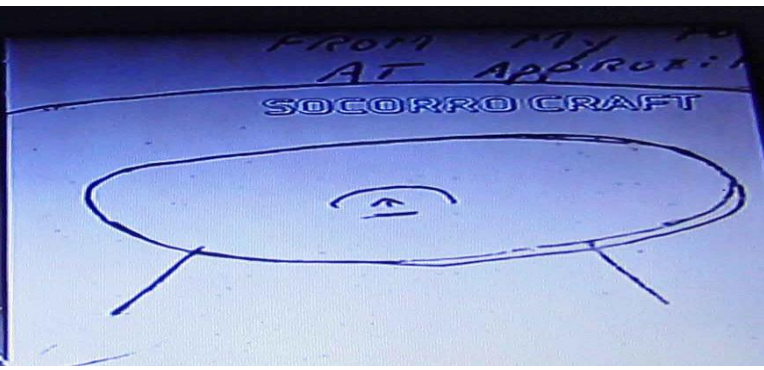

På berget Archuleta Mesa syns två olika föremål som liknar en månlandare. Det kan finnas en bas var som helst där inne. Även syns några figurer som liknar USAFs testpiloter i tjänst med utomjordingar? Basen tillhör utomjordingar.
Där kan man utveckla, tillverka månlandaren som passar till Taurus rymdfarkosten. Hur som helst det kan vara samma typ av månlanderen son tillämpades vid tidigare månfärder med UFO.

Grumman Corporation

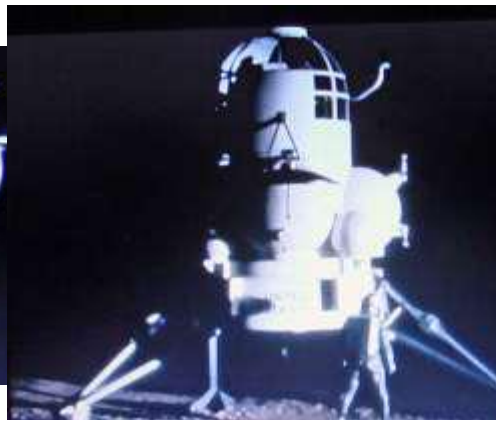

1960-61

Vid sidan om UFO samarbetet. Redan 1958 - 59, i USA, planerade man bl.a. kommande månfärder och månlandningar med jättelika månraketer.
Under 1960 skrev förmodligen i hemlighet DOD/USAF ett avtal med ett litet flygplansföretag på Long Island vid namn Grumman Corporation för tillverkning av månlandaren. Tidigt på 60-talet, 1962/63, åkte företaget till White Sands i New Mexico. Där, mitt i öknen, byggde de en testanläggning för motorer till månlandaren.

Under 1961 tillverkade företaget Grumman en testmodell av månlandaren för de kommande militära månlandningarna. Då arbetade Grumman endast med USAF-uppdrag i största hemlighet.
USAF:s lösning för månlandning. Genom dockning av LM med rymdfärjan/moder skeppet kan man landa på månen. Testmodellen ovan byggdes för detta ändamål.

Det verkar vara så att USAF inte fick behålla månlandaren som användes vid tidigare månfärder med UFO mellan 1962 och 1964. Man fick använda Grummans månlandare istället, som var inte riktig klar för månlandningar.
Grumman var inte riktig klar med månlandaren för landningar på månen men månlandaren fungerade och testades.
OMS! Månlandaren som Grumman tillverkades fungerade inte på samma sätt som månlandaren som tillhörde UFO.
Nu fortsätter vi att följa det hemliga Taurus månprojektet 1964-66.
Det var General Electric, GE Apollo-D-2 månraketerna, som USAF använde för bemannade månfärder mellan 1964-66.

Taurus Orange Mission

Månen

Bridgeman, William Barton
Taurus OM-1

White, Robert Michael
Taurus OM-1

McKay, John Barron
Taurus OM-1

Taurus OM-1
Startade från Diego Garcia 1964
Taurus OM-1 hade samma uppdrag som Apollo-9 hade fem år senare. Testade dockningssystemet runt jorden.

Taurus

Orange Mission

Henry Charles Gordon
Taurus OM-2

Thompson, Milton Orville
Taurus OM-2

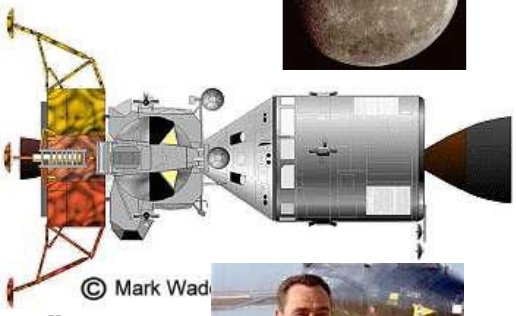

William John "Pete" Knight
Taurus OM-2

Taurus OM-2
Startade från Diego Garcia 1965
Taurus OM-2 hade samma uppdrag som Apollo-8 och Apollo-10 hade fem år senare.
Resa runt månen och testa en nedstigning, därefter återvända till jorden

---

Taurus

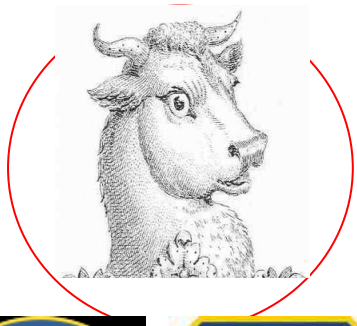

Orange Mission

Armstrong, Neil Alden
Taurus OM-3

William Rutledge,
Taurus OM-3

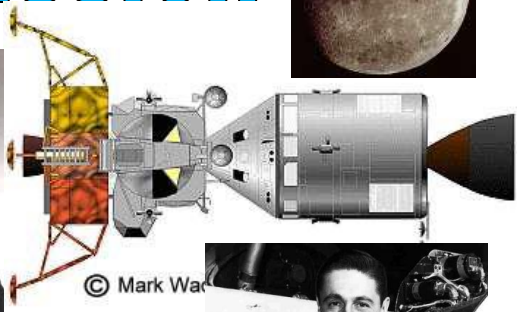

Crossfield, Albert Scott
Taurus OM-3

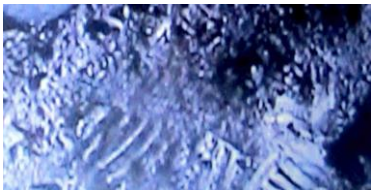

Taurus OM-3
Startade från Diego Garcia 1966
Taurus OM-3 landade på månen 1966. Förmodligen i Sinus Iridum, framsidan av månen. Två av besättningen landade på månen medan den tredje stannade kvar i Taurus moderskepp.

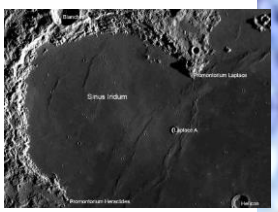

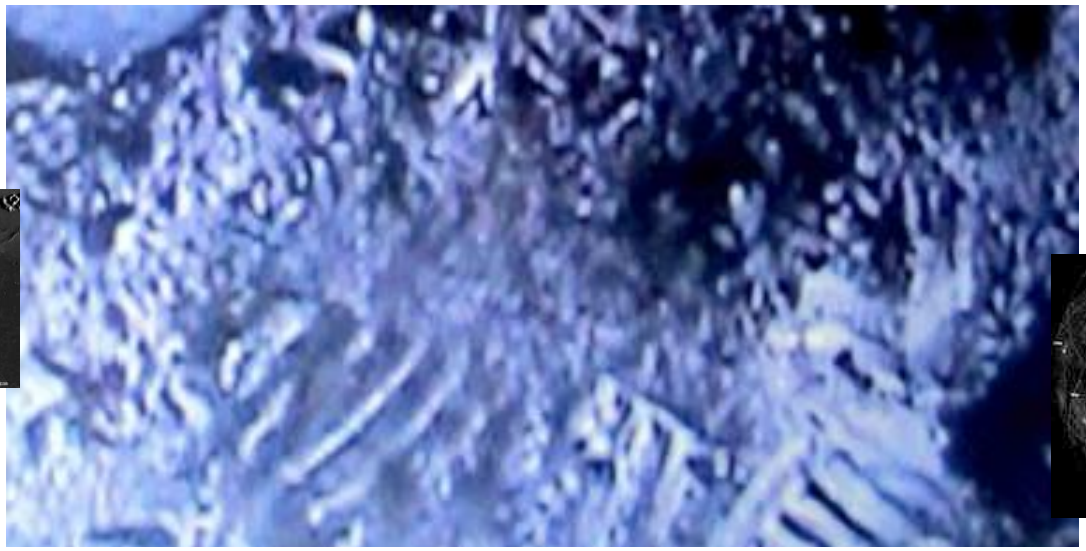

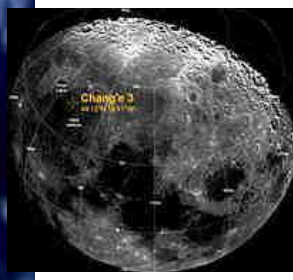

Chang'e-3, 14 december 2013. Månlandning i Sinus Iridum. Framsidan av månen Där månbilen filmade dessa fotavtryck av amerikanska astronauter.

PÅ bilden kan man se två olika fotavtryck i Sinus Iridum, månens framsida. Vem eller vilka astronauters fotavtryck som blev kvar på månens yta? Har Taurus 3:s besättning landade i Sinus Iridum?. Det kan vara möjligt eftersom ingen amerikansk kända månfarkost landade tidigare där. Bilderna ovan visar den första månlandnigen av dålig kvalité. Bilderna visar att två astronauter lämnar månlandaren. Det kan vara Armstrong och Rutledge. Sommaren 1969 visades dessa bilder via TV som berör Apollo 11. Hur som hels den här månlandningen lyckades redan 1964.
Se mer länken Industri **Att erövra rymden I**, sidorna156-160.
Efter den lyckade månlandningen 1964 följde nästa månfärd med Taurus OM-4 som blev förmodligen den sista också.

Taurus

Orange Mission

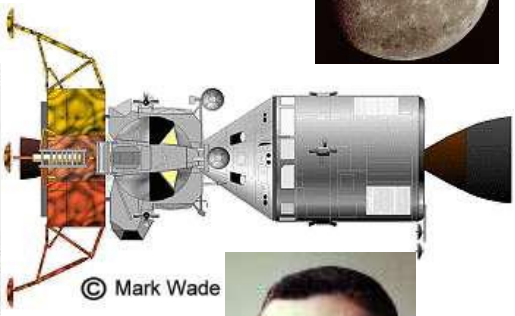

William, Clifton Curtis "CC"
Taurus OM 4

Rogers, Russel Lee
Taurus OM 4

Rogers, Russel Lee
Taurus OM 4

Taurus OM-4
Startade från Diego Garcia. Slutet av december 1966
Återkomst till jorden i början av januari 1967 som döda.
Taurus OM-4.
Landningsplats okänd.
Enligt vissa källor Taurus OM-4 var det sista uppdraget för Taurus månprojektet som misslyckades. Alla tre astronauter dödförklarades 1967 i olika tider och flygkrasch som orsak.
OBS! alla dessa topphemliga månfärder är USAF:s militära uppdrag.
Se vidare länken Industri **Att erövra rymden I** sidorna 85-91, 156- 160
Se vidare länken Industri **Att erövra rymden IV** sidorna 18-20, 22-41
Alla dessa månfärder existerade, starka ledtrådar som bevis: Enligt den amerikanska USAFs testpiloten, USAFs Blue Book och John Moonwalker (Astronauten John Young, den tredje största USA:sastronaut..)

Utomjordingen/den gråa från Roswell 1947. Den var den ende som överlevde kraschen. På Wright-Patterson Air Force Base, militärbasen utsattes den för grova experiment av CIA så att den dog, dvs CIA dödade utomjordingen 1964. Därefter har UFO/utomjordingar avslutat de gemensamma månfärderna med USAF. F.o.m. 1964 började USAF sina månfärder enligt Taurus projektet.

Trafikpolismannen Zamora beskriver UFO-månlandare med blå flamma på bilden. Utomjordiskkonstrucktion.
-Samma typ av UFO som Gud landade på berget Sina i Moses tid.

Grummans LM, månlandaren var utrustad med två helt olika raketer. Den första, den så kallade nedstigningsmotorn skulle föra månlandaren från kommandokapseln mot månens yta. Det var en helt ny och oprövad teknologi, man hade aldrig byggt en raketmotor med möjlighet att reglera farten. Men vid månlandningen var det nödvändigt att kunna sänka farten gradvis. Det var en helt sanslös manöver, om man tänker på det. Man sitter på den här kraften och svävar som i en helikopter. Sen släpper man försiktig på gasen, lite i taget, tills man tar mark.

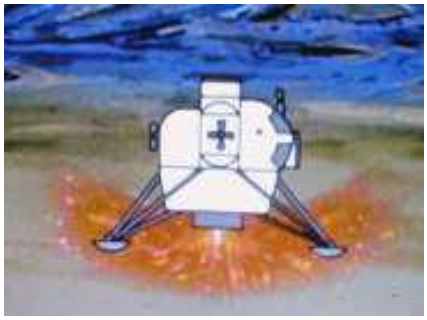
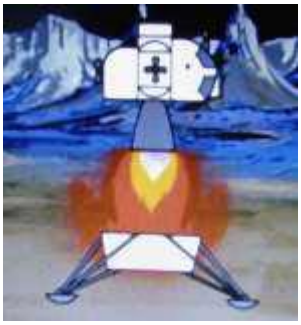

Men det var modulens andra raket, den så kallade uppstigningsmotorn, som ledde till många sömnlösa nätter för Grumman. Den behövde ingen fartreglering, men måste vara helt tillförlitlig. Man är helt beroende av uppstigningsmotorn för att hamna i kretsloppet igen. Om den motorn inte skulle fungera av någon anledning vore astronauterna dödsdömda.

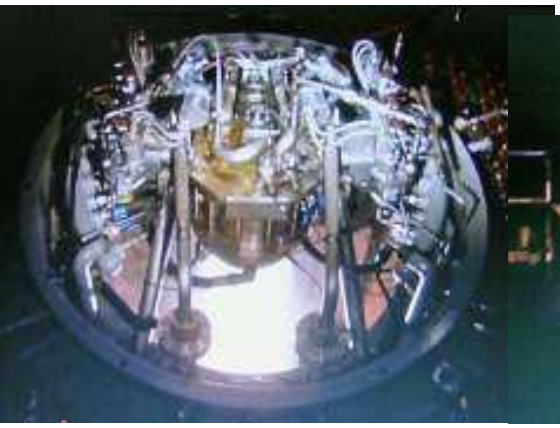

För enkelhetens skull använde man hypergola bränslen – bränsle och oxidationsmedel som exploderar vid kontakt, inga pumpar och ingen tändanordning. Men deras största bekymmer var att bränslet var så frätande att de fick bygga nya motorer efter varje test. Det innebar att den motor de skulle använda inte kunde testas. Det var otroligt nog första gången de här motorerna sattes igång. Ingen fabrikskontroll. Första gången de startades var under uppdraget. Det fanns inget utrymme för fel, de måste vara perfekta. Grumman kämpade även med en annan risk man utsätts för I rymden är det 115 plusgrader i solen och 150 minusgrader i skuggan. Man behöver bra isolering. Det finns stora bränsledunkar där inne. Bränslet kokar vid 38 grader och fryser vid 1 minusgrad.

NASA och Grumman. I november 1962 skrevs avtalet på mellan Grumman och NASA. Grumman var tillverkare även för NASA. Se mer Länken Industri, **Att erövra rymden IV** sidorna 60-62 och 47-105

Taurus
Orange Mission

Den amerikanska topphemliga militära månprogram (1962)-1966 slutade förmodligen med Taurus OM 4. I början hade USAF ett bra samarbete med UFO, men CIA förstörde dessa viktiga gemensamma rymdfärder. Men vad jag förstår deras samarbeta fortsattes ang. rymdmotorer.

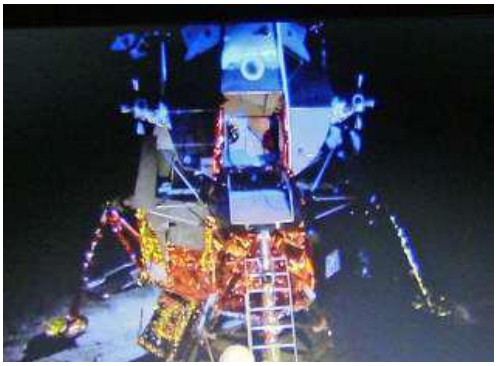

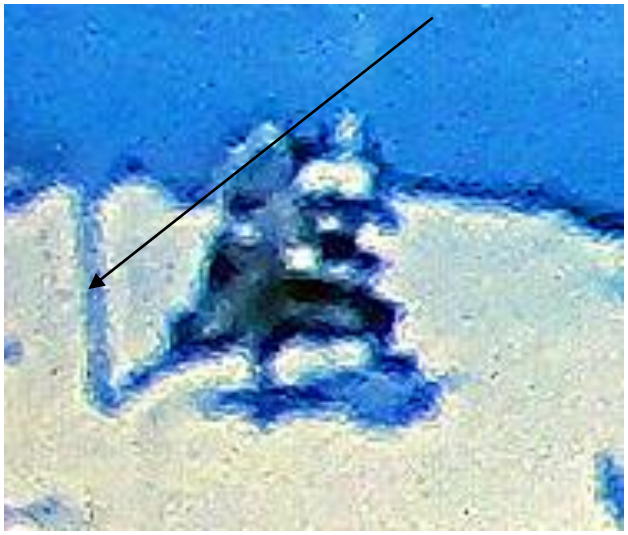

New Mexico. Berget Archuleta Mesa och Grummans testanläggning för motorer till månlandaren ligger där. Kan det vara så att där i öknen samarbetade UFO och Grumman/USAF enligt avtal från 1947 och 1954 bl.a. som bygger på omvänd konstruktion av utomjordisk teknik bl.a UFO-farkoster så att Grummans månlandare skulle passa perfekt in i avtalet. På den tiden Grumman jobbade för såväl USAF som NASA. Ytvecklingen av den nya motorn gick trögt och långsamt.

Grummans provlandare. Den förste som förmodligen testade provlandaren var Theodore Freeman 1964. Han misslyckades och omkom. Provlandaren exploderade. Sedan följde två testflygningar med månlandaren, förmodligen med Chaffee och Armstrong 1965. De lyckades

Testpiloter som testat och provflugit månlandaren var William Anders, Neil Armstrong och Charles Conrad. De provflög månlandaren före avresan för Apollo 11 till månen Bill Anders från Apollo 8. På förmiddagen, den 6 maj 1968, före Apollo 11:s avfärd fick han testa och provflyga övningslandaren. Han lyckades och gjorde en mjuklandning. Även han var uttagen till kommande månlandningar-

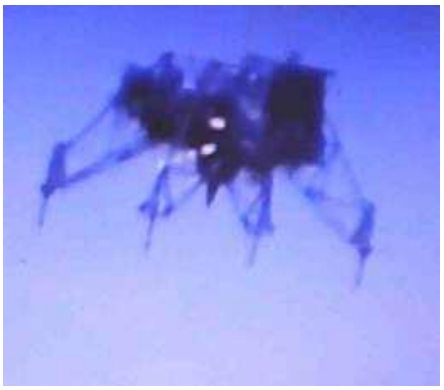

På eftermiddag den 6 maj 1968 var det Armstrongs tur att testa övningslandaren. På bilderna ser vi Armstrong sittande i LM.
I början gick testflygningen bra, men sedan hände någonting. Vad ingen visste var att mätaren för väteperoxidbränslet hade börjat krångla. När den röda lampan tändes fick Neil veta att han hade 30 sekunder på sig och att han hade bara bränsle för 15 sekunder. Provlandaren exploderade i luften, samtidigt hade Armstrong skjutit ut sig. Bilderna visar hur lätt provlandaren plötsligt exploderade.

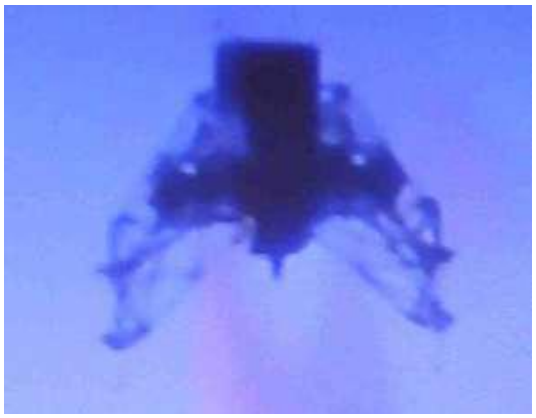
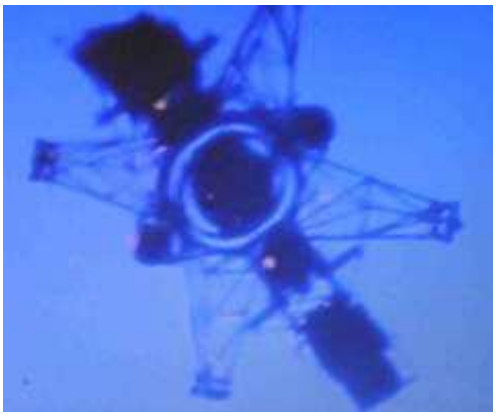
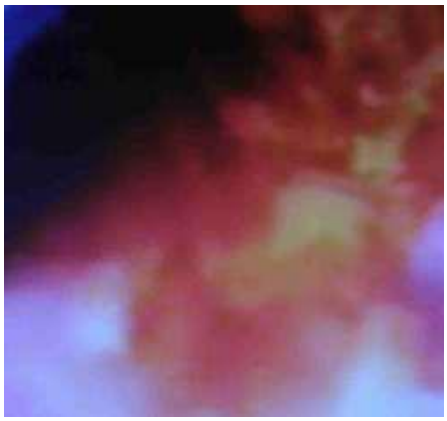

Sex månader senare, i november efter Armstrongs testflygning av LM, var det dags för nästa test av en ny provlandare av Conrad, (Gemini-5 och Gemini-11, senare Apollo 12). Den tredje provflygningen av LM testades av Conrad i mitten av juni 1969. I början gick det bra, men så började provlandare plötsligt krångla och gick inte att styra. Conrad tappade kontrollen över provlandaren och den exploderade i luften. Samtidigt hade Conrad skjutit ut sig och landade oskadd med sin fallskärm i närheten av den störtade provlandaren.

Ytterligare sex månader senare testade förmodligen Tom Stafford (senare Apollo 10) den fjärde provlandaren, förmodligen ett misslyckat försök, eftersom ingen information finns om själva testflygningen som var mycket viktig och avgörande.

Av fyra testflygningar av provlandaren LM exploderade två. NASA uppgav inte orsaken till explosionen, förmodligen var det samma problem som Armstrong och Conrad hade. Detta skedde före Apollo 11:s start till månen. Enligt NASA chefen (efter sexmånader, i februari 1969) testades den fjärde månlandaren och därefter stoppade han vidare provflygningar av denna modell. Då hade NASA fått en stark, bestående huvudvärk. Astronauten och testpiloten William Anders som först testade provlandaren flög aldrig efter det, han avstod från fler testflygningar.

Trots NASA:s huvudvärk och ingen pålitlig månlandare närmade sig tiden för avresan till månen i juli månad. NASA hade två alternativ, det ena var att låta besättningen på Apollo 11 resa till månen och riskera månlandningen med en månlandare som inte fungerade, eller låta Apollo 11 parkera runt jorden och avbryta månlandningen så att världen inte skulle ana att Månlandningen ställts in. NASAs ledning valde det andra alternativet, att i absolut hemlighet inställa månresan och månlandningen. Men de skulle ändå genomföras via inspelningen av simulatorn och i kombinationen med den gamla månlandningen från 1966 som världen Inte kände till. Trots UFO medverkan gick det trögt och månlandaren LM kunde inte genomföra en säker månlandning. Inte ens Grumman kunde garantera att Apollo 11:s månlandning ska lyckas. Man brukar ju säga: Allt har sin tid och gräns. NSAS ursprungliga plan var att ändra månresan från juli till oktober, november, men CIA och president Nixon vägrade den, de sa bestämt att Apollo 11 ska i väg till månen och landa före sovjets Luna 15. Då kom NASA chefen på den här lösningen för att rädda Armstrong och Aldrin från döden, eftersom det yttersta ansvaret var hos honom.

Se mer Länken Industri, **Att erövra rymden IV** sidorna 124-130, Luna 15.
Se mer Länken Industri, **Att erövra rymden IV** sidorna 50-53. Och 1-138.

Nu ska vi tillbaka till USAF:s topphemliga rymdprojek X-20

Projekt X-20 DynaSoar

1961-1963

Hemlig rymdfarkost

Nästan berömd: The X-20 DynaSoar

William Harvey „Bill“ Dana
(1930-2014)
Astronaut, USAF, Test pilot

USAF:s hemliga astronauter till rymdfarkosten X-20 DynaSoar 1961-1963. Förberedelsen till planeten Mars.

Henry Charles Gordon
1925-1996
Astronaut/USAF Test pilot
Se mer Länken Industri, **Att erövra rymden I** sidorna 10-11

Thompson, Milton Orville 'Milt
1926-1993
Astronaut/USAF-Test pilot

Armstrong, Neil Alden
(1930-2012).
USAF/NASA test pilot;

William John "Pete" Knight
1929-2004
Astronaut/USAF Test pilot

Se mer Länken Industri, **Att erövra rymden IV** sidorna 22-24.

Man in Space Soonest (MISS)*
United States Air Force (USAF)
1958

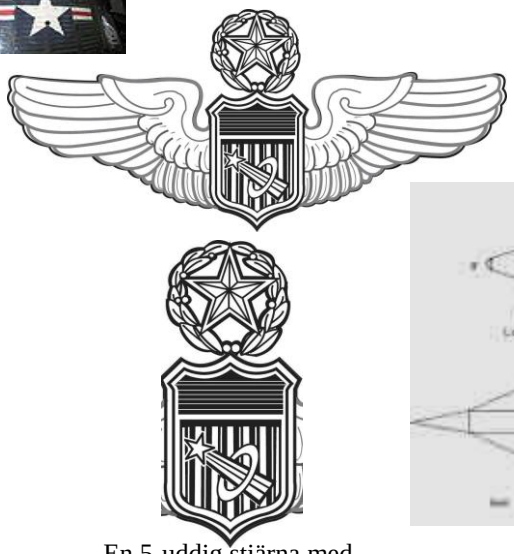

En 5-uddig stjärna med kometsymbol

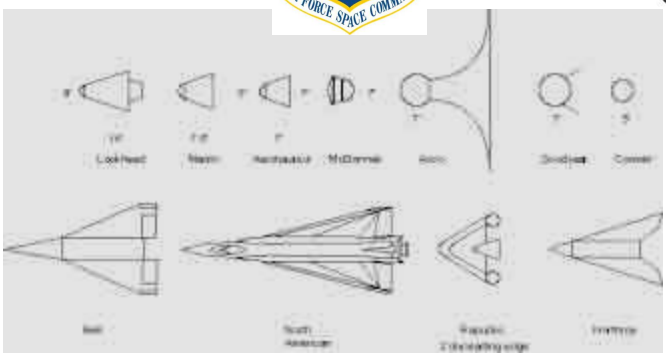

En 5-uddig stjärna med kometsymbol

USAF:s astronauter

Armstrong, Neil Alden
(1930-2012). Astronaut/NACA testpilot
Gemini 8, 1966, och Apollo 11,

Bridgeman, William Barton
(1916-1968)
Astronaut/Testpilot
Douglas Aircraft Company

Crossfield, Albert Scott (1921-2006)
Astronaut/Testpilot
North American Aviation (NAA)

Kincheloe, Iven Carl
(1928-1958)
Astronaut/USAF testpilot

McKay, John Barron
(1922-1975)
Astronaut/NACA Testpilot

Rushworth, Robert Aitken
(1924-1993)
Astronaut/USAF testpilot

Walker, Joseph Albert
(1921-1966)
Astronaut/USAF testpilot

White, Alvin Swauger
(1918-2006)
Astronaut/NAA testpilot

White, Robert Michael (1924-2010), Astronaut/USAF testpilot

*MISS var amerikanska flygvapnets program för att så snabbt som möjligt skicka upp en astronaut i rymden. MISS upphörde i slutet av 1958 enligt officiell källa. Programmet fördes förmodligen över till det topphemliga UFO-USAF gemensamma månfäder 1962-1964, därefter till Taurus Space Program 1964 - 66. Här började de amerikanska otroliga rymdfärderna.

Manned Orbiting Laboratory (MOL) 1963-1969

Hemliga astronauter

Bemannad rymdstation och laboratorium (MOL)

Bemannad rymdstation och laboratorium runt jorden. Se mer Länken Industri, **Att erövra rymden I** sidorna 12-16 sidorna och **Att erövra rymden IV** sidorna 36-41.

USAF:s emblem om bemannade rymdstationen/laboratorium, MOL 1963-1969.

Gemini B farkosten och laboratorium sitter samman runt jorden under färden och forskningen, så att astronauterna kunde förflytta sig mellan rymdfarkosten Gemini B. och laboratoriet.

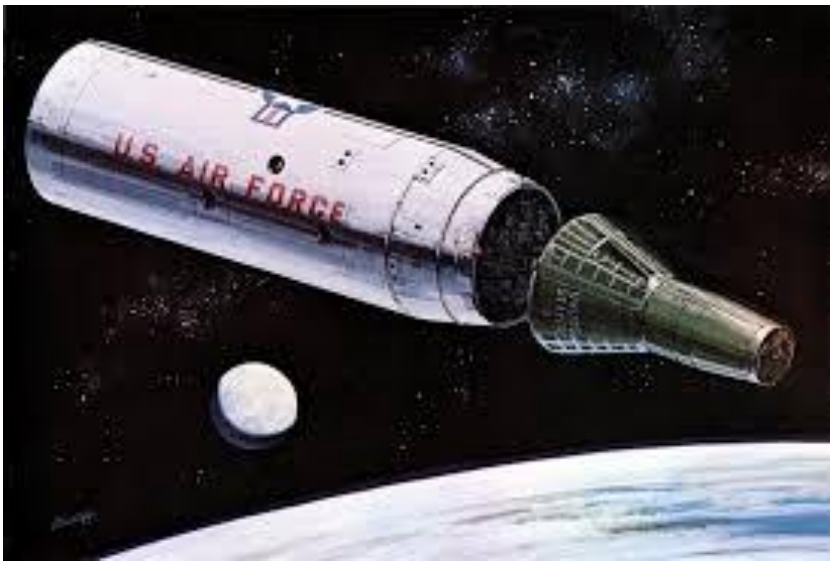

Efter att programmet avslutades, skildes rymdfarkosten Gemini B och laboratoriet åt och Gemini B farkosten landade med astronauterna ombord, medan laboratoriet överlämnades för sitt öde runt jorden..

U.S. Air Force presenterar 14 av 17 MOL- astronauter 1965: Övre raden, Herres, Hartsfield, Overmyer, Fullerton, Crippen, Peterson, Bobko, Abrahamson. Nedre raden: Finley, Lawyer, Taylor, Crews, Neubeck, Truly (USAF)
Sju av dessa återkom senare i NASA:s STS-uppdrag 1981 - 2011.

MOL-astronauter Grupp 1, 1965 (USAF Foto):
Michael J. Adams, USAF, Albert H. Crews, USAF, John L. Finley, USN, Richard E. Lawyer, USAF, Lachlan Macleay, USAF, Francis G. Neubeck, USAF, James M. Taylor, USAF och Richard H. Truly, USN.

MOL-astronauter Grupp 2 1966 (USAF foto):
Robert F. (Bob) Overmyer, USMC, Henry W. (Hank) Hartsfield, USAF, Robert L. Crippen, USN, Karol J. Bobko, USAF och Charles Gordon Fullerton, USAF. Alla dessa astronauter gick sedan över till STS-programmet.

MOL: Astronauter Grupp 3 1967 (USAF foto):
Robert T. Herres, USAF, Robert H. Lawrence, Jr., USAF, Dr. Donald H. Peterson, USAF och James A. Abrahamson, USAF.
Av denna grupp gick astronauten D.H. Peterson vidare till STS- programmet. Hela MOL-programmet återkallades den 10 juni 1969. Då programmet avsluttades. MOL projekt var en utmärkt förberedelse även resan till planeten Mars.

Project Mercury, 1959-1962

USAF och NASA

Man in Space Soonest (MISS)

was a United States Air Force (USAF), 1958

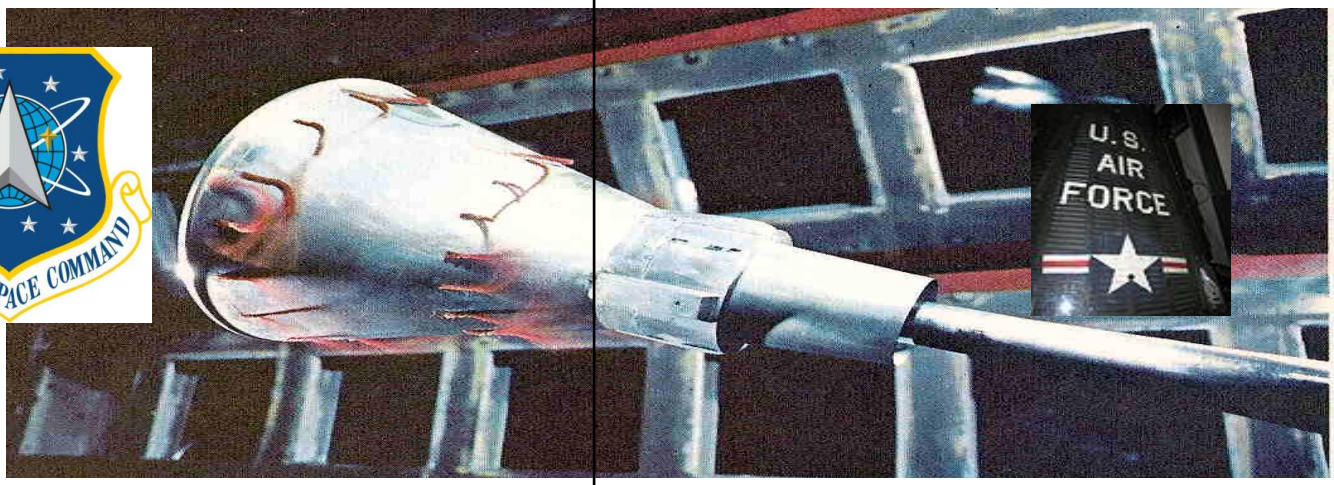

USA/USAF:s första Astronauter: Armstrong, Neil Alden, Bridgeman, William Barton, Bridgeman, Kincheloe, Iven Carl, McKay, John Barron, Rushworth, Robert Aitken, Walker, Joseph Albert, White, Alvin Swauger, White, Robert Michael. Wiliam Rutledges namn står utanför denna lista.

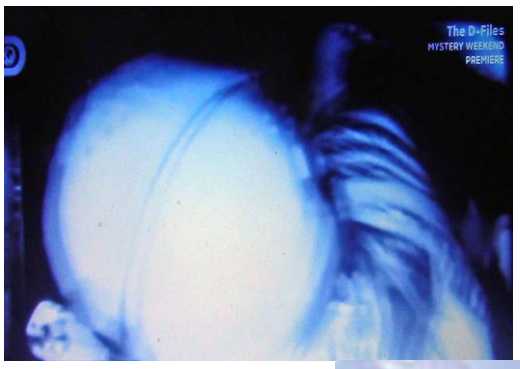

Vandenberg. 1958. Den första USAF astronauten **Kincheloe, Iven Carl** gör det första militära uppdraget. Han lämnar transportbilen ovan och är på väg till uppskjutningsrampen. Han kliver in i Mercuryfarkosten. Han sändes upp. Här slutar de hemliga bilderna. Dokumentet lämnades av NRO (National Reconnaissance Office) 2008. Kincheloe dödförklarades 1958. Han kan vara den förste USA:s astronaut i rymden. Gjorde han sin rymdfärd runt jorden eller i en ballistisk bana upp till ca, 200 km liksom Shepard och Grissom gjorde? Ingen information.

Den förste som dog av MISS astronauter redan mitten av 1958 var astronauten och test piloten **Kincheloe, Iven Carl.**
Han kalledes för **"Mr. Space", Spaceman nr.1.** Han slog höjdrekord med sitt flygplan och därefter blev han USAS:s förste rymdman. Kan det vara så att han genomförde enligt MISS 1958 en rymdfärd i en Mercury kapsel och resan misslyckades? Kunde han varit den förste amerikanska militär astronaut som genomförde sitt rymduppdrag i samband med sin rymdfärd?
Se länken Industri **"Att erövra rymden I**" sidan 91. – Ja, det är möjligt att det var astronauten och testpiloten **Kincheloe, Iven Carl som var USA:s och USAF:s förste astronaut i rymden redan 1958.**
Se mer länken Industri, Att erövra rymden IV sidorna .266-269.

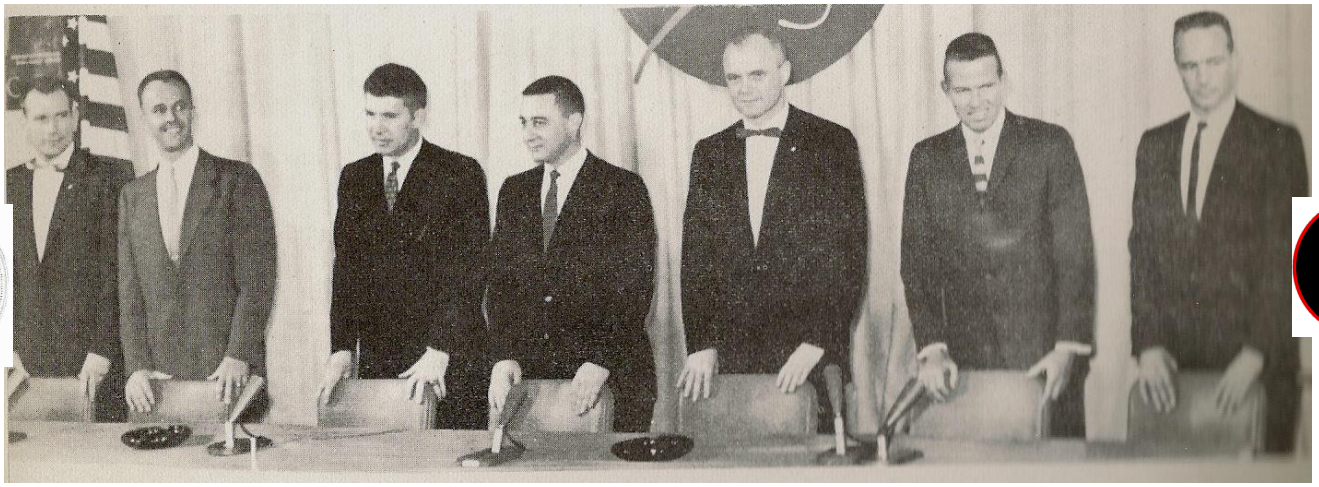

Donald K. Slayton, Alan B. Shepard, Walter M. Schirra, JR, Virgil I. Grissom, John H. Glenn, L. Gordon Cooper, Malcolm S. Carpente

Bemannade civila rymdfärder 1961-1963

Se mer länken Industri, Att erövra rymden I sidorna .7-9
Se mer länken Industri, Att erövra rymden IV sidan 21

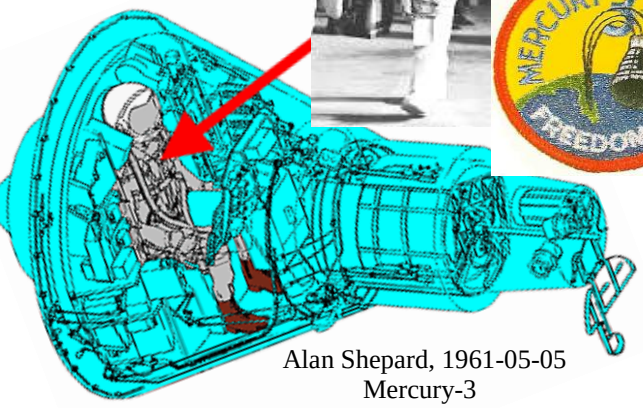

Alan Shepard, 1961-05-05
Mercury-3
Start: Cape Canaveral

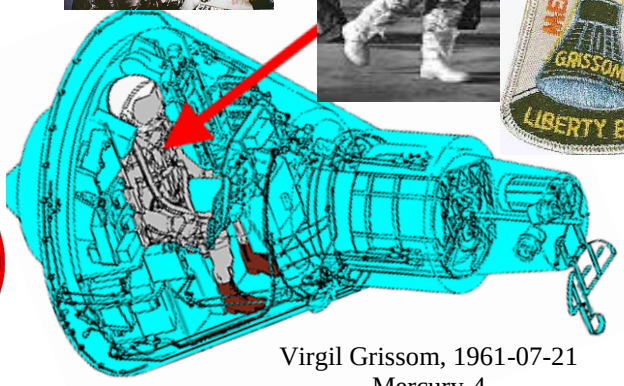

Virgil Grissom, 1961-07-21
Mercury-4
Start: Cape Canaveral

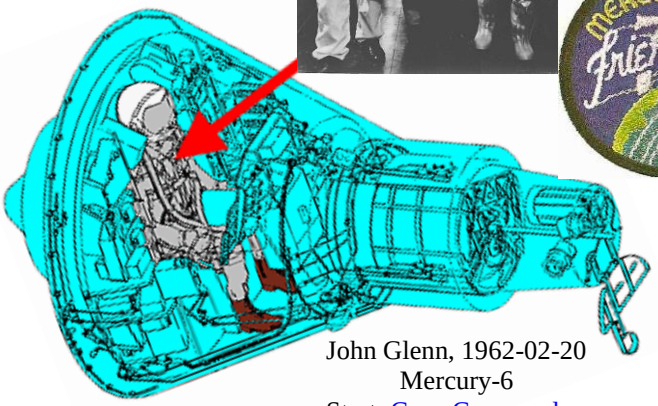

John Glenn, 1962-02-20
Mercury-6
Start: Cape Canaveral

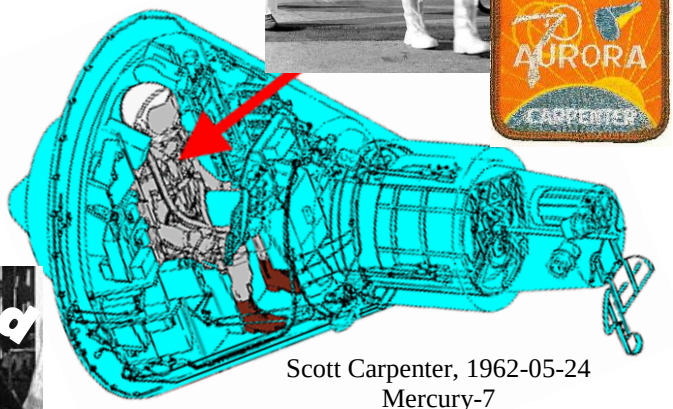

Scott Carpenter, 1962-05-24
Mercury-7
Start: Cape Canaveral

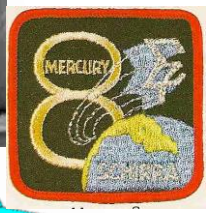

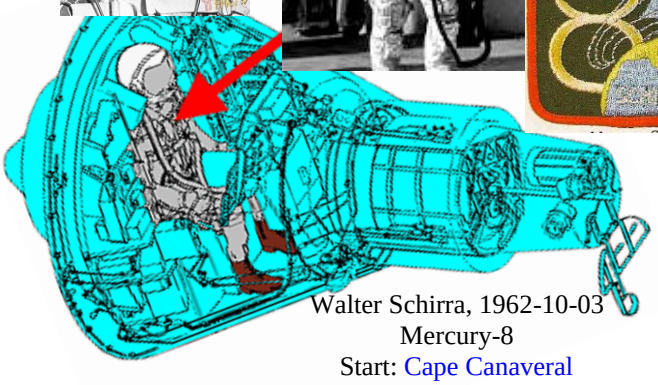

Walter Schirra, 1962-10-03
Mercury-8
Start: Cape Canaveral

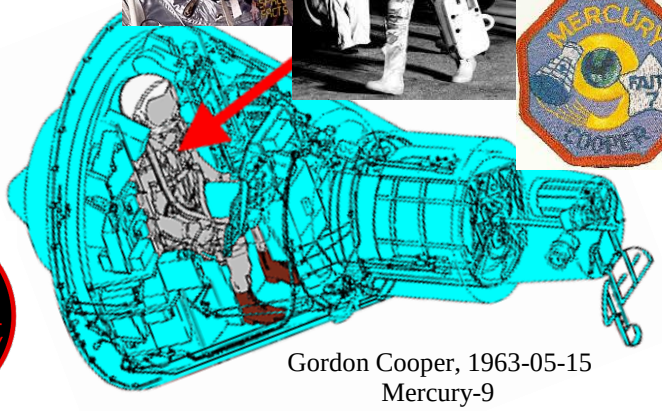

Gordon Cooper, 1963-05-15
Mercury-9
Den sista rymdfärd med Mercury

Projekt Gemini

1965-1966

Ett civilt program av NASA

Efter Mercury program följde Gemini

Gemini-3

Gemini-3

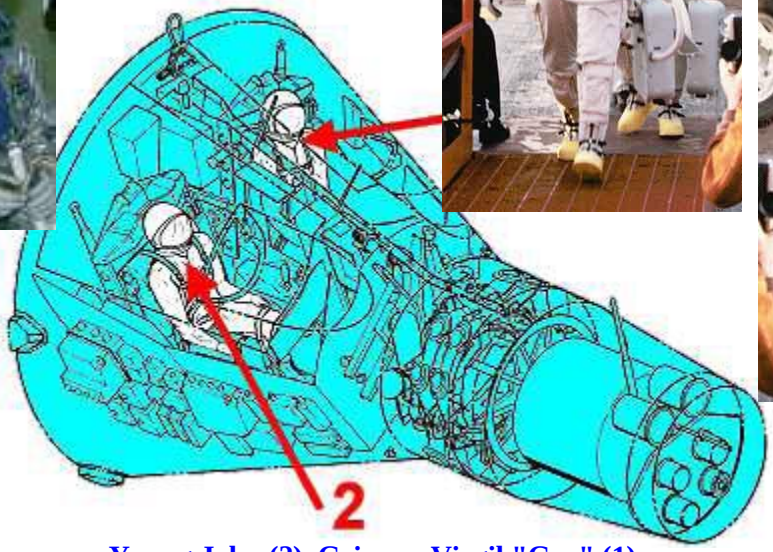

Young John (2), Grissom Virgil "Gus" (1)
Gemini-3, 1965-03-23
Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Pad LC-19

Grissom Virgil "Gus" (1), Young John (2)
Gemini-3, 1965-03-23

Gemini-4

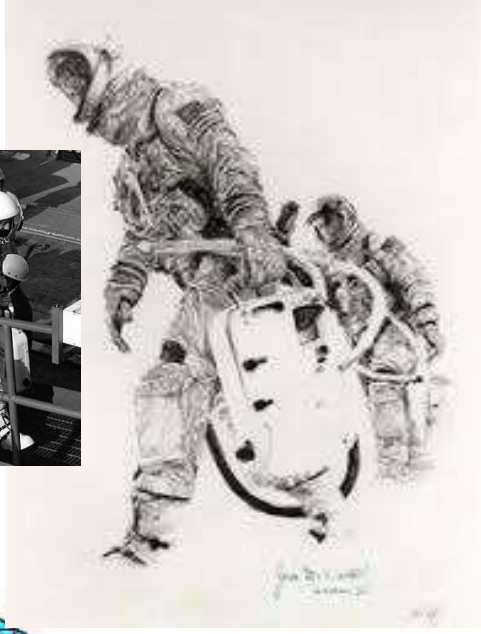

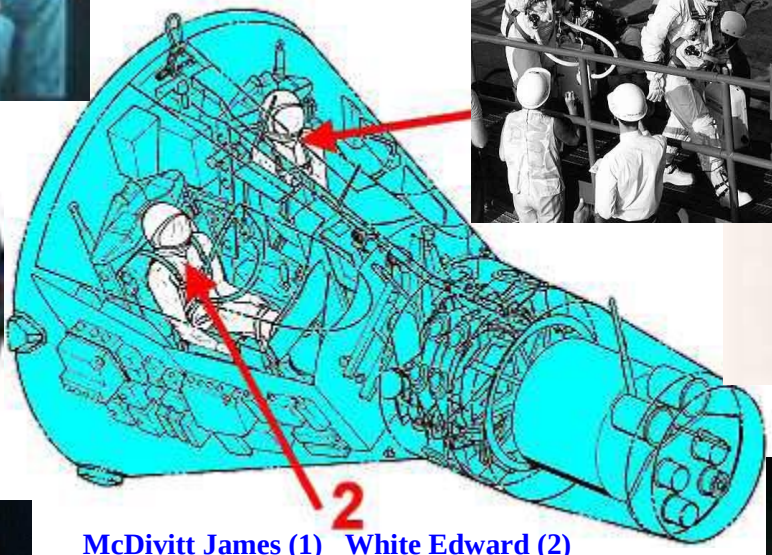

McDivitt James (1) White Edward (2)
Gemini-4, 1965-06-03
Rymdpromenad av White
Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Pad LC-19

Gemini-4

Gemini-5

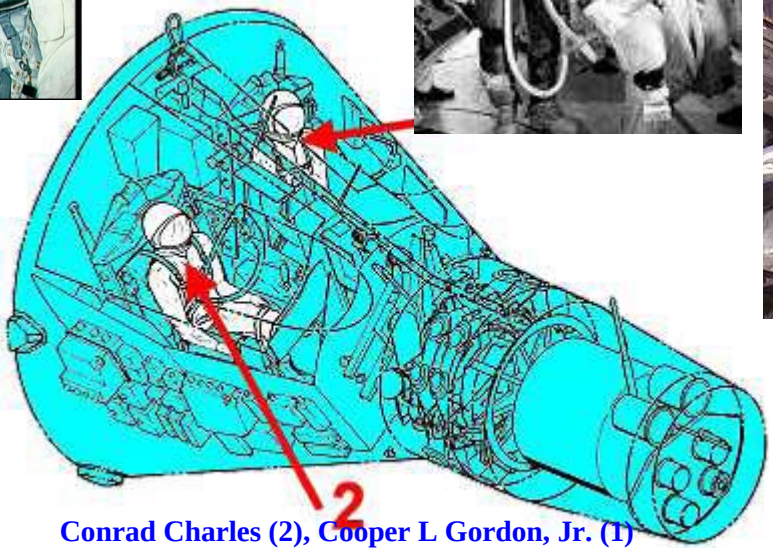

Conrad Charles (2), Cooper L Gordon, Jr. (1)
Gemini-5, 1965-08-21
Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Pad LC-19

Gemini-5

Gemini-7

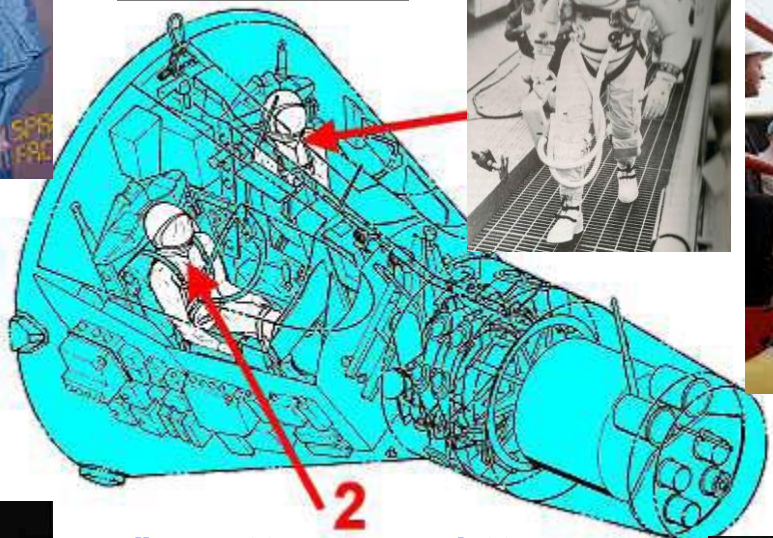

Lovell James (2) Borman Frank (1)
Gemini-7, 1965-12-04
Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Pad LC-19

Gemini-7

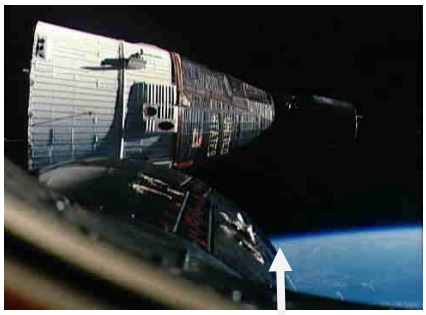

Gemini-6

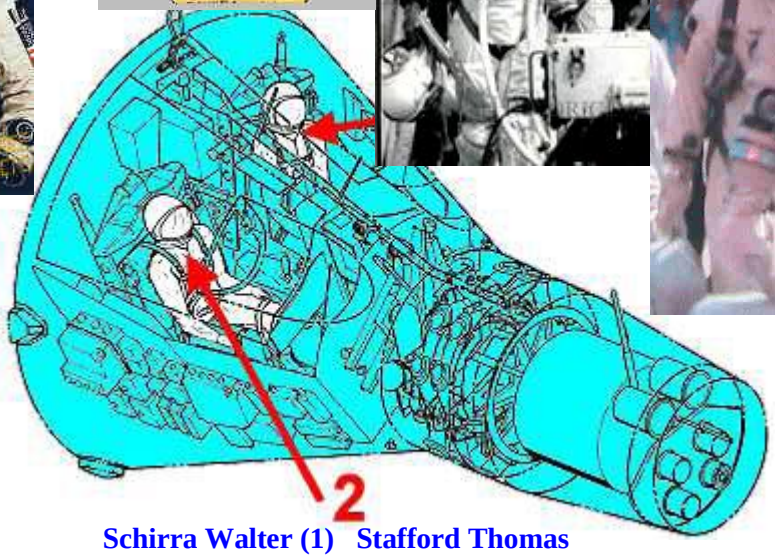

Gemini-6

Schirra Walter (1) Stafford Thomas
Gemini-6, 1965-12-15
Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Pad LC-19

Gemini-8

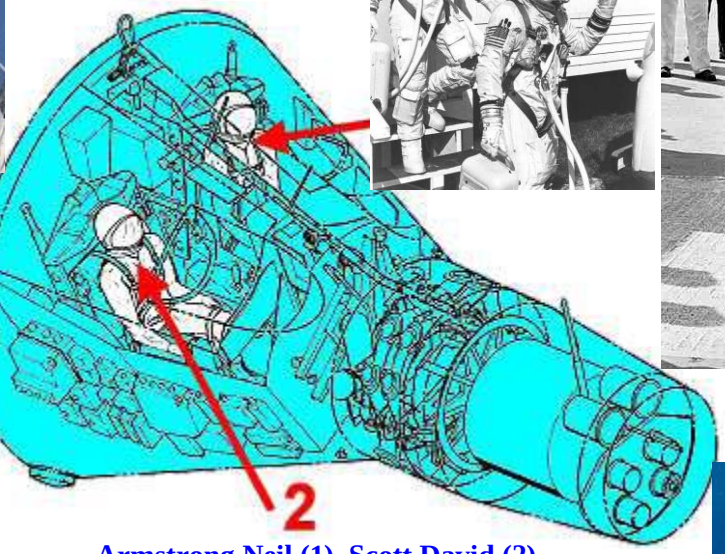

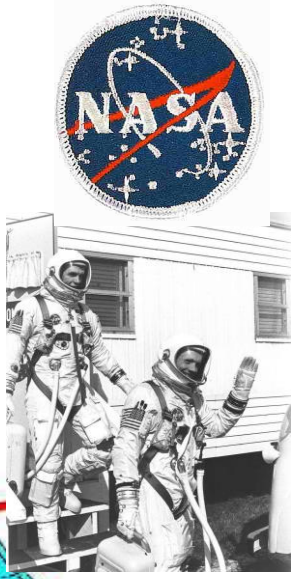

Gemini-8

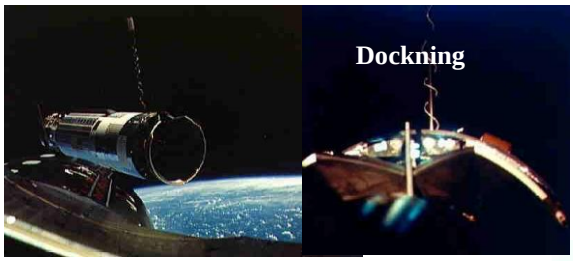

Armstrong Neil (1) Scott David (2)
Gemini-8, 1966-03-16
Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Pad LC-19

Gemini-9

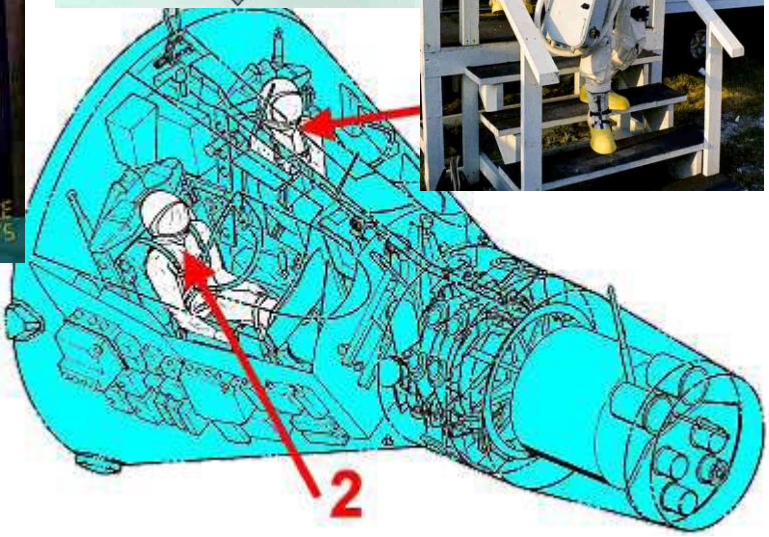

Gemini-9

Stafford Thomas (1) Cernan Eugene (2)
Gemini-9, 1966-06-03
Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Pad LC-19

Gemini-10

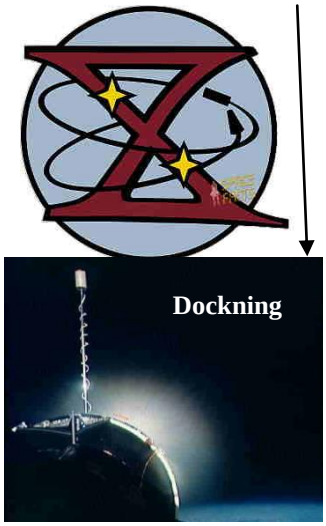

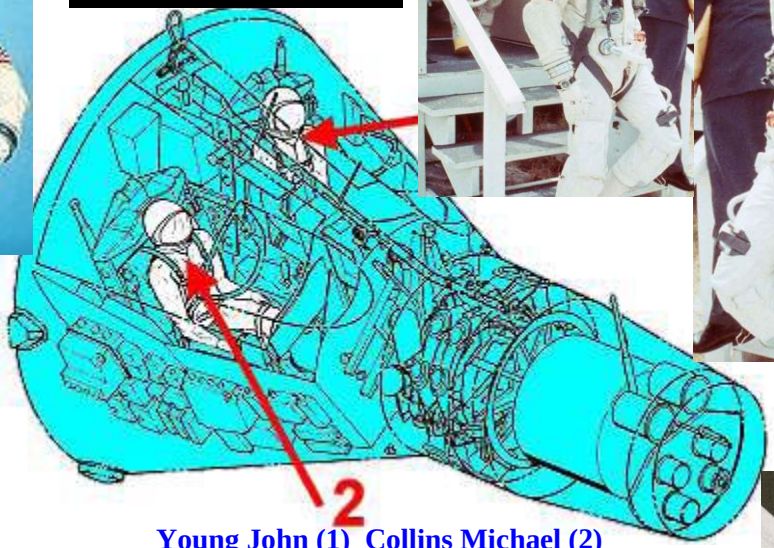

Young John (1) Collins Michael (2)
Gemini-10, 1966-07-18
Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Pad LC-19

Gemini-10

Gemini-11

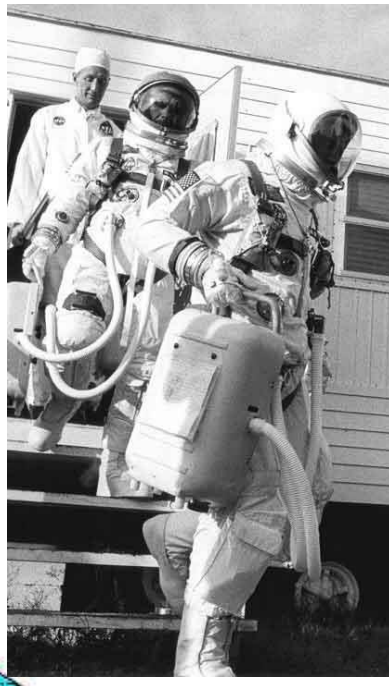

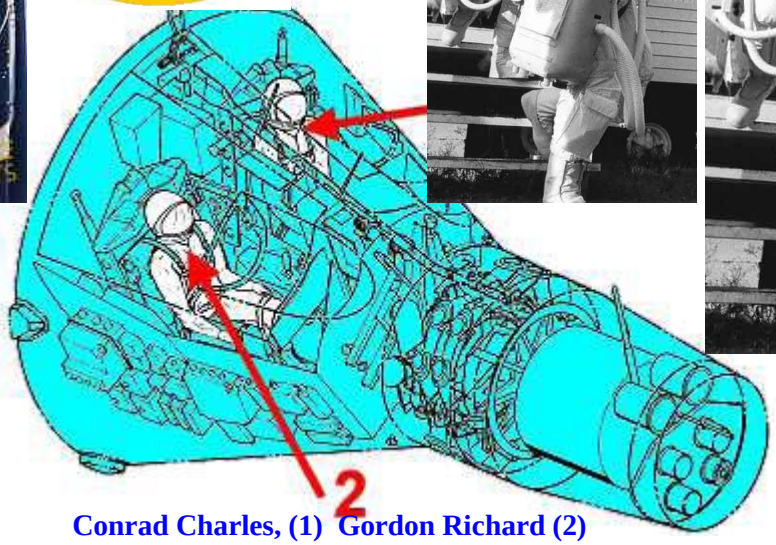

Conrad Charles, (1) Gordon Richard (2)
Gemini-11, 1966-09-12
Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Pad LC-19

Gemini-11

Gemini-12

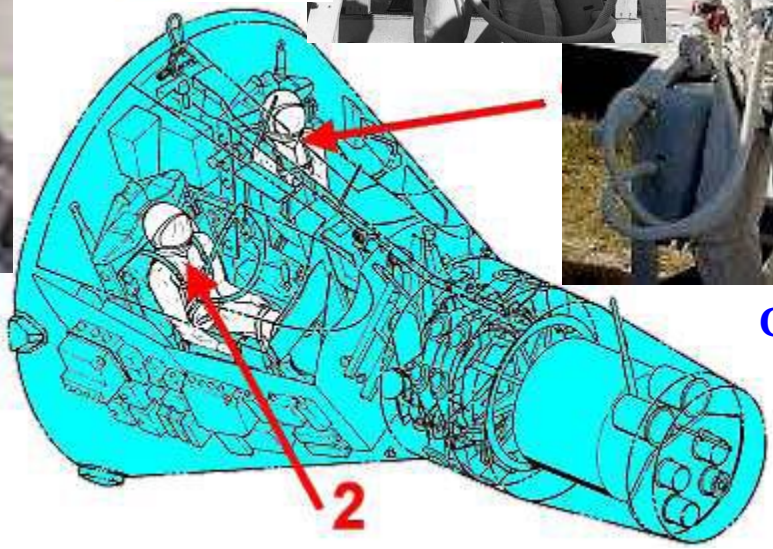

Gemini-12

Aldrin Edwin (2) Lovell James (1)
Gemini-12, 1966-11-11
Start: Cape Canaveral
Kennedy Space Center, Florida
Pad LC-19

Apolloprogrammet, 1967-1976
på väg till slutmålet

Edward White (2), Virgil Grissom (1) Roger Chaffee (3)

Apollo-1

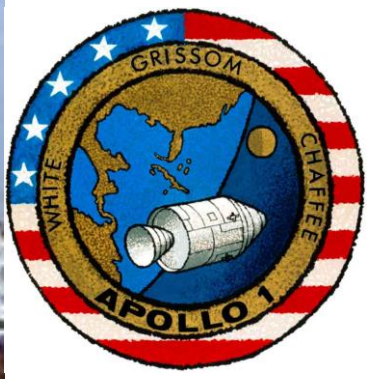

Apollo-1

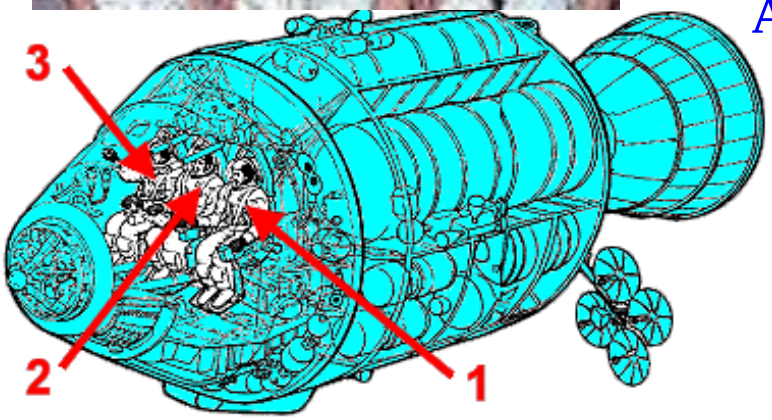

Apollo-1

Apollo-1

Besättningen på Apollo 1 omkom i januari 1967. På grund av grava tekniska fel brann astronauterna i sin Apollokapsel på **pad 34** i Kennedy Space Center, Florida. Se länken ***Månens mysterium,*** sidan 47. I början av 1967 skulle ha Apollo-1 inledda den långa Apollo månprogrammet till månlandningen av NASA.

Apollo-7

Apollo 7 testade den nya Apollo rymdfarkosten under nio dagars rymdfärd runt jorden.
Se länken Industri, **”Månens mysterium”** sidorna 47-49.

Apollo-7, 1968-10-11
Start: Pad 34

Donn Eisele (2), Walter Schirra (1) Walter Cunningham (3)

Apollo-7

Apollo-7

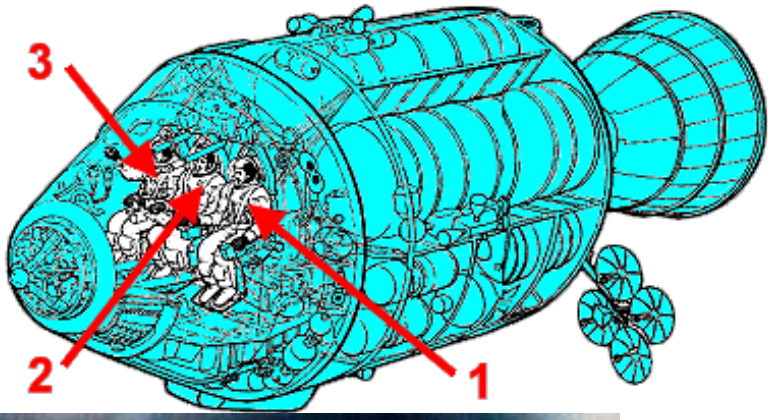

Apollo-7

Kennedy Space Center: Den 11 oktober 1968 startade Apollo-7 från Cape Kennedy LC-34, det första Apolloskeppet i rymden, med tre mans besättning ombord: Walter Schirra, Doon Eisele och Walter Cunningham. Färden varade i nio dygn och var problemfri.

Apollo-7

Apollo-8

Frank Borman (1) William Anders (3) James Lovell (2)

Apollo-8, 1968-12-21
Start: Pad 39 A

Apollo-8

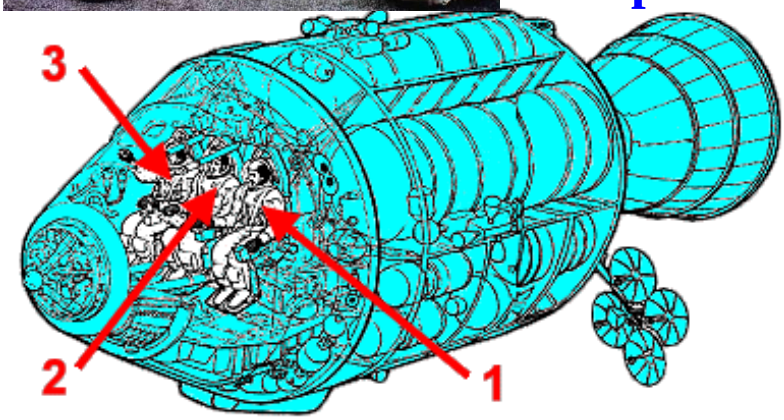

Apollo-8

Apollo 8 genomförde NASAs första månfärd, och varvade månen tio gånger. Det var en lyckad månresa med Apollo rymdfarkost. Se länken Industri, **”Månens mysterium”** sidorna 49-51.

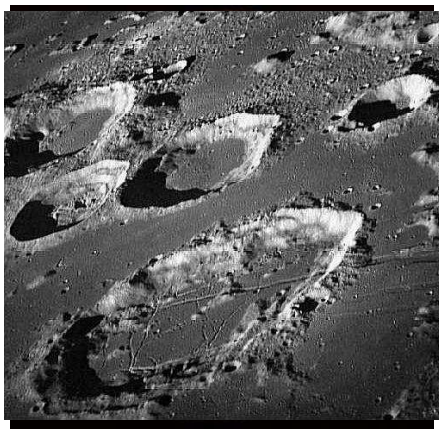

Apollo-9

Scott David (2),
McDivitt James (1),
Schweickart Russell (3)
Apollo-9 1969-03-03

Apollo-9 1969-03-03
Start: Pad 39 A

Apollo-9

Apollo-9

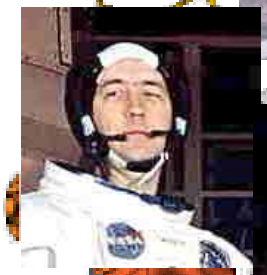

McDivitt

Schweickart

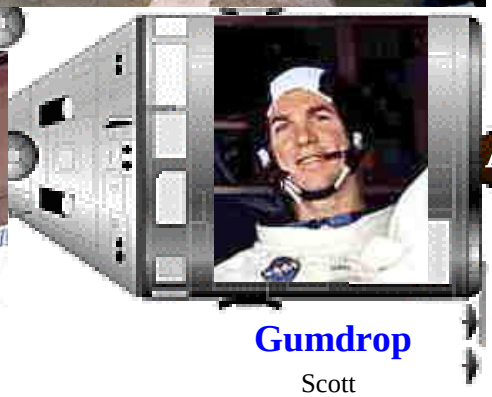

Gumdrop
Scott

Apollo-9

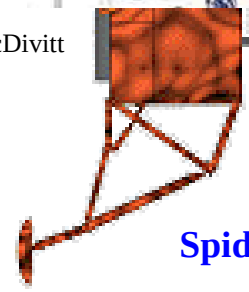

Spider

I Apollo-9 program ingick att testa månlandaren LM, Spider runt jorden.
Se länken Industri, **"Månens mysterium"** sidorna 52-53.

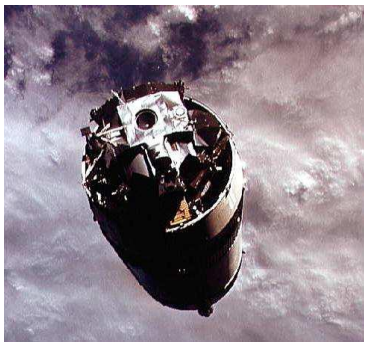

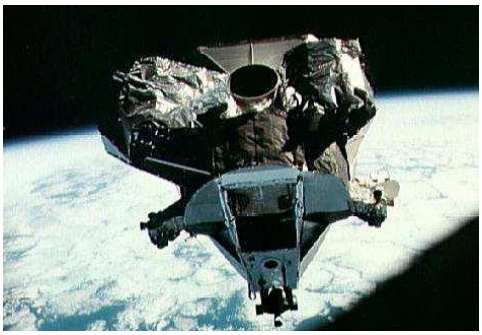

Apollo 9 testade månlandaren LM-Spider runt jorden. Testen gick enligt program. Apollo 9 rundade jorden 151 gånger och gjorde därefter en mjuklandning. Spiders styrtaketer fungerade bra.
Se länken ***Månens mysterium,*** sidorna 52-54.

Apollo-10

Apollo-10

Stafford Thomas (1),
Cernan Eugene (3),
Young John (2)
Apollo-10, 1969-05-18

Apollo-10, 1969-05-18
Start: Pad 39 B

Apollo-10

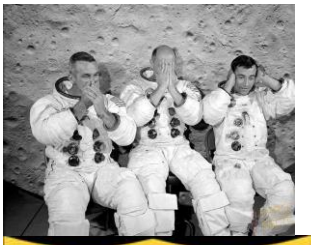

Apollo-10

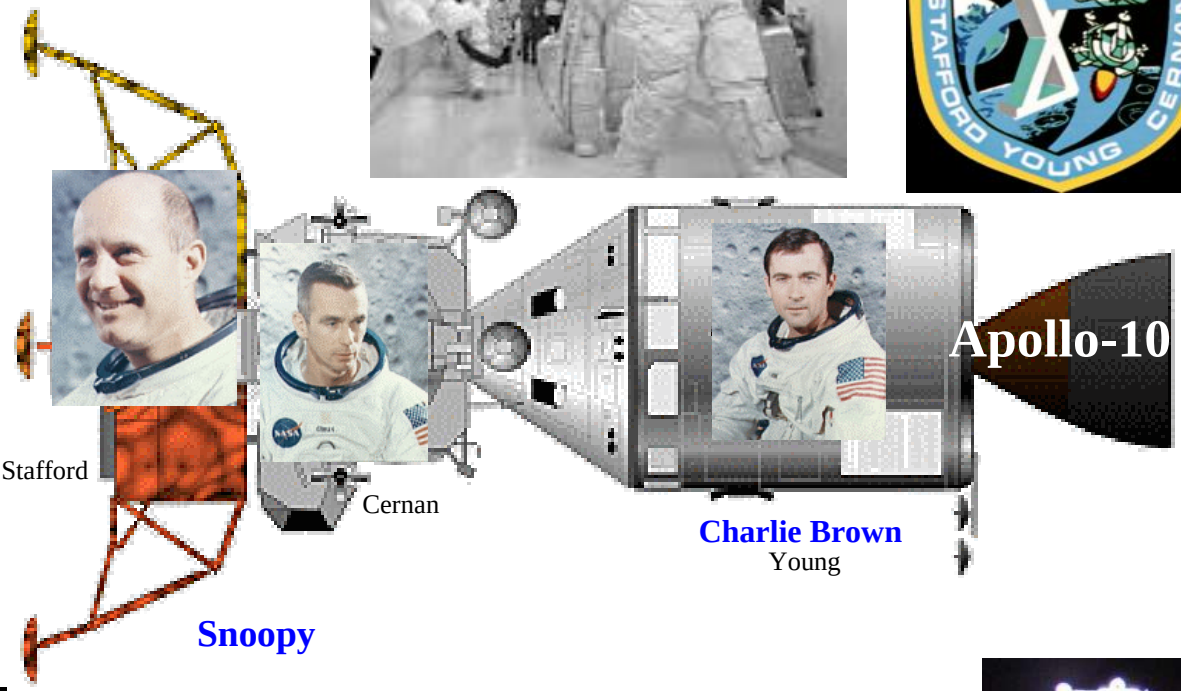

Apollo-10

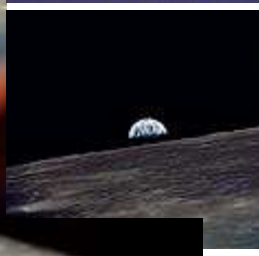

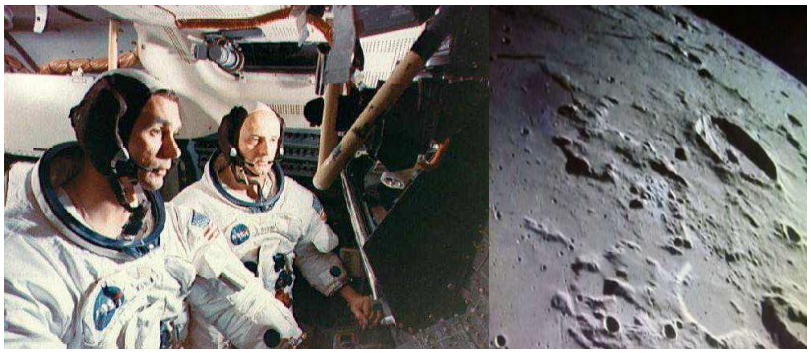

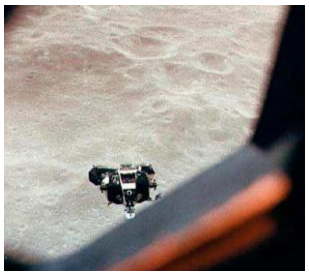

Apollo 10 (Charlie Brown-Snoopy) gjorde nästa månfärd och månlandaren LP-Snoopy kom så nära månytan som ca 15 km. Apollo 10 varvade månen 31 gånger varefter startmotorer mot jorden tändes och Apollo gjorde en lyckad mjuklandning. Därmed var vägen öppen för den första månlandningen.
Se länken ***Månens mysterium,*** sidorna 54-56.

Apollo-11

Armstrong Neil (1), Collins Michael (2) Aldrin Edwin (3)

Apollo-11, 1969-07-16 -- 1969-07-24

Apollo-11

Apollo-11

Apollo-11, 1969-07-16
Start: Pad 39 A

Apollo-11

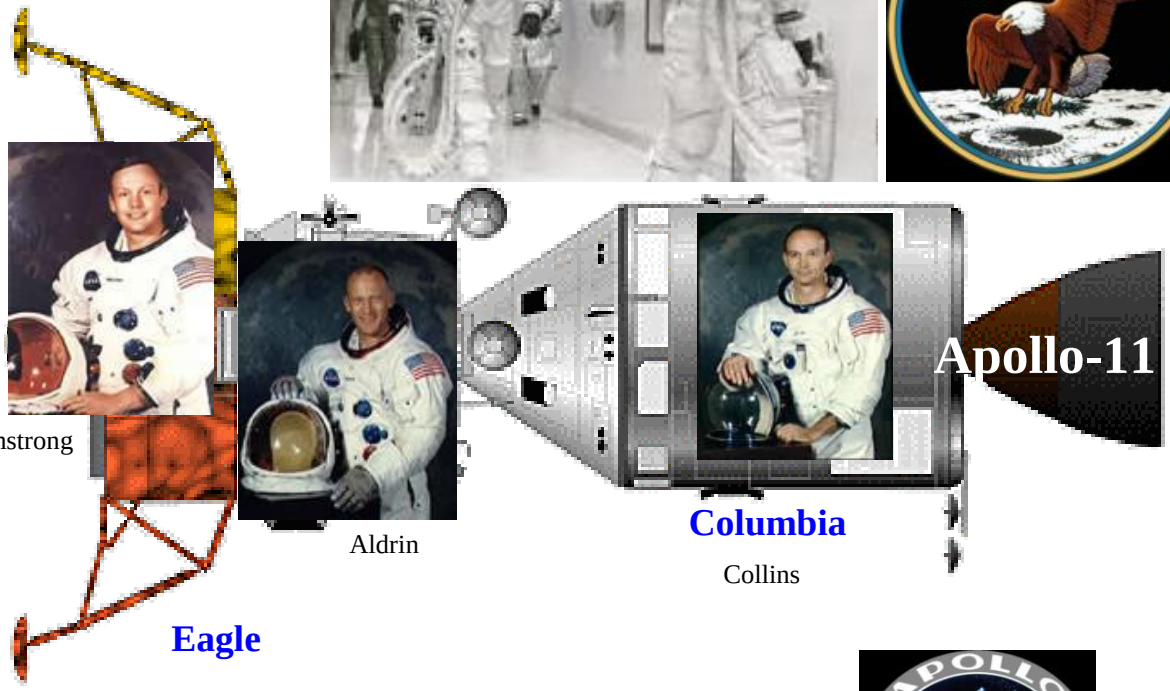

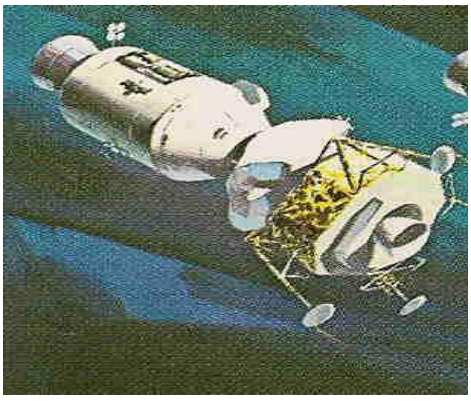

Apollo-11 (Columbia-Eagle). Den första månlandningen skulle ha ägt rum den 20 juli 1969 då LM-Eagle skulle ha landat i Stillhetens hav. Månlandarens startraketer från månens yta aldrig testades. Av fyra testflygningar av provlandaren LM exploderade två och då beslöt NASA att låta Apollo 11 parkera sig runt jorden tills deras tid går ut. Därefter landade Apollo 11 planenligt. TV visade månlandningen från 1966 av Taurus 3.

Apollo-12

Charles Conrad (1) Richard Gordon (2) Alan Bean (3)

Apollo-12, 1969-11-14 - - 1969-11-24, **LC-39A**

Apollo-12

Start: Kennedy Space Center
Florida: 1969-11-14
Startplatta LC-39A

Apollo-12

Apollo-12

Conrad

Bean

Intrepid

Yankee Clipper

Gordon

Apollo-12

Conrad och Bean i LM-Intrepid. Conrad stiger av LM och därmed han är NASA:s förste på månen i sydöstra kanten av Stormarnas ocean

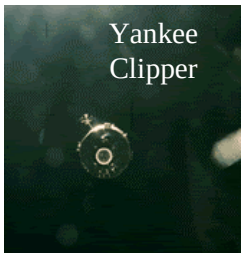

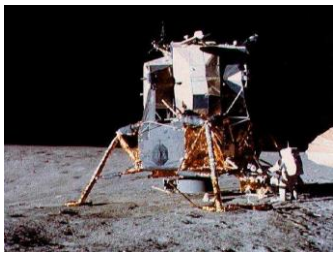

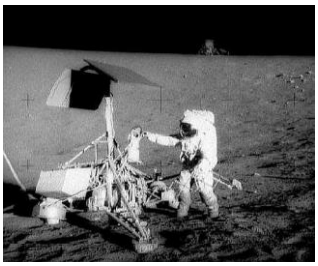

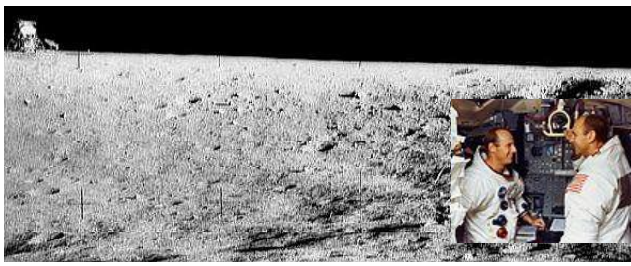

Apollo 12 (Yankee Clipper-Intrepid). Den första månlandningen ägde rum den 19 november 1969 i Stormarnas hav. Uppdraget omfattade 31,5 timmars månbesök. Apollo 12 lämnade sitt budskap på månen. Den 24 november 1969 landade Apollo 12 i Stilla havets vågor med många kilo tunga månstenar. Se länken ***Månens mysterium,*** sidorna 61-64.

Apollo-13:

Apollo-13

Apollo-13

James Lovell (1), John Swigert (2) Fred Haise (3)

Apollo 13, 1970-04-11 -- 1970-04-17

Apollo-13

Start: Kennedy Space Center
Florida: 1970-04-11
Startplatta LC-39A

Apollo-13

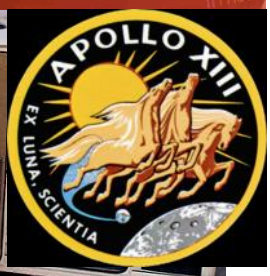

Lovell

Haise

Odyssey

Swigert

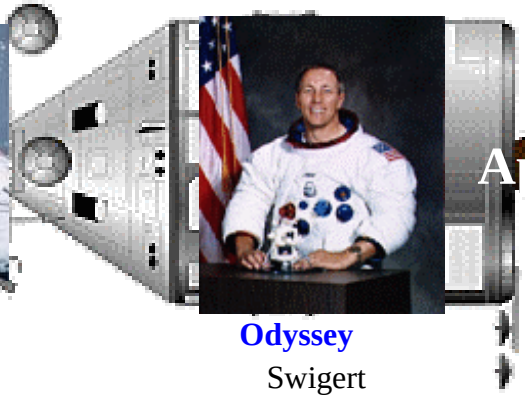

Apollo-13

Aquarius

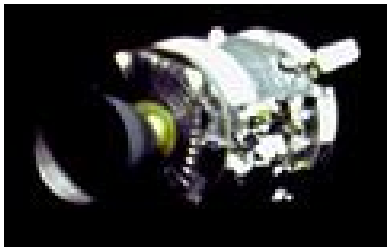

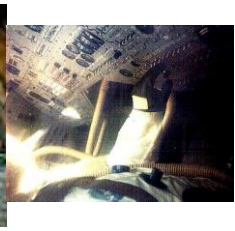

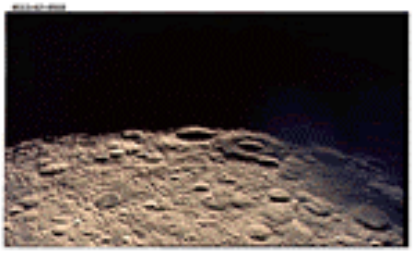

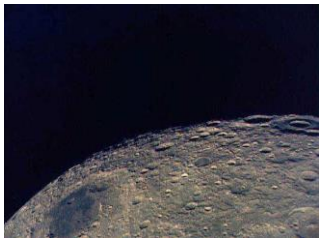

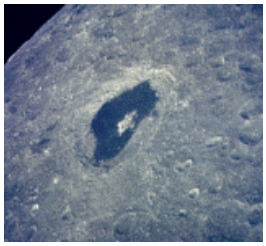

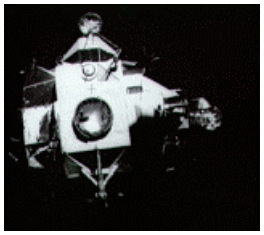

Apollo 13 (Odyssey-Aquarius), en olycka i rymden på väg mot månen. LM-Aquarius var besättningens räddning. Besättningen får också order att tillverka en enkel anordning som sänker koldioxidhalten i farkosten, eftersom några viktiga instrument i farkosten är skadade och oanvändbara. Till sist lyckades Apollo 13 landa efter cirka en veckas spänning ute i rymden. Lyckans dag var 17 april 1970. Se länken ***Månens myste-rium,*** sidorna 64-67. Apollo 13 skulle ha landat i Fra Mauro.

Apollo-14

Apollo-14

Stuart A. Roosa (3), Alan B. Shepard Jr (1), Edgar D. Mitchell, (3)
Apollo-14, 1971-01-31 -- 1971-02-08,

Start: Kennedy Space Center
Florida: 1971-01-31
Startplatta LC-39A
Shepard och Michell landade med LM Antares
i Fra Mauro den 5 februari 1971

Apollo-14

Apollo-14

Shepard

Mitchell

Kitty Hawk
Roosa

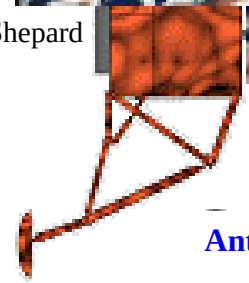

Antares

Apollo-14

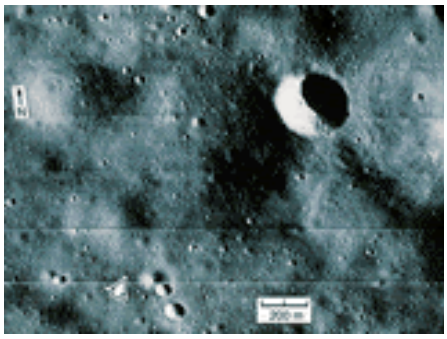

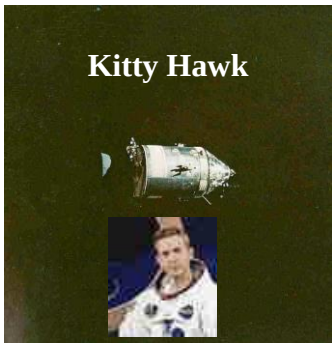

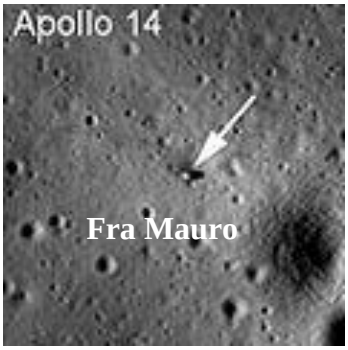

Apollo 14, (Kitty Hawk-Antares). Den andra månlandningen efter Intrepid. I höglandsområdet Fra Mauro. Astronauterna Shepard och Mitchell hade en dragkärra, de första hjulspåren på månen. Dragkärran lämnades kvar. Efter 9 dagars utflykt till månen återvände astronauterna välbehållna med ca 40 kg månstenar. Se länken ***Månens mysterium,*** sidorna 67-70.

Apollo 15

Apollo 15

Start: Kennedy Space Center
Florida:1971-07-26
Startplatta LC-39A
Scott och Irwin landade vid Hadley
- Apenninerna, sydöstra kanten av
Regnens hav den 30 juli 1971.

Apollo 15

James Irwin, David Scott,
Alfred Worden,
Apollo-15, 1971-07-26
-1971-08-07

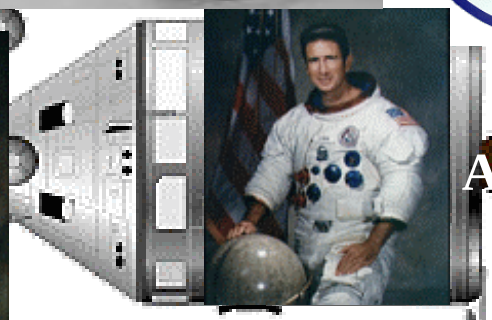

Apollo-15

Endeavour

James B. Irwin,

David R. Scott

Alfred M. Worden

Apollo 15

Falcon

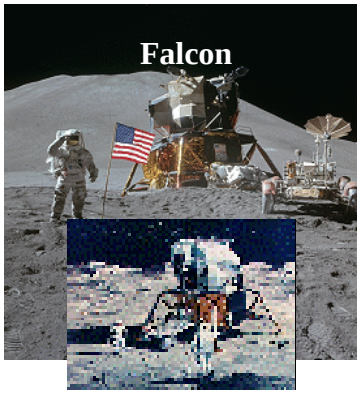

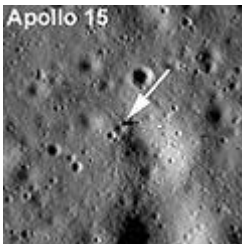

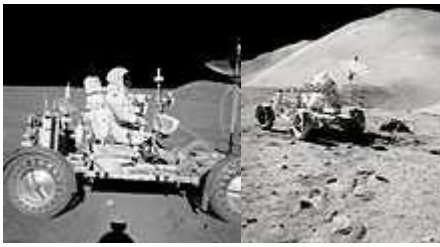

Apollo 15 (Endeavour-Falcon), den tredje månlandningen. Den 30 juli 1971 landar LM-Falcon på månen, i Apenninerna, med Scott och Irwin ombord. Den första månbilen, LRV-15, rullade cirka 24 km på månen. Den 3 augusti lyfte Falcons överdel och lämnade Apenninerna för gott efter cirka 70 timmar på månen. Den 7 augusti landade Apollo 15 program-enligt med mängder av månstenar. Se länken ***Månens mysterium*,** sidorna 70-74.

Apollo-16

John W. Young (1), Thomas K. Mattingly II (2) Charles M. Duke Jr (3) Apollo-16 1972-04-16

Apollo-16

Start: Kennedy Space Center
Florida:1972-04-16
Startplatta LC-39A
Den 20 april 1972 landar Orion med Young och Duke ombord på Descartes, ett bergigt landskap på månens framsida. – Orions start från Descartes.

Apollo-16

Young

Duke

Casper

Mattingly

Apollo-16

Apollo-16

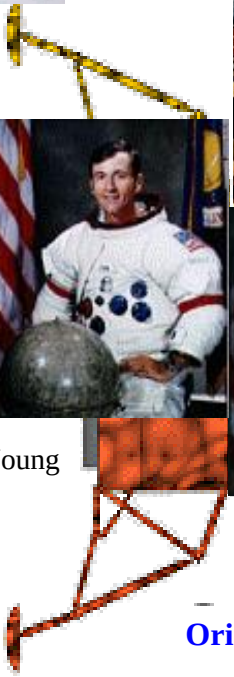

Orion

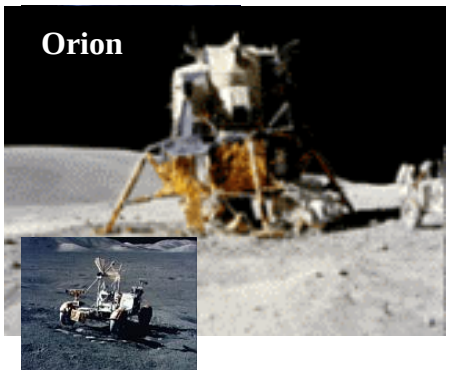

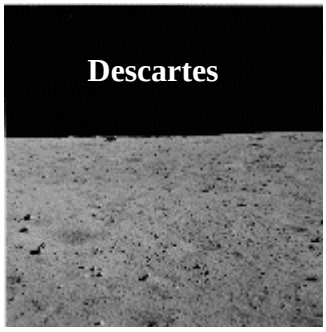

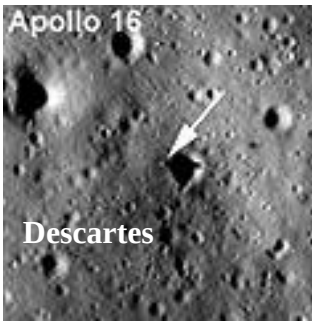

Apollo 16 (Casper-Orion). Den 20 april 1972 landade LM-Orion på Descartes, ett bergigt landskap, den fjärde månlandningen. Besättningen körde 27 km med månbil nr 2, LRV-16. Efter tre och en halv dagars vistelse på månen lyfte Orions överdel i direkt-sänd tv den 23 april. Därefter följde hemfärd och mjuklandning med medförda månstenar. Se länken ***Månens mysterium,*** sidorna 75-78.

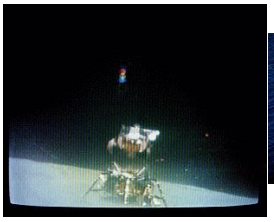

Apollo-17

Ronald B. Evans (2), Harrison H. Schmitt (3), Eugene A. Cernan (1)
Apollo-17 1972-12-07

Apollo-17

Start från Kennedy Space Center, Florida:1972-12-07
Startplatta LC-39A
Den 11 december 1972 börjar nedfärden till månens yta, och Challenger landar i Klarhetens hav. – Challengers start från Klarhetens hav,

Apollo-17

Cernan

Schmitt

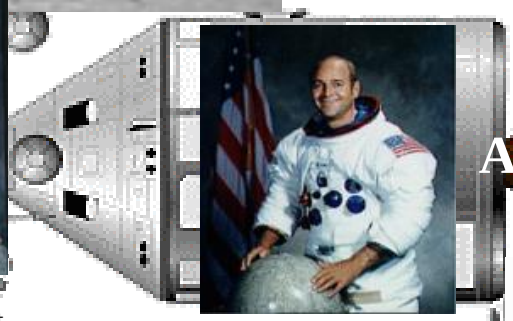

America
Evans

Apollo-17

Challenger

Apollo-17

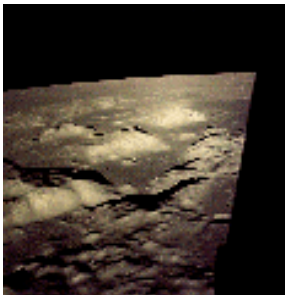

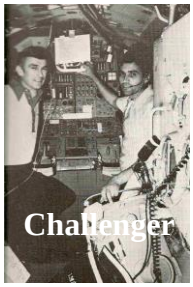

Apollo 17 (America-Challenger). Den 11 december 1972 landade LM-Challenger i en ”bukt” i östra utkanten av Klarhetens hav, vid foten av Taurus-bergen, Nasas femte och sista månlandning. Utforskning av både hög- och lågland under 36 km med månbil nr 3, LRV-17. Efter fyra dagars ständiga och spännande uppdrag i Klarhetens hav var uppdraget över och den 14 december startade Challenger från månen i direktsänd tv. Landning skedde den 19 december 1972, därmed var NASA:s månfärder fullbordade.

Apollo-18

Apollo-18

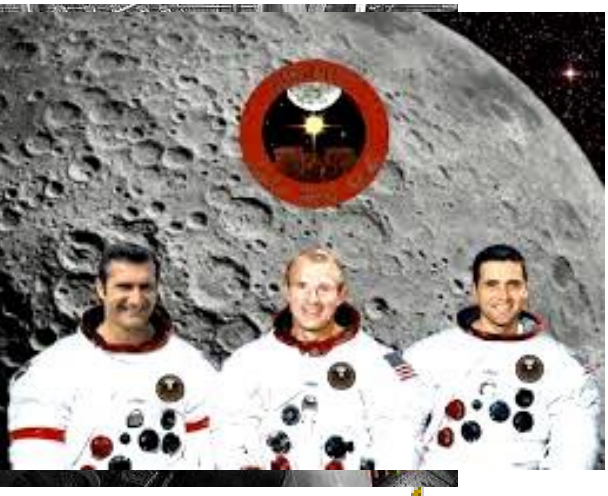

Gordon, Richard (1)
Brand, Vance (2)
Schmitt, Dr Harrison
Apollo-18, 1973-01-07

Start från Kennedy Space Center, Florida:1973-01-07
Startplatta LC-39A

Apollo-18

Gordon

Schmitt

Brand

Apollo-18

Apollo-18

Copernicus krater

Copernikus krater

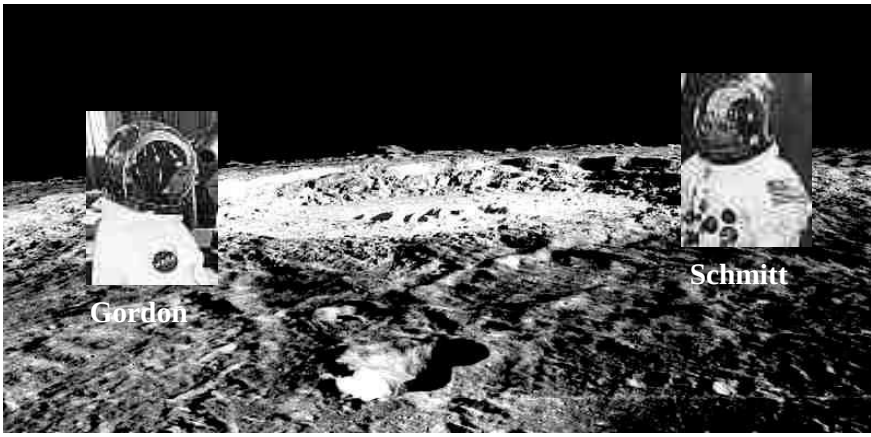

Apollo-18 skulle starta sin månfärd den 7 januari 1973, och landa i Copernicuskratern, en förändring efter Apollo-13:s misslyckade månfärd. NASA beslutade att Apollo-18:s månfärd skulle ställas in på grund av brist på pengar, så NASA fick aldrig landa i Copernicuskratern. Finns det en månbas där också? Schmitt skulle ha gjort sin andra månfärd, han landade med Challenger i Klarhetens hav vid foten av Taurusbergen. Bland astronauterna var han kunnigast i ämnet geologi. Det verkar vara så att Copernicuskratern är en hemlig månbas av utomjordingar. Se vidare länken **Industri**, länken ***Månens besökare, final,*** sidorna 21-23.

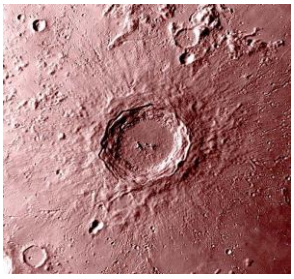

Apollo-19

Apollo-19

Apollo-19

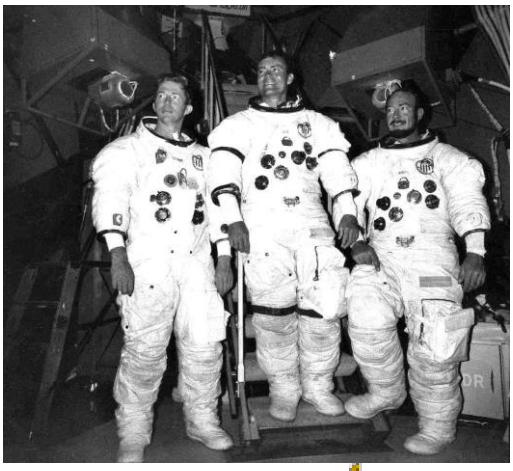

William Pogue (2) Fred Haise (1) Gerald Carr (3) Apollo-19, 1973-12-12

Start från Kennedy Space Center, Florida:1973-12-12
Startplatta LC-39A

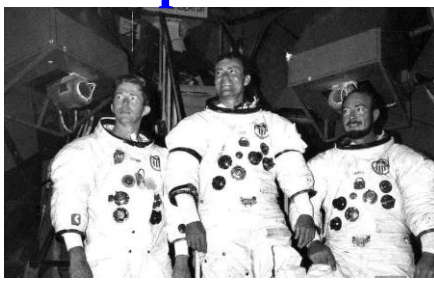

Haise

Carr

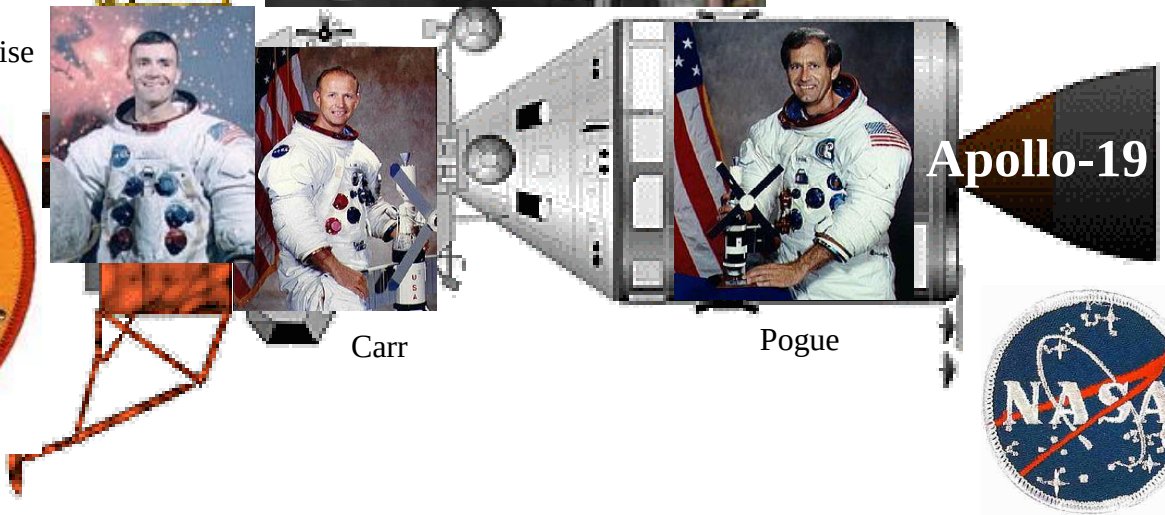

Pogue

Apollo-19

Apollo-19

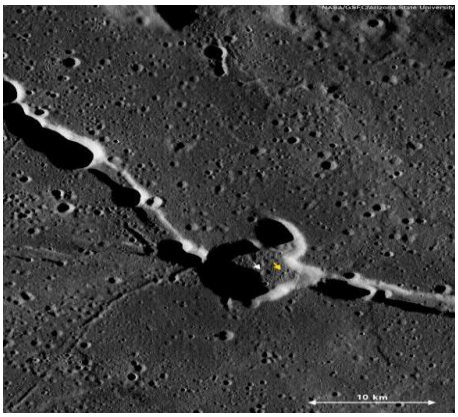

Apollo-19 skulle lämna jorden den 12 december 1973. Planerad landningsplats var kraterområdet Hyginus Rille. Besättningen på Apollo 19 skulle ha landat i mitten av december 1973. Hyginus krater är 11 km i diameter och dess djup är 0,8 km. Den är en liten krater med en flod eller bäckliknande kanal som flyter till och från kraterns högra och vänstra sida. Här skulle astronauterna Fred Haise och Gerald Carr ha landat. Det verkar som om där finns en månbas, både på och under ytan.

Hyginus Rille är ett mycket intressant och mystiskt område på månen. Bilderna kan bekräfta att någon typ av månbas existerar där, men till vilken grupp av utomjordingar basen hör till vet vi inte. Vi vet att NASA fick stopp, och Apollo 19 med sin besättning kom aldrig i väg.

Se vidare **Industri,** länken ***Månens besökare, final,*** sidorna 23-25

Apollo-20

Start från Kennedy Space Center, Florida:1974-01-07
Startplatta LC-39A

Apollo-20

Roosa Lind Lousma
Besättning på Apollo-20

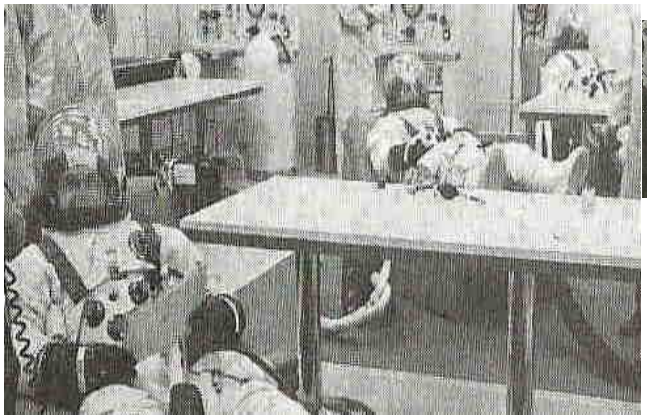

Apollo-20

Apollo-20

Roosa

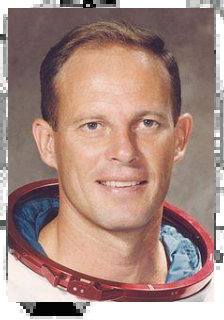

Lousma

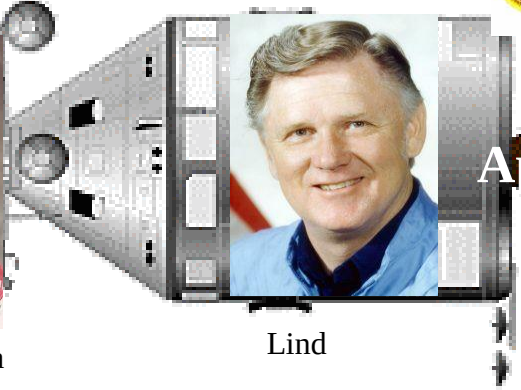

Lind

Apollo-20

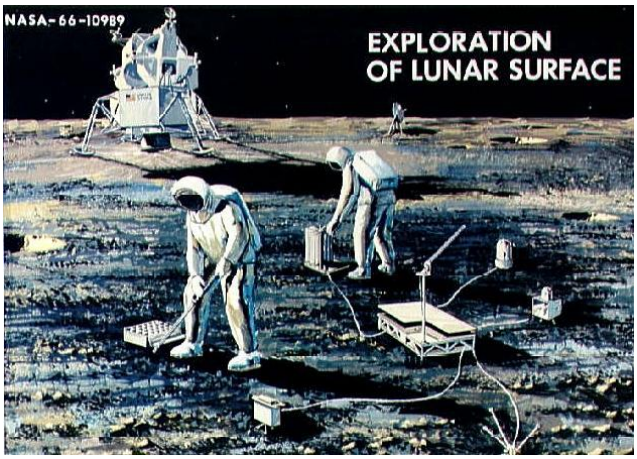

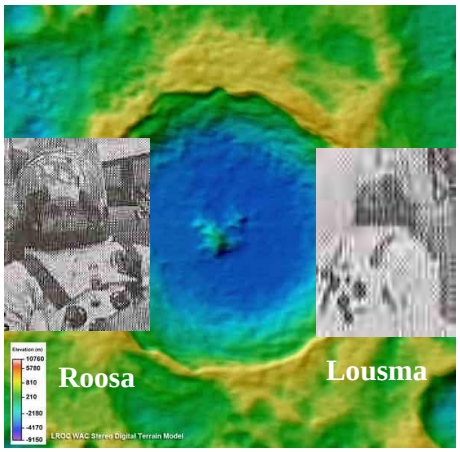

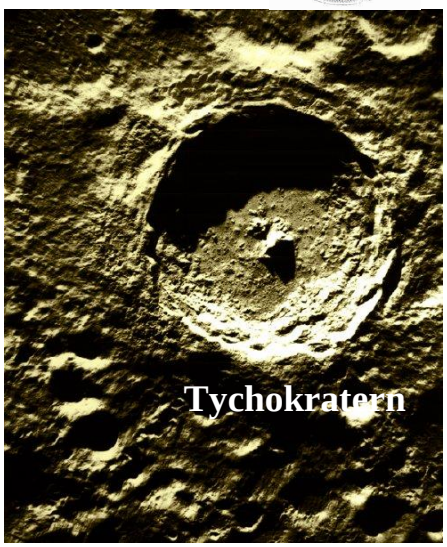

Den sista Apollo-månfärden skulle ha gjorts av Apollo-20 den 7 januari 1974 med landning i Tychokratern. Men färden ställdes också in på grund av pengabrist enligt NASA. Även Tychokratern verkar vara en mystisk krater som NASA inte får landa i. Det kan ligga en hemlig månbas i den och utan tillstånd får ingen resa dit.

Astronauterna Roosa och Lousma skulle ha landat i Tychokratern i början av januari 1974. Denna landning skulle ha varit den sista som planerats av NASA.
Se vidare **Industri**, länken ***Månens besökare, final,*** sidorna 25-27

Efter Aopollo 17:s lyckade månfärd och månlandning kom nästa Apollo färderna med Apollo 18-20. Planeringen och träningen var riktig igång som jag själv läste i tidningarna. Men endag blev det tyst om NASA. Därefter meddelade NASA att de återstående Apollo färder skall ställas i på grund av pengar.

Apolloprogrammet, 1967-1974
på väg till slutmålet

Efter Apollo 13:s misslyckade månfärd och månlandning ändrade NASA nästkommande månfäder och månlandningar. NASA hade Apollo 20 som sist i månprogrammet. Efter Apollo 17 var mycket prat om Apollo 18,19 och 20. NASA hade bestämd tid för varje återstående Apollo uppdrag, besättning och landningsplats på månen. På den tiden kunde man läsa mycket om de återstående Apollo månfärdernas. Under tiden hände något märkvärdigt. Plötsligt meddelande NASA att månfärderna ska inställas på grunge brist på pengar. Hände något igen mellan UFO och USA? Titta på Apollo 19:s emblem där kan du se en vänsterhand av en utomjording som pekar på jorden. . Under handen syns stjärnor, ett dubbelstjärnesystem. Det återstående Apollo färderna flyttades över till det militära, dvs Apolo 18, Apollo 19 och Apollo 20 togs över av USAF. NASA fick sluta åka till månen.

Nästa NASAS rymdprogram var Skylab runt jorden. Till Skylab-programmet hade förmodligen NASA pengar till.

Kort återblick till Apollo-Skylab.

Apollo Skylab-I

Apollo Skylab-I

Apollo Skylab-I

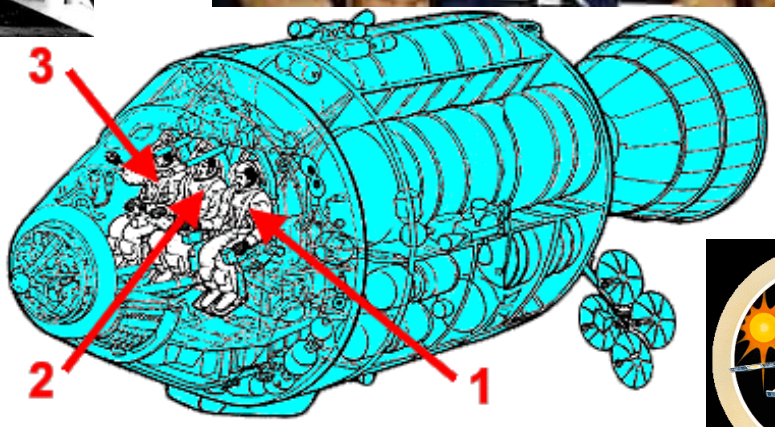

Apollo Skylab-I

Conrad Kerwin Weitz

Besättningen på Apollo Skylab-1

Apollo Skylab-1 sändes upp den 25 maj 1973 från Kennedy Space Center LC-39B och dockade med Skylab rymdstation.
Besättningen på rymdstationen Skylab hade mycket att göra. Olika typer av forskning, utförande av olika vetenskapliga test samt rymdpromenad på flera timmar för alla i besättningen. Även reparationer ingick i programmet.
Besättningen på Apollo Skylab-1 tillbringade en månad på rymdstationen, och slog nytt världsrekord i rymden. Därefter gjorde de en planenlig landning i Stilla havet den 22 juni 1973. Astronauten Charles Conrad gjorde sin fjärde och sista rymdfärd: (Gemini-5, Gemini-11, Apollo-12).
Se vidare **Industri**, länken ***Månens mysterium,*** sidorna 88-89.

Apollo Skylab-II

Apollo Skylab-II

Apollo Skylab-II

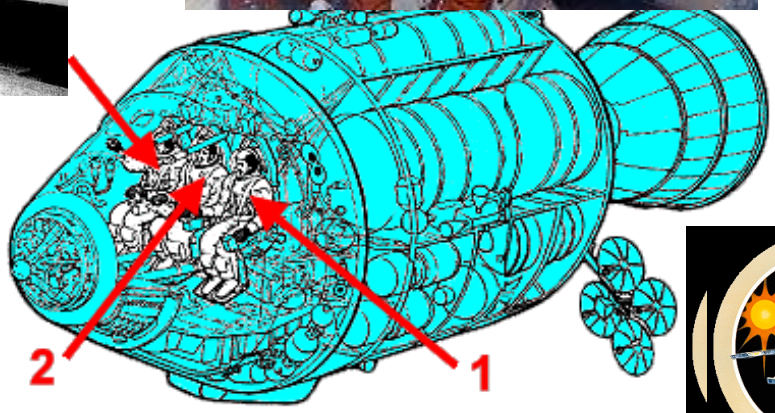

Apollo Skylab-II

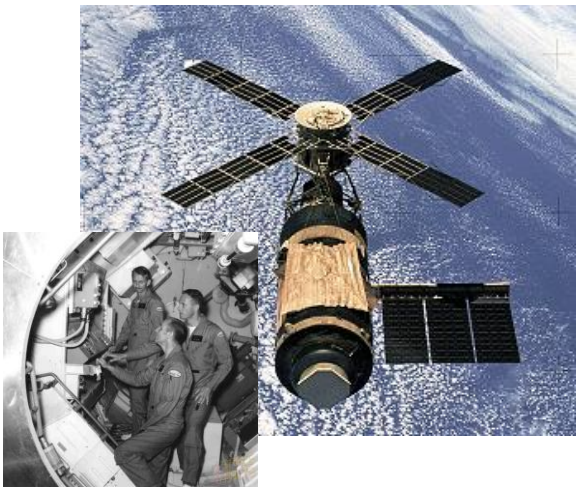

Bean Garriott Lousma

Besättning på Apollo Skylab-2

Kennedy Space Center: Den 28 juli 1973 lyfte Apollo Skylab-2 från LC-39B i Florida. Apollokapseln dockade med rymdstationen Skylab och fortsatte sin färd runt jorden till den 25 september 1973. Även denna besättning hade många uppdrag att genomföra.
Forskning, testkörning och rymdpromenad på ett flertal timmar för alla tre i besättningen, även reparationer förekom.
Efter två månaders vistelse i rymdstationen Skylab återvände Apollo Skylab-2 till jorden och landade planenligt i Stilla havet utan problem. De slog nytt världsrekord för vistelse i rymden.
Se vidare **Industri** länken ***Månens mysterium,*** sidorna 89-90.

Apollo Skylab-III

Apollo Skylab-III

Apollo Skylab-III

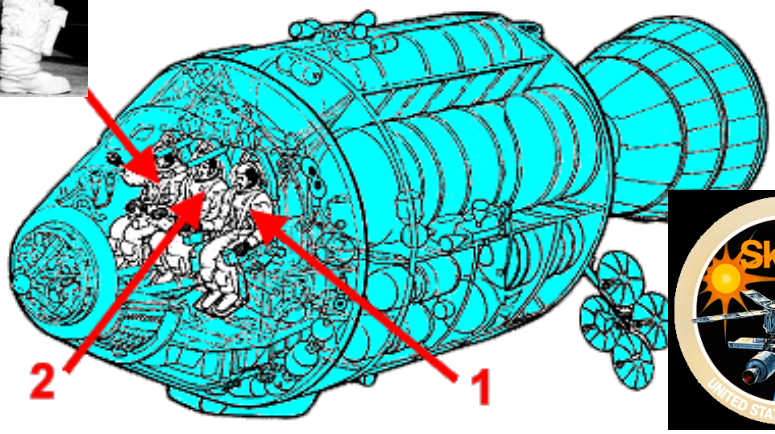

Apollo Skylab-III

Carr Gibson Pogue

Besättning på Apollo Skylab-III

Florida, Cape Kennedy: Den 16 november 1973 startade Apollo Skylab-3 sin färd från LC-39B och dockade med Skylab. Besättningen trivdes mycket bra och hade gott om tid att utföra sina respektive uppgifter ända till den 8 februari 1974. Besättningen sysslade med nästan allt som är seriöst inom vetenskap, även astronomi som t.ex. studier av bl.a. solen. Besättningen fick sällskap av en spindel i dess nät. Efter nästan tre månaders vistelse i rymdlaboratoriet landade Apollo Skylab-3 i Stilla havet den 8 februari 1974. Därmed avslutades hela det långa Apollo Skylab-programmet. Skylab fortsatte ensam sin färd runt jorden. – Den 11 juli 1979 avslutade Skylab sin rymdfärd runt jorden.

Se vidare **Industri,** länken ***Månens mysterium,*** sidorna 90-91.

Apollo - Soyuz TP
Apollo STP

Rymdavtal USA-Sovjetunionen 1971-72

Alexei Nikolayevich Kosygin
1964-1980
Kommunisterna

37 Richard Milhouse Nixon
1969-1974
Republikanerna

Rymdavtalet från 1971-72 gjorde möjligt att Apollo STP kunde genomföra s.k. Apollo.Soyuz Test Program 1975. Avtaletb förnyades efter Sovjets fall och skedde mellan Ryssland och USA.

Apollo STP

Kennedy Space Center. Den 15 juli 1975
lyfte Apollo från LC-39B för sista gången.

Apollo STP

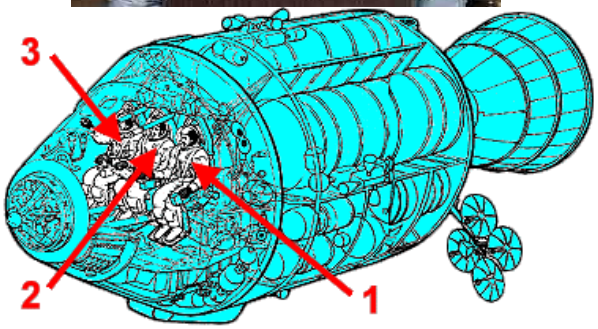

Stafford Thomas (1), Brand Vance (2) Slayton Donald (3)
Startplatta LC-39B

Besättningen på Apollo-STP på väg till LC-39 B
Kennedy Space Center, Florida

Stafford

Brand

Slayton

Soyuz 19

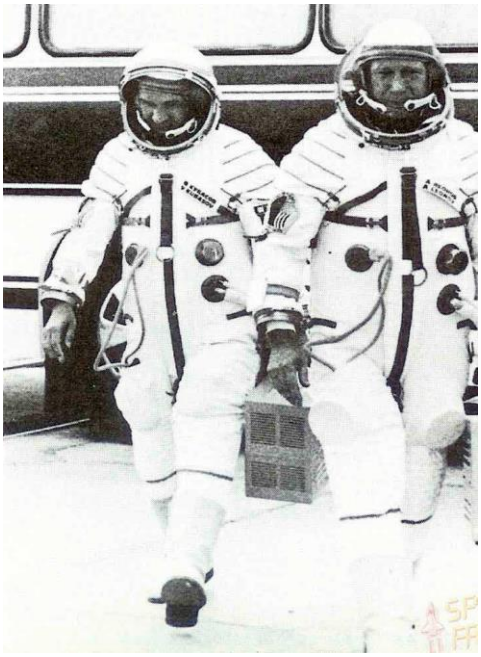

Besättningen på Soyuz-19 är på väg till LC-1,
Baikonur Cosmodrome, Kazakhstan

Soyuz 19

Baikonur. Den 15 juli 1975 lyfte
Soyuz-19 från LC-1 för att docka
med Apollo

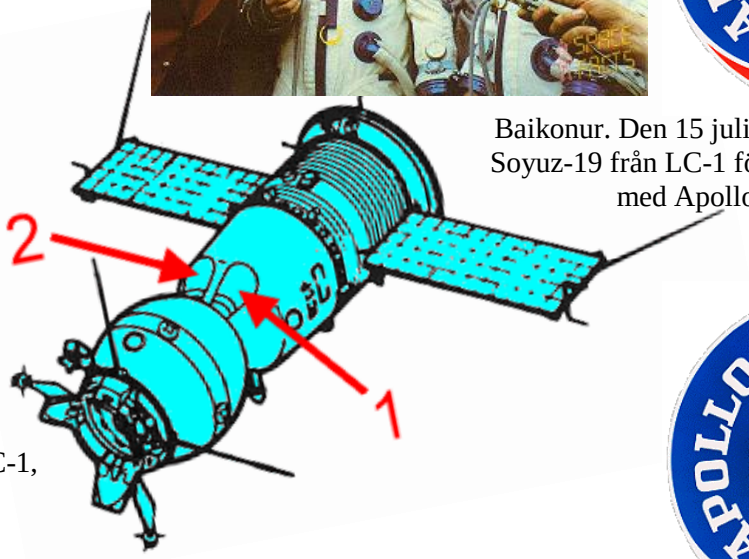

Soyuz 19

Baikonur. Den 15 juli 1975 lyfte Soyuz-19 från LC-1 för att docka med Apollo

Leonov Kubasov

Leonov Aleksei (1), Kubasov Valeri (2)

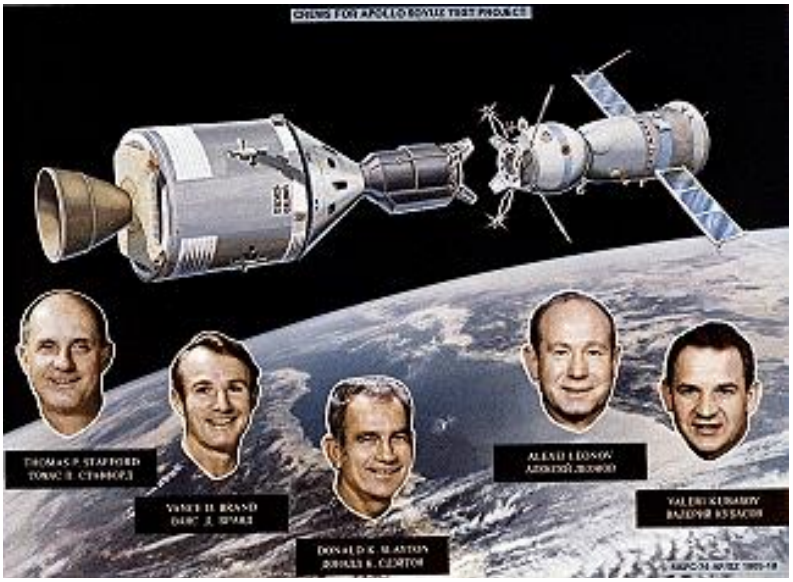

Besättningen på Apollo och Soyuz

Apollo Soyuz TestbProgram 1975 enligt avtal från 1971-72.
Det var säkert ett trevligt och givande möte mellan Apollo och Soyuz
Den 24 juli 1975 landade den sista Apollofarkosten i Stilla havet. Stafford gjorde sin fjärde och sista rymdfärd. (Gemini-6, Gemini-9 och Apollo-10). Slayton gjorde sin första och sista rymdfärd, han var med bland de första Mercuryastronauterna. Därmed har NASA.s många års Apollo program avslutades.
Den 21 juli 1975 landade Soyuz-19 87 km norr om Arkalyk efter ett perfekt avslutat ASTP program. Däremot Hela Sayuz program fortsätter än i dag med bl.a. NASA:s astronauter.

Se vidare **Industri**, länken ***Månens mysterium***, sidorna 92-94.

Från NASA till USAF. Apollo-18, Apollo-19 och Apollo-20 fortsätter den militära topphemliga månverksamheten.
-

Apollo 18

Start: Vandenberg Air Force Base,
Space Launch i Kalifornien, 1974-10-04
Startramp: SLC-6

Apollo 18

Commander: Claggett, CM
Pilot: Pope. LM Pilot: Perry

Originalbesättning på Apollo 18, USAF/DOD,

Claggett

Perry

Lunar Module:
"Yorktown"
Claggett, Perry

Pope
Command Module:
"Independence"
Pope

Apollo 18

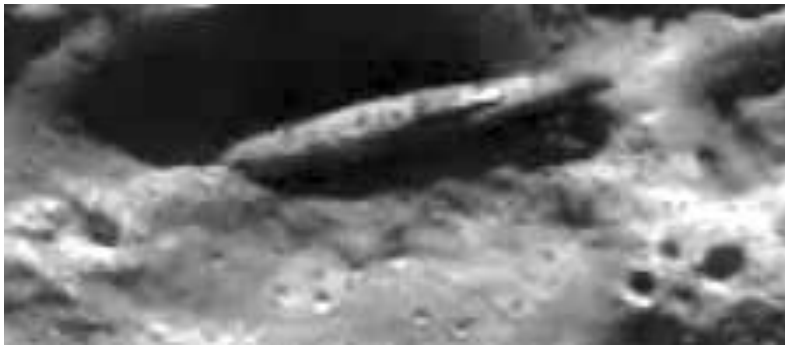

Bilden togs av Apollo 20 i augusti 1976
Kod: AS20-1020 UFO

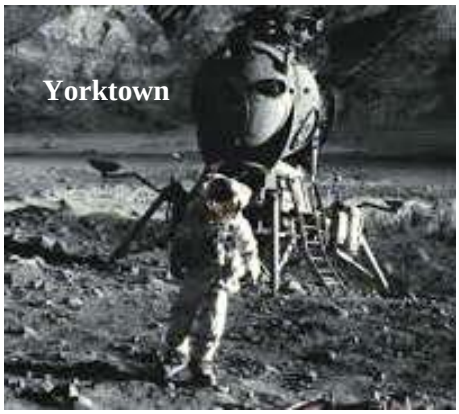

Besättningen på månens baksida, utanför kratern Izsak-D. Okänt vad som hänt…. Delporte-Izsak D Area.

Apolloprogrammet fortsatte 1974-1976 med månen som slutmål. Ett DOD- uppdrag. (DOD = Department of Defense, försvarsdepartementet)

Apollo 18 original. (Independence-Yorktown).
Enligt källan var Apollo 18:s uppdrag att landa på månens baksida och utföra olika mycket känsliga uppgifter. Luna-15 kraschade på månens baksida i närheten av ett jättestort cigarrformat rymdskepp, Det är mycket möjligt att besättningen, Claggett och Perry fick uppdraget att genomsöka det aktuella området bl.a. det stora, långa rymdskeppet, men astronauterna dog av någon anledning. Enligt källan dog de av en stark strålning, kan de vara ufo strålning? så att månlandaren kraschade. Se vidare **Industri**, länken ***Solen i underläge,*** sidorna 13-16 avser Luna 15 Och Att erövra rymden I, sidorna 92-93.

Apollo 18

Start: Vandenberg Air Force Base,
Space Launch i Kalifornien, 1974-12-?
Startramp: SLC-6

Apollo 18

Benjamin Anderson 3, Nathan Walker 1, John Grey 2
Reservbesättning på Apollo-18, USAF/DOD,

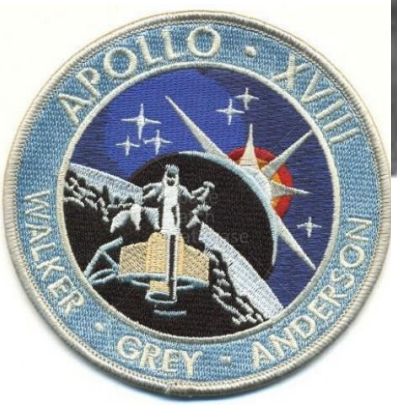

Apollo 18

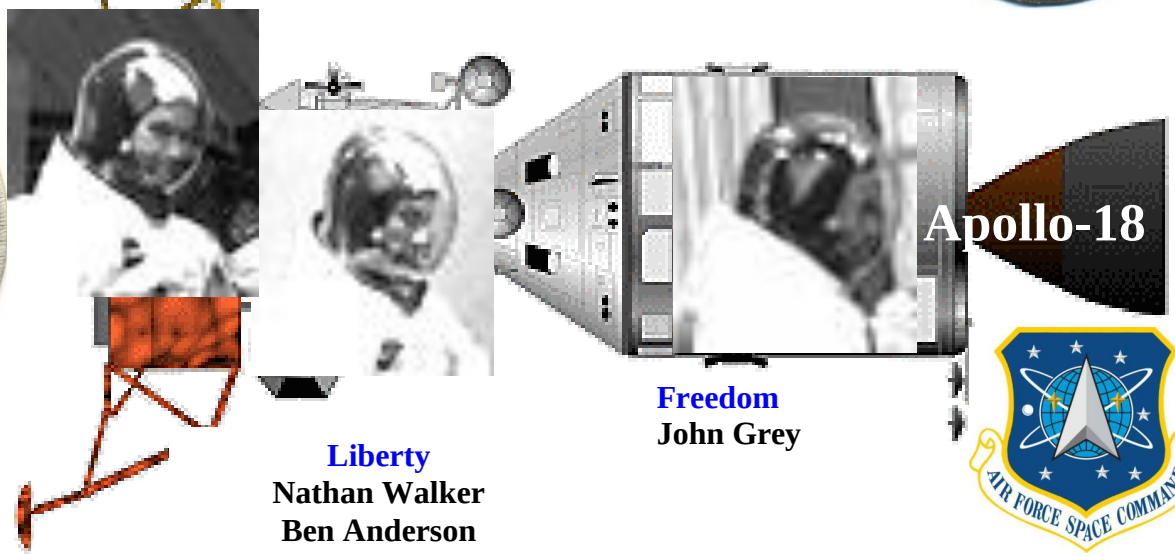

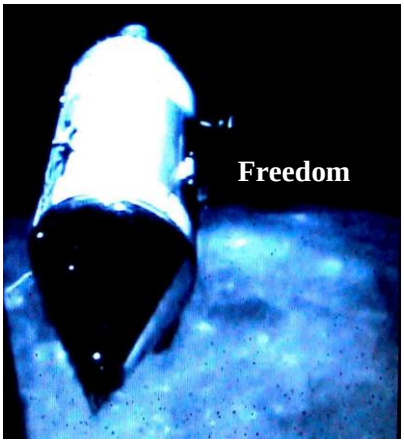

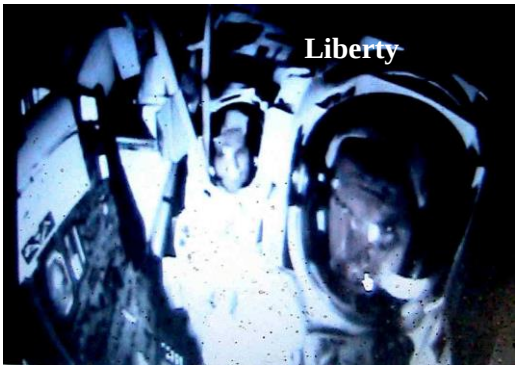

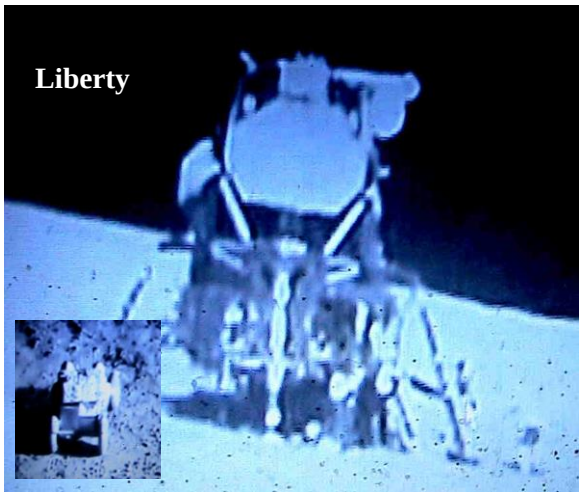

Apollo 18 reserv. (Freedom-Liberty).
Ett mycket hemligt DOD-uppdrag, utan Nasamedverkan, i samarbete med Soyuz 7K-LOK/Luna 23. Befälhavaren Walker var kvar på månen, död. Anderson och Grey blev kvar runt månen. USAF (US Air Force) ville inte ha dem tillbaka hem till jorden. Tredje katastrofen på månen. Se länken ***Månens besökare, final,*** sidorna 36-53. Spännande.

LM-Liberty landade på månen i december 1974 i Södra Mare Crisium. Liberty står kvar där än idag. Också månbil nr 4, LRV-18, är kvar där.

Apollo 19

Stephanie Ellis 1, Alexej Sorokin 3, Cruithne 2
Apollo 19, USAF/DOD, 1976-02-02

Start: Vandenberg Air Force Base, Space Launch i Kalifornien, 1976-02-02
Startramp: SLC-6

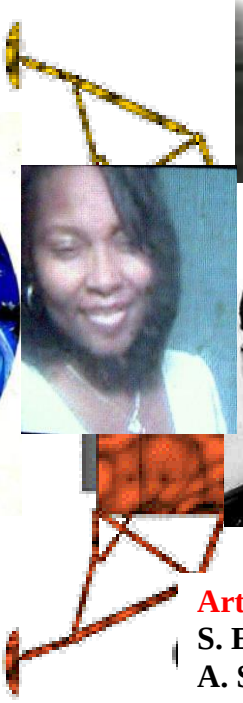

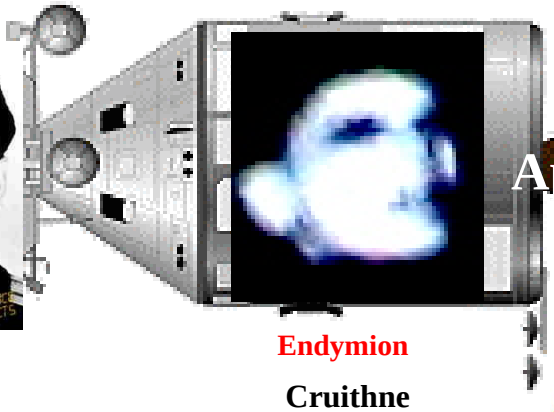

Apollo-19

Apollo 19

Endymion

Cruithne

Artemis
S. Ellis
A. Sorokin

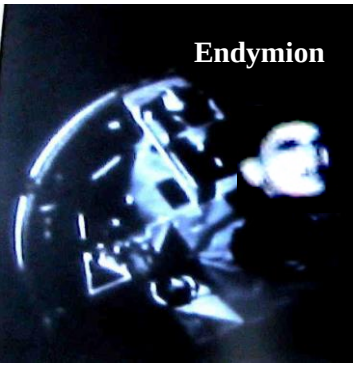

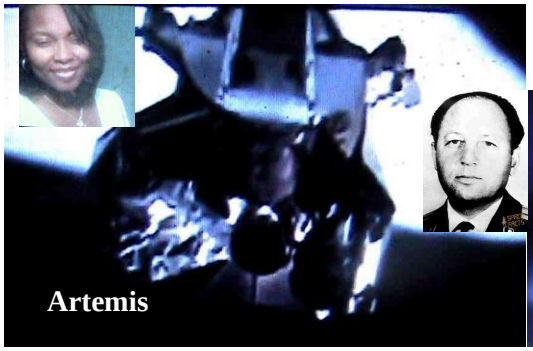

Apollo 19 (Endymion-Artemis) var ett hemligt DOD-uppdrag, som startade från Vandenberg Air Force Base i Kalifornien 1976. Enligt William Rutledge var Apollo 19:s uppdrag att landa utanför kratern Izsak-D, Delporte-Izsak D Area, på månens baksida vid foten av berget Monaco. Där finns det cigarrformade rymdskeppet som besättningen skulle besöka och vandra på berget Monaco. Ytterligare två triangulära rymdskepp skulle besökas och omgivningen utforskas, ett tufft uppdrag, liksom det för Apollo 20. Besättningen kunde kanske ha varit beväpnad. En av astronauterna på Apollo 20, William Rutledge, har avslöjat Apollo 19:s hemliga uppdrag. Enligt honom drabbades Apollo 19 av en olycka och hela besättningen gick förlorad i samband med en kollision i rymden vi inte vet något om. Se vidare länken ***Månens besökare, final,*** sidan 54 och ***Solen i underläge,*** sidorna 16-17. **Att erövra rymden I,** sidorna 94-95 och mer om dockning Neutronstjärnans **ankomst ,sidorna 5-6. Spännande.** Kollision i detta sammanhang betyder en misslyckad dockning. Bilderna ovan visar att månlandaren Artemis är på väg att landa på månens baksida utanför kratern Izsak-D. Om kollisionen är riktig då dockningen misslyckades med moderfarkosten Endymion efter att Artemis lämnade .månens yta. Vad hände? Besökte dem UFO farkosten? Tog dem med sig artefakter från UFO som var förbjuden? Se även **Att erövra rymden IV,**sidan 121

Apollo 20

Start: Vandenberg Air Force Base, Space Launch. i Kalifornien, 1976-08-16
Startramp: SLC-6

Apollo 20

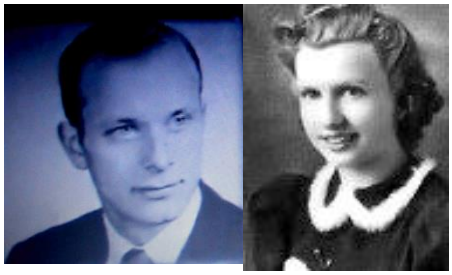

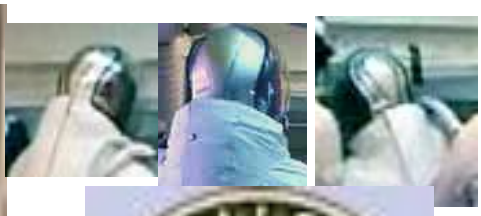

William Rutledge 1, Leona M. Snyder 2 Alexej Leonov 3
Apollo 20, USAF/NASA
1976-08-16 1976-08-23

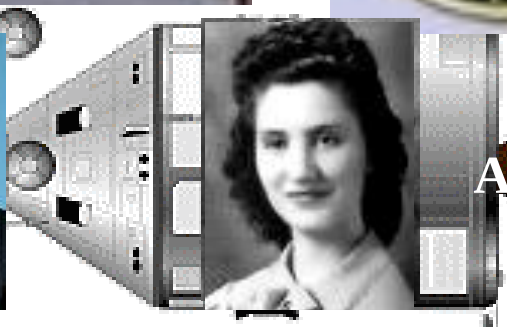

Apollo 20

Phoenix
(Vandenberg Phoenix)
William Rutledge
Alexej Leonov

Flyover
(Vandenberg Constellation)
Leona. Marietta Snyder

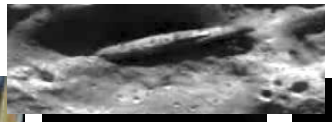

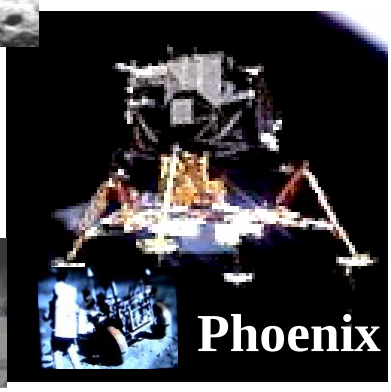

Apollo 20 (Flyover-Phoenix) var det sista hemliga uppdraget för Apollo med USAF och NASA. Landning på månens baksida utanför kratern Izsak-D, Delporte-Izsak D Area sent på kvällen den 18 augusti 1976, sedan flera timmars resa med månbil nr 6, LRV-20. Så vitt jag förstår var Apollo-20:s uppdrag, enligt deras program, att skaffa fram bevis i samband med kristendomen, se bl.a. emblemet. Efter en veckas spännande och givande månresa landade besätt-ningen välbehållna på jorden.
Apollo 20 tog över Apollo 19:s uppdrag och genomförde ett besök i Månstad/UFO-farkosten, Ytterligare två triangulära rymdskepp besökte dem och omgivningen utforskades, alltså ett tufft uppdrag som dem genomförde.

Den 18 augusti landade LM-Phoenix på månens baksida utanför kratern Izsak-D. Flera timmars månfärd med LRV-20.

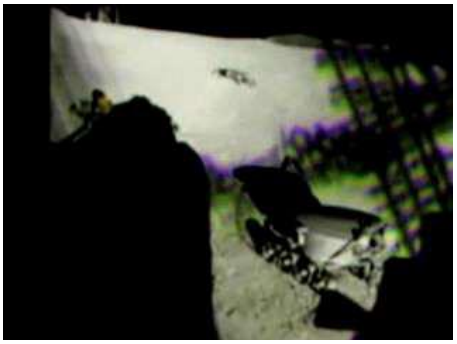

Se vidare länken ***Månens besökare, final,*** sidorna 55, 61-86, och 93, och ***Solen i underläge,*** sidorna 19-22, samt ***Neutronstjärnans ankomst,*** sidorna 8-10 och **Att erövra rymden IV,** sidorna 122-124. **Att erövra rymden I,** sidorna 62-83.

Efter Apollo 17 följde Apollo 18, 19 och 20. Alla har planerats att genomföra respektive månlandningar mellan 1974 och 1975. Under noggrann planering och träning kom NASA med sitt oväntade meddelande att de återstående Apollo månbesök ställdes in p.g.a. brist på pengar. Pengar fanns, eftersom NASA därefter förde över pengar till Apollo Skylab projektet. Vad hände egentligen? Hände nånting mellan UFO/utomjordingar och CIA/USA? Vi får titta lite närmare Luna 23:s månlandning och då kommer vi att hitta svaret under Sovjets månprogram.

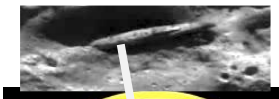

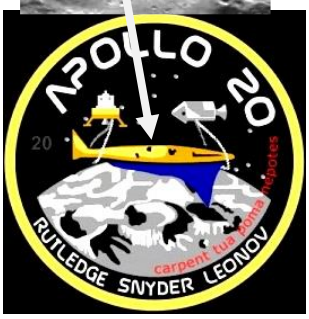

Här har vi fyra emblem, två från NASA Apollo 14 och Apollo 19 och två från USAF Apollo 18 och Apollo 20.
Apollo 14s emblem syns neutronstjärnan Nemesis i form av en komet, emblem på Apollo 19 syns en utomjordings hand som pekar på jorden och under den hänger två stjärnor, ett dubbelstjärnesystem, solen och neutronsolen/stjärnan Från USAF, Apollo 18s emblem illustrerar ett dubbetstjärnesystem, solen och neutronsolen/stjärnan samt Apollo 20 på det syns tydligt ett UFO och under det en månstad.
Dessa fyra emblem bekräftar att UFO följer och medverkar USA:s månprogram. USAF: Apollo 18 org., Apollo 18 reserv och Apollo 19 alla tre uppdrag som avser månlandningen misslyckades, varför?

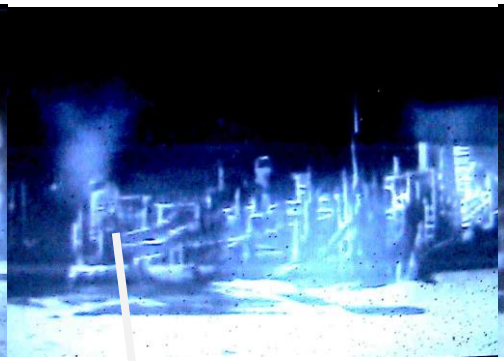

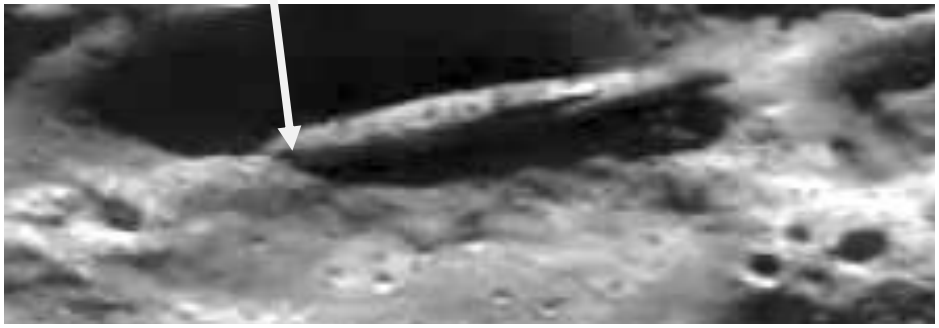

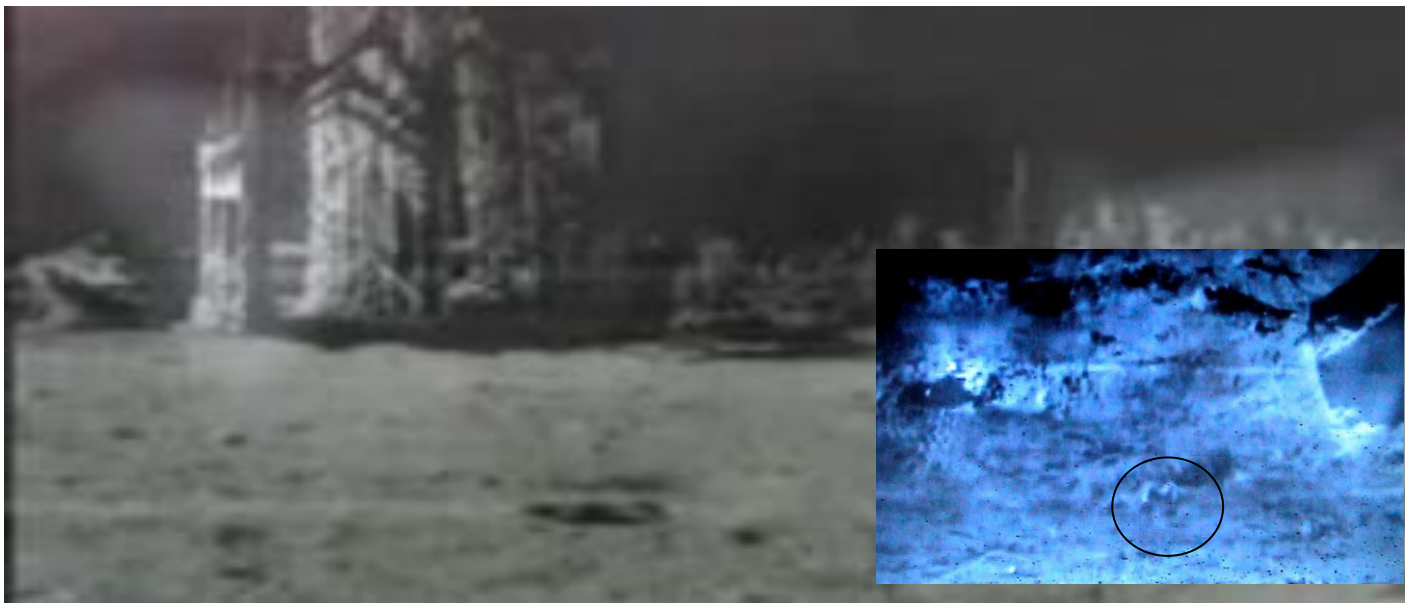

Denna är månstaden på andra sidan månen i Delporte Area-området sommaren 1976. Det finns vissa inslag på Internet som påstår att denna bild av staden som astronauterna W. Rutledge och A. Leonov, Apollo 20, tog är falsk. **Att erövra rymden IV** sidorna 122-124.
Se mer länken **Att erövra rymden I,** sidan 62. Svar finns länken **Månens besökare** sidan 79 där ser man ett bokstav **M på original bilder. Vad jag förstår denna månstad finns inne i UFO.**

Sovjet och månen, 1968-1976

Slutet av 60-talet försökte Sovjetunionen med nästan alla medel att först komma och sedan landa på månen, Men i den dolda USA har redan vunnit månkaplöpningen 1966, se ovan.
En kort återblick till det sovjetiska månprogramet som är lika spännande som USA:s och händelserik även på månen. I Sovjet hade militären och civila samma rymdprojekt, skildes inte ifrån varandra på grund av dyrbara kostnader av rymdforskning.
Sovjets första rymdprogram var **Vostok** mellan 1957 – 1963. Av 20 Vostok start bara sex lyckades som världen känner till. Se mer länken Industri **Månens mysterium** sidorna 4-13, **Månens besökare** sidan 3, **Att erövra rymden I, sidorna** 1-5, **Att erövra rymden IV**, sidorna 6-7.
Efter Vostok kom **Voskhod** projekt 1964-67. Av planerade sex rymdfärd bara två genomfördes, bl.a. Voskhod 2, där gjorde Leonov den första rymdpromenaden. Se mer länken Industri **Månens mysterium** sidorna 19-22. Efter Voskhod följer **Sayuz** program f.o.m. 1967 som håller än idag. Världens största rymdprogram inklusive månprogram. Se **Månens mysterium** sidorna 42-46.

Soyuz 7K-LOK-1

Soyuz 7K-LOK-1

Yuri Gagarin and (1) Vladimir Seryogin (2) 1968-03- 02
Är på väg till startplattan för att genomföra den första månfärden

Yuri Gagarin, Vladimir Seryogin 1968-03- 02
Soyuz 7K-LOK-1, 1968-03-02
Start från **Tyuratam Kosmodrom**

Yuri Gagarin and (1) Vladimir Seryogin (2) 1968-03- 02
Soyuz 7K-LOK-1, 1968-03-02

Den första bemannade månfärden

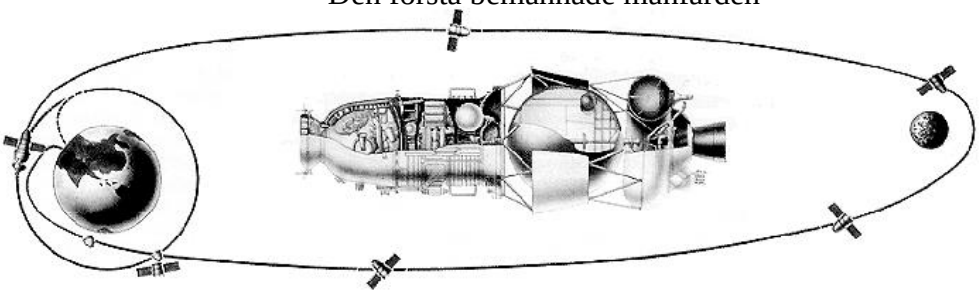

Soyuz 7K-LOK-1 kring månen den 5 mars 1968. Enligt vissa källor har Soyuz 7K-LOK-1 återvänt till jorden. Framåt kvällen den 7 mars skulle **Soyuz 7K-LOK-1** landa på jorden, men rymdfarkosten kom in i fel vinkel, varvid den brann upp i atmosfären. Därefter har Sovjetunionen meddelat att såväl Gagarin som Seryogin omkom i samband med en flygolycka.
Se vidare länken ***Månens mysterium,*** sidorna 43 -4 4.
Månfärden kodades som Zond-4.
Start från **Tyuratam Kosmodrom**

Soyuz 7K-LOK-1 rundar månen i största hemlighet i början av mars 1968.

Den första bemannade månfärden ägde rum i mars 1968. Den 2 mars lyfte **Soyuz 7K-LOK-1** från Tiuratam med kosmonauterna Gagarin och Seryogin ombord. Bärraketen var en gigantisk N-1 typ med fruktansvärda krafter. Enligt den hemliga listan skickades Soyuz 7K-LOK-1 direkt till månen. Månfärden kodades som ”Zond 4”.

Soyuz 7K-OK-1

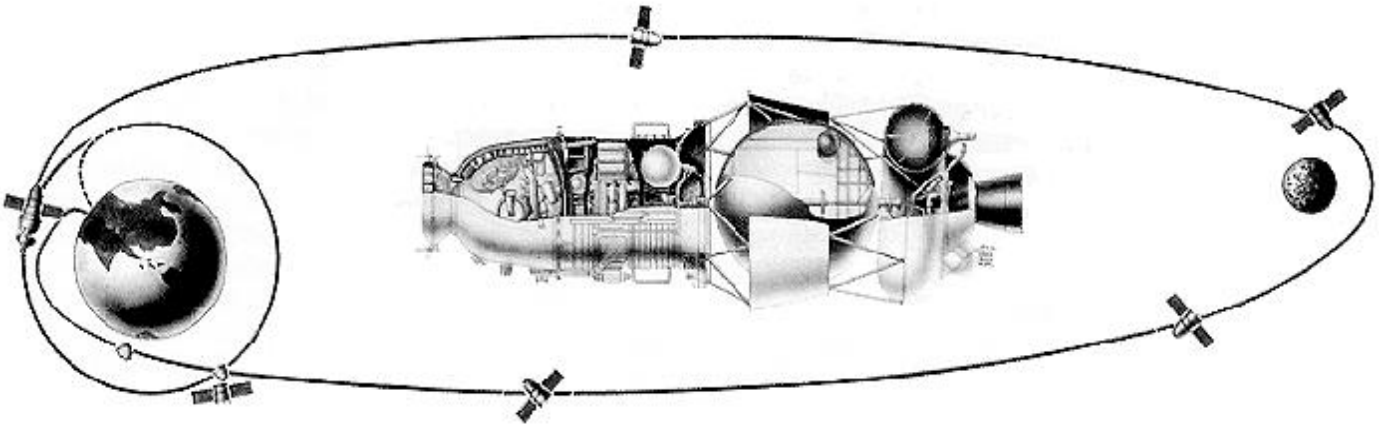

Enligt uppgift gick färden planenligt och Soyuzkapseln rundade månen. Det verkar som att Gagarin och Seryogin var först runt månen. Målet var att komma först, innan Apollo-8 rundade månen på samma sätt. Också färden tillbaka till jorden gick mycket bra. Den 7 mars 1968 skulle Soyuz 7K-LOK-I med besättning landa, då uppstod problem. Rymdfarkosten kom in i fel vinkel, varvid den brann upp i atmosfären. Besättningen dog omedelbart. Det här var uppenbarligen en upprepning av Soyuz-1:s dödslandning

Den 27 mars meddelade Moskva att Gagarin och Seryogin omkommit vid en flygolycka under träning.

Soyuz 7K-LOK-1

Soyuz 7K L-1-1

Soyuz 7K L-1-1

Besättningen på Soyuz 7K-L1-1 är på väg till startrampen för att genomföra den första månlandningen. Men var någonstans på månen meddelades inte.

Andrei Mikoyan, namlös/okänd 1969-07-03
Soyuz 7K-L1-1, 1969-07-03
Start från **Tyuratam Cosmodrome, Sovjet**

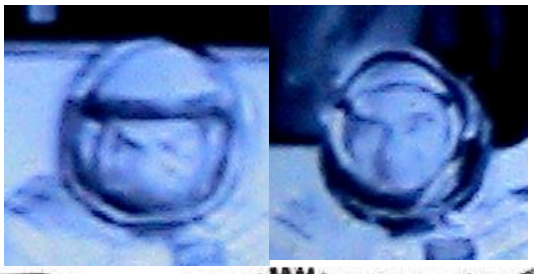

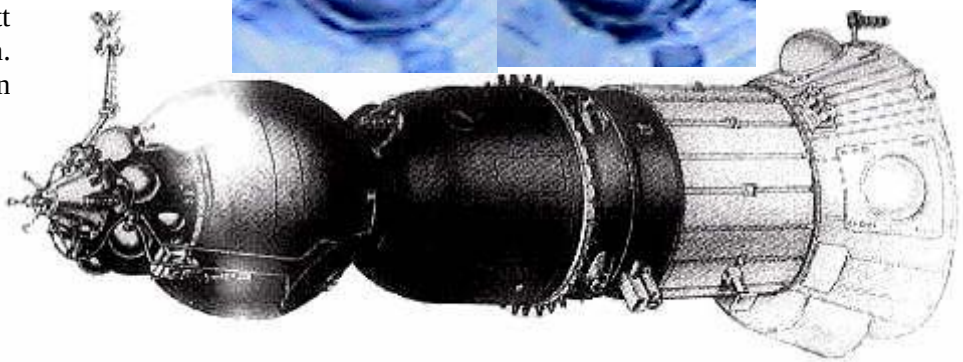

Soyuz 7K L-1-1

Andrei Mikoyan (1)
namlös/okänd (2) 1969-07-03

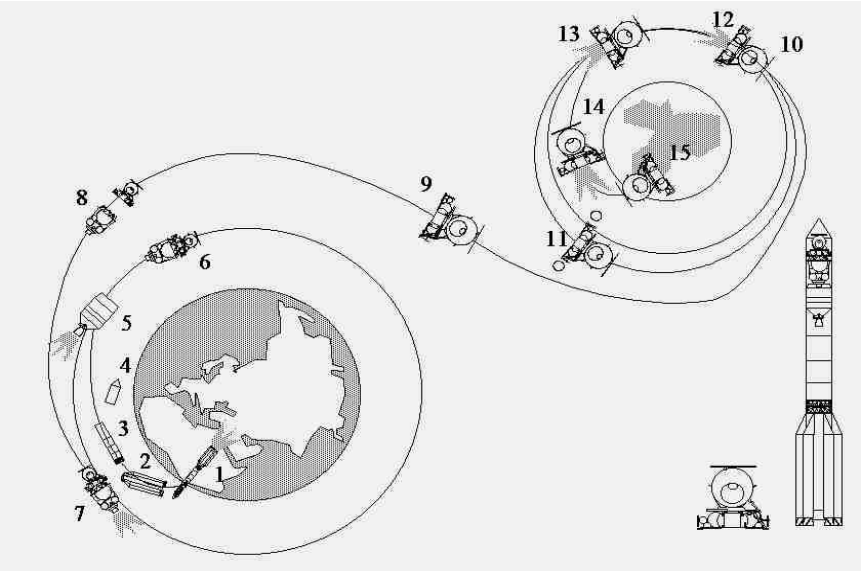

Enligt schemat så här skulle kosmonauterna landa på månen Andrei Mikoyan (1) namlös/okänd (2) 1969-07-06

Den 3 juli 1969 skulle **Soyuz 7K-L1-1** sändas till månen för att göra den första månlandningen. Det antas ha varit fråga om en direktfärd till månen (utan separat månlandare) med en stor farkost, som skulle slungas iväg av en raket kallad N-1, avsevärt kraftigare än USA:s månraket Saturn 5. Ombord på **Soyuz 7K-L1-1** var Mikoyan och en okänd kosmonaut. Vid starten exploderade rymdfarkosten och besättningen omkom omedelbart.
Se vidare länken ***Månens mysterium,*** sidorna 44-45.
Start från **Tyuratam Cosmodrome, Sovjet**

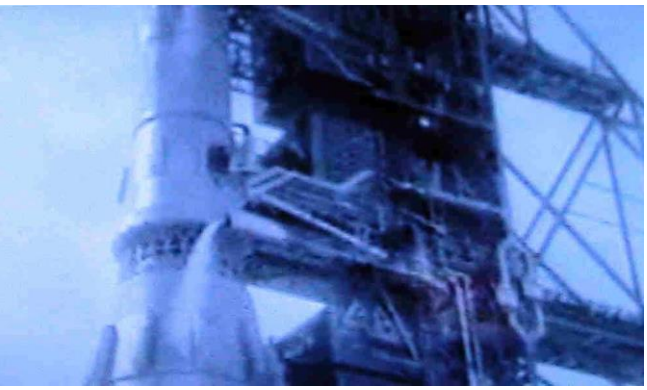
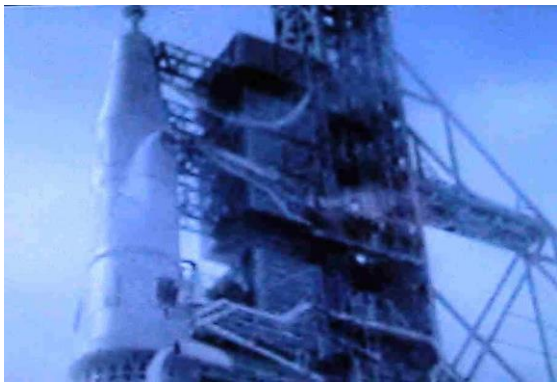

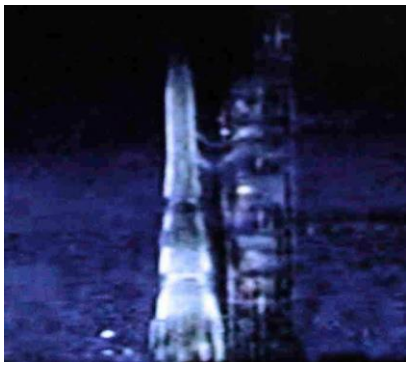

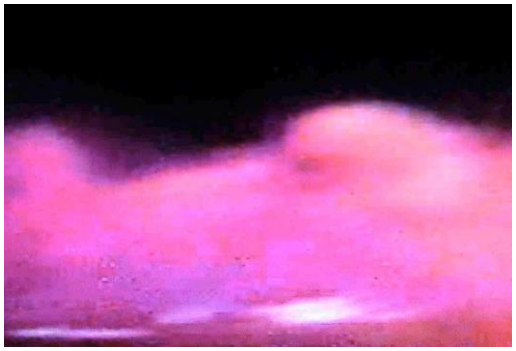

Några sekunder efter starten exploderade den gigantiska månraketen och hela explosionen såg ut som en kärnvapensprängning. Så här såg uppskjutningsplatsen ut efter månraketens explosion. Det är den kraftigaste explosionen i raketernas historia. Orsaken: en bult i en bränslepump hindrade Sovjet att landa först på månen.

Tiuratam i en film om Werner von Braun från 1972 som visades i TV i april 2011. Det är Sovjets egen dokumentärfilm som spelades in den 3 juli 1969 i Tiuratam under Soyuz 7K-L1-1 månstart, alltså tre veckor före Apollo-11:s månlandning. Sovjet påstod att Soyuz 7K-L1-1var obemannad, men så var det inte.

Soyuz 7K-LOK/Luna 15

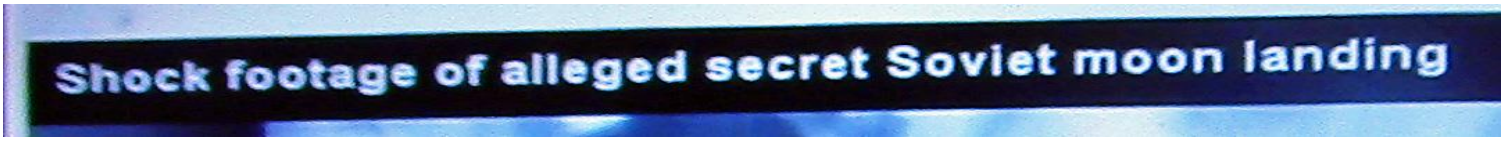

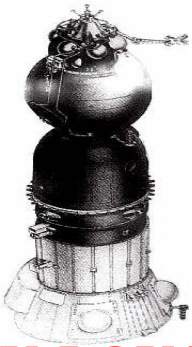

Soyuz 7K-LOK/Luna 15

Besättningen på **Soyuz 7K-LOK/Luna 15** var två okända kosmonauter

Soyuz 7K-LOK/Luna 15, två okända kosmonauter
1969-07-13
Denna månfärd skedde parallellt med **Apollo-11**. Senare huvudmål för **Apollo-18**, USF/DOD
Start från **Baikonur Cosmodrome, Sovjet**

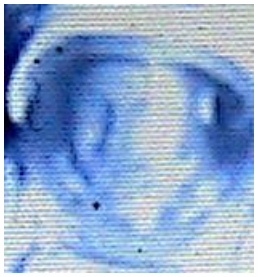

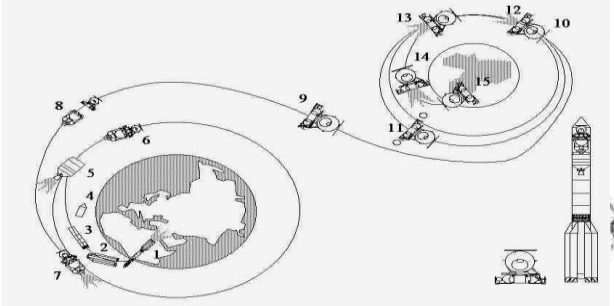

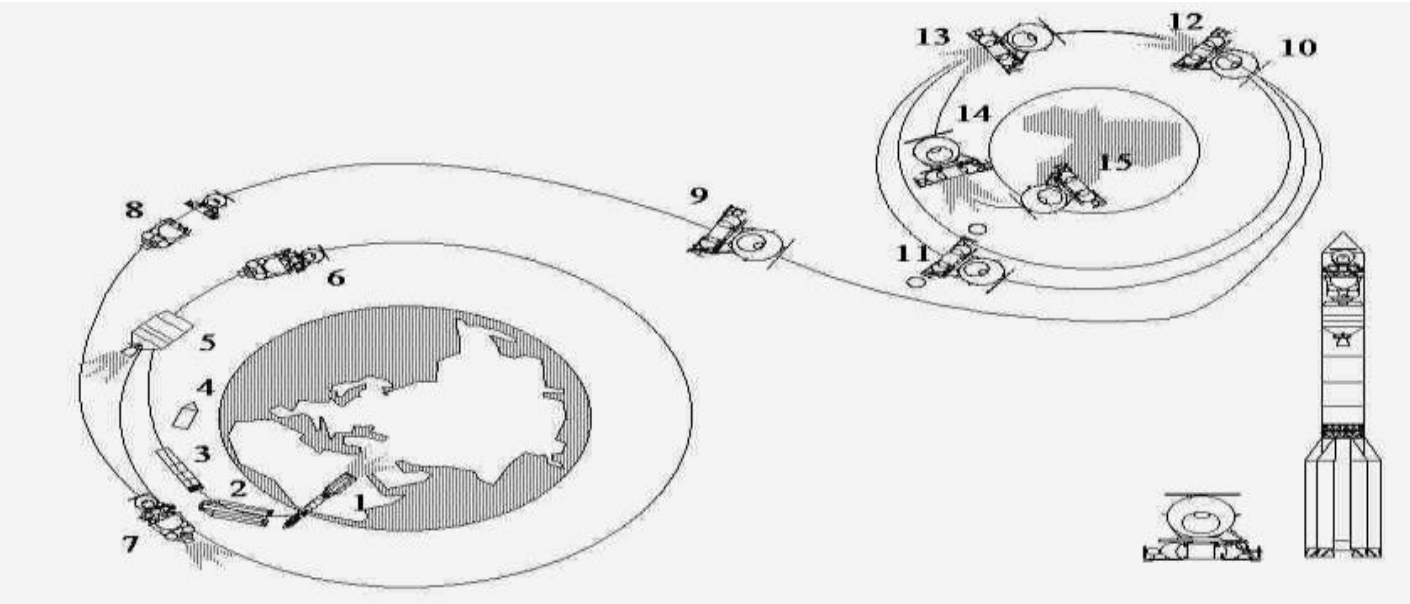

Soyuz 7K-LOK/Luna 15:s väg till månen och månlansningen
Denna bild illustrerar en direktfärd till månen för att göra en mjuklandning på den. Punkt **(1),** start från **Baikonur Cosmodrome och** punkt **(15)** mjuklandning på månen.

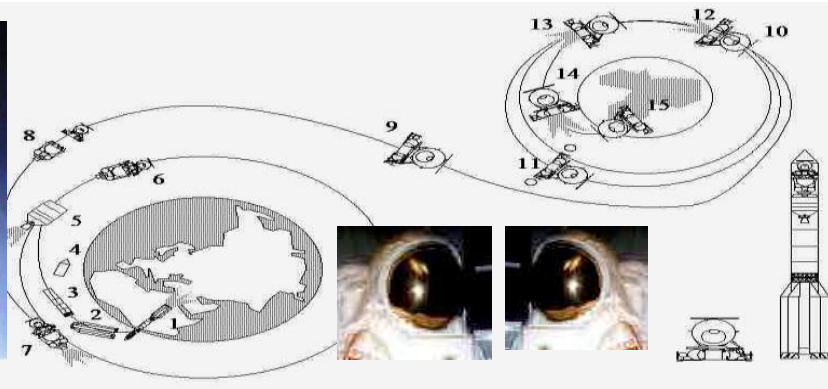

Baikonur Cosmodrome: 1969-07-13, kl 3:14 tidigt på morgonen lyfte **Soyuz 7K-LOK/Luna 15** med två namnlösa kosmonauter ombord. Det antas ha varit fråga om en direktfärd till månen (utan separat månlandare) med en stor farkost, som skulle slungas iväg av en raket kallad N-1,

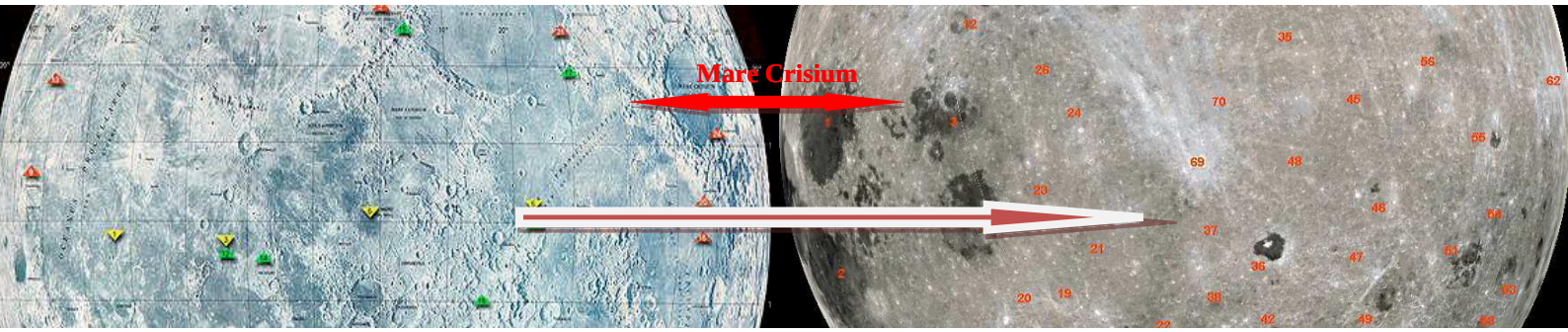

Mare Crisiun, Sea of Crisis, befinner sig mellan månens framsida och baksida. På månens framsida kan vi se Apollo 11:s Eagle landningsplats, Stillhetens hav, och på baksidan Delporte-Izsak D area, där det cigarrformade rymdskeppet ligger. Även det brittiska radioteleskopet Jodrell Bank kunde följa Soyuz 7K-LOK/**Luna 15:s** månfärd och konstaterade att den kraschade i **Mare Crisium,** eftersom den kom nära månytan och tystnade. När man kommer över till månens baksida bryts signalen mellan rymdskeppet och jorden och Luna 15 var på väg att landa på månens baksida. William Rutledge berättade att Luna 15 kraschade på månens baksida nära det cigarrformade rymdskeppet utanför kratern Izsak-D.

Det brittiska radioteleskopet Jodrell Bank kunde följa Soyuz 7K-LOK/**Luna 15:s** månfärd till Mare Crisium. Nedan får du följa ”**Cyrillic”**, Feliks Phoenix månlandning utanför Izsak-D krater på månens baksida.

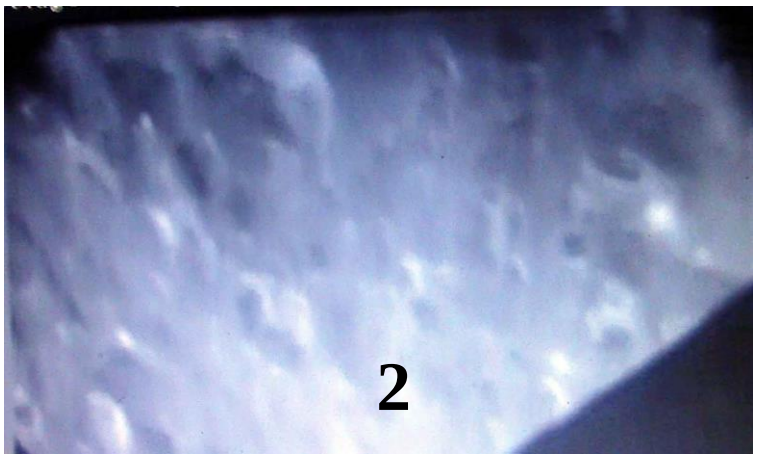

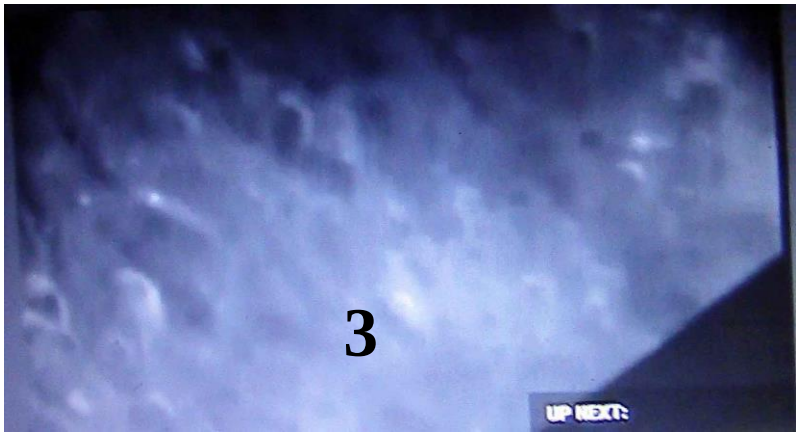

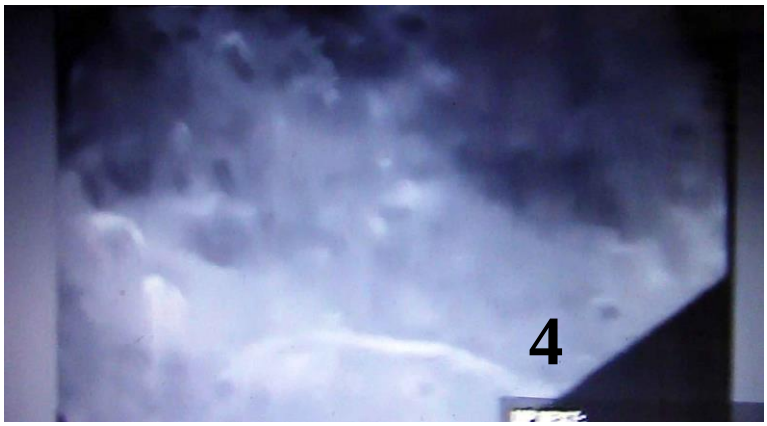

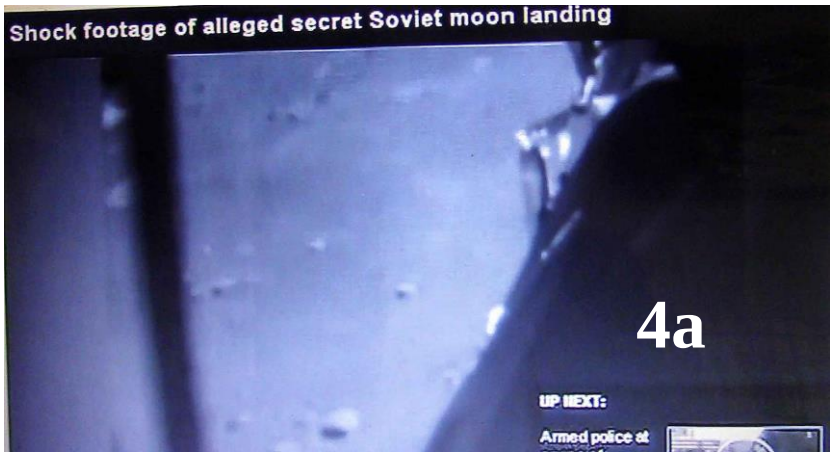
Shock footage of alleged secret Soviet moon landing
4a
UP NEXT:
Armed police at

Shock footage of alleged secret Soviet moon landing
5
UP NEXT:
Armed police at

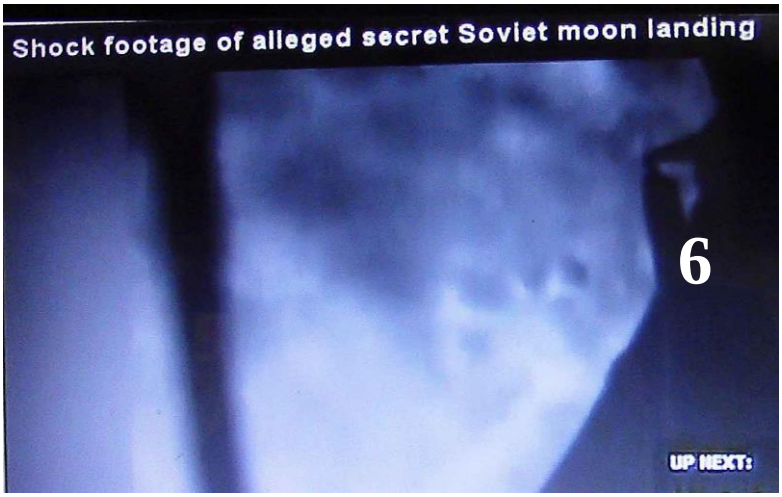
Shock footage of alleged secret Soviet moon landing
6
UP NEXT:

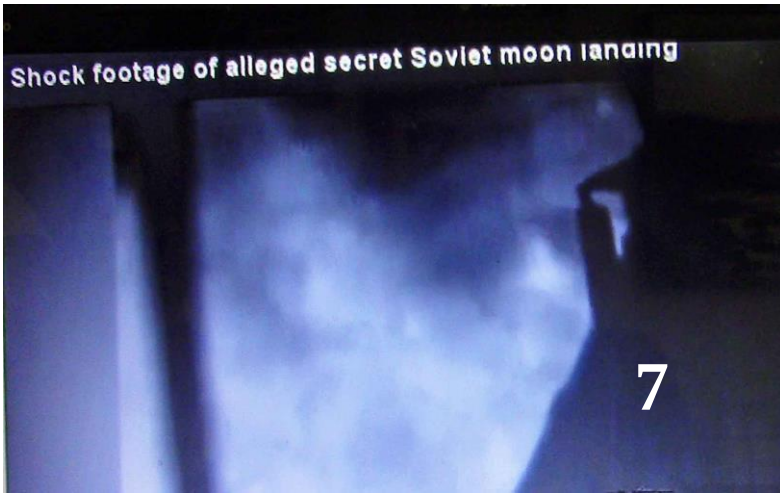
Shock footage of alleged secret Soviet moon landing
7

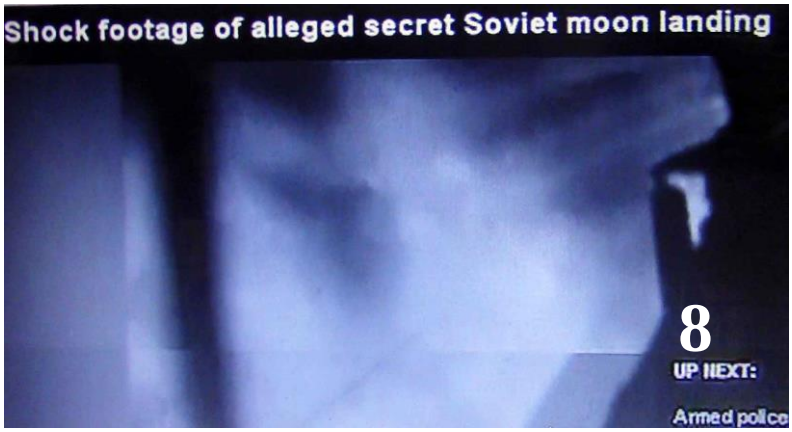
Shock footage of alleged secret Soviet moon landing
8
UP NEXT:
Armed police

footage of alleged secret Soviet moon landing
9

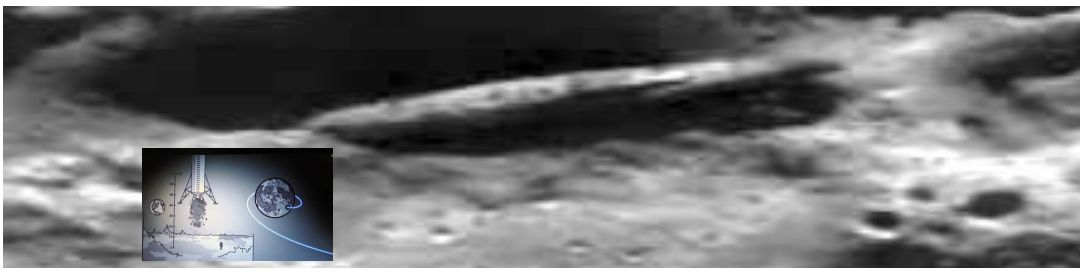

Shock footage of alleged secret Soviet moon landing
10

11

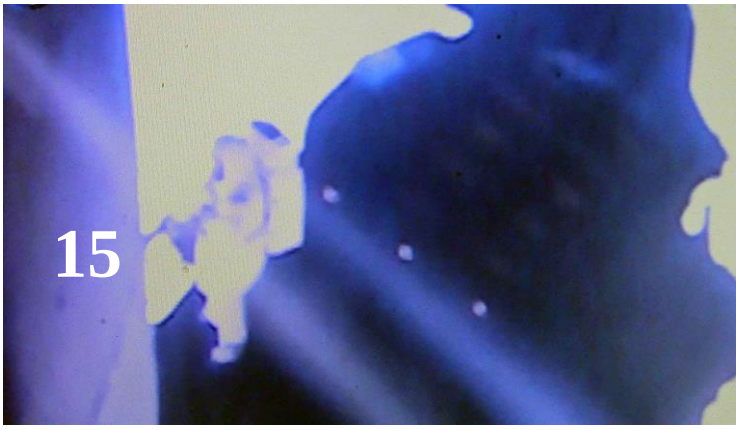

Bilderna 1-9 visar månlandningen av ”**Cyrillic”/Luna 15**, På bild 1 syns en krater, den bör vara Izsak-D krater och man kan ju följa sista delen av mjuklandningen. Enligt **WILLIAM RUTLEDGE** Rutledge berättade att Luna 15 kraschade på månens baksida nära det cigarrformade rymdskeppet utanför kratern Izsak-D.
Bilderna10-15 visar den sovjetiska kosmonauten när han lämnar månlandaren och står precis bredvid den.. Den skedde den **20 juli 1969**.

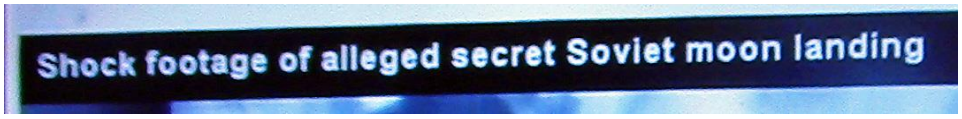

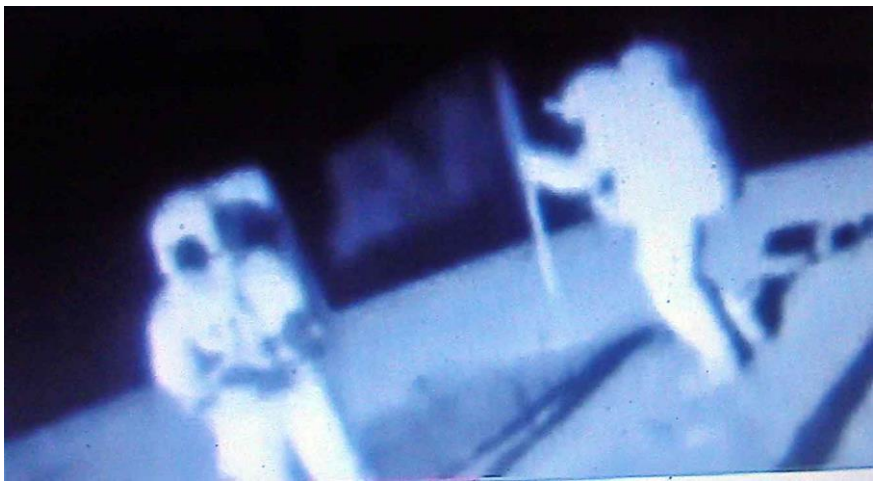

Den hemliga koden **”Cyrillic”** och dess sovjetiska kosmonauter sätter fast en sovjetisk flagga på månens baksida framför det cigarrformade rymdskeppet och Cyrillic månlandaren.. Flaggan vajar inte på videofilmen.

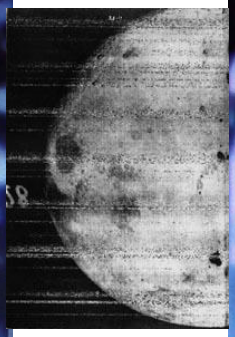

Den sovjetiska flaggan siter fast i månmarken, eller månytan i skuggan av månlandaren Cyrille med okända, namnlösa kosmonauter. I oktober 1959 tog Luna III de fösta bilderna på månens baksida, och tio år senare var dem där och landade.

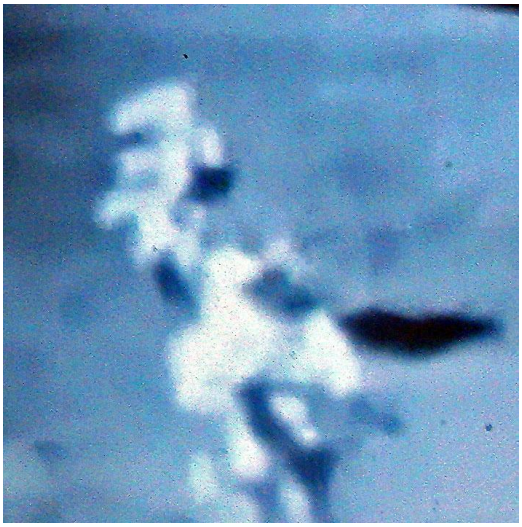

På bilderna syns att kosmonauterna letar efter någonting

Den ena kosmonauten håller en spade i sin hand, dem håller på att leta en lämplig plats att ta prov

Dem har hittat en lämplig plats och börjar gräva efter prov som skall tillbaka till jorden.

Den här bilden visar hur den ena kosmonauten ta prov från marken, månytan som skall tillbaka till jorden för vidare forskning ang. månens ursprung. Hela världen visste att Luna 15 skall landa på månen och ta med sig prov från månens yta. För första gången syns en soluppgång på månens baksida.

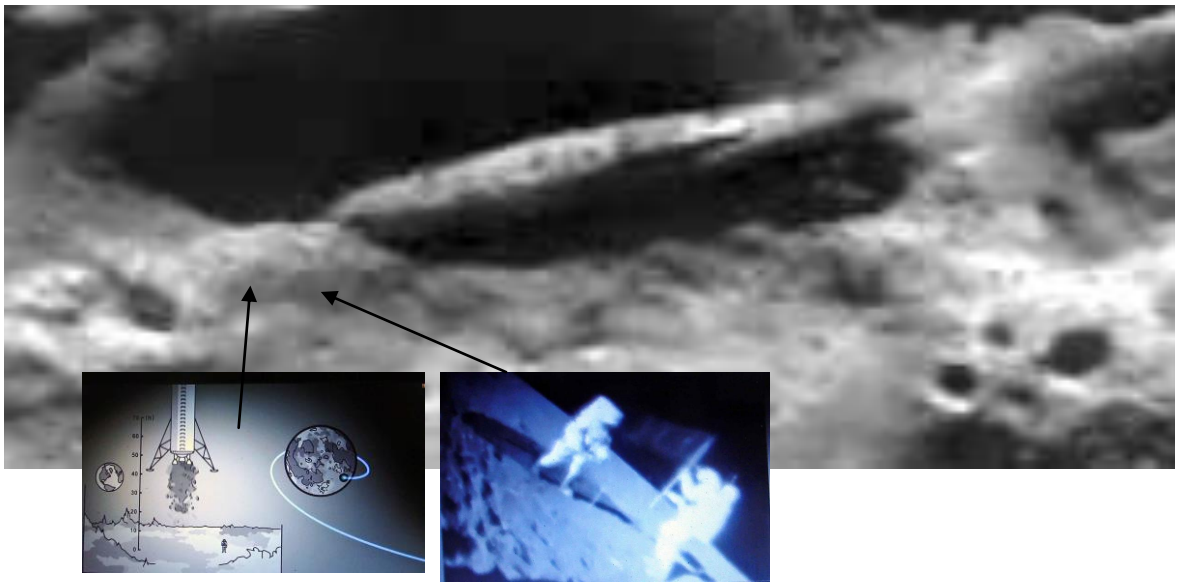

Landningsplatsen kan vara här utanför UFO närhet. Det finns ytterligare en stark ledtråd som visar att landningen var äkta och utfördes av sovjet, ingen kosmonaut bär på sig det röda armbandet som amerikanerna gjorde vid månlandningar f.o.m. Apollo 12. Kosmonauter har inte heller samma ryggsäck som astronauterna hade på den aktuella tiden. Bilderna är av dålig kvalité, sovjet hade en extra satellit och genom den kunde kosmonauterna sända tillbaka rörliga bilder från månens baksida till markstationen i Sovjet. Även direktkontakt hade mellan dem. Ingen visste att Luna 15 skulle till månens baksida. Det brittiska radioteleskopet Jodrell Bank kunde följa Soyuz 7K-LOK/**Luna 15:s** månfärd men över **Mare Crisium,** tog kontakten slut med **Luna 15/ Cyrillic** och alla trodde att månfarkosten kraschade där.

Luna 15/ Cyrillic månlandning den 20 juli 1969 månens baksida. Frågan är: Hur lång tid befann sig kosmonauterna på månen? Vad är det för uppdrag dem fick att genomföra? Hur fick Sovjet veta att det finns ett UFO villande på månens baksida? Fick kosmonauterna uppdraget att besöka den cigarrformade rymdfarkosten? Fick Sovjet tillstånd av utomjordingar att besöka rymdskeppet? Gick kosmonauterna ombord? I så fall hur fick dem gå in? Vad gjorde dem där inne? Tog dem med sig artefakter därifrån?

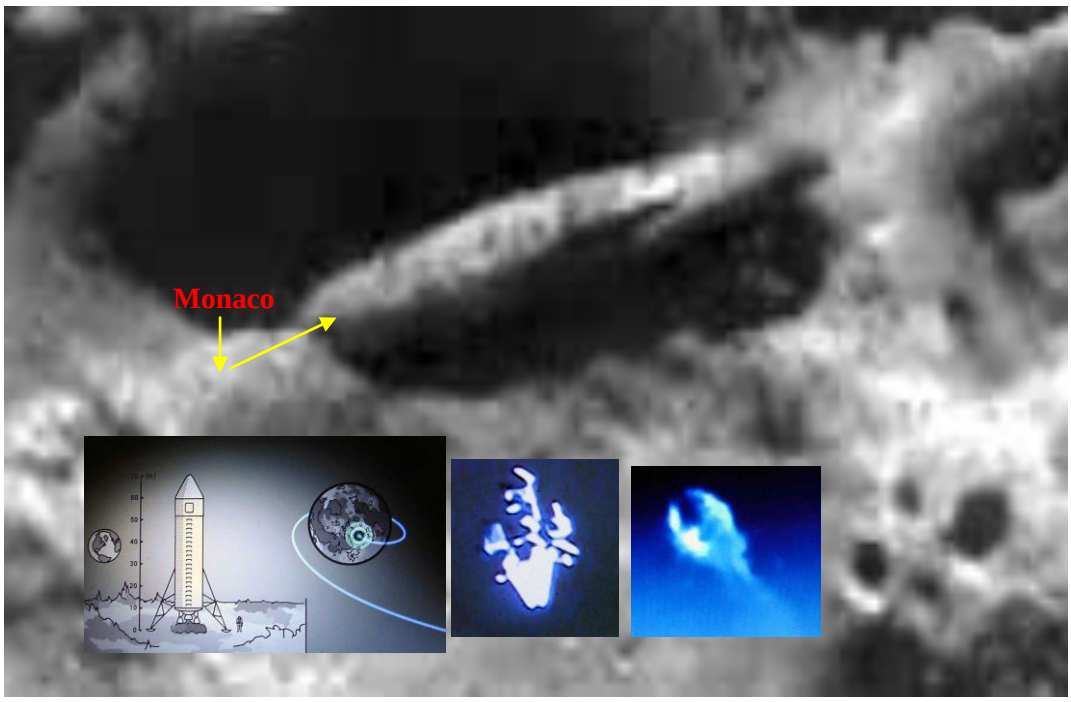

Enligt bilden ligger berget Monaco mitt framför farkostens nos, och därifrån kan man komma åt farkostens tak. Från taket sedan kan man komma in i farkosten. Hur skulle besättningen på Apollo 19 genomföra bl.a. detta uppdrag var USAF:s hemlighet.
Att **Luna 15/ Cyrillic** landade på månens baksida den 20 juli 1969 kan man vara ganska säkert på, men, men när skedde återresan från månen? Förmodligen skedde starten den 21 juli eller den 22 juli 1969 och raketen exploderade vid starten så att kosmonauterna omkom omedelbart. Därefter har TASS skrev nästan ingenting om Luna 15 slutmål, men nämnde att den exploderat nära månen, och det var tal mer om Apollo 11. Frågan är: Hade UFO-farkosten skadads av raketexplosionen vid starten? Det var ju en riktig stor explosion. Sovjet var otroligt nära målet att lyckas med hela uppdraget under Luna 15:s månfärd. (Förmodligen Luna **15/ Cyrillic** hade samma typ bränsle som LM hade.) Men hur som helst det var ju Sovjets kosmonauter först på månen efter USAF:s Taurus 3, 1966.

Nu kan man förstå lite bättre varför ville CIA och Nixon att Apollo 11 genomföra månlandningen, för att komma före Sovjet, men lika bra förstår man NASA:s beslut att låta Apollo 11 parkera runt jorden för att slippa en misslyckande månstart och behålla astronauterna vid liv. I detta fall båda två hade rätt.

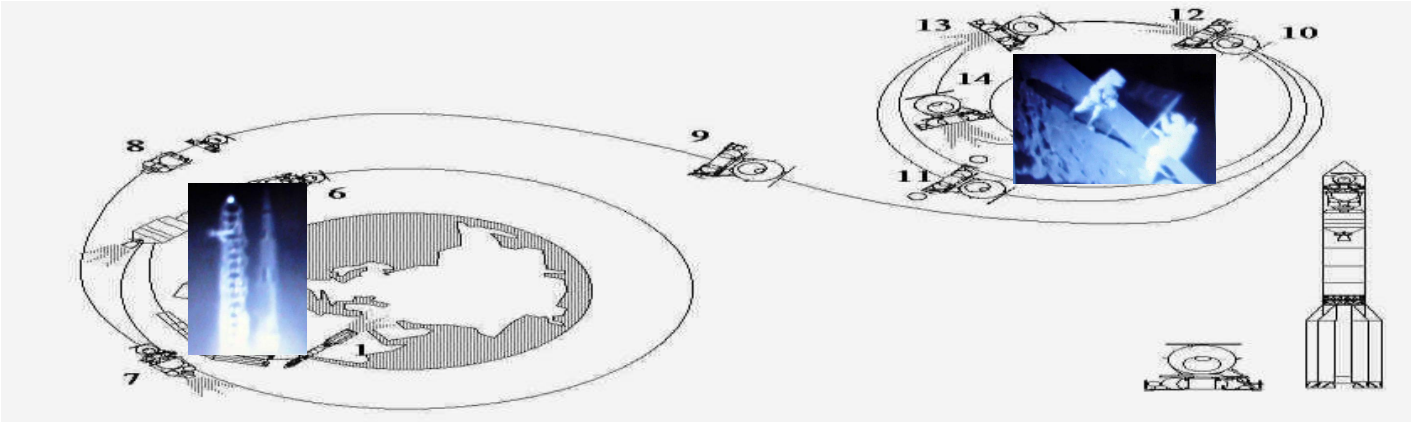

Soyuz 7K-LOK/Luna 15

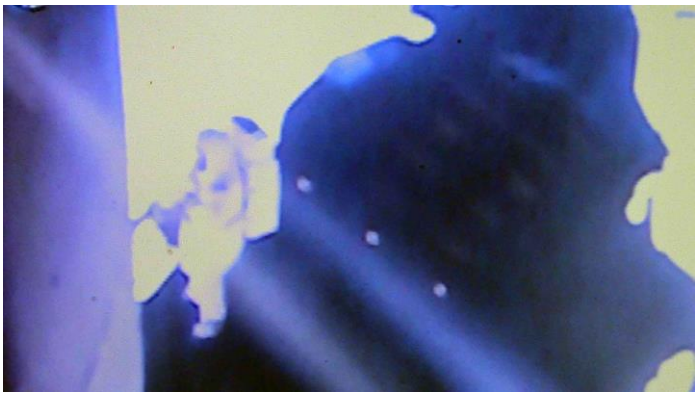
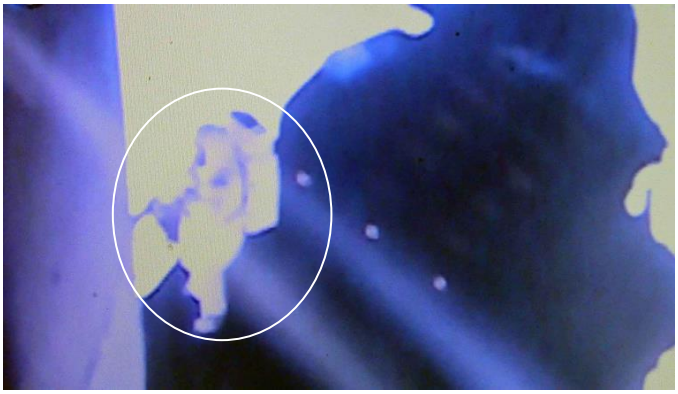

Senare har **NASA** släppt dessa bilder i färg från månlandningen av Apollo 11. Dessa bilder har hela världen sett. Alla trodde och tror fortfarande att bilderna visar Apollo !!:s, Örnens månlandning och Armstrong som första människan på månen. Om man jämför dessa bilder .och bilderna 19-15 ovan märker man att bildernas budskap är exakt samma. Med andra ord: USA har visat världen hur sovjets kosmonauter landar på månen **Soyuz 7K-LOK/Luna 15:s** månlandning från 20 juli 1969.

”Ett litet steg för människa” Ett ofantligt språng för mänskligheten”. Neil Armstrong, 1969 från månen.
Dessa svart-vita bilder känner hela världen till från sommaren 1969. Armstrongs budskaps kom direkt från LM-simulator.
Själva bilderna är från 1966, då gjorde Armstrong ett militärt uppdrag och då behövdes inte detta budskap
De här bilderna är alltså från 1966 då gjorde militären en månlandning via **Taurus 3.**

Man kan kort sammanfatta att USA lurade hela världen att det var amerikaner som först landade på månen. Det var en gigantisk lögn. USA hjärntvättade hela planeten som trodde och tror fortfarande att USA var fört på månen. Även Sverige är hjärntvättad och dess budskap fortfarande att amerikaner var först på månen. USA representerar Västvärlden.
Se mera **Att erövra rymden IV** sidorna 123-129 och 82-92. Samt 46-78.

Soyuz 7K-LOK/Luna 23

Soyuz 7K-LOK/Luna 23, två okända, namnlösa kosmonauter
Soyuz 7K-LOK/Luna 23, 1974-10-28
Start från **Tyuratam Cosmodrome, Sovjet**

Efter denna månfärd kom **Apollo-18** som reserv in i bilden, alltså hör månfärden samman med **Apollo-18** USF/DOD

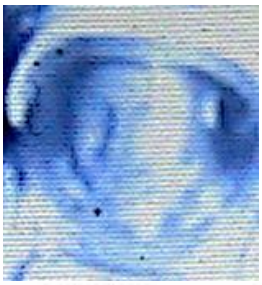

Soyuz 7K-LOK/Luna 23

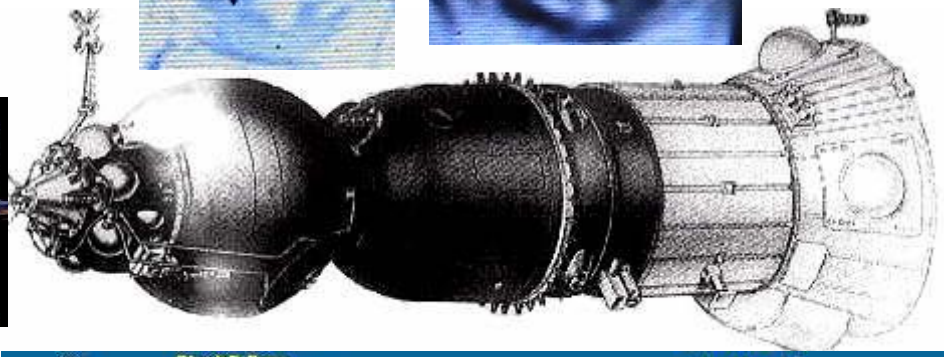

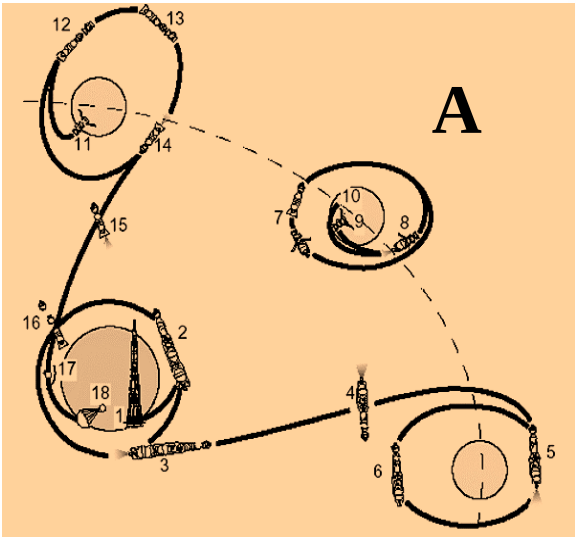

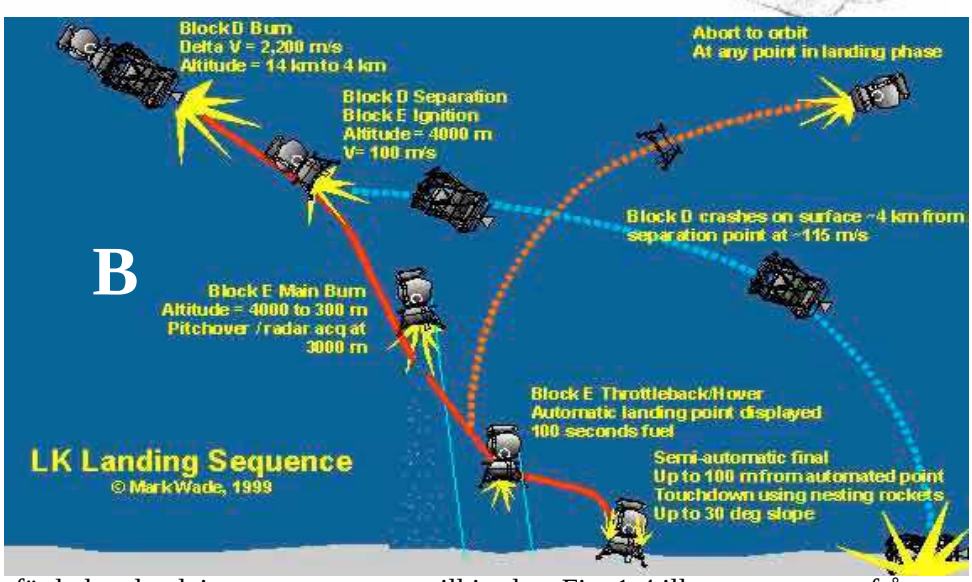

Fig. **A** från 1-18 illustrerar Soyuz 7K-LOK:s månfärd, dess landning samt returresan till jorden. Fig. 1-4 illustrerar starten från jorden, fig.5-6 illustrerar hur moderskeppet LOK rundar månen, fig. 7-10 illustrerar separationen mellan modeskeppet LOK och hemfärden och landning på jorden.

Fig. **B** illustrerar hur månlandaren LK landar på månens yta. LK består av två delar, block D och E på biladen ovan. Det första steget används för en kraftig inbromsning, därefter frigörs den och störtar mot marken medan LK mjuklandar på månens yta. Efter starten blir LK:s underdel kvar på månen. Så småningom sker en dockning med LOK, därefter sker färden hem till jorden,

En av kosmonauterna lyckades landa i södra Mare Crisium på månens framsida. Kort efter landningen dödades kosmonauten. Se vidare länken ***Månens besökare, final***, sidorna 48-54.
Månfärden kodades som Luna-23.

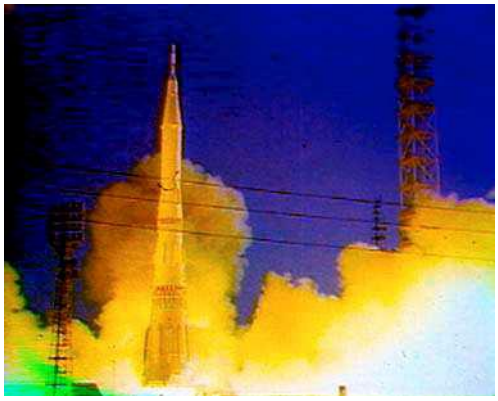

Den 28 oktober 1974 startade Soyuz 7K-LOK/Luna 23, förmodligen från Tiuratam Cosmodrome, officiellt från Baikonur Cosmodrome med två okända kosmonauter ombord. Starten gick planenligt. Målet var månen och att genomföra en månlandning i södra delen av Mare Crisium. På bilden syns Soyuz 7K-LOK/Luna 23 På väg mot månen

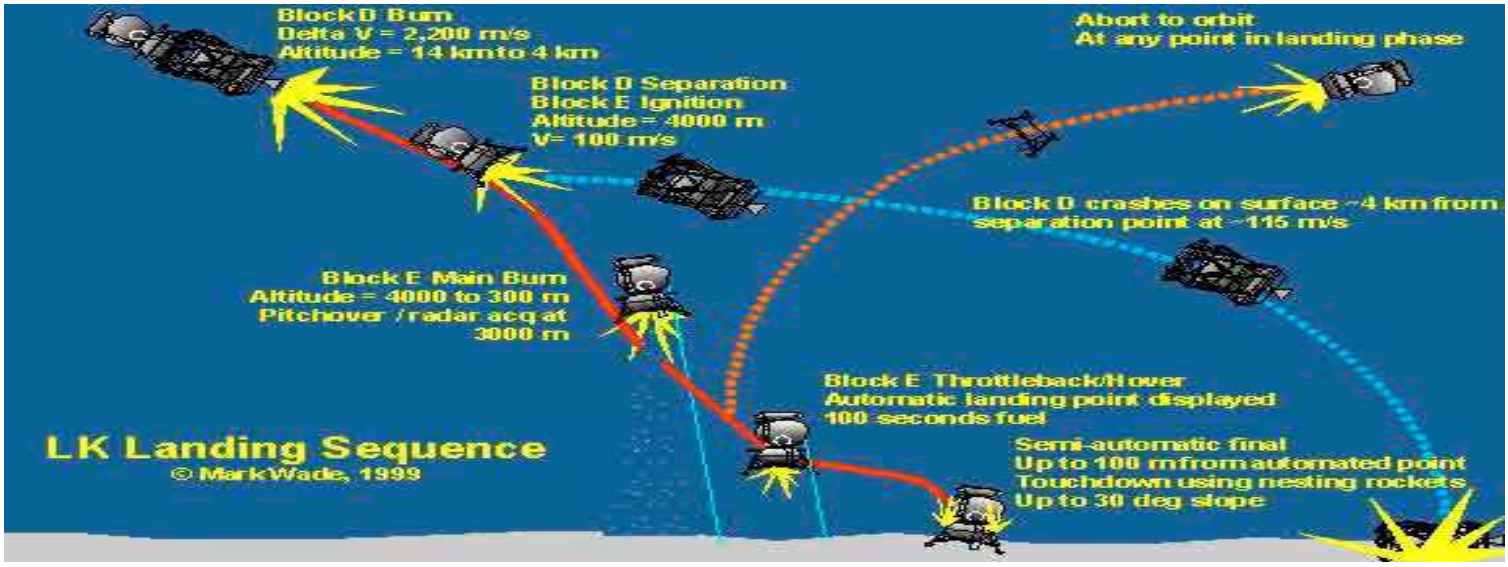

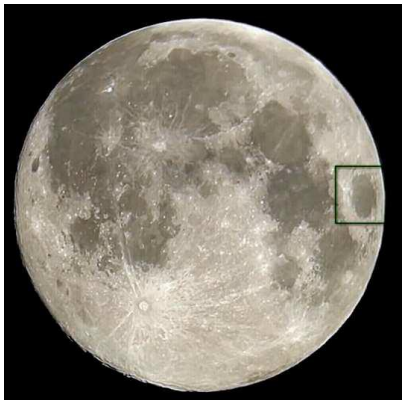
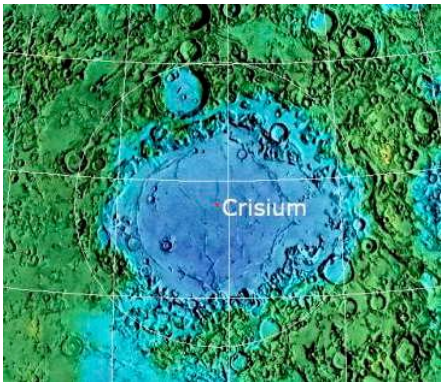

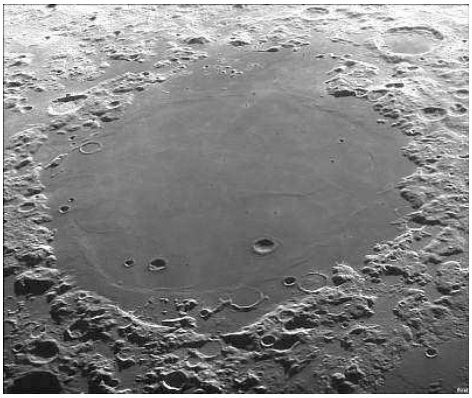

Om vi tittar närmare på denna månbild, ser vi markeringen av Mare Crisium på månen mycket tydligt. Det ligger på ett speciellt ställe på gränsen mellan månens fram- och baksida.

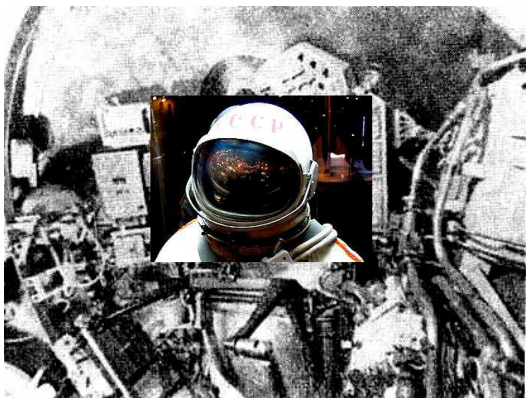

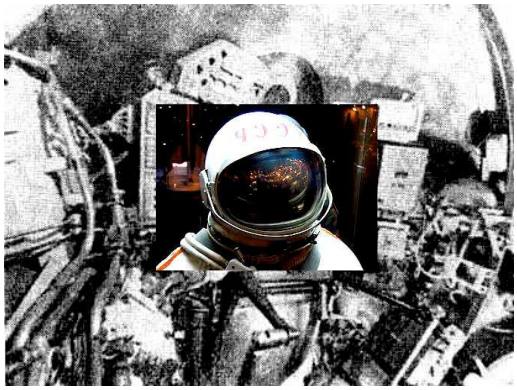

Luna 23 **Kosmonauten i LK**

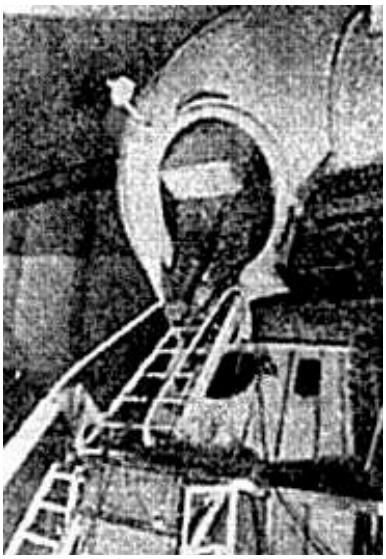

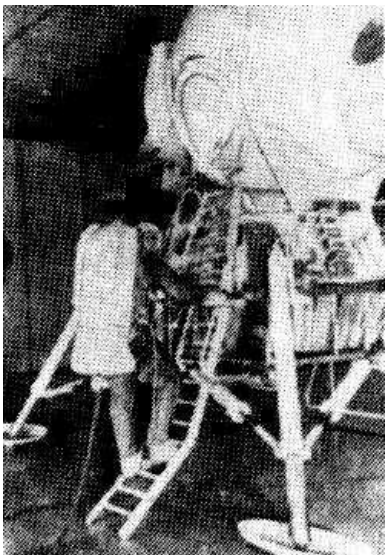

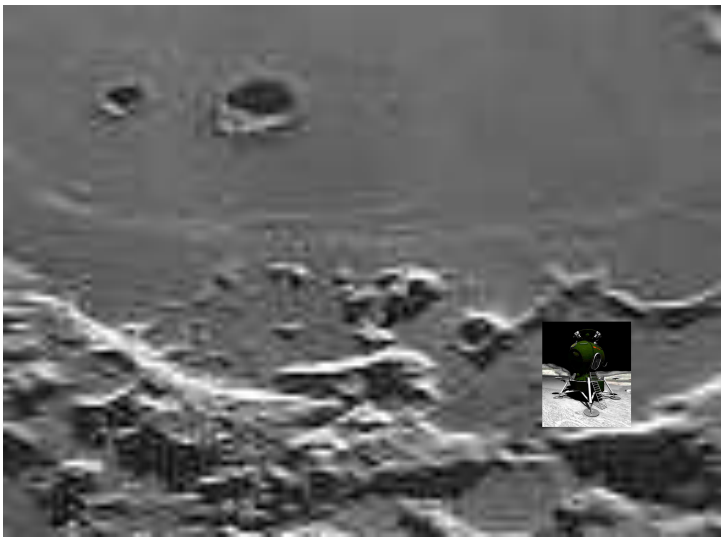

Den 6 november 1974 kl 5.31 landade **Lunnig Korabl, LK/Luna 23** på södra Mare Crisium med en kosmonaut ombord.

Om vi följer astronauterna Walkers och Andersons beskrivning av det dåvarande läget utanför Libertys område, att de hittat en död sovjetisk kosmonaut i en krater iklädd sin rymddräkt och att den sovjetiska månlandaren LK invändigt var blodig, Måste vi ställa frågor. Det säger sig självt att blodet inte tillhörde den döde kosmonauten. Vad hade hänt?

Den sovjetiske kosmonauten hade lämnat LK och befann sig några meter utanför månlandaren. Plötsligt dök några utomjordingar upp och ville tala med honom. Mest sannolikt var att kosmonauten fick panik, blev rädd och gick tillbaka till LK. Någon eller några utomjordingar följde honom ända in i LK. Kosmonauten tog till vapen och dödade någon av utomjordingarna, och på det viset blev LK blodigt invändigt. Dagen därpå gick han ut igen och utomjordingarna tog honom och kastade honom i den närbelägna kratern, där han dog. Han hade säkert kontakt med markkontrollen och de visste om vad som hade hänt. Förresten var månlandaren utrustad med kameror som direktsände händelserna till markkontoret i YEVPATORIYA.

Utomjordingarna ville bara tala om för honom att platsen han landat på var förbjudet område. Sovjet hade inte tillstånd att landa där, han måste lämna månen så fort som möjligt. Förmodligen var det en månstation tillhörande utomjordingarna som kosmonauten besökte utan tillstånd

Vi kan fråga oss: kan man låta en enda kosmonaut landa på månen utan utbildning om månens invånare? Kosmonauten fick omedelbart ett mentalt sammanbrott så fort han såg utomjordingarna. Säkert fick han konstiga svar från markkontrollen, när han ställde frågor om varelserna var djur. Vi vet att f.d. Sovjetunionens rymdorganisation bestod nästan till 100% av militär verksamhet. Oavsett vilket uppdrag den sovjetiske kosmonauten hade, var han ingenting mot de överlägsna utomjordingarna

Vad hände med den andra kosmonauten som då befann sig i moderskeppet LOK runt månen? Återvände han till jorden ensam?
Fungerade raketmotorn när moderskeppet LOK ville lämna månens dragningskraft? Moderskeppets livslängd var 13 veckor. Enligt uppgift bröts kontakten mellan Luna 23 och markkontrollen den 9 november 1974. Då befann sig Luna 23/LOK fortfarande runt månen. Förmodligen kunde varken markkontrollen eller kosmonauten starta raketmotorn, så moderskeppet LOK blev också kvar runt månen utan kontakt med markkontrollen.
Se vidare länken ***Månens besökare, final***, sidorna 48-54 i samband med Apollo 18..

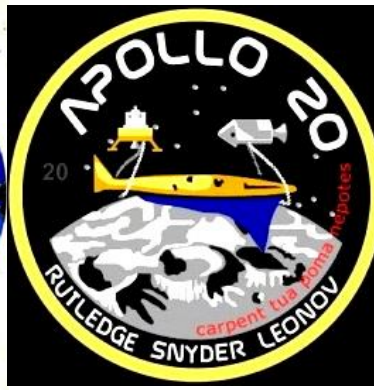

Efter Apollo 17s månlandning planerade NASA efterföljande månlandningar med Apollo 18, Apollo 19 och Apollo 20. Under den pågående planeringen kom budskapet till NASA att den fick stoppa de återstående månlandningarna p.g.a. händelsen med Soyuz 7K-LOK/Luna 23, Utomjordingarna som stod bakom beslutet. Sovjet och USA hade Rymdavtal sedan 1971-72. Då fördes över programmet avseende månlandningar till USAF, De första tre Apollo månfärderna misslyckades med dödsfall.

Soyuz 7K-LOK/Luna 24

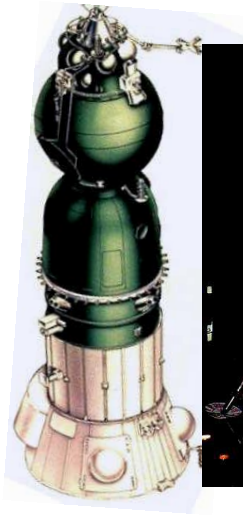

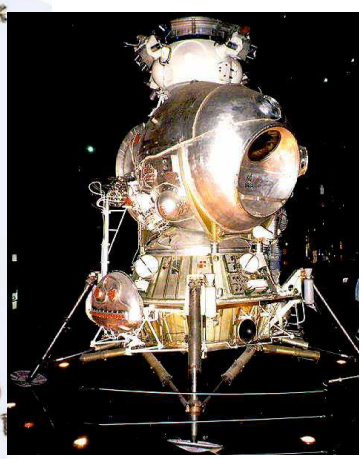

Soyuz 7K-LOK/Luna 24, två okända, namnlösa kosmonauter
Soyuz 7K-LOK/Luna 24, 1976-08-09

Start från **Tyuratam Cosmodrome, Sovjet**
Efter denna månfärd meddelade Sovjetunionen att det så kallade Lunaprojektet var avslutat.
Månfärden sammanhänger med **Apollo-20.**

Soyuz 7K-LOK/Luna 24

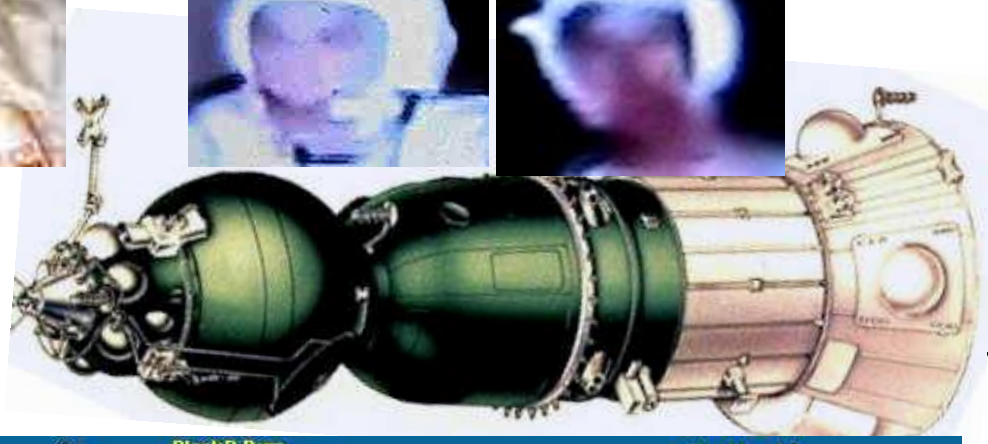

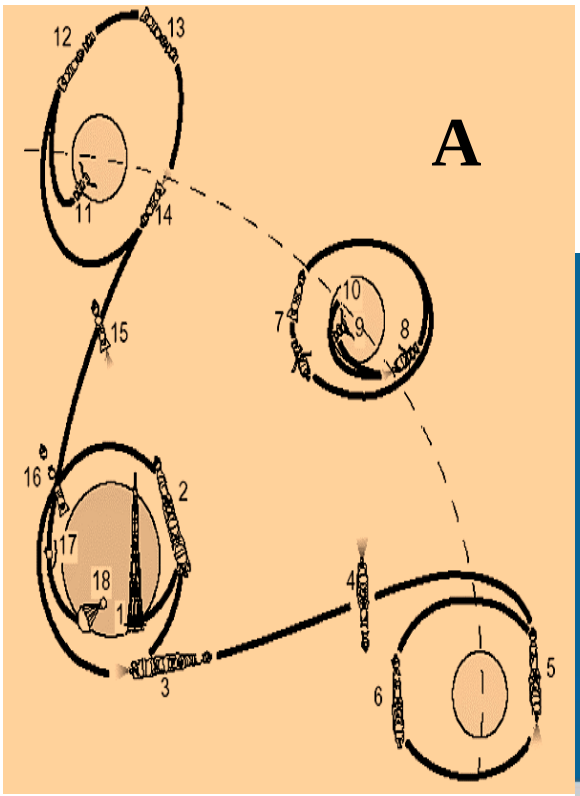

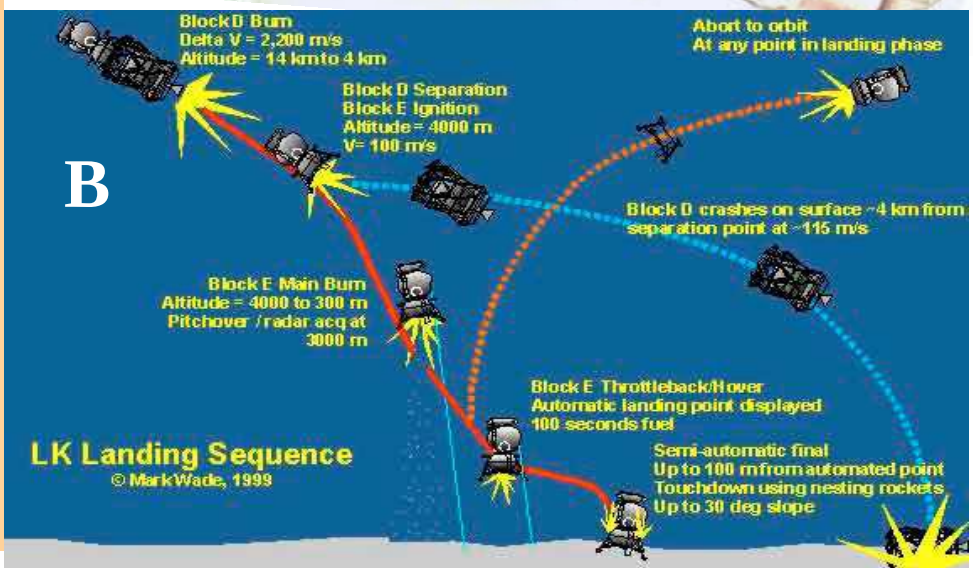

Fig. **B** illustrerar hur månlandaren LK landar på månens yta. LK består av två delar, block D och E på biladen ovan. Det första steget används för en kraftig inbromsning, därefter frigörs den och störtar mot marken medan LK mjuklandar på månens yta. Efter starten blir LK:s underdel kvar på månen. Så småningom sker en dockning med LOK, därefter sker färden hem till jorden,

En av kosmonauterna lyckades landa i södra Mare Crisium på månens framsida. Kort efter landningen dödades kosmonauten. Se vidare länken ***Månens besökare, final***, sidorna 48-54.
Månfärden kodades som Luna-23.

En av kosmonauterna lyckades landa i södra Mare Crisium på månens framsida. Vistelsen på månen var utan problem, förmodligen Sovjets sista månlandning. Därmed avslutades månprojektet Luna.
Se mer länken ***Månens besökare, final,*** sidorna 56-60. Månfärden kodades som Luna-24

Den 9 augusti 1976 startade Soyuz 7K-LOK/Luna 24 förmodligen från Tiuratam Cosmodrome, officiellt från Baikonur Cosmodrome med två okända kosmonauter ombord. Starten gick planenligt. Resan gick till månen för att genomföra en månlandning i södra delen av Mare Crisium och landa närheten av LK/Luna 23.

Den 11 augusti 1976 var Soyuz 7K-LOK/Luna 24 på väg mot månen.

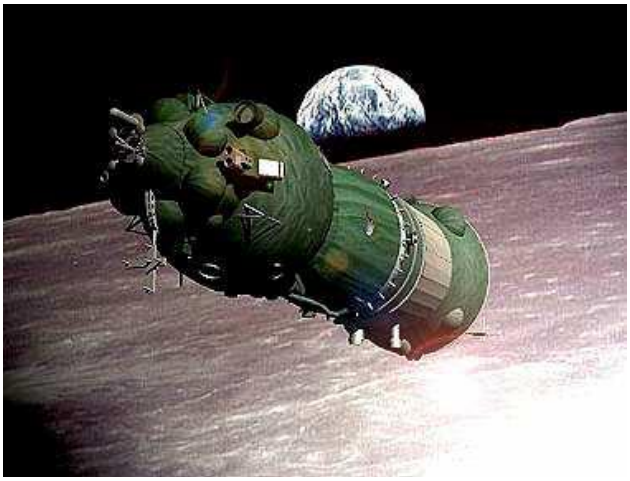

Den 13 augusti 1976 kl 23.11 gick Soyuz 7KLOK/ Luna 24 in i månens bana, och började runda planeten. Mängder av foton togs av både månens fram och baksida.

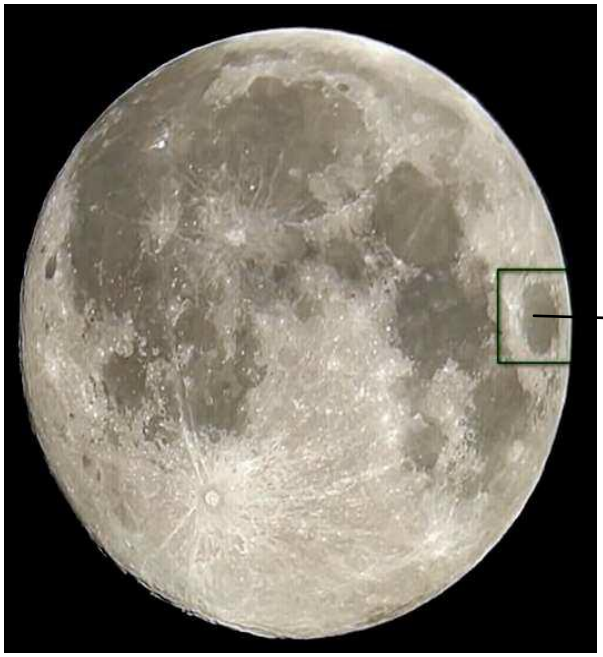

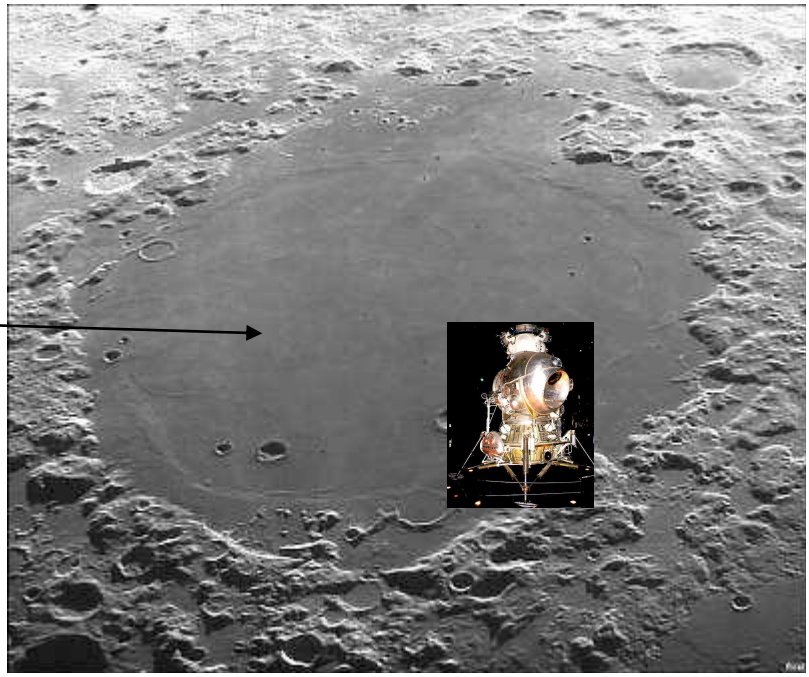

Om vi tittar närmare på denna månbild, ser vi markeringen av Mare Crisium på månen mycket tydligt. Det ligger på ett speciellt ställe på gränsen mellan månens fram- och baksida. Landningsplats för **Lunnig Korabl, LK/Luna 24**
I södra Mare Crisium

Södra Mare Crisium

Apollo-18

Liberty, 1974

Lunnig Korabl", LK
Luna 23, 1974

Lunnig Korabl", LK
Luna 24, 1976

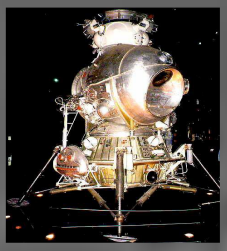

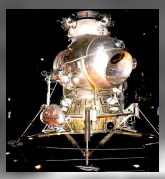

Soyuz 7K-LOK/Luna 24

Den 18 augusti 1976 kl. 6.36 landade **Lunnig Korabl, LK/Luna 24** på södra Mare Crisium med en kosmonaut ombord. Landningen gick perfekt, och LK/Luna 24 landade femhundra meter ifrån LK/Luna 23:s underdel. Sovjet fick välja vilket område på månen de ville landa på, och de valde återigen södra Mare Crisium, förmodligen för att städa bort det tidigare misslyckandet, nämligen de två döda som låg utanför månlandaren LK, en amerikan och en sovjetisk kosmonaut i samarbete med USAF.

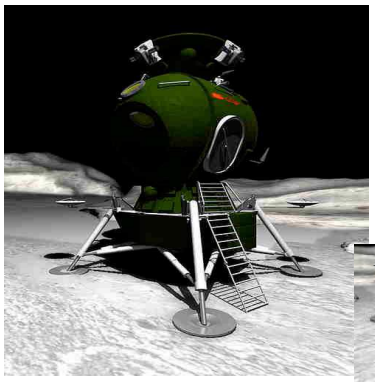

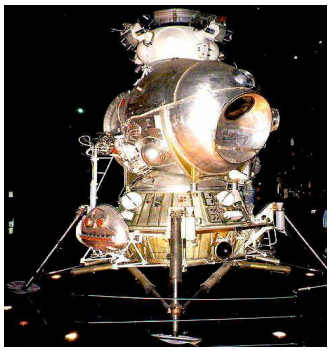

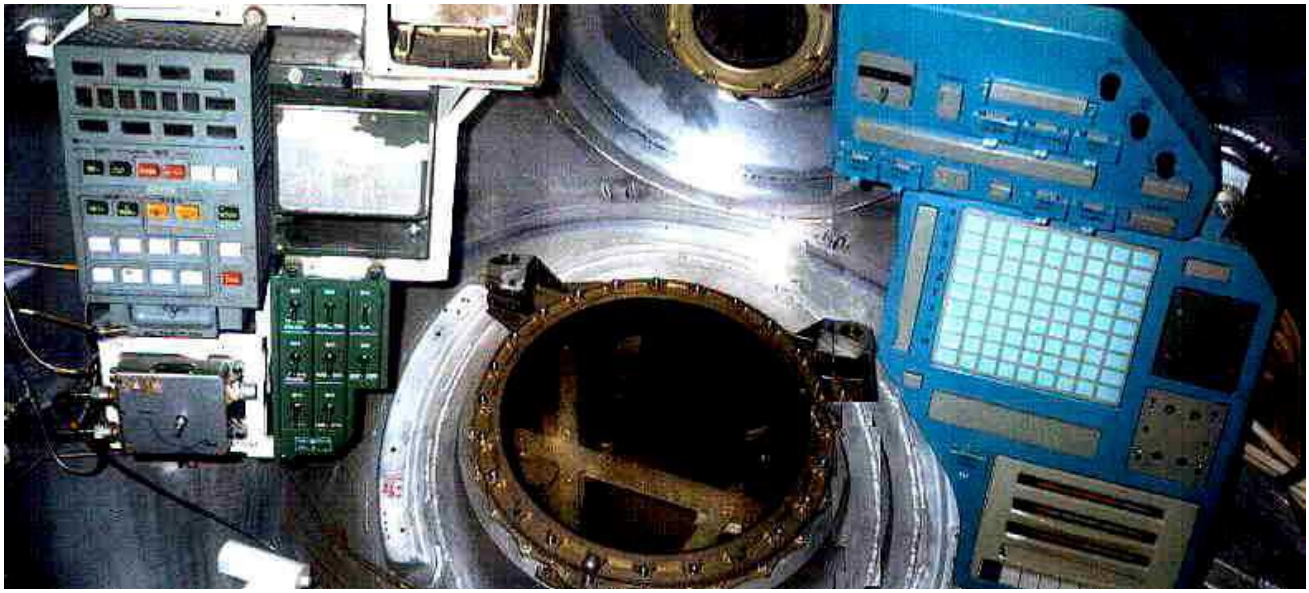

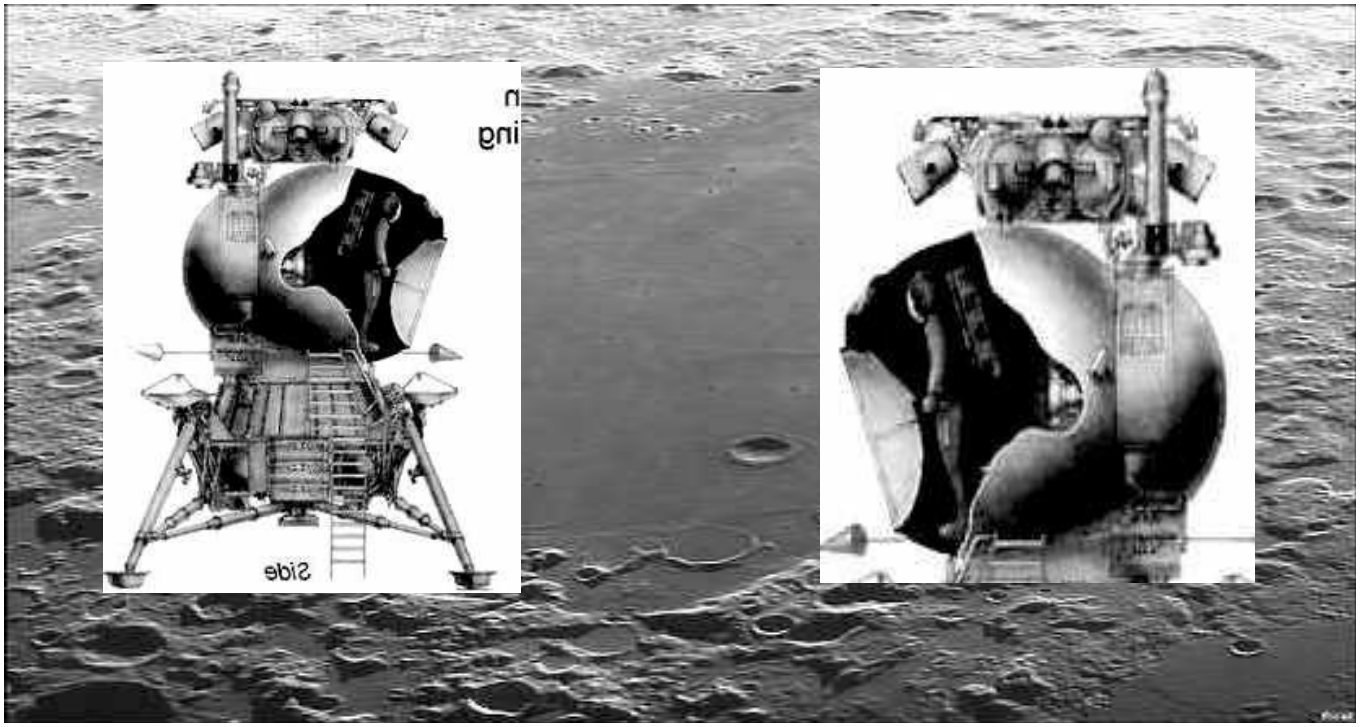

Månlandaren invändig

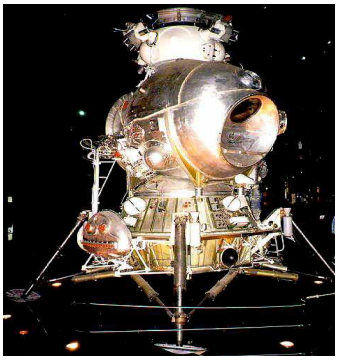

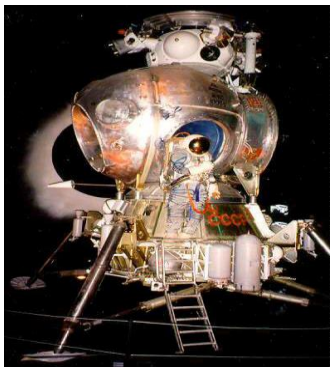

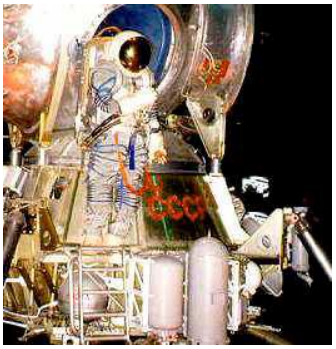

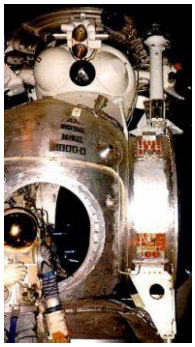

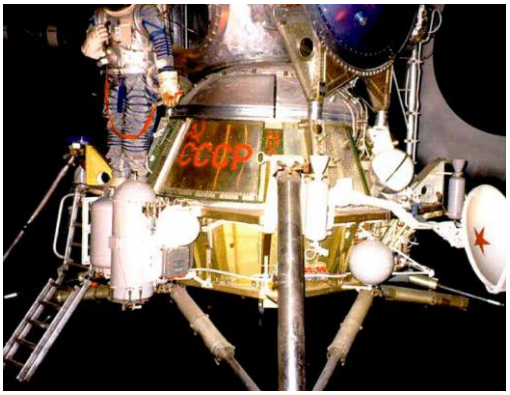

Den okända kosmonauten stiger ut ur sin månlandare några timmar efter landningen. Kosmonauten befann sig i ensamhet, inga utomjordingar visade sig för honom. Han kunde röra sig fritt, och hela tiden fanns kontakt mellan honom, markkontrollen, moderskeppet LOK och med den andra okända kosmonauten.

LK landar den 18 augusti kl 6.36 på morgonen

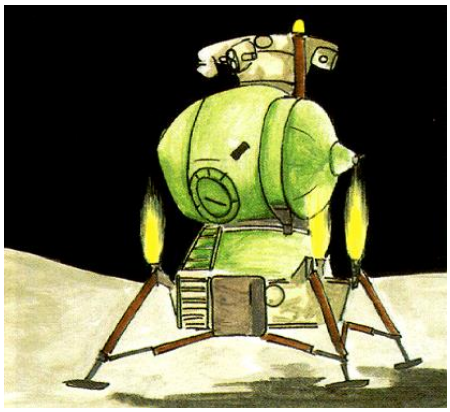

Uppdrag för kosmonauten mellan cirka kl 13.00 och 16.00

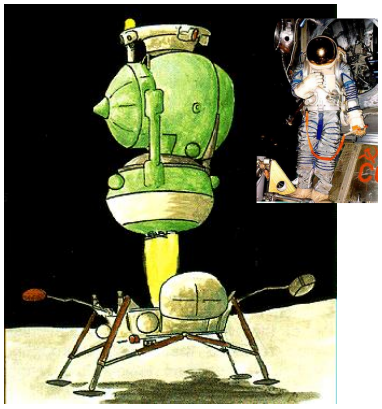

Start från månen, Mare Crisium, ca kl 19.00.

Södra Mare Crisium

Den sovjetiska kosmonauten

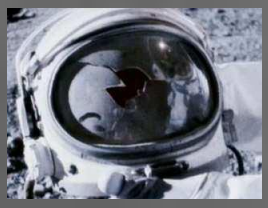

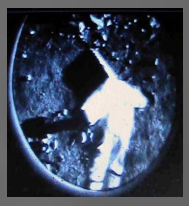

Walker, amerikansk USAF-astronau

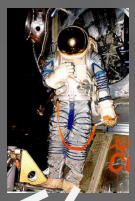

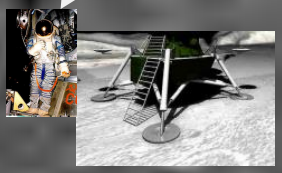

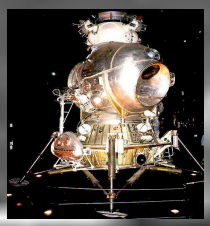

Soyuz 7K-LOK/Luna 24

Så vitt jag förstår var den nya kosmonautens uppdrag att städa undan spåret efter 1974 års blodbad i södra Mare Crisium. Framförallt skulle de döda kropparna tas bort på något sätt, Liberty kontrolleras invändigt och städas ur för att ta bort alla spår av amerikanerna. Att ensam promenera på ett blodigt slagfält och städa upp var ingen lätt uppgift. Hur förberedd han var vet jag inte, men hela sanningen fick han inte veta. Den mest sannolika var att han efter landningen via markkontrollen fick ytterligare information om uppdraget. Jag har en mycket stark känsla av att kosmonauten fick mentala störningar i samband med sitt uppdrag. Tänk dig, att du är totalt ensam på månen med döda kroppar från jorden, kroppar som ingen tidigare hört talas om, och att du plötsligt skulle ta hand om dem för att gräva ned dem eller på något annat sätt göra dem osynliga. Han hade kontakt med moderskeppet, det kretsade runt månen, och den andra kosmonauten kunde följa hela processen i södra Mare Crisium via denna kontakt, samt även via markkontrollen. Sannolikt är att södra Mare Crisium är oförändrat.

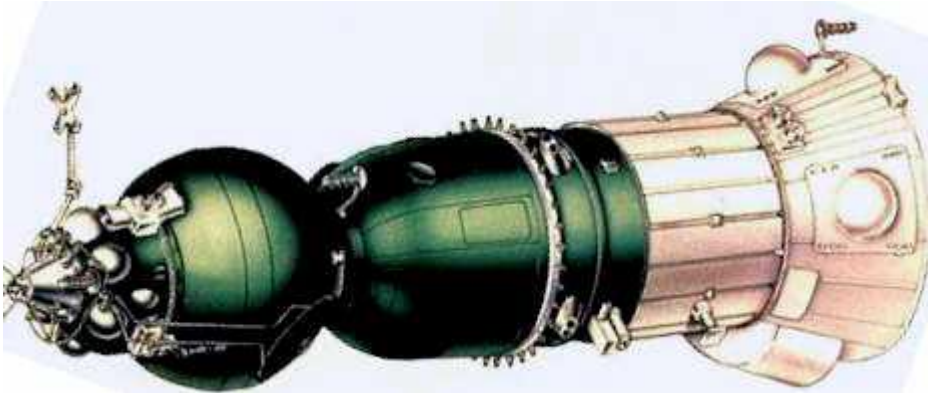

Enligt uppgift skedde starten redan framåt kvällen, därefter dockning med moderskeppet, och redan den 19 augusti 1976 kl. 5.25, lämnade **Soyuz 7K-LOK/Luna 24** månen. Den 22 augusti landade kapseln 200 km sydost om Surgut. Var det en mjuklandning eller kraschlandning? Kom kapseln in i atmosfären i rätt vinkel eller brann den upp? Hur mådde kosmonauterna? Var de mentalt störda, gick det inte att låta dem medverka i världspressen? Någonting hände, eftersom Sovjet inte hade någonting att berätta om månlandningen och månfärden. Den 24 augusti 1976 meddelade Sovjetunionen att månprojektet **Sovjet-Luna** definitivt avslutats. Se vidare länken ***Månens besökare, final***, sidorna 56-60. .

Soyuz 7K-LOK/Luna 23

1974-10-28 1974-11-09

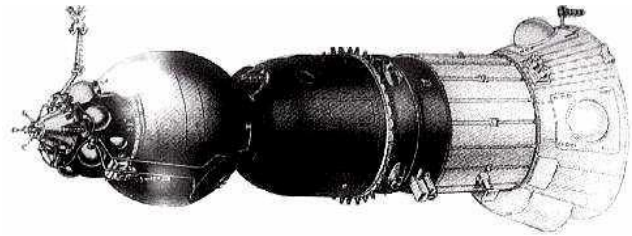

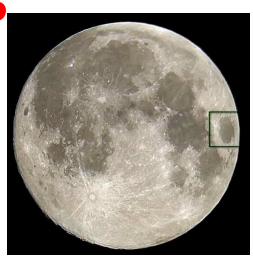

Södra Mare Crisium

Soyuz 7K-LOK/Luna 24

1976-08-09 1976-08-22

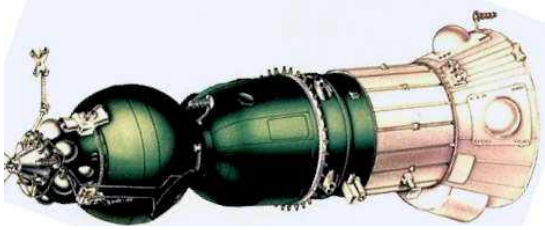

Apollo 20 månresa och månlandning sammanfaller med Soyuz 7K-LOK/Luna 24. Den ena har landat den 18 augusti nära Izsak-D krater 1976 och den andra landade också den 18 augusti fast i Södra Mare Crisium. Det verkar vara så att relationen mellan UFO/utomjordingar och USA/Sovjet återställdes till en viss grad.

Att världen inte känner till det forna Sovjets månprogram är det en sak, men det genomfördes i hemlighet med kodade månfarkoster. Soyuz 7K-LOK/Luna 24 var Sovjets sista månresa och månlandning. Men, men världen känner inte heller till USAF:s månprojekt som också genomfördes i hemlighet. Se nästa hemliga månprojekt ”Clementine”.

Clementine 9

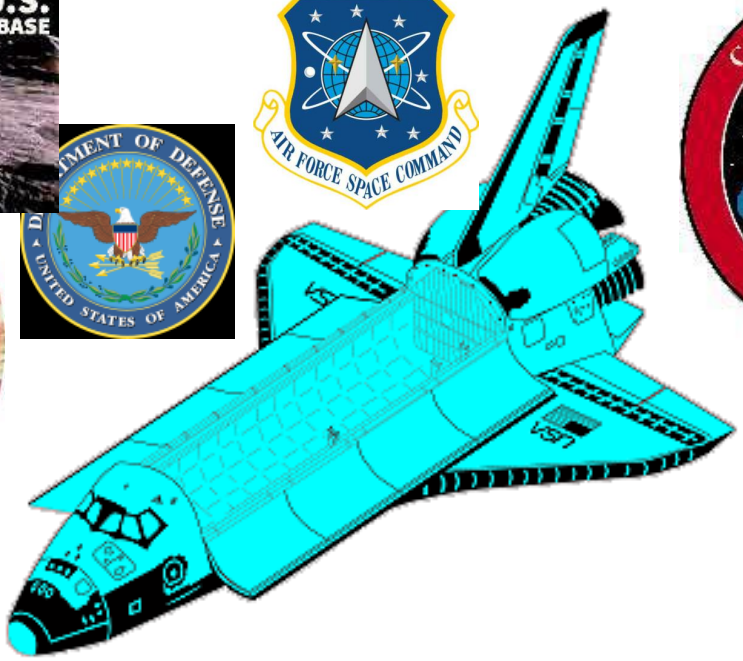

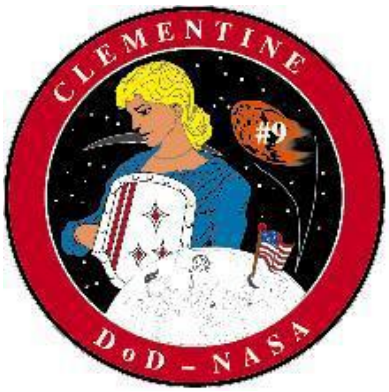

Clementine 9, 1997-12-03, månlandning

Moonwalker1966delta 1, William Rutledge 2, Bush Jr 3.
Explorer/Independence – Clementine (LM)
Landningsplats: utanför krater Izsak-D, månens baksida
Start från Vandenberg C6

ESA astronaut
Frankrike?

ESA astronaut
Frankrike?

V. Kubasov?

A. Leonov?

G.W. Bush
LM pilot

William Rutledge
Pilot

John moonwalker
CMR

Besättningen på Clementine 9 är mycket intressant. Så här presenterar sig moonwalker 1966 delta. Den som följde de amerikanska rymdfärderna har lätt att gissa vem denne astronaut är. 1966 delta, Agena delta ingick i Gemini rymdprogram, och namnet moonwalker ingick i Apollo rymdprogram, så att Gemini 10 befälhavare var John Young, som var också befälhavare i Apollo 16 som landade på månen och där gjorde han flera timmars månpromenad.

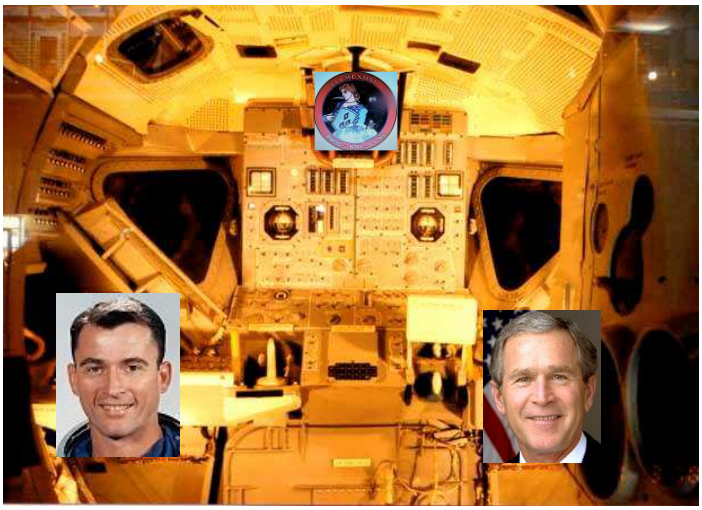

LM Clementine och besättningen på Clementine moonwalker 1966 delta och Bush Jr

Någon gång i december 1997 landade den superhemliga månlandaren Clementine på månens baksida. Enligt Moonwalker 1966 delta/John Young såg den ryska månbilen Lunokhod 3 till att landningen kunde genomföras och de landade exakt på den förutbestämda platsen. Frågan var om den fortfarande fungerade efter 20 år…. Enligt Moonwalker 1966 delta gick rymdolyckan till så här: ”Vi vet fortfarande inte vad som orsakade en lätt förlust av gyroskopisk tröghetsvektor, en plötslig nedbrytning av elbussenheten och en fullständig förlust av telemetri. Vi hade rök och lätt eld på frontpanelen men vi kunde släcka det på en gång. Så snart vi hade elektrisk ström igen stoppade vi manuellt den gyroskopiska rörelsen. Vi hade tur, vi hade fortfarande radiokontakt med Houston och så snart capcom, kontaktpersonen, gick in i simulatorn kunde vi få kontakt med capcom och Houston.” -- Ingen tvekan om att besättningen drabbades av en teknisk rymdolycka. Om jag förstår rätt var månlandaren på väg att gå in över månens baksida, eftersom de fortfarande hade kontakt med markkontrollen. Young gjorde en fenomenal landning trots att LM blev skadad. På det viset överlevde de rymdkatastrofen.

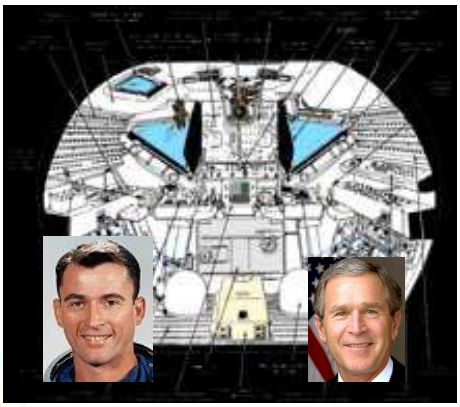

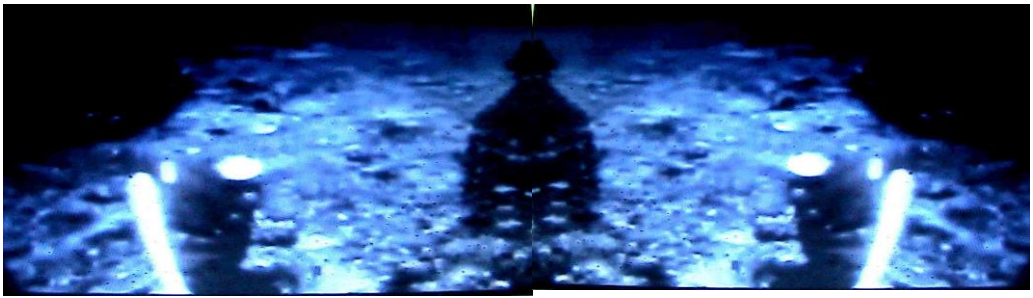

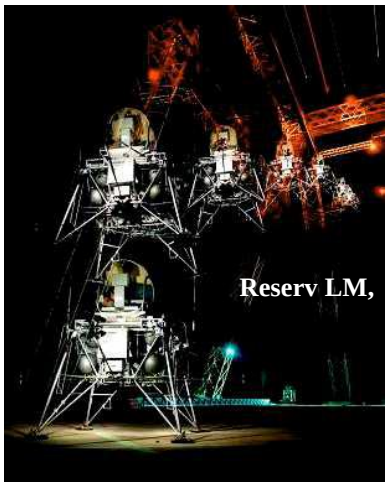

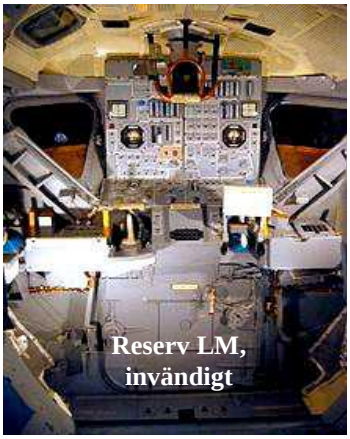

En illustration av reserv-LM:s månlandning utanför kratern Izsak-D på månens baksida

Det framkommer tydligt av Moonwalker1966deltas berättelse, att rymdskeppet, som han och hans medföljare befann sig i, hade skadats svårt. Om det var en månlandare i avsedd för en månlandning, skulle det betyda att de behövde en ny månlandare för att komma tillbaka till jorden. Vad jag kan förstå hade de en extra LM med sig i rymdfärjans lastutrymme, och den tog man i bruk. Rymdfärjans pilot var, vad jag kan förstå, William Rutledge, och det var han som landade med reserv-LM och plockade upp Moonwalker1966delta och hans medföljare Jesuiten. I detta speciella fall fanns alltså tre personer i reserv-LM.

Moonwalker1966 delta/John moonwalker redogjorde för besättningens uppdrag på månen. Enligt honom bestod besättningen enbart av manliga astronauter, så LM-piloten Bush var omgiven av trygga, erfarna och kunniga astronauter. Landningsplatsen var samma ställe som för Apollo 20. Moonwalker 1966 delta berättar att huvudmålet var att besöka ett av de två triangulära rymdskeppen, det långa cigarrformade rymdskeppet och staden, månbasen. Att besöka samma rymdfarkost ett flertal gånger kan betyda att där inne finns många fler häpnadsväckande saker som Rutledge inte berättade om. Det finns säkert vissa delar i rymdskeppet som är förstörda, men säkert finns delar som inte är det. Det finns två triangulära rymdskepp, (biologiska laboratorier). Det ena har Rutledge berättat om och filmat, men det andra är det tyst om. Var det detta andra triangulära rymdskepp han besökte eller skulle ha besökt med sin medföljare.

Vi vet att månfärderna sammanfaller med UFO och utomjordingar, men också med den kristna religionen, kristendomen. För att vara Messias nr. 1 (Lejonet av Juda, av Linköping) behöver man utomjordingarnas godkännande också. Enligt Madonnan, 1959 hos påven, skulle Messias visa sig ovanför New York julaftonen år 2000 i ett tefat. Enligt Rutledge tog ett månbesök på ytan en vecka. Vad gjorde Bush där i en vecka? Enligt Nostradamus: "Han ska anlända och uppsöka ett hörn på Månen / Där ska han tillfångatas och hållas i ett märkligt land/ De omogna frukterna ska orsaka stor skandal / Stor skuld men också stor hyllning.”- Jesuitpiloten Bush släpptes och kunde återvända utan att kunna visa sig på julaftonen år 2000 ovanför New York.. - Den är min personliga uppfattning enligt de starka ledtrådarna som finns och Uppenbarelseboken. Detta uppdrag skedde alltså i största hemlighet. Se vidare Industri, länken ***Solen i underläge,*** sidorna 35-49 och ***Neutronstjärnans ankomst,*** sidorna 11-15.

Nostradamus sägs ha förutsagt många saker, men förutsåg den franske siaren månlandningen? Denna fyrrading tros berätta om månlandningen, eller, enligt vissa, den falska månlandningen.

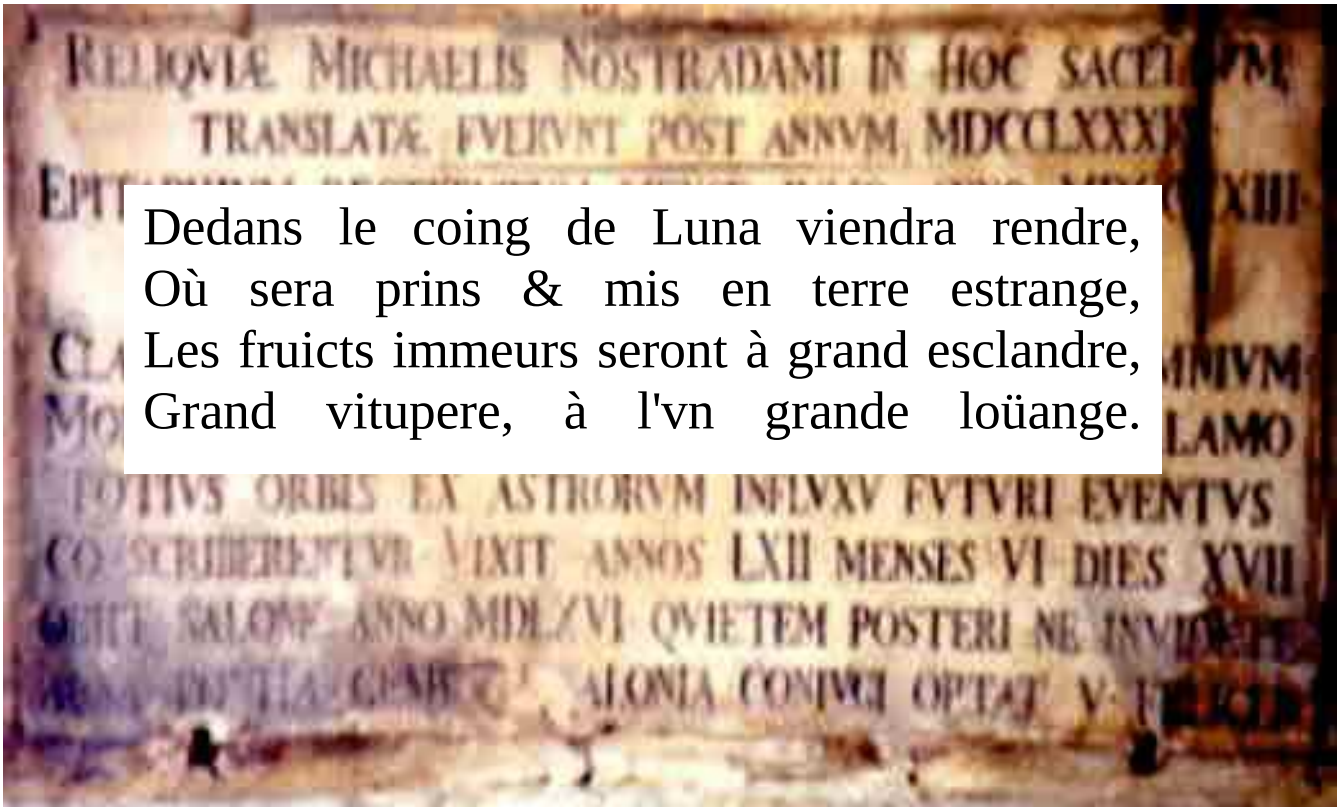

Förutsåg Nostradamus månlandningen?

"Han ska anlända och uppsöka ett hörn på Månen / Där ska han tillfångatas och hållas i ett märkligt land / De omogna frukterna ska orsaka stor skandal / Stor skuld men också stor hyllning."
Om vi analyserar Nostradamus texter, finner vi att de inte gäller Apollolandningarna, eftersom det alltid fanns två astronauter som landar på månen i deras program. Nostradamus pratar om en enda person som betraktas som fånge och som hamnat i ett främmande land, alltså landat där utan tillstånd.
Den enda som passar in i Nostradamus förutsägelse är Jesuiten, i samband med Clementine 9:s månfärd. Hela månfärden gjordes för Jesuitens skull, och han var huvudpersonen vid månlandningen i kunskapens stad på månens baksida. Tjuren Jesuiten reste i väg som Christer R, dvs. med Christers/Lammets identitet, som i Sverige påstås vara identisk med Lejonet Tibor E, som ansågs vara min pappas biologiske son. Bara namnändringen skedde enligt monarkin i Stockholm

Kunskapens stad tillhör Inanna/Lammet och är de små gråas territorium, där ingen Tjur är välkommen. Efter den besvärliga landningen blev han fånge där, enligt Nostradamus. Hur länge Jesuiten hölls som fånge finns det ingen uppgift om. Varken Moonwalker1966delta eller William Rutledge talar om detta, de talar om en olycka i samband med en månfärd, och att de till sist kom hem till jorden välbehållna. Den oförklarliga olyckan med telemetrin styrdes av utomjordingar, så uppfattar jag situationen. Det finns ett mycket intressant inslag i Uppenbarelseboken: **12:5**: "Och hon födde ett **gossebarn** (Tibor E) som en gång skall styra alla folk med järnspira. Men hennes **barn** (Christer R) blev uppryckt (himmelsfärd) till Gud och till hans tron. Jesuiten finns ingenstans där. – De omogna frukter som Nostradamus pekar på är de berörda myndigheter som ordnade fram det hemliga månprogrammet Clementine.
Även Nostradamus berättar om månen och månlandningen. Man kan kort sammanfatta: Jorden är lögnens planet i samband med religion, men även i lögnen finns ledtrådar som till sist bringar klarhet.

Ang. månvistelsen. W. Rutledge nämnde en månvistelse på **7** dygn. Menade han Apollo 20 eller Clementine 9? Vad jag förstår av allt material som berör Apollo 20, varade dess månbesök ca ett och ett halvt dygn, alltså ca 36 timmar. Hela månresan gick på ca 7-8 dygn. Om W. Rutledge menade Clementine 9 i stället, så är frågan: vad gjorde besättningen en vecka på månen? – Efter vad jag förstår av Moonwalker1966deltas mycket kortfattade, men ändå rika beskrivning av omgivningen på månens landningsplats på baksidan i kombination med Nostradamus, blir slutsatsen att jesuiten/Tjuren var fängslad hela tiden, alltså 7 dygn, medan Moonwalker1966delta var fri och kunde kanske med en guide besöka en del av området, eftersom han kunde ge en detaljerad beskrivning av landningsplatsen och dess omgivning, och samtidigt ha kontakt med rymdfärjan Explorer. När W. Rutledge anslutit med reservmånlandaren finns ingen uppgift om, men han fick uppenbarligen tillstånd att landa och frigöra Moonwalker1966delta och jesuiten. Månlandaren är en tillfällig bostad, men var uppehöll sig Jesuiten/Tjuren i en vecka? På ett hemligt ställe på ett lämpligt frekvensläge?
Se mer om denna månlandning. ***Neutronstjärnans ankomst,*** sidorna 11-15.

Lyckligkvist hade besättningen två LM i rymdfärjans lastutrymme, alltså en reserv-LM så att Rutledge kunde landa och ta upp båda två från månytan. Rutledge berättade för L.S. om när han var med om en rymdolycka med Moonwalker 1966 delta/John Young.

-"Jag varken vet eller förstår varför William sa att vi hade gått vilse i rymden. Det är inte sant. Det är sant att vi hade drabbats av något… ". Se ovan

- Young var befälhavare för uppdraget och Rutledge var pilot för rymdfärjan. Båda två hade rätt, fast från olika utgångslägen.

Egentligen avslöjade astronauterna inte mycket. Rutledge har berättat om den forna Sumerepoken, historien, exempelvis EBE Mona Lisa, det långa cigarrformade rymdskeppet och neutronstjärnan Nemesis/PLanet X återkomst. alltså Sumers historia känner världen till. Inga hemligheter!!! Inte heller Moonwalker 1966 delta/John Young sa mycket. Han uppgav sig vara befälhavare för Apollo 19, det är riktigt. Han var den ursprunglige, den som valdes först som befälhavare för Apollo 19. Han använde benämningen ”Befälhavare för Apollo 19” hela tiden. Han bekräftade att Apollo 20 verkligen gjorde sitt uppdrag och att han personligen kände och träffade besättningen på Apollo 20. Ingen hemlighet heller, astronauterna känner ju varandra. För att man skall förstå allt dessa bör man ha en viss kunskap. NASA, USAF och DOD har haft och har fortfarande sina handlingar ute på Internet, det gäller att läsa dem, förstå dem och lägga samman dem till en stor bild inräknat det som fortfarande läcks av vederbörande myndigheter. Vi har även globala media. De enda som är emot allt den här är CIA och dess hemliga grupp.
Mera att läsa. **Att erövra rymden 1**, sidan 5, vidare sidorna 16-17,

Den italienska journalisten Luca Scanstamburio har mejl brevväxlat med f.d. astronauterna Wlliam Rutledge och **Moonwalker1966delta** mellan år 2007 och 2008. **Moonwalker1966delta** berättade bl.a. att besättningen till Apollo 19 togs ut 1974, (samma år då Apollo 18 gjorde sin månfärd). Han nämnde också att Apollo 20 redan hade sin besättning uttagna, och det finns uppgift som pekar på att besättningen på Apollo 20 fastställdes ännu tidigare, alltså före 1974.

Moonwalker1966delta berättade också att han blev uttagen som befälhavare för Apollo 19 1974. Slutligen enligt Rutledge blev hans flickvän Stephanie Ellis befälhavare för Apollo 19. Men vad hände? Har **Moonwalker1966delta** fått ett ännu viktigare uppdrag redan då, än uppdraget som skulle gälla för Apollo 19? Ett år senare dog besättningen på Apollo 19.

Kunde det vara så att **Moonwalker1966delta** har redan då uttagits till Clementines månprogram som var i för sig ett viktigare månprogram än Apollos 19:s uppdrag. Såväl **Moonwalker1966delta** som Rutledge berättade att dem var med i en rymdolycka och överlevde båda två olyckan. Om dem reste tillsammans till månen bör dem ha gjort den under 90-talet, och då fanns inte länge kvar ”Saturn /Apollo” månkombination som transportmedel. Se länken **”Solen i underläge**” sidorna 28-50.

Mysteriets Mysterium

Sovjets KM är jordens största mysterium, ett topp-hemligt projekt, 1964

ALEXEEV'S HYDROFOIL DESIGN BUREAU

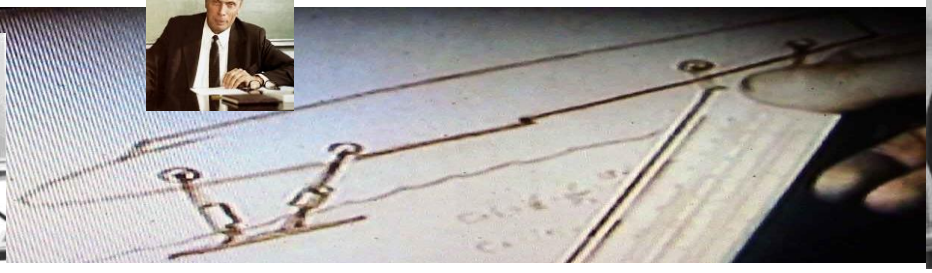

Konstruktör, den Ryska ingenjören Rostislav Alexejev

LUN. Projekt 903

I den ryska republiken i Dagestan vid Kaspiska havet ligger resterna av ett hemligt sovjetiskt projekt. Upp spolad på stranden står ett fantastiskt, märkligt bygge. Det är varken ett fartyg eller ett flygplan, utan nån sorts mellanting. Inuti finns det platser åt piloten och andrepiloten separata bås för radaroperatörer och förmodligen vapenoperatörer. 2.5 km därifrån ligger en byggnad, fabrik Den är långt från allt, vilket är det bästa sättet att hålla nåt hemligt. Vid första anblick liknar det en gammal flygterminal – med torn och allt. Men det är ute i vattnet, utan nåt uppenbart sätt att nå dit. När man kommer in liknar det en rasad fabrik eller nåt sorts industrianläggning. Vad förenar dessa båda kolosser och varför fyllde denna märkliga maskin västländerna med fruktan? Till och med CIA skrämdes av den sovjetiska uppfinningen.

LUN. Projekt 903
Denna förfallna maskin var engång sovjetiskt, militär spjutsteknik. Det var högteknologisk utrustning.

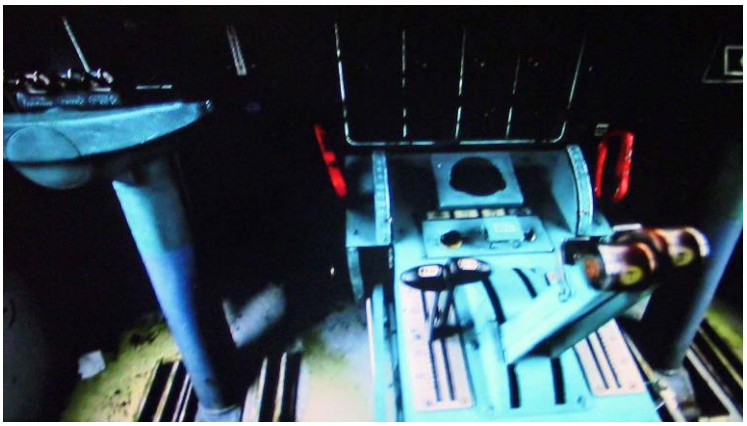

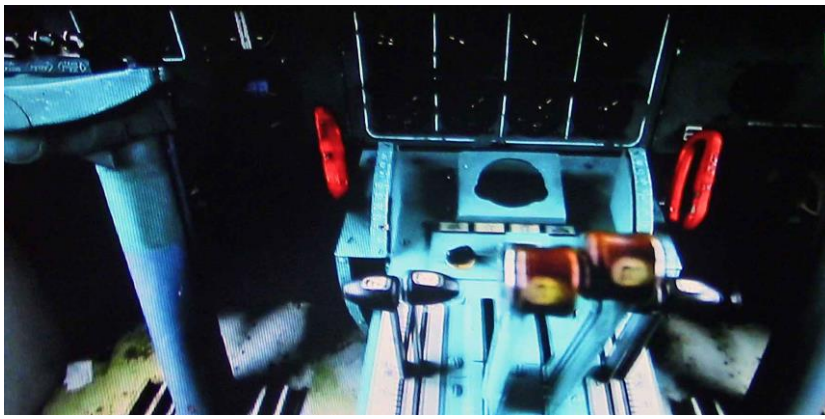

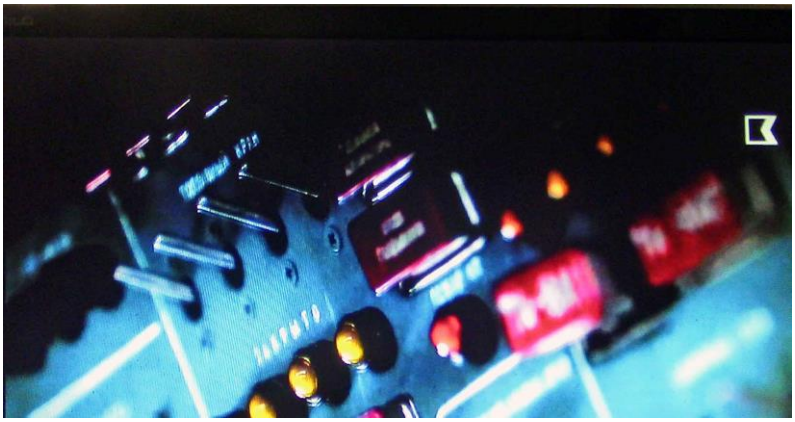

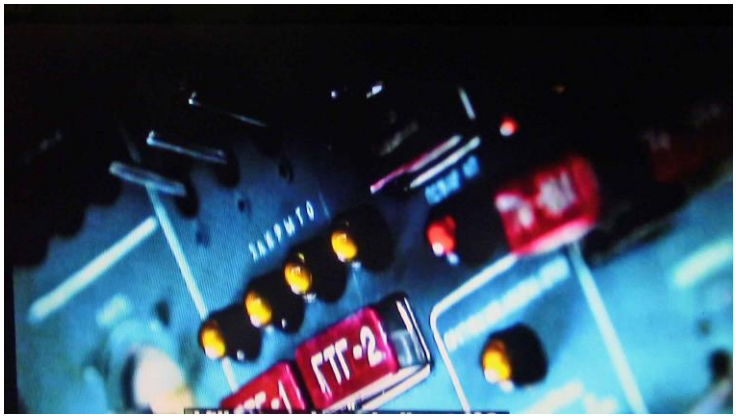

LUN. Projekt 903

Den f.d. piloten Aligadzhi Abdugalimov satt i många år bakom de här spakarna.

-Aligadzhi. Jag tror at jag gjorde totalt sjuttio eller åttio flygningar med den här. Jag var aldrig rädd bara nyfiken. Jag var fascinerande att göra alla tester och experiment, Vilka resultat skulle vi få? Vi gjorde alla vår bästa. Men detta är inget vanligt flygplan. Piloterna fick anpassa sig eller riskera livet. Man måste vara väldigt exakt. Det styrs inte som vanliga flygplan. I en olycka sänkte besättningen nosen, störtade rakt ner i havet, och omkom tragiskt, nog.

LUN. Projekt 903

Den revolutionerande farkosten skulle ge Sovjet övertag USA. Den utnyttjade en fysisk princip som heter markeffekt. När ett flygplan flyger nära marken eller en plan yta som havet bildas en luftkudde mellan ytan och vingen vilket ger planet extra lyftkraft. Så man kan flyga väldigt nära marken i hög hastighet utan att röra vid den. Det gör det mycket lättare att flyga snabbare, längre och effektivare än nånsin förut. Alla försvarsmakten tittade på det **men ryssarna jobbade intensivt på det från och med 50-talet.** USA:s flotta dominerade ju hela världen, och inga kommunistiska flottor kunde mäta sig med USA:s hangarfartyg. Hjärnan bakom det hemliga projektet var den ryska ingenjören Rostislav Alexejev. Denna korsning mellan flygplan och båt kallas för ekranoplan. **Tester av prototypen inledes i Kaspiska havet 1966.**

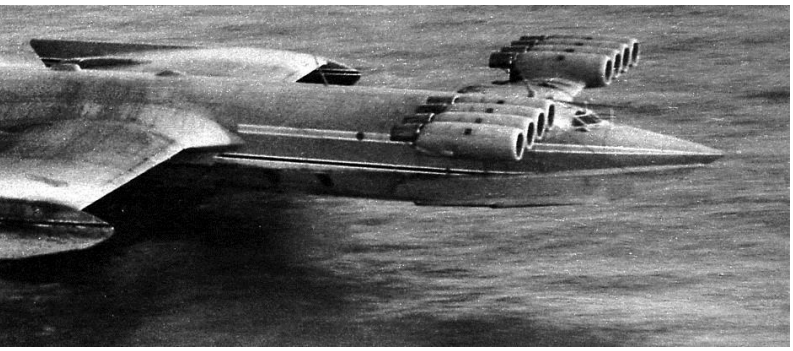

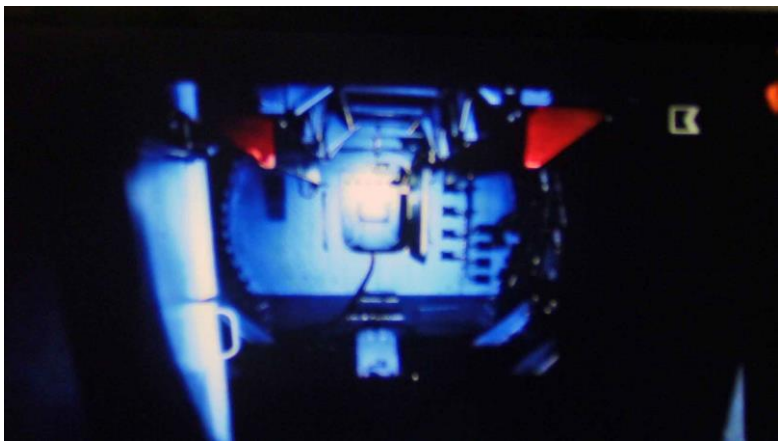
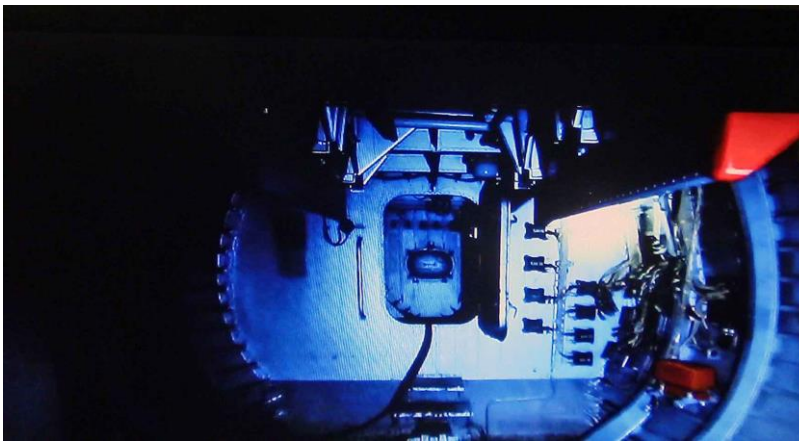
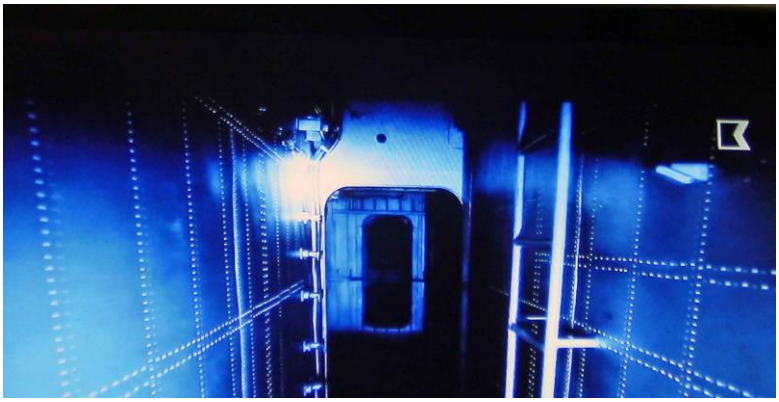
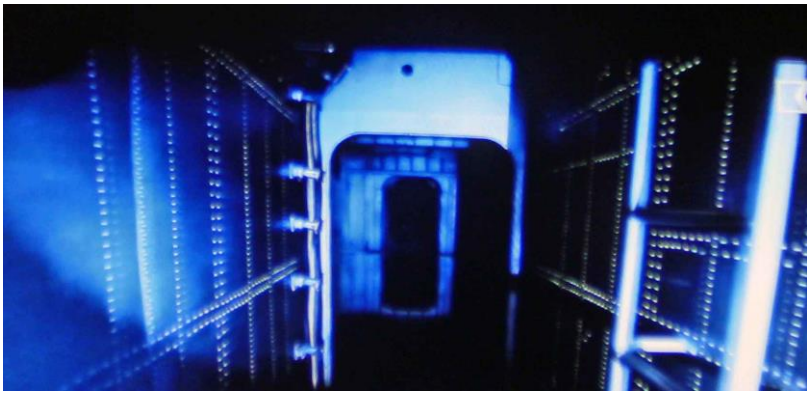

KM. Projekt 903
-Aligadzhi. KM var det första ekranoplan som ritades och byggdes. Det var som ett flygande laboratorium, förvekligandet av flera olika idéer. Man utförde många experiment med det och samlade in många data. Men ryssarna visste inte att USA:s spionsatelliter följde testerna

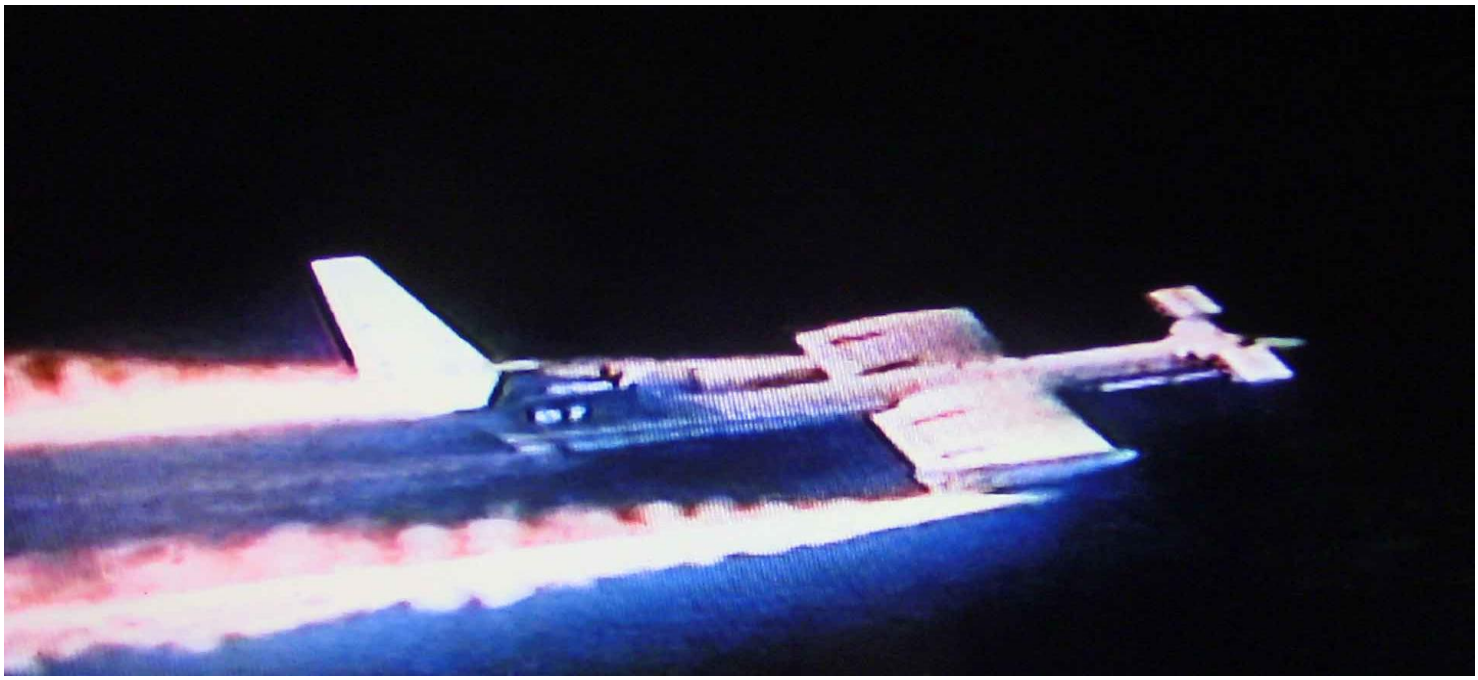

KM. Projekt 903
-Aligadzhi. KM. När amerikanerna såg denna otroliga farkost susa fram Kaspiska havet tappade de hakan. De skrämde livet försvarsdepartementet och CIA Och det fick snart ett skrämmande smeknamn. Inom militären i väst kallade man det ”det kaspiska havsodjuret”. För dem var det ett monster vars like de aldrig hade sett. Men det var vackert, När det flög var det mycket vackert.

Ryssarna ville ha nåt snabbare än den kaspiska KM-farkosten vilket är kolossen vi ser på Kaspiska havets strand och ersatte det med farkosten LUN. 1987 sattes LUN först på prov.

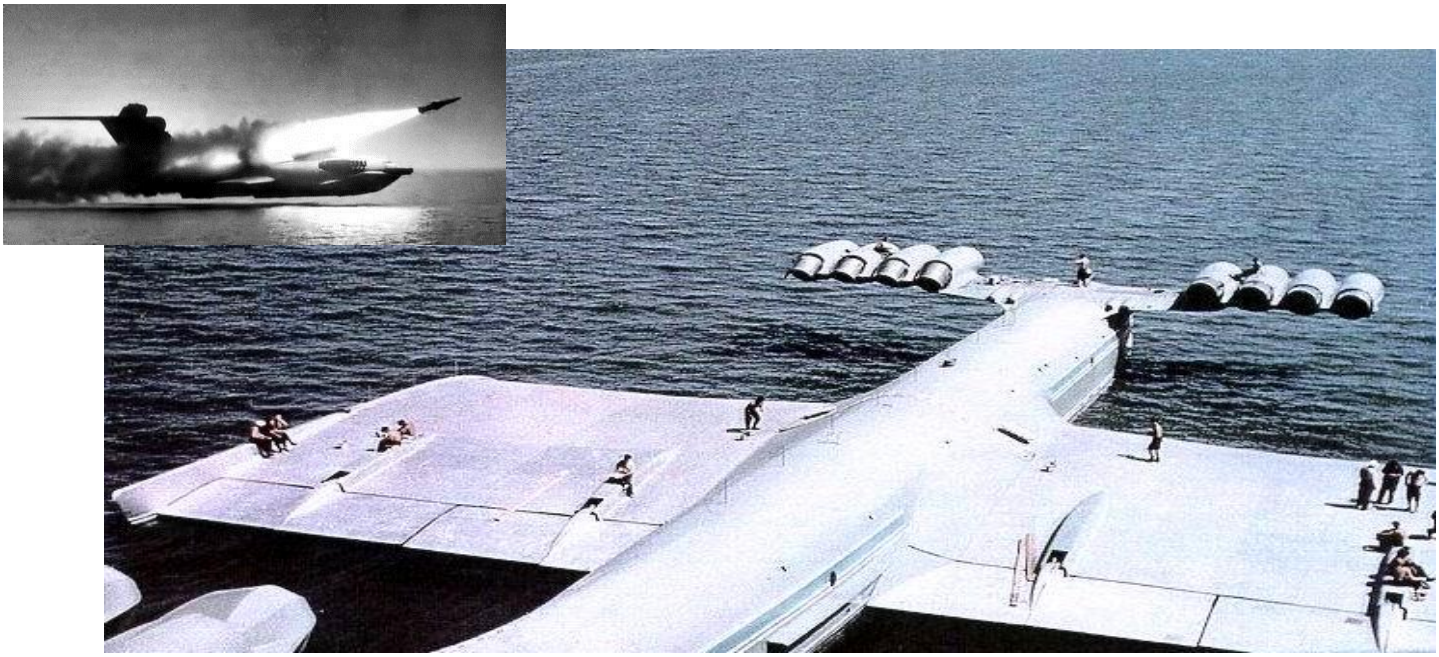

LUN Projekt 903

-Aligadzhi. 1987 sattes LUN först på prov. Den var 73 meter lång och kunde flyga i 500 km/h. LUN är det mäktigaste av ekranoplan. Och den tidens radar kunde inte upptäcka LUN för att det flög så nära ytan och använde avancerade missiler. När NATOs befälhavare fick reda på att planet höll på att byggas visste de alla exakt vad det var till för. Kort sagt var det till för att förstöra hangarfartyg. Det var syftet, För att kunna slå till blixtsnabbt behövde besättningen testa det dödliga vapnet

Dagdizel-fabrik

Aligadzhi anländer till fabriken

Dagdizel-fabrik.
-Aligadzhi. Jag kom hit i början av 80-talet. Verkstaden var i relativt bra skick. Det var ekparkett på golvet och maskinerna fanns kvar, Det fanns fortfarande fönster, Den kallades Dagdizel-fabriken.

Den byggdes ursprungligen även i militär syfte som var mycket hemligt. På 30-talet behövde ryssarna nånstans att provskjuta torpeder och Kaspiska Havet var den perfekta platsen.

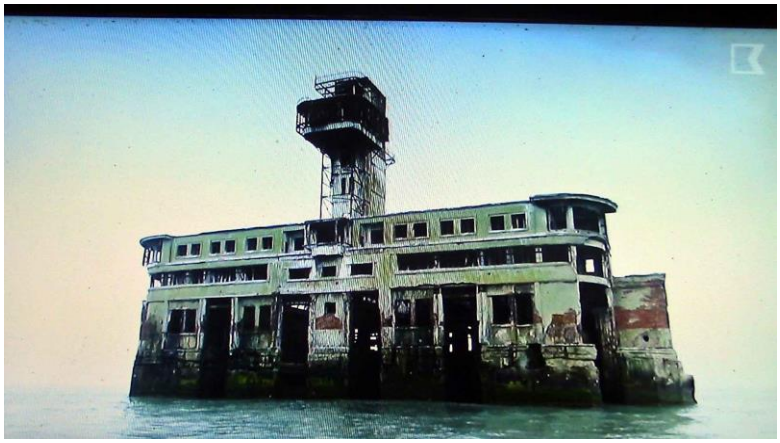

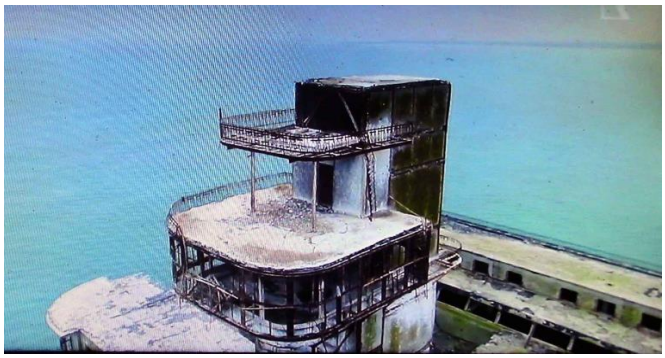

Dagdizel-fabrik.
Så de sa**:** ”Vi kan väl skjuta på det här stället, som inte längre används?” Så det blir en måltavla för skjutövningar med ekranoplan. Att byggnaden står kvar är ett prov på den sovjetiska brutalistiska arkitekturen. Det var inga halvmesyrer. Murarna är 1,5 meter tjocka. Det användes till skjutövningar, bland annat av ekranoplan, i årtionden och det är fortfarande l hyfsat skick.
Efter testerna förklarades LUN vara en framgång och ryssarna hade stora planer för sitt ödeläggande krigsvapen. I väst kunde man bara skräckslaget se på. De såg det som en hangarmördare, och det hade rätt. Det var det ett verkligt hot. Om ekranoplanen hade satts in på bred front mot amerikanska hangarfartyg hade de nästan säkert orsakat stora skador.

Dagdizel-fabrik.

Men ekranoplanets far fick aldrig se den här modellen i strid. Uppfinnaren Alexejev testade en mindre ekranoplan 1980 när han dog på ett kanske passande sätt: Farkosten kraschlandade och han ådrog sig dödliga skador och dog två dagar senare i sjukhuset. Ekranoplanets dagar var också räknade. Det hade aldrig används i strid, men nu blåste förändringens vindar och snart skulle järnridån falla. På 80-talet sjöng Sovjetunionen på sista versen. Man lade alla pengar på kapputrustningen med USA. Ekonomin gick allt sämre. När Sovjetunionen föll 1989-1990, ströp Gorbatjov medlen till planen. De få som hade byggs lämnades kvar som vita elefanter en av dem här vid Kaspiska havet, Det är lite sorgligt att denna experimentella, ambitiösa uv märkligt vackra farkost bara övergavs för att falla sönder. Den övergivna kalla krigets-reliken ska få ett nytt hem på en militär temapark. Till parken är färdig förblir farkosten strandad i sin kustgrav.

-Aligadzhi. Försvarsministeriet har bestämt att LUN inte ska förstöras utan bevaras till framtida generationer. Det visar på begåvningen hos konstruktörerna och arbetarna.

Källa: Övergivna byggnader. Projektets team har gjort en mycket bra beskrivning om den sovjetiska LUN-farkosten.

Analysera man berättelsen om dessa ekranoplan och Dagdizel-fabriken, märker man att nåt inte stämmer. Mellan år 1950 och 1990 har dessa ekranoplan aldrig lämnade Kaspiska havet, inte förekom i strid och inte heller deltagit i stora övningar i Warsawapakten. Angående Dagdizel-fabrik. Tittar man bilderna på den här fabriken syns inte spår efter missiler som skulle ha skjutits från ekranoplan för att testa missilerna. . Man kan ju konstatera att ekraplans syfte inte var militär slutmål. Vad var slutmålet???

ALEXEEV'S HYDROFOIL DESIGN BUREAU

Кузнецов ОДК

KH-8 Image of Kaspiysk Special Research and Development Facility on the Caspian Sea in the Former Soviet Union, 19 March 1968

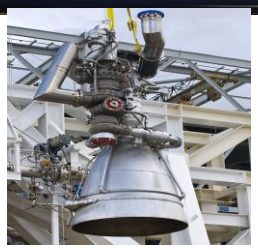

?

Dagdizel-fabrik

На den ena bilden ser vi en stor fabrik i vilken tillverkades alla ekranoplan. Den andra är Kuznetsovs motorfabrik I staden Samara. Båda två fabriker var hemliga sedan blev dom officiella. Man kände till produkterna. Men om den tredje fabriken ute på havet finns ingen information alls. En sak vet man att den sammanfaller med ekranoplan.
Piloten **Aligadzhi** berättade att han började flyga LUN-farkosten i början av 80-talet och han själv också varit där i fabriken på havet. Han sa att maskinerna var i sin ordning på plats, och det var ordning i fabriken men han aldrig avslöjade vad tillverkades i den topp-hemliga jättefabriken. För att få svaret måste vi hoppan långt från Kaspiska havet till Latinamerika, till Argentina, där hittar vi svaret,

Ön Nahuel Huapi, Argentina

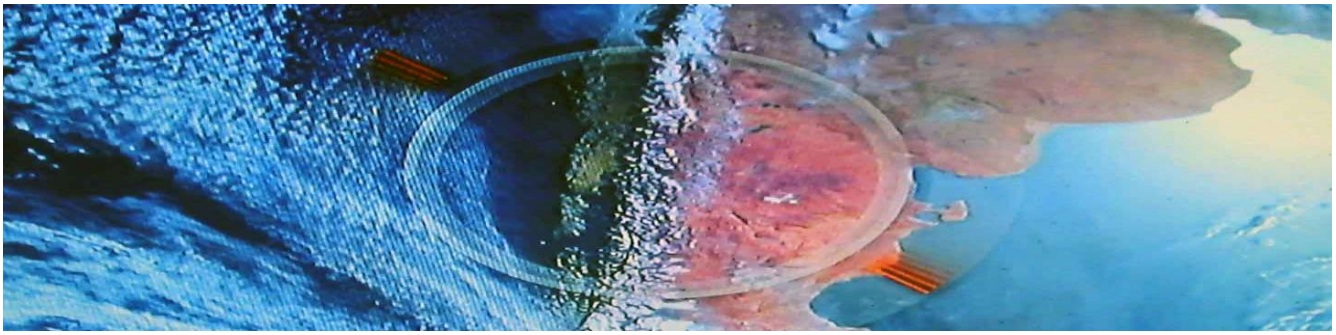

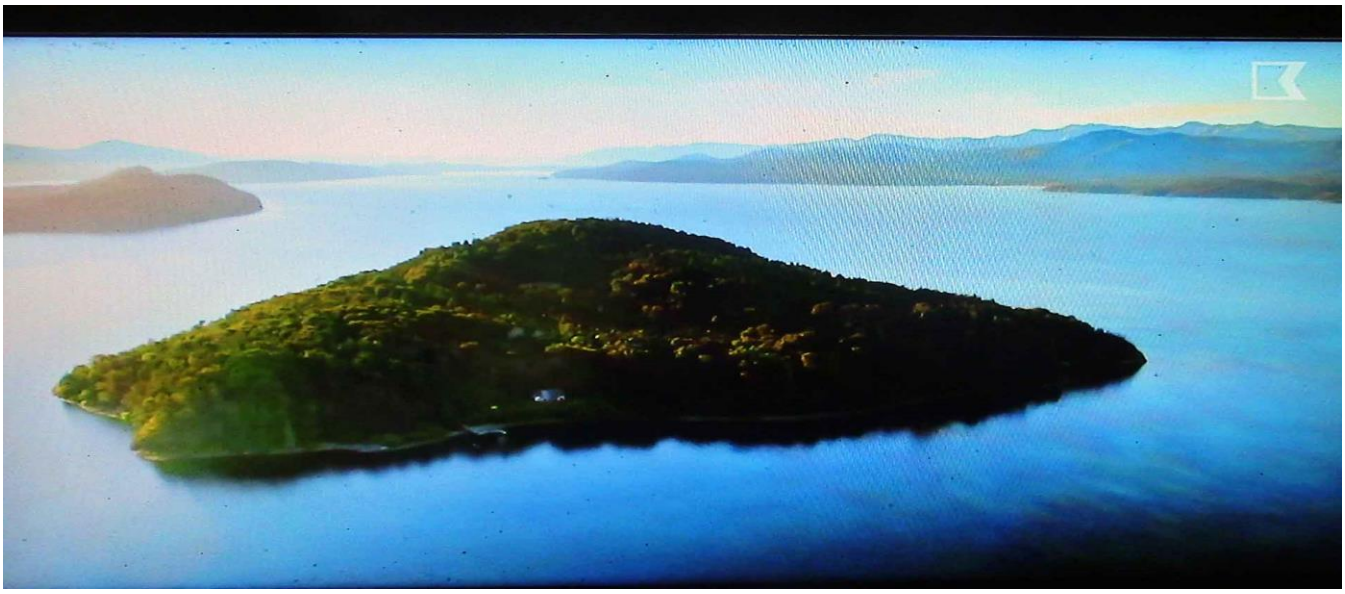

Källa. Projekt: Övergivna byggnader och dess team. I västra Argentina på sjön Nahuel Huapis kyliga vatten ligger en ö präglad av **hemligheter** och lögner. När man närmar sig ön är den stor. Den är skogbevuxen och ligger mitt i sjön så den är jämförelsevis isolerad.

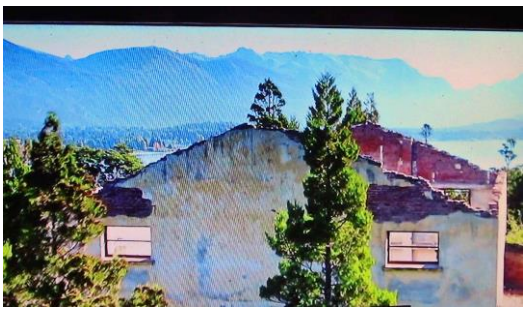

När man kliver i land ser man ett antal olika hus. Här finns rasade ruiner efter magasin och industrilokaler. Spåren efter deras ursprungliga syfte har sedan länge försvunnit. Man har nakna konstruktioner, med bultar i marken. Där stod nåt som inre ens kvar, Husen skadades inte av en naturkatastrof eller explosion. De plockades systematiskt isär med stor precision. Här utfördes engång ett dristigt experiment lätt av en man som påstod att hans arbete kunde omvandla ett helt land. Allt tyder på att det här kanske är en av de stora hjärnorna som ska görar Argentina ännu mäktigare i framtiden.

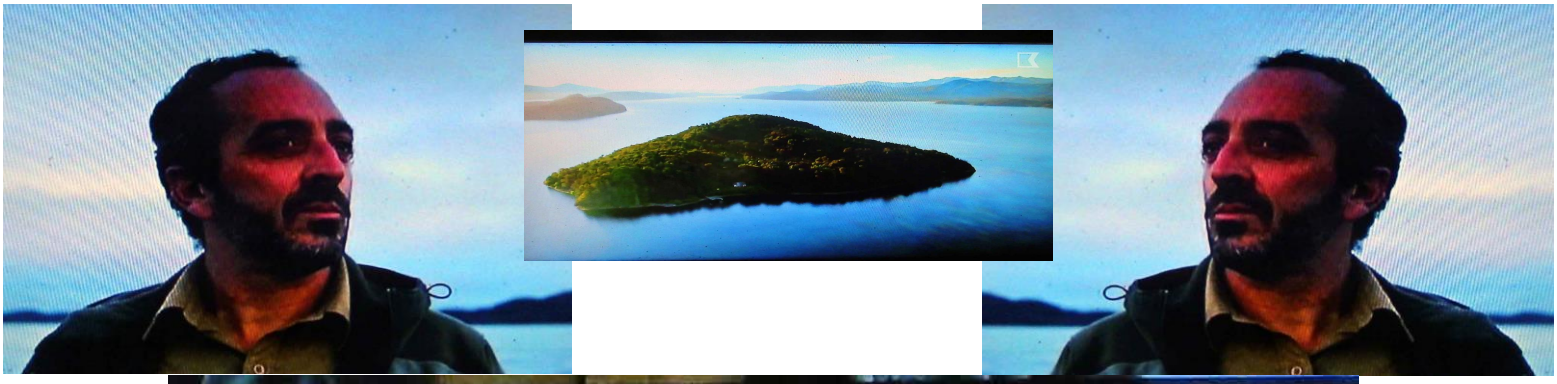

Fabian Kandel är guide i området. Han har tagit med besökare till den mystiska ön i tio år

-Fabian. När byggnaden inledes 1949 hade utomstående inte tillträde. Eftersom det är en ö kan man förstås bara nå den med båt. Därför var det en perfekt plats för att utföra byggnader avskilt från dem som inte var välkomna.

Ronald Richter och Juan Perón
1949

Projektets team. I slutet av 1940-talet var Argentina till stora delar en jordbruksnation. President Juan Perón ville industrialisera landet. I slutet av andra världskriget drog han nytta av tredje rikets fall. Juan Perón försökte få nazistiska vetenskapsmän, ingenjörer och byggherrar att flytta till Argentina och göra landet mer tekniskt avancerat. 1948 kom den nazistiska fysiken dr Ronald Richter till Argentina efter vad som påstås med ett falskt pass fån den Argentinska staten. Presidenten bjöd in dr Richter till Argentina för att tala om att **driva flygplan med kärnkraft.** Men dr Richther ville prata om nåt annat. Richther ville inleda ett projekt som skulle omvandla Argentina till en stormakt. Det som Richter föreslå är mycket **större än ett atomdrivet flygplan**. Hans förslag innebär att den som driver solen och stjärnorna ska tjäna den argentinska staten: **Vätefusion**. Kärnfusion är det yttersta målet I princip kan det alstra enorma mängder ström och dessutom är biprodukterna inte särskilt radioaktiva. Fusion är motsatsen till fission den destruktiva kraften i atombomben. I stället för att klyva atomer slår man samman dem. Reaktionen ger obegränsad energikälla som inget annat land hade varit nära att uppnå. Problemet med fusion är att det är oerhört svårt att åstadkomma.

Vem var **Ronald Richter?** … Nästa är Huemulön i Argentina
Där ägde Huemulprojektet rum under 1950-talet, ett stort kärnkraftsutvecklingsprojekt som leddes av Ronald Richter. Richter ville efterlikna hur solen fungerar och få vätereaktioner genom fusion. Han ville skapa en **ändlös energikälla**. Fusion är energins heliga Graal. Detta var den officiella förklaringen till det hemliga projektet på ön Huemul. Men enligt källorna har Richter eller andra aldrig avslöjat hur en sådan fusion skulle gå till, förutom president Perón. Han nämnde ”ändlös energi” och denna kraft sammanfaller med antigravitationen. Men vem var denne Ronald Richter?

Ronald Richter, vetenskapsman
Konstruktör
Född 1909 Falkenau, Österrike, död 1991 i Viedma.

Ronald Richter skakar hand med en av Adolf Hitlers dubbelgångare: Gustaf Hitler

Ronald Richter under ett möte…

Nazi-UFO
1940-1945

Före Huemul
Enligt Rainer Karlschs *Hitler's atomBomb*, genomförde tyska vetenskapsmän, under Walter Gerlach och Kurt Diebner, experiment under andra världskriget för att utröna möjligheten att inducera termonukleära reaktioner i deuterium vid användandet av högexplosiva konvergerande chockvågor i fotspåren av Karl Gottfried Guderley's princip för konvergerande chockvågor. Vid samma tidpunkt föreslog Richter i ett memorandum till den tyska regeringens tjänstemän en ny lösning: induktionen av kärnfusion genom chockvågor av supersnabba partiklar som tillförs en kraftigt komprimerad plasma av deuterium inuti en vanlig uranbehållare. Förslaget blev aldrig verklighet.
Precis innan han skulle lämna Tyskland, träffade helt kort Kurt Tank Richter I London, där Richter berättade om sina idéer om atomdrivna flygplan. Richter arbetade då med en del områden inom den tyska kemiska industrin. Tank hade också kontaktat ett antal andra ingenjörer, till och med den berömde stridspiloten och generalen i Luftwaffe, general Adolf Galland.
Richter bjöds in att ansluta till gruppen och anlände till Argentina den 16 augusti 1948 under täcknamnet doktor Pedro Matthies. Tank presenterade honom personligen för Perón den 24 augusti och Richter gjorde reklam för idén om en fusionsanordning som skulle ge obegränsad makt, göra Argentina till en vetenskaplig ledare i världen. Dessutom skulle användandet vara civilt, inte militärt. Perón kände sig frestad och var tydligt imponerad. Han berättade senare för reportrar “att på en halvtimme förklarade han för mig alla atomfysikens hemligheter och han gjorde det så bra att jag nu har ganska goda kunskaper i ämnet.” – Här bekräftas att Richter kortfattat berättade hemligheten om sin fusion enbart för Perón.

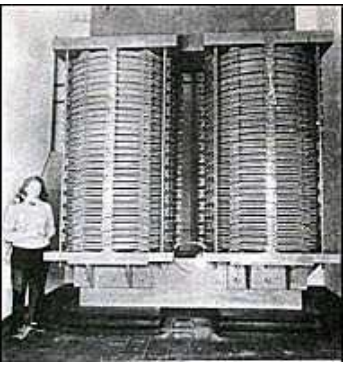

Richter på ön Huemul, framställning av fusion. Under hela experimenttiden befann han sig i händelsernas centrum, han styrde ensam alla experiment utan att någon annan hade insyn i hans fusionsframställning. Över 400 arbetade i projektet. Den 16 februari 1951 hävdade Richter att han framgångsrikt hade visat fusion. Han körde experimentet igen för medlemmar av CNEA och hävdade senare att de hade bevittnat världens första termonukleära reaktion. Perón motiverade projektet genom att notera att landets enorma energibrist skulle hanteras genom att bygga fabriker över hela landet och att energin skulle köpas och säljas i containrar stora som en **mjölkflaska**. 1952 kom slutet för projektet. Enligt en källa exploderade fusionsexperiment på grund av överhettning, det hände någonting utan kontroll. Richters hemliga fusion var egentligen att framställa antigravitationen som även kallas för ändlös energi. Egentligen är den en s.k. kall fusion, som innebär att energin bl.a. i form av gravitation/antigravitation är skild från temperaturen, så att materien inte hettas upp, såväl reaktorn som energin är oberoende av temperaturen. Richter avslöjade aldrig sin fusionshemlighet för någon förutom Perón. Därför finns många olika berättelser om Richters fusionsexperiment. Vad jag förstår var Ronald Richter ute att lösa antigravitationen och den argentinska presidenten Perón stod bakom honom.

Enligt vad jag förstår, alltså enligt mycket starka ledtrådar som bevis lyckades Richter framställa sin drömenergi. Han varken klyvar eller slå samman atomerna utan omvandlar dem, kallt fusion. Denna energi i form av en motor kännetecknas att motorn/energin inte går att toppas, kraften kan bli svagare och starkare så att motorn inte går att stängas av. När den når sitt sista stadium exploderar den okontrollerad precis som hände i Richters laboratorium. Parallellt med motorns energi kan även antigravitation uppstå.
I början när Richter och Perón träffades förklarade Richter att hans dröm energi, ändlösa energi ska tjäna folket, samhället dvs, människor och inte ska användas den för militära ändamål, vilket Perón godkände direkt.

Nu kommer den där gigantiska frågan: Vad hände sen?
För att få svar på frågan förflyttar vi oss till länken **Att erövra rymden IV** sidorna 139 -140, 202- 209. 236-238.

Myke Cole
CIA, FBI & DIA
Investigator

Dr. Michael
Livingston
Military Historian &
Conflict Analyst

Nick Karnaze
USMC, SPEC OPS
INTELLIGENCE OFFICER
Tillbringade fem år marinkårens specialstyrka som underrättelseofficer

Sarah Cruddas
ASTROPHYSICIST &
SPACE JOURNALIST
Rymdjournalist med bakgrund I astrofysik, intresse för UFO

Kawa Mawlayee
Green Beret Human
Intel Specialist
Amerikansk
kommandosoldat, 19 år.
Underrättelsespecialist

Paul Beban
International
Investigative
Reporter

På högkvarteret bedömer **Mike Cole** och **dr. Livingston** upptäckterna från gruppen i Bariloche i Argentina. Föremålet kom upp sidan om ett flygplan. 1995 hävdar flera piloter att ett UFO landade på flygplatsen och slog ut strömmen. Det rörde sig i luften. Det syns inte på radar och svarar inte på radion. Samtidigt syns brännmärken på marken på flygplatsen. Vad händer där? Hur kan en bränd cirkel uppstå på platsen där ett vittne ser ett föremål? Det måste hänga ihop. Vilket sammanträffande, samtidigt som stadens el slås ut? Man utreder det inte, vi vet inte vad det är. Kanske en EPM? Om det var en elektromagnetisk puls slår det ut all el i området, flygplan i luften kan krascha. Men det hände inte. Man vet inte vad det var. Men det då inte bara en, utan flera som har sett det. En av dem, Jorge Palonco, interagerade med föremålet. Letar vi efter tecken på ett UFO och utomjordingar som medvetet landar på jordens yta? Paul och Kawa kanske kan hitta piloten Jorge Palanco och höra vad han kan berätta om det.

Argentina, Bariloche 1995. Piloten Jorge Palonco kolliderade nästan med ett UFO.
Teamet Paul och Kawa och tolken Dario Amare är högt upp i bergen och träffar Jorge Palonco som nästan kolliderade med ett UFO när han flög med passagerare vid Bariloche flygplats. Otroligt. Vi har aldrig sett något liknande. Han kan vara vårt viktigaste vittne hittills.

Projekt Contacts team är professionell yrkesmän, bl.a. dess ledare är **Mike Cole** är **CIA, FBI & DIA** utredare, den säger allt. Projekt CONTACI berör bl.a, den amerikanska militära verksamheten i samband med UFO/utomjordingar.

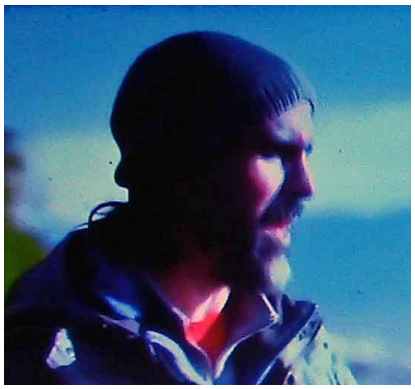

Federico Palma, historikern
Bariloches, Argentina, 1995.

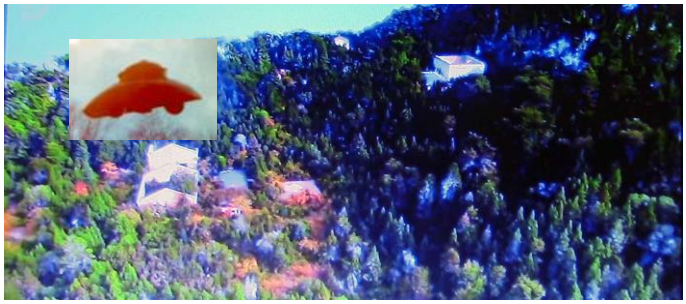

Federico Palma, historikern
Bariloches, Argentina, 1995.

Nick Karnaze

Federico Palma tar dem till en utsiktsplats vid sjön.
P: ”Vad hände där ute?” **Federico:** ”Det var Huemulprojektet, ett stort kärnkraftsutvecklingsprojekt som leddes av Ronald Richter. Han ville skapa en teknik som kallades fusion. **K:** ”Wow! Herregud!” **F:** ”Ni har sett det.” **P:** ”Vi försökte förstå det. Det fanns så många byggnader där, det var ett hemligt projekt. **F:** ”Ja.” **K:** ”Varför då?” **F:** ”Richter ville efterlikna hur solen fungerar och få vätereaktioner genom fusion. Han ville skapa en ändlös energikälla. Fusion är energins heliga Graal, det är som Guds energi. **K:** ”Kärnkraftsbyggnader är inte vanliga och att **UFOt ledde oss hit är viktigt.”**
F: ”Till slut stängdes det ner. Läs mer om den här länken , **Att erövra rymden IV** sidorna 236-238

Paul Beban

Enligt projekt **CONTACT** det var ett UFO som befann sig hela den aktuella tiden ovanför ön och hade fullständigt kontroll över Huemulprojektet. Det var UFO/utomjordingar som noggrant planerade Huemulprojektet från början till slut genom Argentina. Ronald Richter hade hela tiden hjälp av UFO/utomjordingar att genomföra projektet som avser ändlös energikälla. Han körde experimentet igen för medlemmar av CNEA och självaste presidenten Juan Perón också såg experimentet fungera. Året var 1951. Året därpå 1952 gav UFO/utomjordingar order åt Ronald Richter att avsluta det hemliga projektet- Även Perón fick kännedom om detta. Han kände till utomjordingarnas inblandning i projektet och på grund härav var han säkert på Richters hemliga experiment. Efter det att Richter stängde av experimentförloppet då minskade energin och till slut förloppet exploderade. Explosionen enligt uppgift gjorde ingen större skada.

Som sagt det var utomjordingar som stod bakom hela det hemliga projektet. Deras främsta uppgift var att skaffa uppmärksamhet runt UFOn som leder till att det hemliga fusionprocessen i detta sammanhang härstammar ifrån dem.

Nya frågor: Vad hände därefter?

Richter fick order av UFO att packa isär de viktigaste sakerna i samband med experimentet bl.a. instrument, anordningar osv Och på en natt överförde utomjordingar med ett UFO alla packade viktiga, hemliga sakerna till Dagestan vid Kaspiska havet till **Dagdizel-fabrik.** President Peróm också gav order att hela fabriken ska plockas isär och allt ska transporteras bort från ön. Förmodligen fick Ronald Richter ett sovjetiskt pass och reste från Argentina till Dagestan, till Sovjetunionen för att fortsätta sitt hemliga arbete som han avslutade på ön Huemul i Argentina. Så här har avlutat Rishters hemliga fusions experiment som enbart president Perón kände till hemligheten bakom projektet..

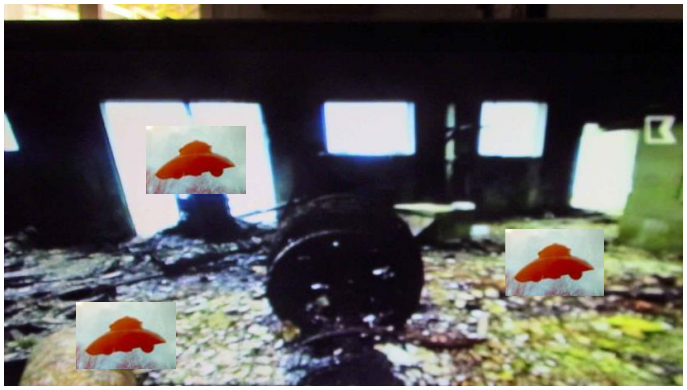

Här kan man se platser på byggnaden där UFO och helikoptern kan landa.

Ytterligare plats för landningar…. Stora loka.er för tillverkning av motorer. Även plats för laboratorium……

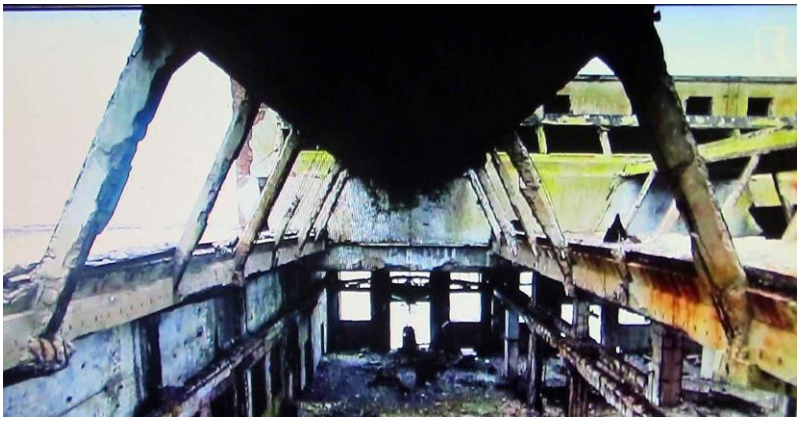

Alla som var anställda i företaget bodde där med sina familjer.

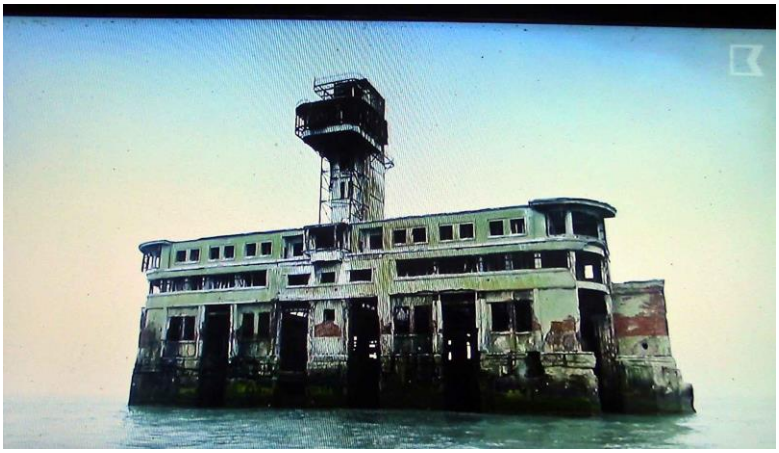

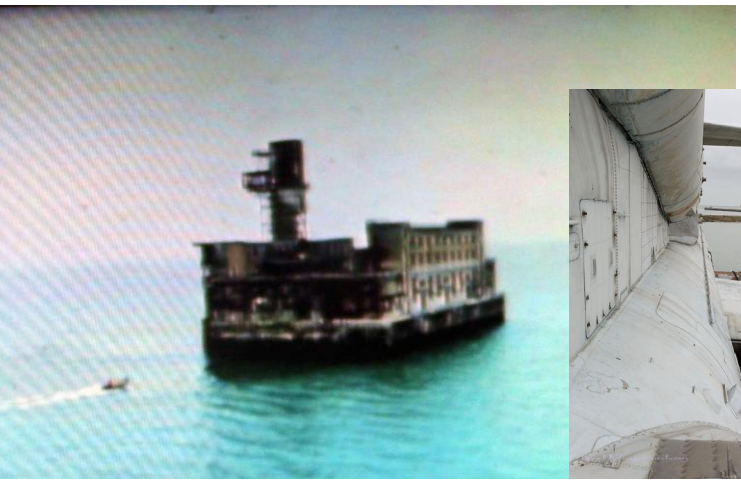

Dagdizel-fabrik Den här fabriken/byggnaden ute i Kaspiska havet, Dagestan fick Richter att rusta upp den för tillverkning av speciella kosmiska motorer för ändlös energi. I början av 50-talet började man i Sovjetunionen konstruera ekranoplan. Samtidigt var Richter färdig med sin konstruktion/skapelse av ändlös anergikälla i Argentina. Hos Richter på ön jobbade ca 400 anställda i olika yrke utan att förstå hela sammanhanget i produkten ändlös energi. Det var Richter själv som styrde hela produktens framställning Den ende som hade insyn i den hela var presidenten Perón eftersom han ordnade finansieringen. Fabriken ute på havet är enormt stor. Alla anställda kunde bo där. Där fanns laboratorium, bostad, skola, läkarvård, kök, restaurang, bio, bibliotek, mindre sjukhus osv, Fabriken var så hemlig att man enbart kunde gå in men inte ut. Att tillverka motorn i syfte som ändlös energikälla var enormt dyra. Ju större motorn är desto dyrare blir tillverkningskostnader. Konstruktörer med Richter i spetsen beslutade att tillverka små s.k. kosmiska motorer. Richter berättade för Peron att produkten kan jämföras med containrar stora som en **mjölkflaska/mlölkbehållare.**

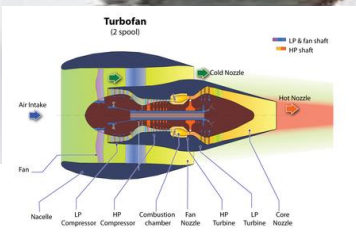

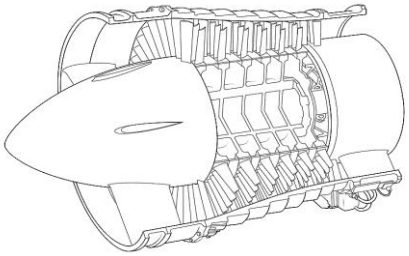

På 50-60 talet transporterades mjölk i behållare till mottagare. Självklart att mjölkbehållarens storlek menade Richter som ändlös energikälla. Samtidigt kan man se sovjets supermoderna turbojätt/turbofan på bilderna ovan.

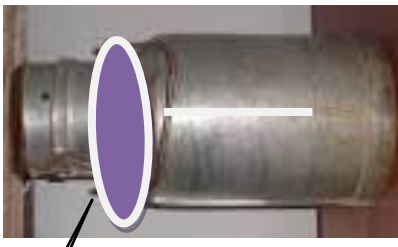

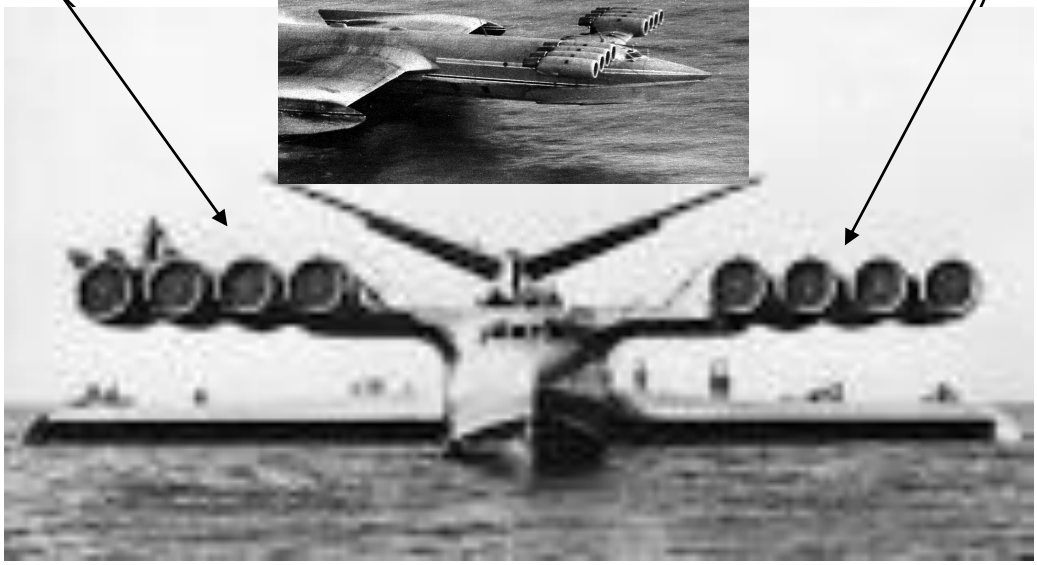

Att framställa en kosmisk motor i form av ändlös energikälla ta sin tid.

KM farkosten var det första ekranoplan i Sovjet. Richter var färdig med sin drömenergi 1952. 1966 var KM färdigbyggt. Vad jag förstår Richter har tagit fram ett speciellt laboratorium i vilket man startade motorerna som skapade energi som skedde då i början på en mycket låg nivå. Vad jag förstår dem tillverkade tio kosmiska-motorer och två av dem var reserver.

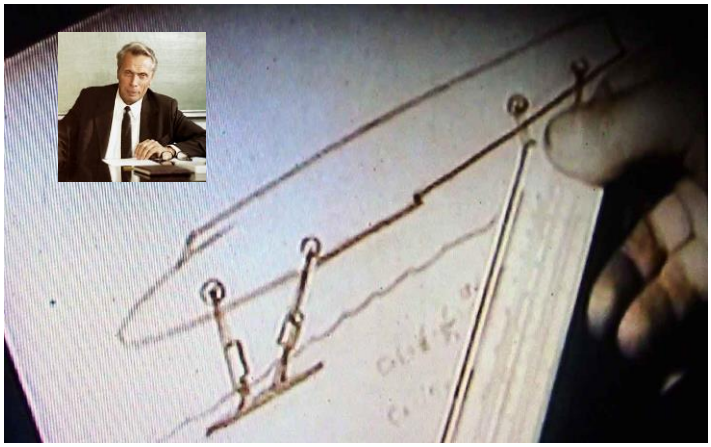

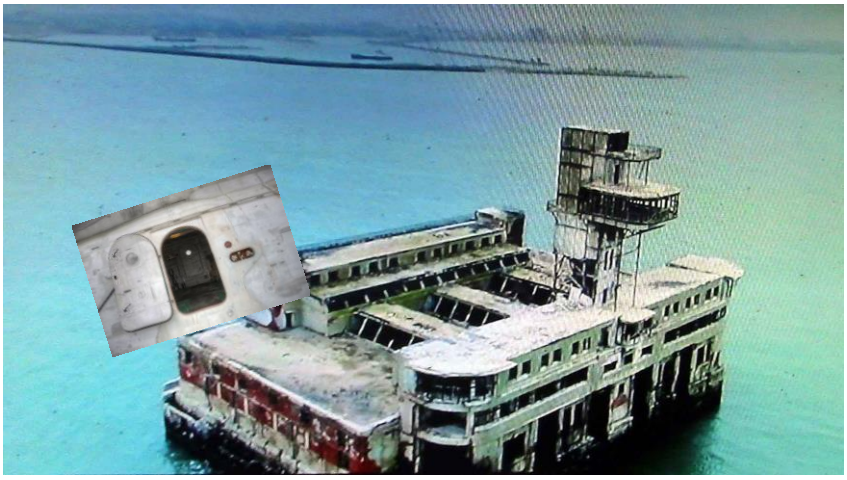

.. När alla åtta kosmiska-motorer var färdiga fick man KM-ekranoplan/farkosten lotsas fram med hjälp bl.a. av andra fartyg intill fabriken så att motorerna kunde man mycket försiktig överföra till den väntade KM-farkosten.

När motorerna befann sig på var sin plats kunde indikation uppstå vid installation om nåt fel uppstår hos en motor, då kan man rätta till felet eftersom fabriken stod nära farkosten.
Nu kommer igen den stora frågan: Vem testade farkosten? Eftersom den var inget flygplan. Testpiloten måste kunna reglera varje motorn var för sig, måste reglera tillsammans alla åtta, eller bara vissa motorer tillsammans enligt önskemål, även kunna reglera hastigheten på motorerna och kunna åstadkomma antigravitationen också, så att KM-farkosten i princip fungerade som ett UFO. Nu vet vi att utomjordingarna står bakom projektet KM-farkosten, men har vi lite närmare ledtråd eller bevis på dem? Ja, det har vi, se nedan.

Sovjetunionen/Ryssland och UFO-utomjordingar

Sergei Korolev, 1906-1966
sovjetisk raketkonstruktör och
hjärnan bakom rymdprogrammet

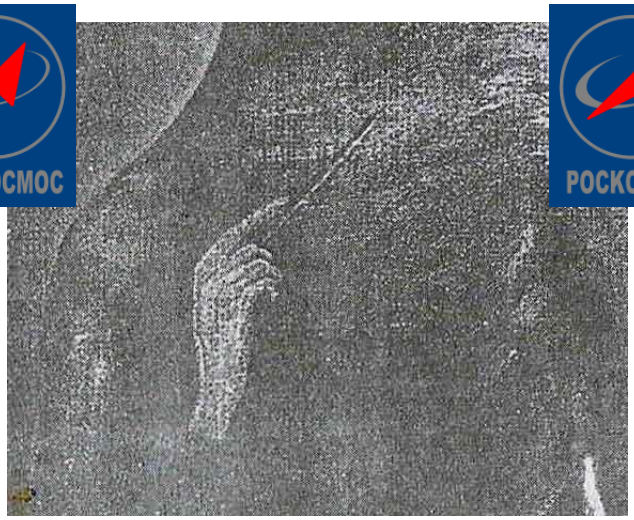

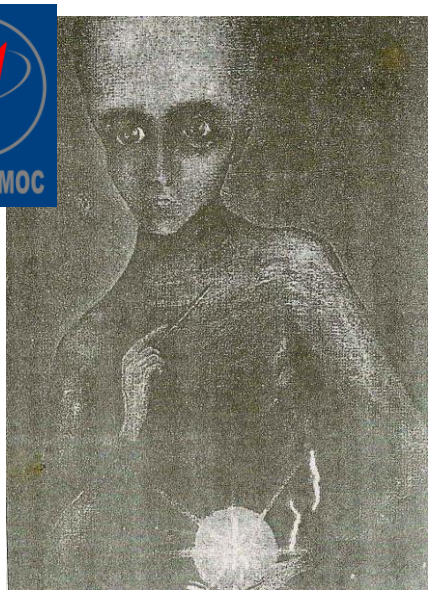

Utomjording, teckning av Korolev

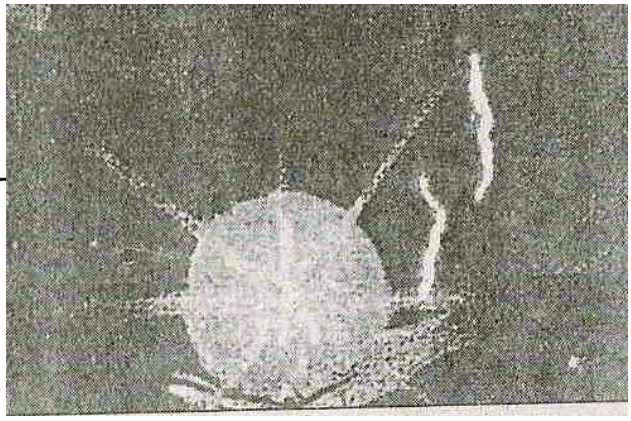

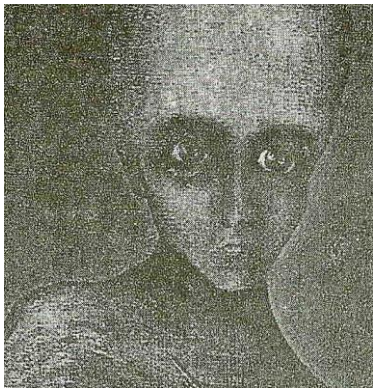

Sergei Korolev var faktiskt huvudkonstruktör och hjärnan bakom det dåvarande sovjetiska rymdprogrammet. En dag i början av 1960-talet mötte han en utomjording, ämnet var Sovjet och dess framtida rymdprogram. Korolev själv ritade av utomjordingen. När och var mötet ägde rum finns ingen anteckning om, men jag tror att mötet ägde rum i Kapustin Jar, där Sovjet hade en stor militärbas som motsvarar USA:s Area 51. Basen är fortfarande topphemlig. Mötet var mycket givande, vilket teckningen bekräftar. Utomjordingen håller i sin vänstra hand jorden i en framtida version och i sin högra hand en pinne som symbol för utomjordisk teknik. UFO och utomjordingar påverkar fortfarande Rysslands rymdprogram. Vad jag förstår härstammade utomjordingen från samma UFO-grupp vars UFO-man störtade i Kapustin Jar 1947
Sovjet tog väl hand om honom och i utbyte kom en grupp utomjordingar som står bakom Ryssland nu i ändens tid..
Se vidare länken **Att erövra rymden 18, Lucifer** sidorna 85-90 och **Att erövra rymden IV** sidorna 8- 13, 202- 209. 236-238.

Vad jag förstår Sovjets flyg fick välja ut några begåvade testpiloter som hade fått UFO-utbildning och därefter kunde dem behärska rymd farkosterna enligt deras ufo utbildning. Jag kallar den här KM-farkosten för Ufo-färja Om den här KM-farkosten ingen som talar om, den är gömd någonstans……
Ett flertal ekranoplan tillverkades med turbofan/turbo jet motorer.

LUN-farkosten. I början planerades två LUN-farkoster som skulle vara större och snabbare än KM-farkosten. Den ena LUN-farkosten blev färdigbyggd 1987 försedda med 8 × Kuznetsov NK-87 turbofans, 127.4 kN (28,600 lbf) thrust each, se bilden här ovan.

Den andra LUN-farkosten aldrig setts. Officiellt återkallades. Den var också en topphemlig rymdfarkost försedda med 8 kosmiska ufo-motorer. Var tog LUN-farkosten den andra i väg? Då fanns utbildade topp piloter som kunde hantera den här farkosten också. Säkert UFON och utomjordingar som stod bakom detta hemliga projekt med Soviet Navy. Man vet ju också att Sovjet inte använde dessa ekranoplan i militärt syfte. Om inte i militärt syfte och tjänst då återstår bara rymden, bl-a-månresa och Marsresa.

,En sådan här KM rymdfarkost var skulle kunna landa på månen och hur? Jag brukar ju säga att man alltid brukar lämna efter sig spår, ledtråd eller tecknen medvetet eller omedvetet. . Om vi tittar på bilderna ovan hittar vi spår. Ledtråd till månlandningen. Man kan se en ormliknande föremål en bit utanför LUN-farkostens vinge. Det liknar en slingrande orm. Orm är gud. I kommunismen fanns ingen religion. Det riktig, men det fanns där ortodox kyrka, där har vi ormen som gud. Nu kan vi titta närmare på en månlandning.

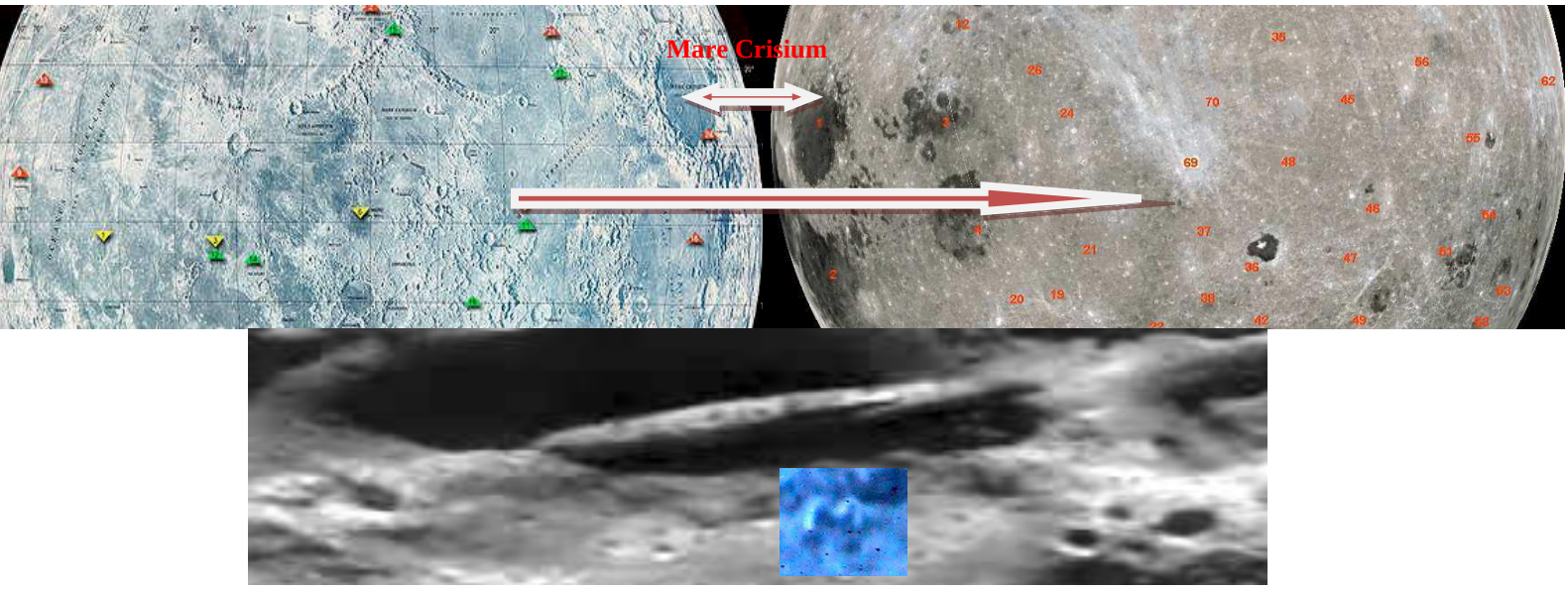

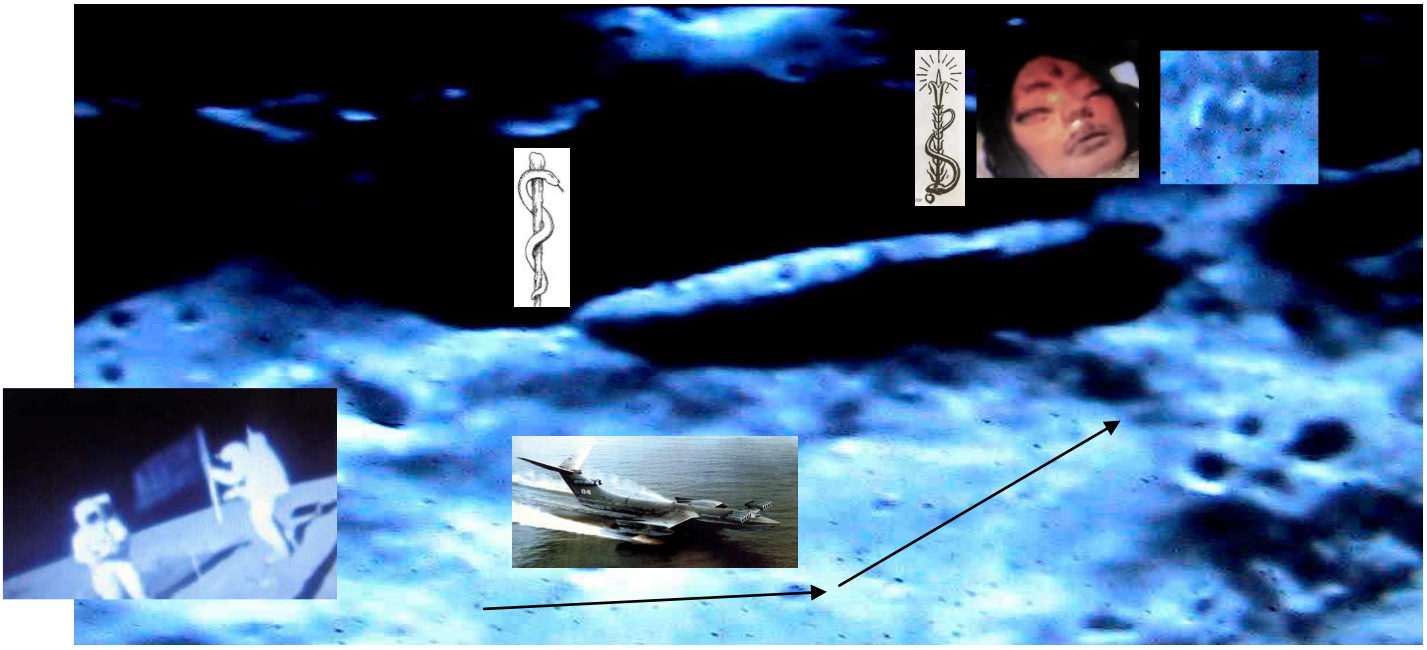

,Ledtrådar som startar från Kaspiska havet bär till månens baksida utanför Izsak-D krater där ett UFO finns. UFON tillhörde ormgudinnan Inanna, SUMER. Månresan kunde ha skett 1966. På bilden syns att rymdfarkosten KM kunde landa där nära UFON.

Uppfinnaren, konstruktören Alexejev testade en mindre ekranoplan 1980 och omkom. Det är var det officiella meddelande om hans död. Min fråga: Varför låter man en uppfinnare, konstruktör testa ett nytt ekranoplan som aldrig testats tidigare? En uppfinnare behövs för att utveckla, förnya produkten i detta fall ekranoplan som är farlig att testas. Även Sovjet hade mycket duktiga utbildade testpiloter som testade alla nya ekranoplan, Att Alexejev omkommit i samband med att testa ett nytt ekranoplan tror jag inte på. Att han dog vid ett flygolycka med ett ekranoplan är sant och riktigt.

Vad jag förstår att Alexej ingick i en besättning som reste till månen med KM. Rymdfarkosten 1980 Nåt hade hänt antigen vid landning eller vid start men planet exploderade. OBS! det är min egen uppfattning att han dog på månen och inte på jorden.

Den vanligaste olycka vid UFOn är styret. Vid det minsta fel vid en kombinations av styrning av UFO exploderar farkosten. Vi känner till någon olycka med UFO i **Roswell 1947** och **1965 i Kecksburg.** Då UFON har kraschat i både två fall.

Att utomjordingar medverkar vid konstruktion och framställning av en ny rymdfarkost betyder inte att allt är frid och flöjd även dem också gör fel och misstag. Ekranoplan var ett nytt UFO som var avsedd speciellt för sovjets besättningar att landa och starta bl.a. på månen och planeten Mars.

Ett ekranoplan som ett stort sjukhus. På 60-talet trodde man att sovjets ekranoplan skapades för att förgöra USA:s och NATO:s flotta. Men var skulle man kunna använda till detta flygande sjukhuset? Ute på havs? OBS! Sovjet aldrig använde dem i syfte för militärövning varken i Warsawapakten eller i hemmaplan. Återstår bara rymden. – Resan till planeten Mars…..

,Ett modell av ett flygande sjukhus. I den här modellen finns allt som ett modern sjukhus innehåller. Sjukhuset skapades för långa resor i rymden, till exempel planeten Mars. Även LUN-2 rymdfarkosten konstruerades för långfärder som planeten Mars, Att resa till Mars med den här nya UFO-rymdfarkosten ta kort tid. Rymdfarkosten så vitt jag förstår har sitt egen gravitationsfält så att besättningen inte befinner sig i tyngdlöshet, De farliga rymdstrålningarna elimineras av rymdfarkostens starka antigravitation fält samt magnetfält.

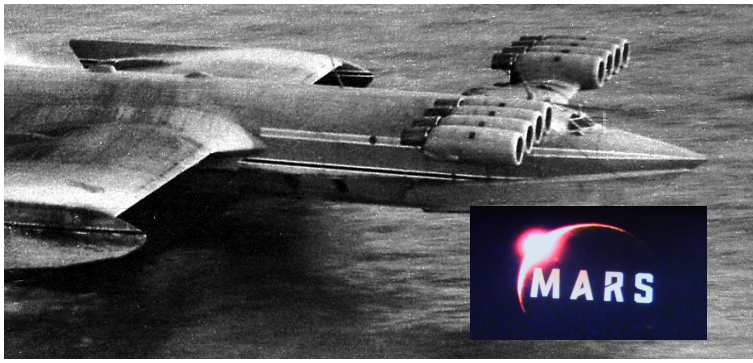

Jag bedömer att ta några dagar att nå Mars, lika många dagar att ta sig tillbaka. I detta sammanhang det finns ett tidsystem som tillämpas i rymdfärder som beror på rymdfarkostens/UFOs konstruktion och storlek. LUN och LUN-2 var färdiga 1977 Alltså mellan år 1977 och 1979 kunde LUN-2 göra ett antal tur-retur Marsresor parallellt med det flygande sjukhuset med var sin besättning. Var har dem landat? Vad gjorde dem där? Hur länge pågick vistelsen på Mars? - - Ingen uppgift om Marsresorna. Vad jag förstår Sovjet har inte lämnat kvar kosmonauter på Marsytan. Alla kom hem. – Självklart att UFON/utomjordingar följde dem hela tiden som säkerhet.-
1971-72 skrev Sovjet och USA under ett rymdavtal. Vad viste USA om Sovjets Marsresor? Dödstyst om Sovjets mån- och Marsprojekt.

När Sovjetunionen föll 1990 gav president Gorbatjov order att allt skall bort som berör ekranoplan. Fabriken som finns på Kaspiska havet i Dagestan där de ufo-motorerna tillverkades fick man plocka isär och alla viktiga och hemliga maskiner och utrustningar kördes bort därifrån till ett topphemligt ställe. Ronald Richter själv reste vidare till Vietnam och där dog han 1991.
I den ryska republiken Dagestan vid Kaspiska havet ligger resterna av ett hemligt sovjetiskt projekt.
Nästa frågan är: Rymdfarkosterna KA och LUN-2 var finns dem? Säkert i ett hemligt gömställe. Om allt här ovan är sant och riktigt då har Putin världens energi i sin hand. Den han behöver inte förklara för världen eftersom det var ett hemligt militärprojekt trots att aldrig användes i det syfte. Västvärlden skrev följande om Huemul-pojektet: ”Ett utskott med fem forskare och några argentinska lagstiftare undersökte Huemul-projektet och fann att alltihop var en bluff. Enligt västvärlden det var en bluff så att Putin och Ryssland inte behöver nämna lögnen från den tiden. 1971/72 skrev Sovjetunionen och USA under ett avtal om rymden. Vad vet CIA/USA om de hemliga sovjetiska rymdfärderna till månen och planeten Mars? Ingen vill eller kan tala om dem.

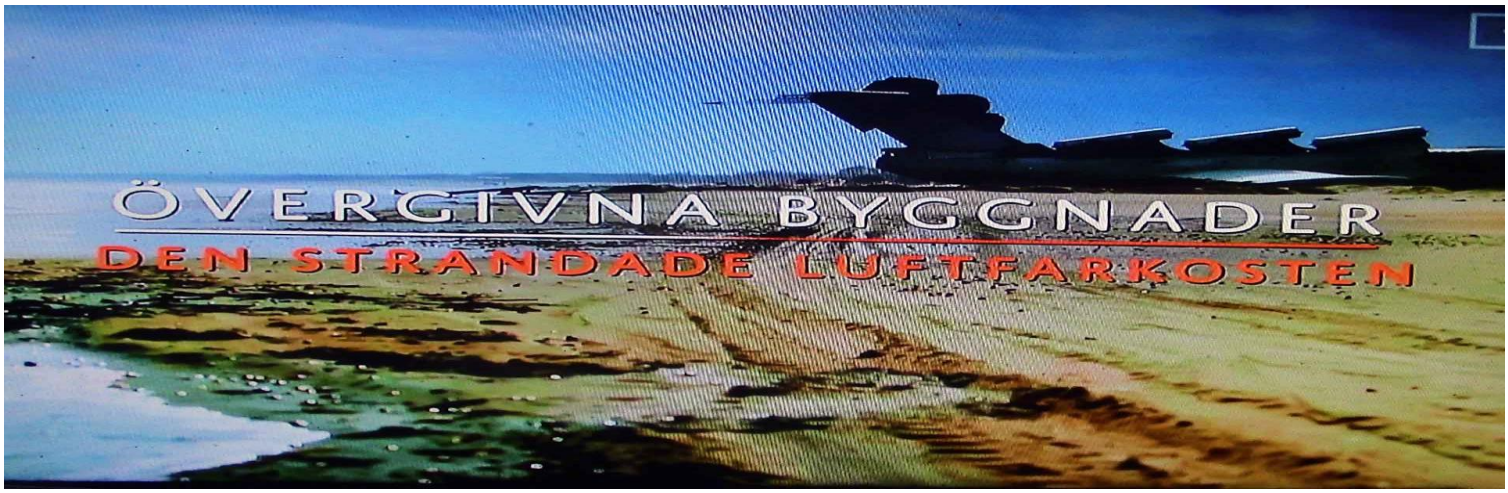

Vid Kaspiska havet i Dagestan

Ön Nahuel Huapi, Argentina

Projekt **Övergivna byggnader** handlar bl.a. dels om Sovjets ekranoplan LUN vid Kaspiska havet i Dagenstan och dels om ön Nahuel Huapi, Argentina. Projektets team återskapade kanske jorden två största hemliga projekt nämligen vid Kaspiska havet i Dagenstan och ön Nahunel Huapi, Argentina som ägde rum ca 70 år sen.

Man vet ju att bakom bägge två projekt stod UFON/utomjordingar. Utan deras kunskap och inverkan i det hela skulle dessa två projekt inte kunnat se världen som sådant. Man brukar ju säga att allt har sin gräns och tid.

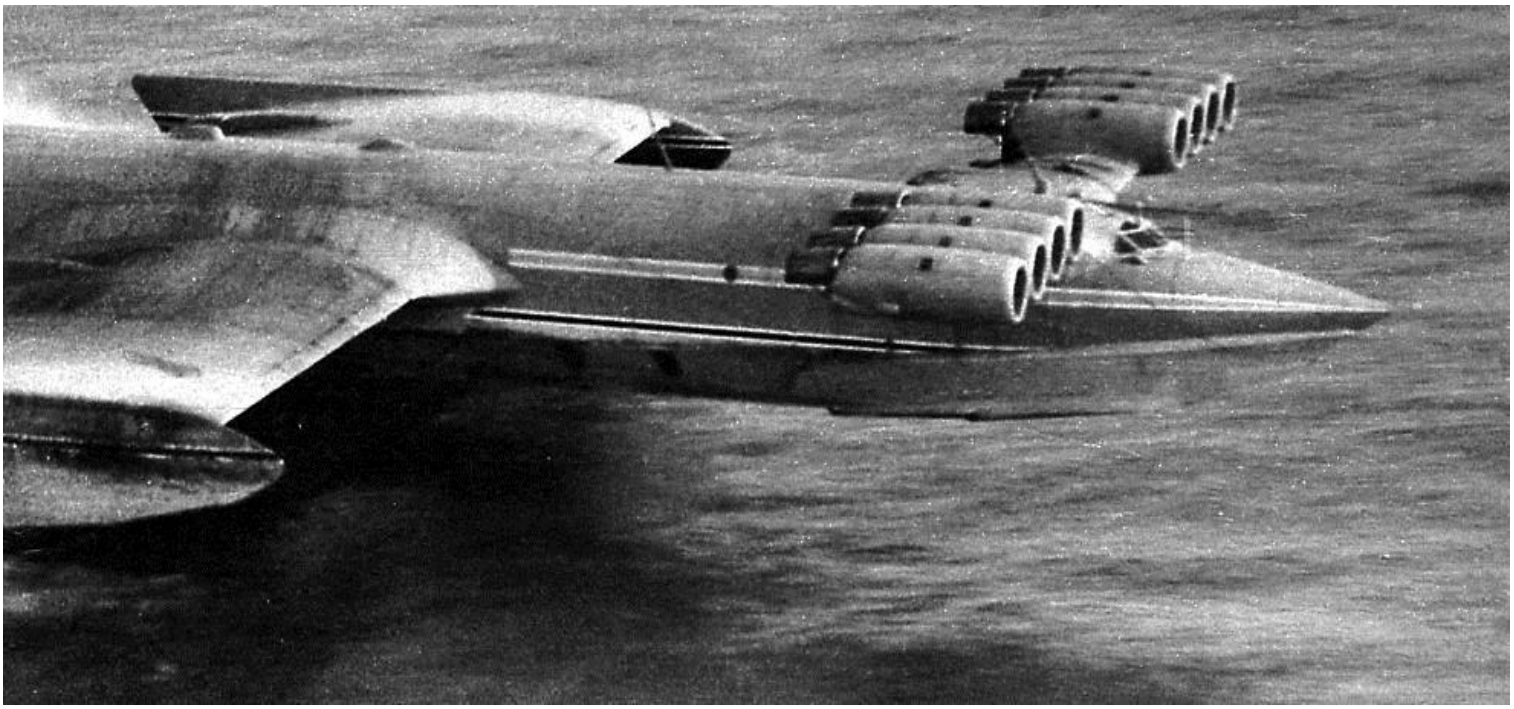

Planeten Mars

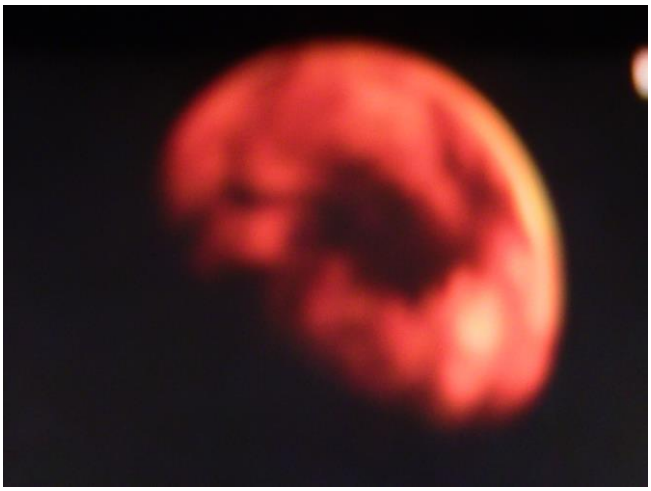

-Ann. Vi åstadkom det omöjliga när vi tog oss till månen. Det var första steget och fler skulle följa. Vi skulle fortsätta vidare. Framtiden innebar obegränsade möjligheter. Kosmos var vårt.
-Reporter. Vad anser ni om månlandningen?
-Ann. Ett steg på vägen mot Mars. Men det fick ett tvärt slut. En vändpunkt för Apolloprogramet blev Apollo 13 år 1970. .
-Apollo 13. Vi har havt problem, Houston.
-ABC News rapporterar. Apollo 13 har havt problem med bränslecellerna. Farkosten försörjs nu av bränsleceller och all onödig utrustning har stängs av.

-John. Vi var nära att förlora astronauterna. Det skrämde vettet ur många. Vissa NASA-chefer sa att vi måste sluta. ”Det är för riskabelt”. Vi var med och upplevde det där. Vi gick helt upp i hur det skulle gå. Det var nära att vi inte fick hem dem. Nixon drog öronen åt sig. Han ville inte längre skicka ut människor i Rymden. Det blev en vändpunkt för inställningen till utforskningen av rymden.

Apollo 18 och Apollo 19

-Peter D. Vi skulle inte ta oss till månen för att stanna där. Vi skulle vidare. Men alla såna planer lades ner när den politiska viljan försvann. Apollo 18, Apollo 19 och Apollo 20. Om vi ska till Mars kan folk dö, men de är ändå villiga att ställa upp.

-Roger L. Frågan vi måste ställa oss är om vi andra låter dem göra det. Utforskningen av rymden kräver stöd från allmänhet och politiker. Om astronauter dör på Mars, lär ingen mer få sätta sin fot där.

-Stephen. De som drömt om rymden har alltid sett fram emot, hoppats på och strävat efter att nå till Mars. Mars har varit målet ända sen Wernher von Braun Kom till NASA. Hans raket för att ta sig till månen var enormt överdimensionerad. Saturn V är den största. Högsta och tyngsta maskinen nånsin……alldeles för stor för bara en månfärd. Orsaken var att von Braun inte ville till månen utan till Mars.

-Stephen. Ända sen han var liten hade han varit helt fixerad vid att ta sig till Mars. Knappt 30 år gammal uppfann han V-2-raketen, den första raketen i Rymden. von Braun och hans kolleger tas emot med öppna armar av amerikanerna.

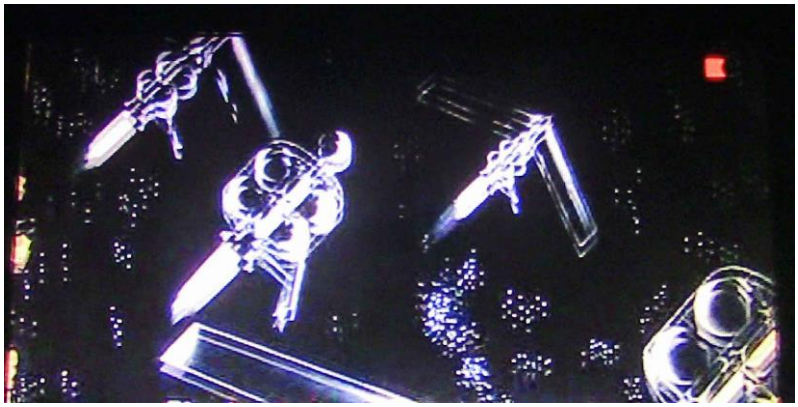

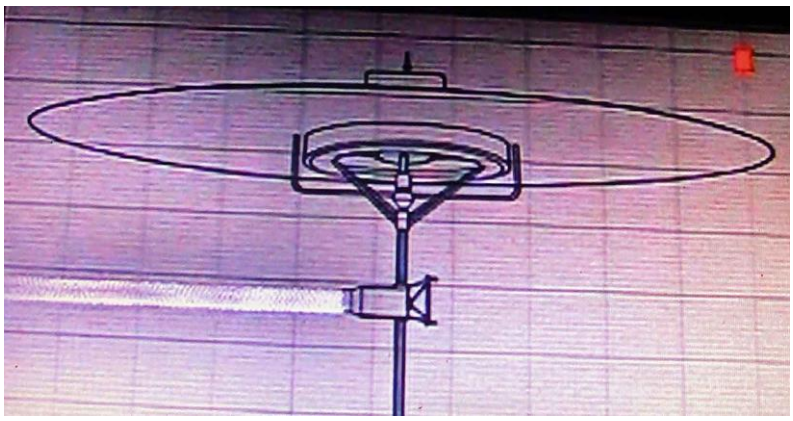

TABLE 31. TOTAL ENTERPRISE AND GENERAL LOGISTICS

Crew members	70
Total duration of expedition	2 years 239 days
Voyaging time, earth to Mars	260 days
Waiting time in circum-Martian orbit	449 days
Hereof, stay on surface of Mars (approximately 50 men)	approx. 400 days
Voyaging time, Mars to earth	260 days
Total available payload in circum-Martian orbit	approx. 600 t
Total available payload on surface of Mars	149 t
Number of space ships	10
Number of landing boats	3
Required number of ferry vessels	approx. 46

-Stephen. Efter kriget skrev han**: ”Das Marsprojekt”.** Det var en handbok i bygget av raketer som kunde ta sig till Mars och tillbaka. Han hade gjort alla uträkningar och skissat på alla detaljer. Boken fångade allas intresse. Ingen tänkte på att resa sig till månen. Alla ville åka till Mars!

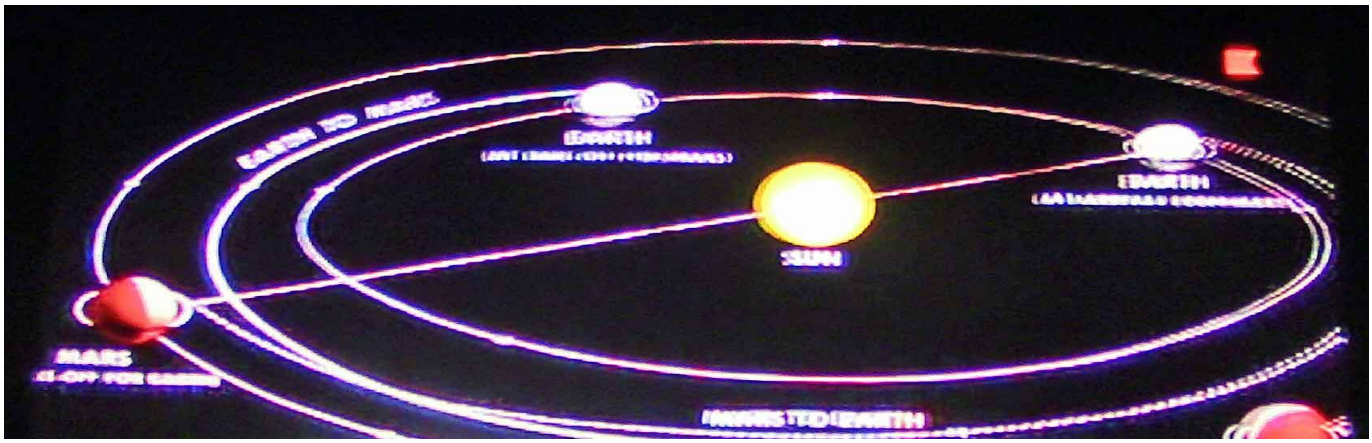

Alla ville åka till Mars!

-Stephen. Det var slutet på en gyllene era för rymdforskningen. I slutet av Apolloprogrammet visste NASA inte vad nästa steg borde bli.

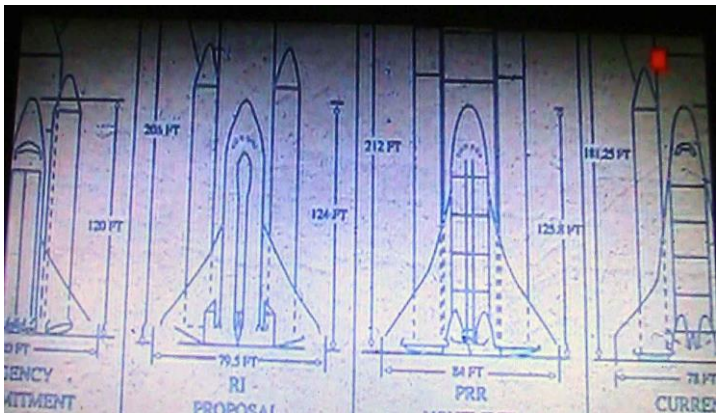

SPACE OFFICIAL—George M. Low, manager of the Apollo spacecraft program, was selected by President Nixon to become deputy administrator of the nation's space program under Dr. Thomas Paine.

Nixon Panel Hits NASA, Talk of Visit to Mars

WASHINGTON (UPI)—A White House panel said Thursday that the space agency was incompetent to decide what role man can or should play in future explorations of the solar system.

pointed director of the National Bureau of Standards.

The report was released as NASA was about to launch Apollo 12, its second manned mission to the moon. In a foreward,

TV View

"We'd be doing a great disservice if we pave the idea we just knock these things off on the minute now," he added. "We'd be hurting the program if we let people think this is now just a cut-and-dried

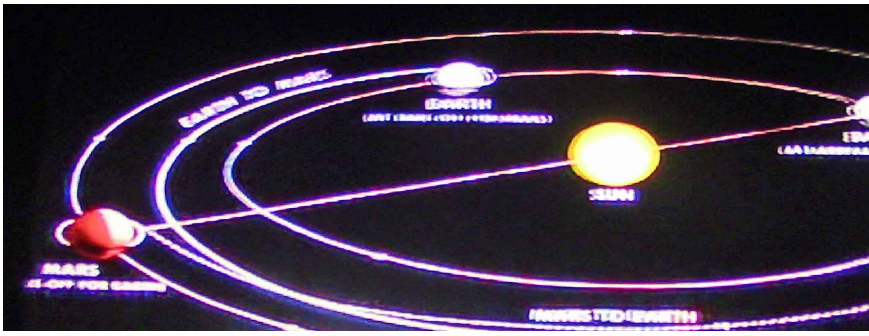

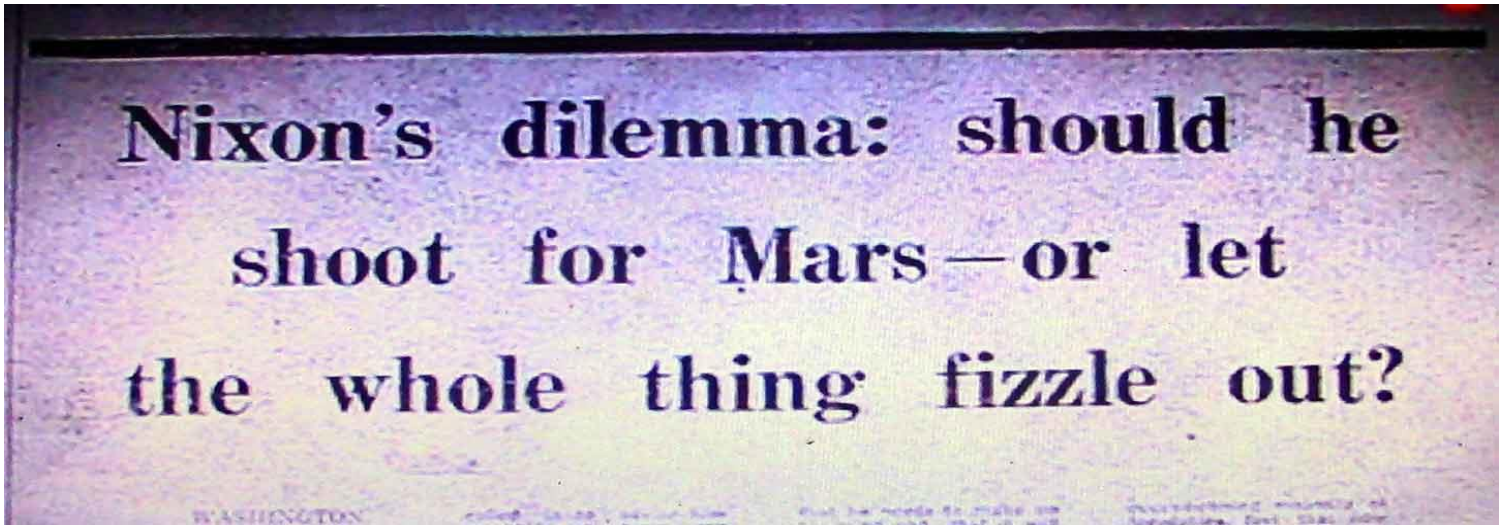
Nixon's dilemma: should he shoot for Mars—or let the whole thing fizzle out?

-Stephen. Två förslag låg på Nixons skrivbord. Det ena var att bygga ett ”rymdflygplan”, rymdfärjan. Det andra förslaget var von Brauns. Han sa att vi borde åka till Mars.

-Stephen. Det andra förslaget var von Brauns. Han sa att vi borde åka till Mars.

-När vill du se en människa på Mars?
-von Braun. **Det behöver inte ta mer en drygt tio år.**
-
Stephen. Nixon var ingen stor rymdanhängare. Han ville skära i budgeten och sänka skatterna. Rymden var inte prioriterad. De vill ha färre språng för mänskligheten: små steg…. Nixon valde rymdfärjan framför Marsfärder. Von Braun slutade på NASA, fick cancer och dog 1977.

von Braun fick bl.a. den här frågan: Ni måste ha varit bra envis som fortsatte trots motgångarna i början?
von Braun. Ja…. Man får inte ge upp. Så enkelt är det. När nåt inte går som det ska får man försöka igen. Till slut går det vägen.

von Braun slutade hos NASA och förmodligen gick han tillbaka till Försvaret, DOD/USAF. USAF redan höll på med Marsprojektet.

Wernher von Braun at a meeting of NACA's Special Committee on Space Technology, 1958

Mars

Wernher von Braun återvände till USAF och där ledde han projekt Mars. Projekt Mars var ett topphemligt militär operation mellan ca 1970 och 1990.
Under 1970 i den största hemlighet inledde **USAF, USA** Marsprojektet från Brasilien, där hade USAF en hemlig uppskjutningsplats som förde Columbus rymdfarkosterna till planeten Mars. USAF har planerat 13 Marsfärder, från **Columbus 1** till **Columbus 13,** alla skulle startas från Brasilien, i ett mycket hemligt isolerat område. Markkontrollen CapCom låg i Cocoa Beach i Florida för de första tre Marsfärderna, därefter låg markkontrollen Capcom i Area 51 " , i Nevada (USA). Att USAF använde Brasilien som uppskjutningsplats berodde på att till Marsfärderna använde USAF atomraketer som nästan halverade restiden till planeten.

Före detta radarspecialisten T.D. Barnes hävdar att det finns en stor, underjordisk testanläggning nära Nevadas testområde som användes från 1952 till 1972 för att testa atomraketer under ett projekt som kallades NERVA. Nerva-projektet var enormt stort.
De utvecklade en atommotor som skulle flyga till Mars. Det här gav historier om att de arbetade underjordiskt. På Jack Ass Flats gjorde de det. De hade testaxlar ovanför med en atomraket som sände ut rökmoln i luften. De var under jorden, för att det var så radioaktivt. Se vidare **Att erövra rymden 18, Lucifer** sidorna 96-97.

Brasilien. USAF hade en topphemlig rymdbas i Brasilien, någonstans vid havet eller nära havet. Därifrån startade alla Marsfärder. I början hade dem två starplattor.

Enligt pålitliga källor den första Marsfärden ägde rum redan 1970. **ISV Colombus 1** var den första bemannad Marsresa. Besättningen på **Columbus 1** var: Neil Armstrong, befälhavare, Edwin E. Aldrin, MM-pilot, och Charles Bassett? Cdr pilot

Starten skedde i ett mycket hemligt isolerat område i Brasilien och Markkontrollen CapCom låg i Cocoa Beach i Florida.

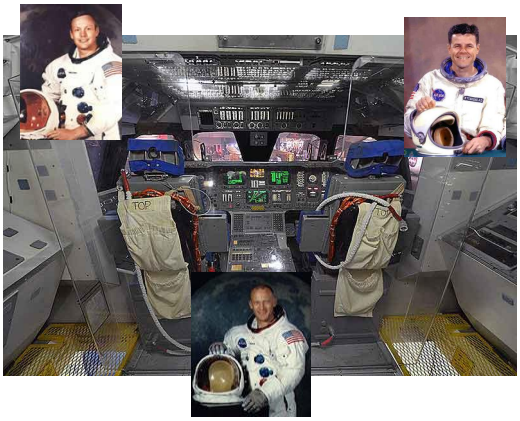

Enligt pålitliga källor den första Marsfärden ägde rum redan 1970. **ISV Colombus 1** var den första bemannad Marsresa. Starten skedde i ett mycket hemligt isolerat område i Brasilien och Markkontrollen CapCom låg i Cocoa Beach i Florida. Bilderna illustrerar den första Marsfärden, startade från LC MarsPad A, någonstans i Brasilien. Vad jag förstår fanns ytterligare en uppskjutningsplatta, LC MarsPad B, där stod ständig i färdigläge en rymdfärja till med motsvarande utrustningar som var beredd att genomföra en bemannad resa till Mars för hjälp.
Alltså den första bemannade Marsfärden ägde rum under 1970, dag och månad är okänd.

President Nixon valde rymdfärjan för rymdfärder. von Braun lämnade NASA och gick över till USAF där han ledde Marsfärderna. Han kombinerade sitt Marsprojekt med rymdfärjan med atomraketer som gjorde Marsfärderna mycket kortare ca fyra-fem månader. von Braun var en mycket bestämd och stabil man, han bestämde sig Marsresan redan i Nazityskland och 1970 blev den verklighet.

Bilderna visar hur Marslandaren Terra lämnar moderskeppet/rymdfärjan **Columbus-1/Adventure -1** och hålla på att landa på Marsytan. Man kan se på bilden att USAF valde månlandaren att landa i på Marsytan, alltså landaren från Grumman. USAF hade en annan tänkbar marslandare X-20 DynaSoar, se ovan sidorna --- som skulle ha landat på Mars som en liten rymdfärja med två astronauterna ombord. Som bilderna visar USAF valde Terra Marslandaren, samma modell som månlandaren.: Landningsplats okänd, vistelse på Marsytan okänd och återresan okänd. Besättningen på **ISV Colombus 1 kom hem** Se mer **Att erövra rymden IV**, sidorna 132-135

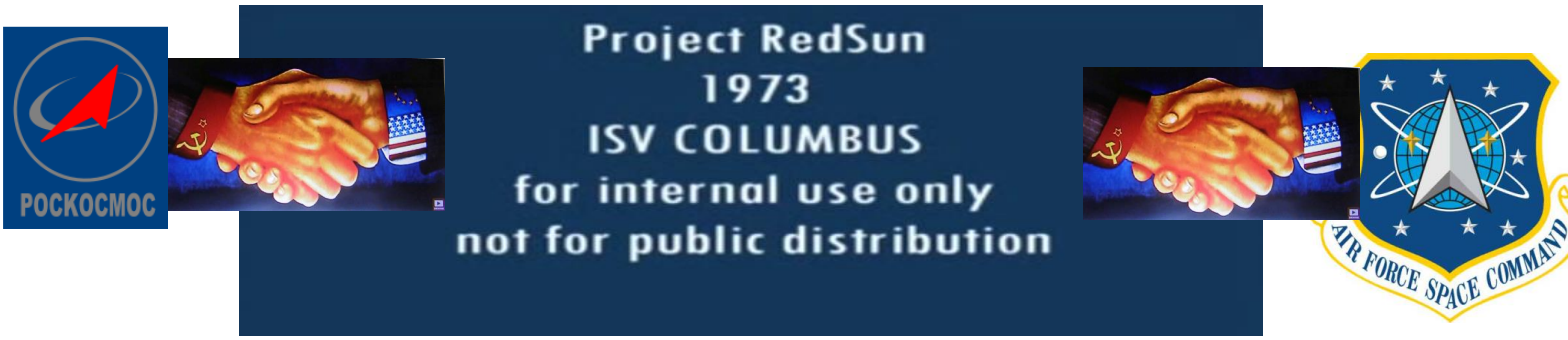

Elliot See

Willia Rutledge
Taurus 3

Vladimir Ilyushin
Vostok-13 (1961)
Strax före Gagain

ISV Columbus 2 1973-08-28

Elliot See, befälhavare, William Rutledge, MM-pilot, Vladimir Ilyushin, Cdr pilot

Den andra Marsresan ägde rum den 28 augusti 1973, starten skedde från LC MarsPad A i Brasilien, hemlig uppskjutningsplats tillhörande USAF. Ombord på **ISV Columbus 2,** See, Rutledge och Ilyushin.

Starten skedde i ett mycket helt isolerat hemligt ställe i Brasilien och Markkontrollen CapCom låg i Cocoa Beach i Florida

Besättningen på IVS Columbus 2 hälsar hemmavarande
välkomna till Marsresan

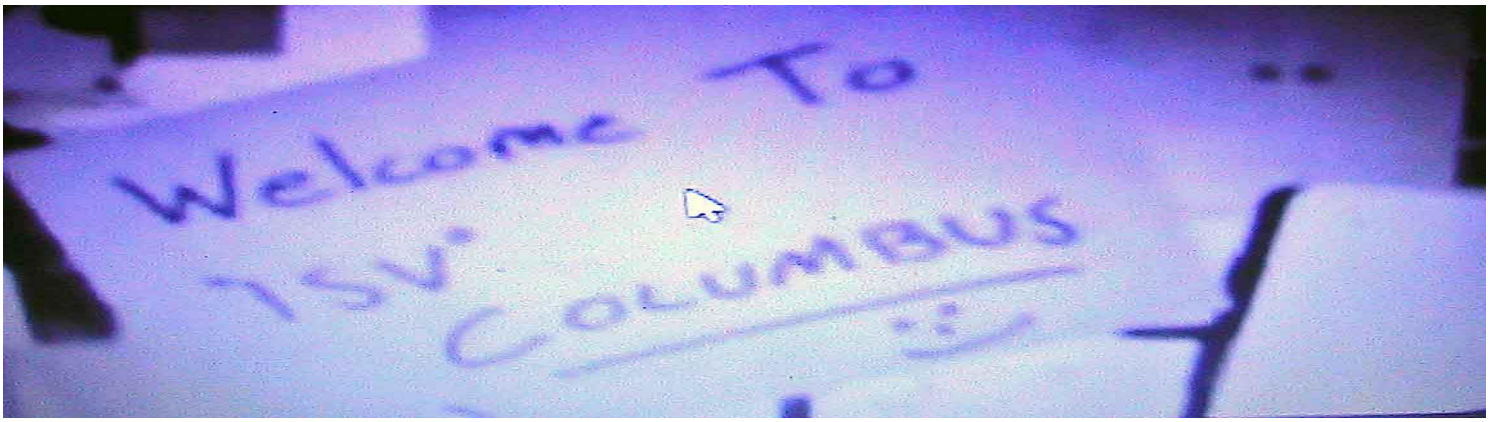

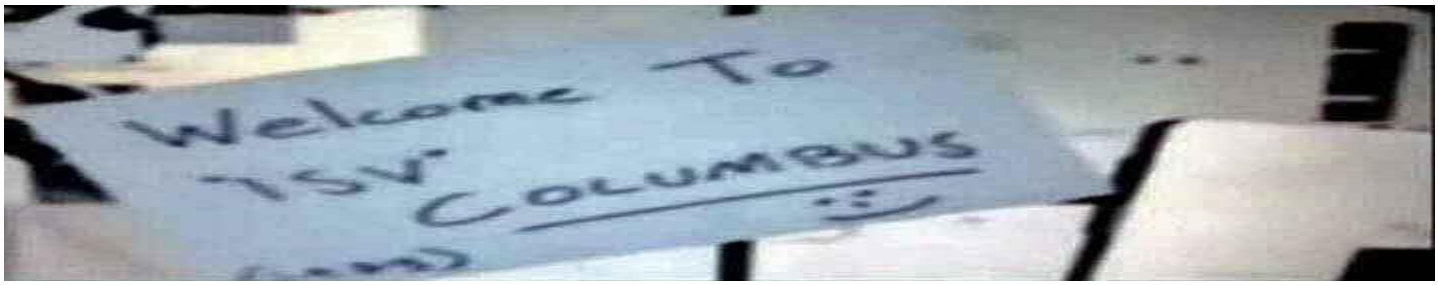

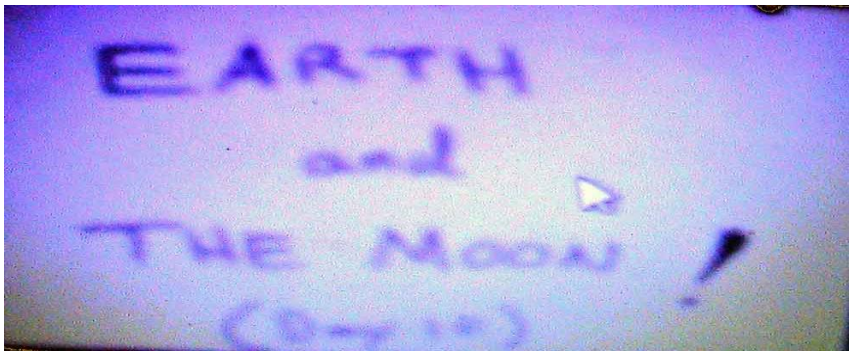

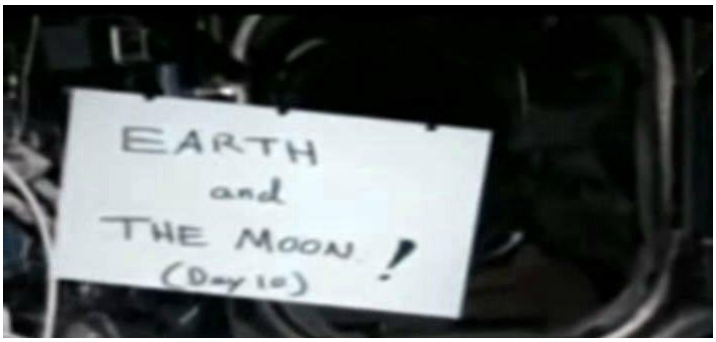

Efter tio dagars rymdfärd ser jorden och månen ut i Rymden så här

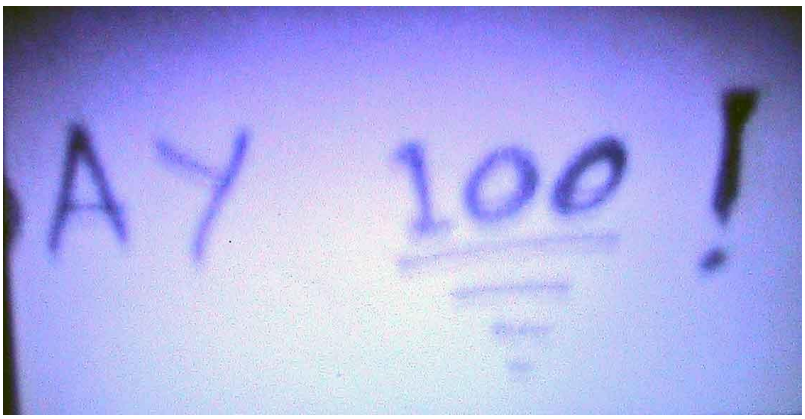

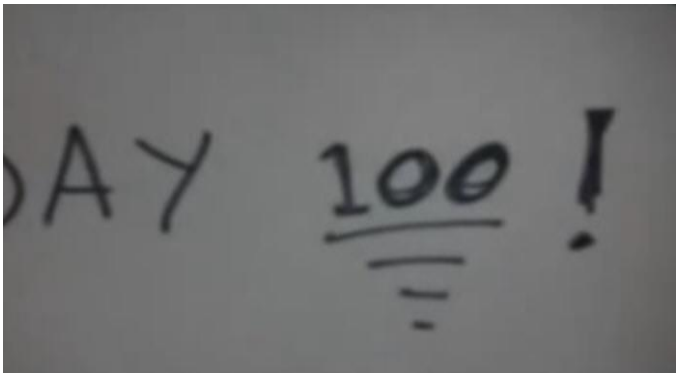

Hundra dagars rymdfärd och för första gången ser vi jorden tillsammans med månen. En fantastisk bild.
Tack vare besättningen på **ISV Columbus 2**.

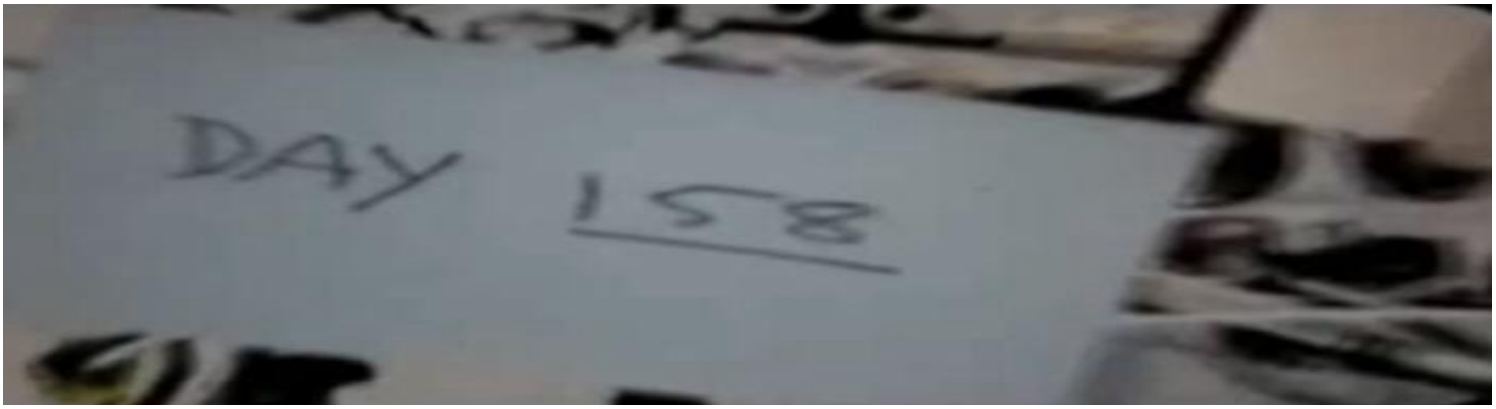

Efter 158 dagars färd besättningen nästan framme hos planeten Mars

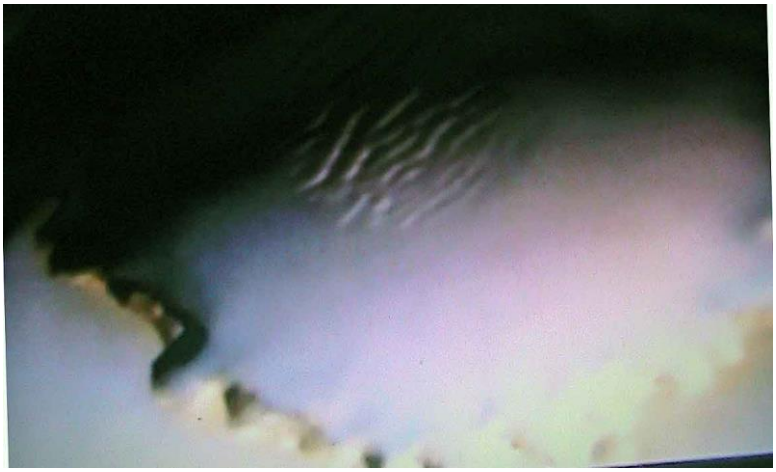

Bilderna som SVI Columbus 2 sände tillbaka liknar nordpolen på Mars, men bilderna visar sydpolen.

Mars nordpol

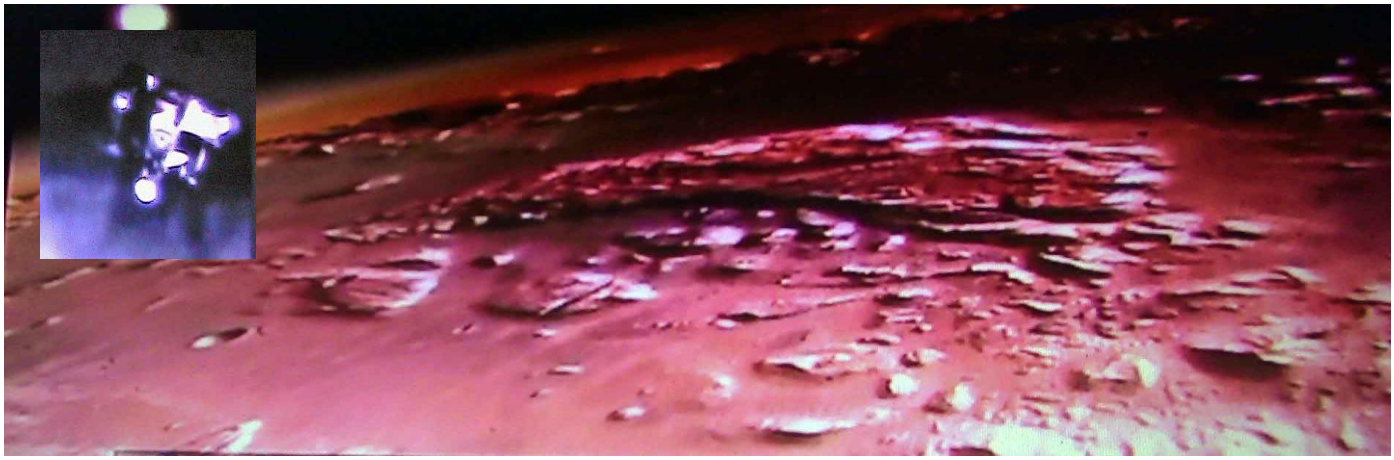

Det verkar vara så att Marslandaren Terra 2 enligt bilderna ovan landade på sydpolen av Mars.

Det verkar vara så att ISV Columbus 2 marslandare Terra 2 landade på Mars sydpol. Vad gjorde astronauterna See och Rutledge där? Det var ju ett militärt uppdrag. Försvarsmässigt och geografiskt sätt sydpolen kan vara ett intressant område, men vetenskapligt sätt också. Det finns ingen uppgift heller om denna Marsfärd, förutom att **ISV Columbus 2** kom hem någon gång under 1974. Eftersom ISV Columbus är ett militärt projekt, behöver inte USAF meddela omvärlden om resan. Vi får vara nöjda med det lilla budskapet som vi erhållit från en säker källa. Markkontrollen CapCom som låg i Cocoa Beach i Florida hade alla uppgifter om ISV Columbus 2:s uppdrag.

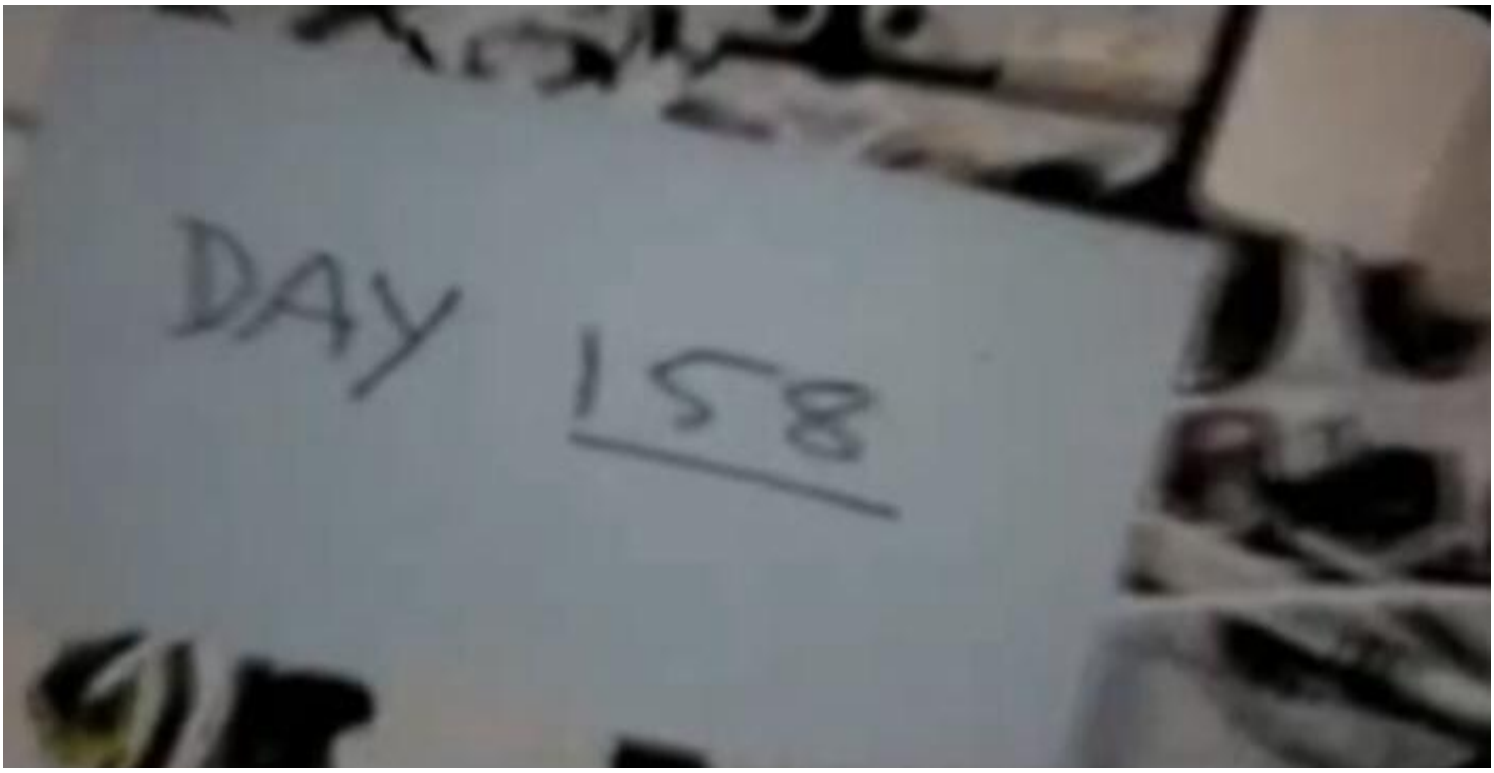

Enligt besättningen Marsresan tog ca 158 dagar kortare än sexmånaders resa. Här använde USAF atomraketer som förkortade Marsresan. Förmodligen hemvägen också tog 158 dagar. Se mer **Att erövra rymden IV**, sidorna 113-118.

ISV Columbus 3 1978 ISV Columbus 3

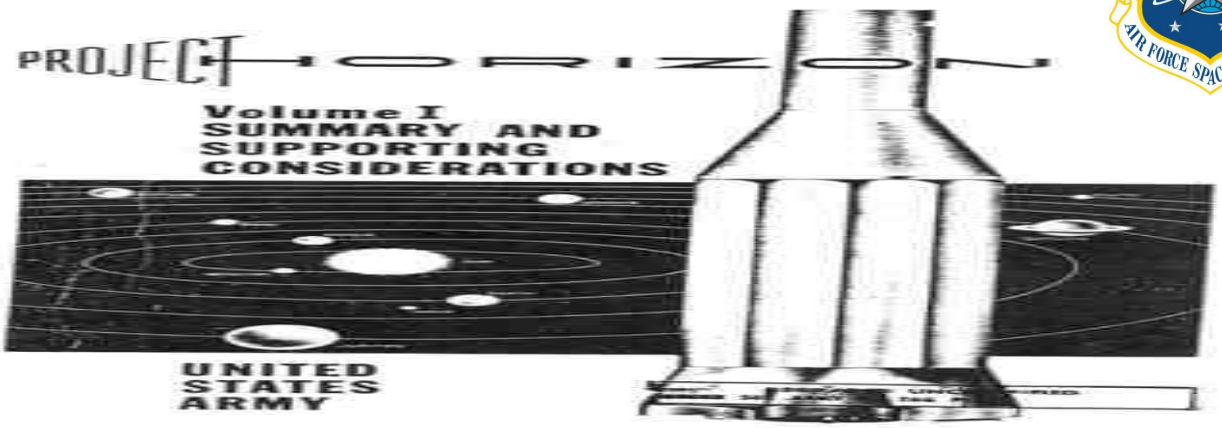

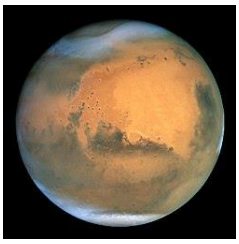

ISV Columbus 3, 1978-12-?

John Young, befälhavare, Henry C. Gordon, Cdr pilot, Georgi Grechko, MM-pilot
Starten skedde i ett mycket hemligt isolerat område i Brasilien och Markkontrollen CapCom låg i Cocoa Beach i Florida.

ISV Columbus 3, 1978-12-?

John Young, befälhavare, Henry C. Gordon, Cdr pilot, Georgi Grechko?, MM-pilot
Starten skedde i ett mycket hemligt isolerat område i Brasilien och Markkontrollen CapCom låg i Cocoa Beach i Florida.

Den tredje Marsresan ägde rum slutet av 1978, starten skedde från LC MarsPad A i Brasilien, hemlig uppskjutningsplats tillhörande USAF. Ombord på **ISV Columbus 3,** Young, Gordon och Grechko?

Starten skedde i ett mycket helt isolerat hemligt ställe i Brasilien och Markkontrollen CapCom låg i Cocoa Beach i Florida

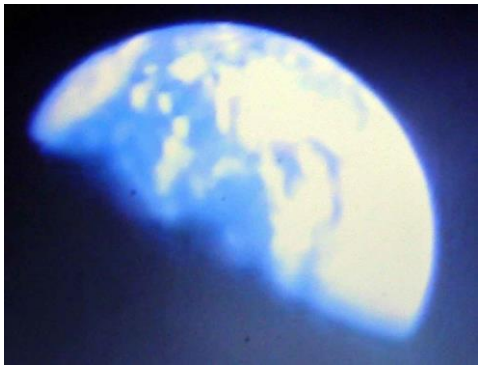
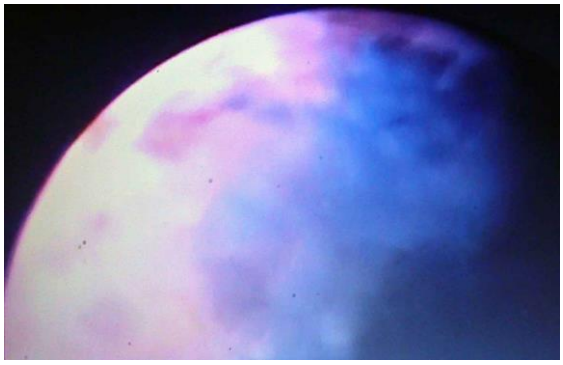

Besättningen Young Gordon och Grechko lämnar jorden och på väg till planeten Mars. Efter 158 dagar är besättningen framme.

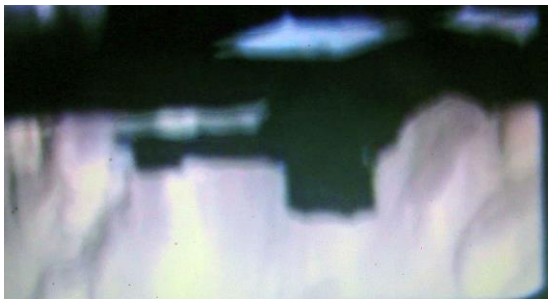

Marslandaren Terra-3 lämnar moderfarkosten och är på väg att landa på Mars ytan.

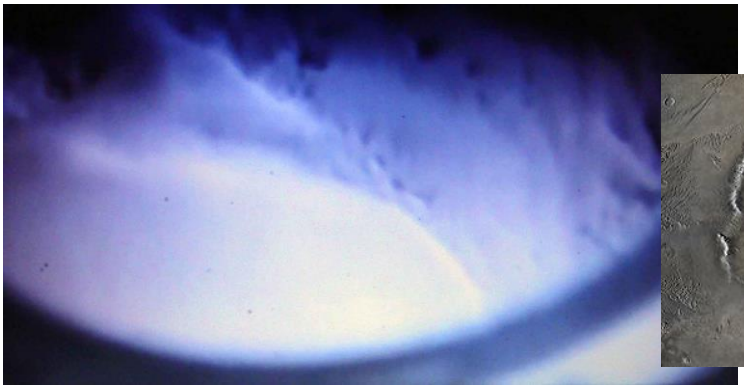

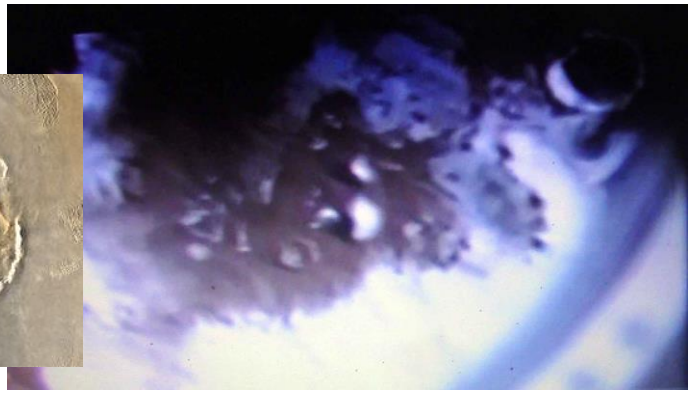

Mars har några mycket intressanta landskapsområden bl.a. Olympus Mons, Kap Verde och Hellas Planitia,

Även på Mars ligger ett UFO, en utomjordisk rymdfarkost. Är den skadad, eller väntar den på sin besättning? Hur som helst den är en utomjordisk rymdfarkost. Det verkar vara så att det finns utomjordingar även på planeten Mars.

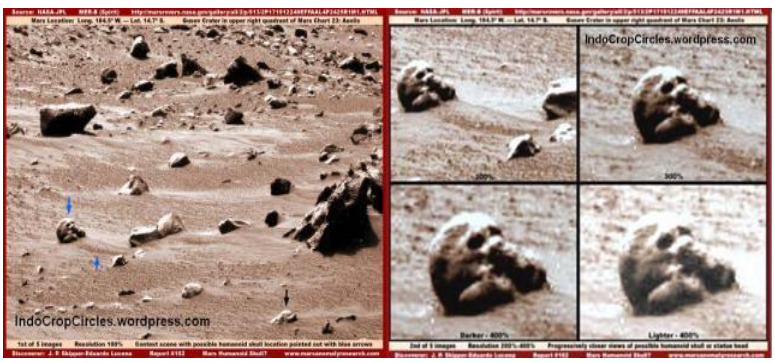

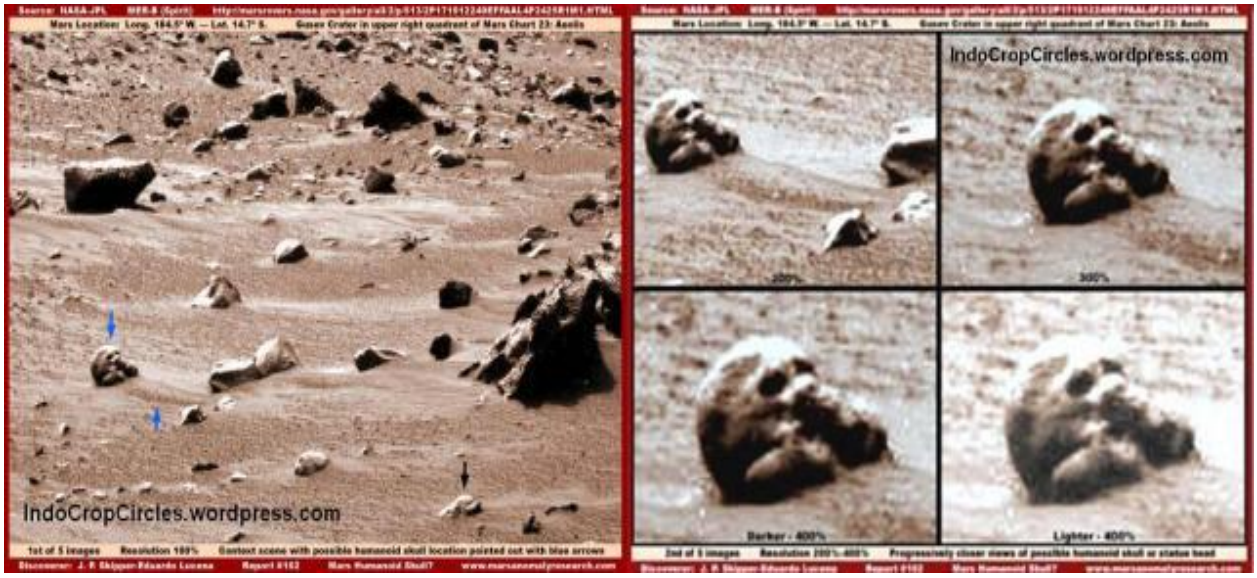

Att USA var väl kapabel att resa till Mars och landa där redan under 70-talet var trovärdigt.. USA och Sovjet hade även teknisk kunskap att resa dit och landa där. Vad hände, skedde en rymdolycka eller utomjordingarna stoppade Marsprojektet.

Marslandarens besättning Young och Grechko landade någonstans på Mars. Önskvärd landningsplats bl.a. är foten vid Olympus Mons. Man vet nästan ingenting om IVS Columbus 3, ledtråden är svag. Mars atmosfär är över 90% koldioxid mot jordens 0.038%. Det som framkommit däremot att enligt bilderna direkt från Mars, verkar planeten vara beboeligt. Man brukar ju säga att bilderna inte ljuger. Dem är direkt från Mars ytan.

’George Adamski. Adamski var **banbrytare** inom ufologi. Den 20 november 1952 gick han ombord på ett rymdskepp. Han träffade Mästare från planeterna Venus, Mars och Saturnus i vårt solsystem. Dessa lever på ett annat frekvensläge och dess värld är osynlig för oss. Vår värld ligger närmast materien, eftersom vi kan se vår världs atomsystem, stjärnorna. Adamski hade också vänner från Venus, Mars och Saturnus. Det finns tillräckligt många bevis att planeten Mars är beboeligt. Även utomjordingar finns på Mars. Se vidare

Av planerade 13 marsfärder bara 3 genomfördes, men dem andra 10 är i totalmörker. Frågan är: har USAF genomfört alla planerade marsfärder eller ej. Markkontrollen CapCom låg i Cocoa Beach i Florida för de första tre Marsfärderna, därefter låg markkontrollen Capcom i Area 51 " , i Nevada (USA). Att USAF använde Brasilien som uppskjutningsplats berodde på att till Marsfärderna använde USAF atomraketer som nästan halverade restiden till planeten. Och vid en eventuell explosion vid starten ingen skulle märka den. Att markkontrollen CapCom flyttades från Florida till Area 51 till Nevada tyder på att USAF sände i väg resterande tio rymdfarkoster till Mars men som enkelresor till Mars. Dvs. Från och med **ISV Columbus 4 till ISV Columbus 13 skedde som enkelresor.**

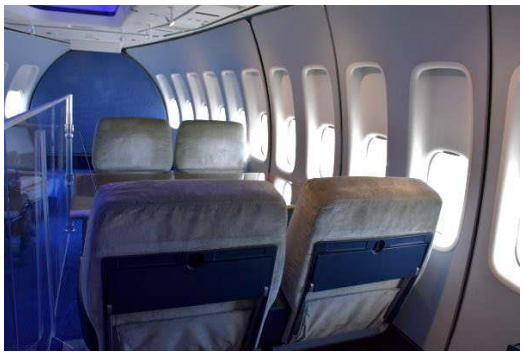

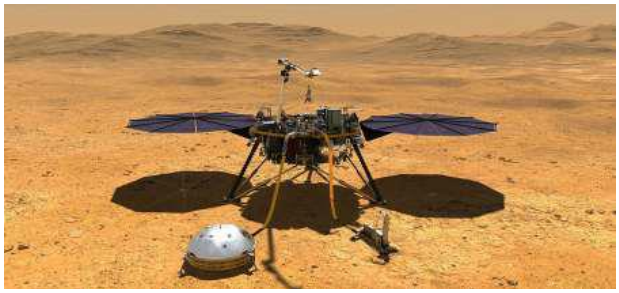
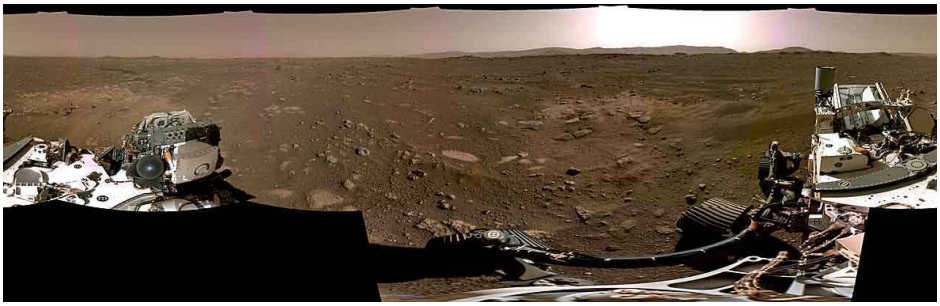

Rymdfärjorna (STS) var det bästa och lämpligaste farkosterna att skicka besättningar till Mars som enkelresa. På Mansbilderna syns tydlig att de amerikanska Marslandningar alltid skedde på en slätt Mars yta så att en rymdfärja kan landa på Mars som ett flygplan. Dessa rymdfärjor var utrustade med allt som krävs för att kunna starta ett nytt liv på Mars. Även hade rymdfärjorna en extra stor lastutrymme för speciella ändamål. I början fungerade rymdfärjorna som bostad för besättningarna. Rymdfärjorna fick namnet **ISV Columbus.**

I en rymdfärja får sex astronomer plats, alltså tre män och tre kvinnor. Och sammanlagd 30 män och 30 kvinnor = 60. I von Brauns Marsprojekt finns 70 besättnings män/kvinnor. Hur många av återstående ISV Columbus Marsfärder som kom fram till Mars är okänd. Märkvärdig nog att ingen information läcktes ut från Area 51, men 2012 NASA fick en chockerande Information som bevis. Se mer **Att erövra rymden IV**, sidorna 132-135.

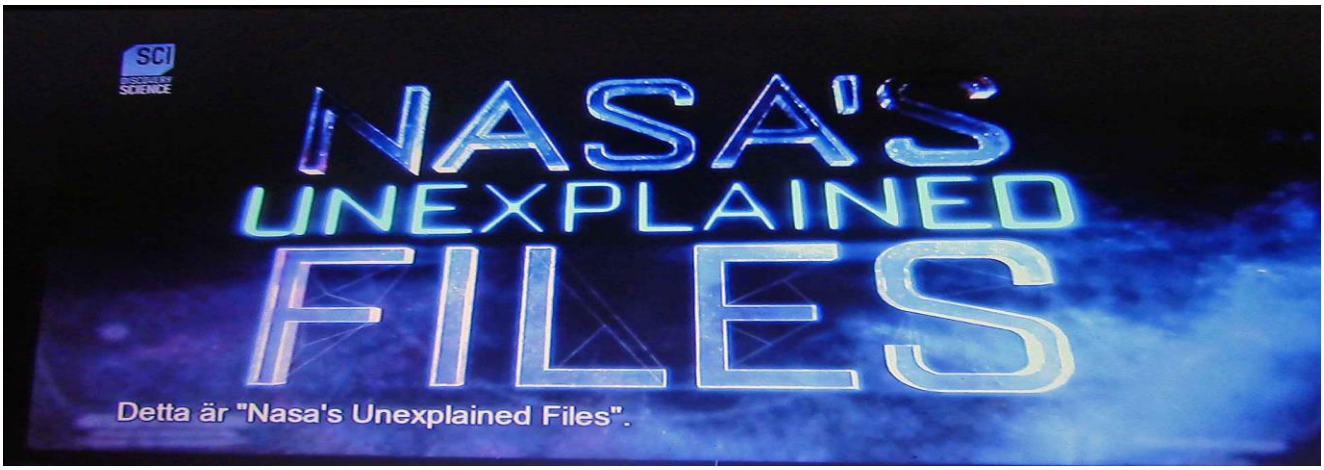

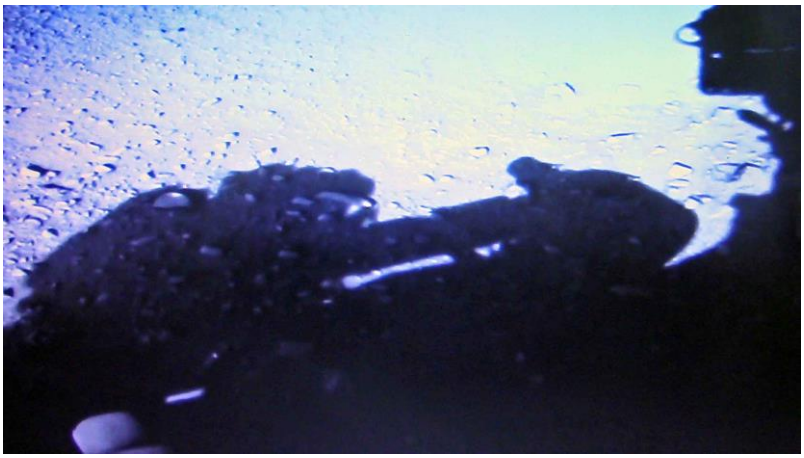

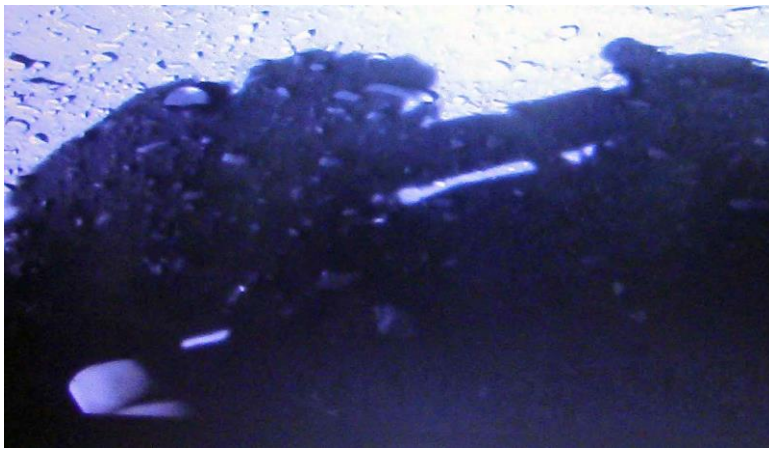

NASA September 2012. En bild från Curiosity-rovern orsakar kontroverser över världen. Man kan tydlig se skuggan till vänster om farkosten. Nåt kastar en skugga över Mars yta. Det ser ut som en mänsklig figur.

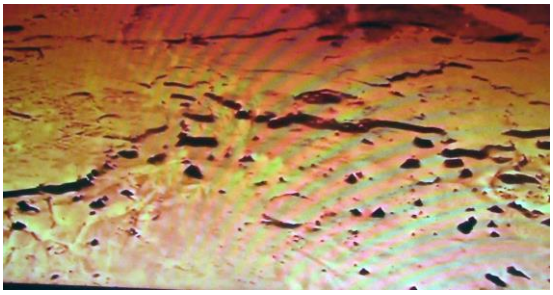

NASA September 2912. Budskap.
Curiosity är en månad på sin utforskning av Gale-kratern på Mars. Mars är intressant eftersom planeten liknar jorden. Vi skickar ett laboratorium till en plats där det kan ha funnits liv. Det kan finnas bevis där och vi har redskapen som krävs för att ta reda på det. Roverns sjutton kameror fotograferar varenda steg av dess resa. Och NASA publicerar hundratals av dessa foton på nätet. En bild från en navigationskamera visar nåt fullständigt oväntat. Det finns en viktig skillnad mellan den bilden och alla de andra och det är skuggan. Vad är det som kastar skuggan?

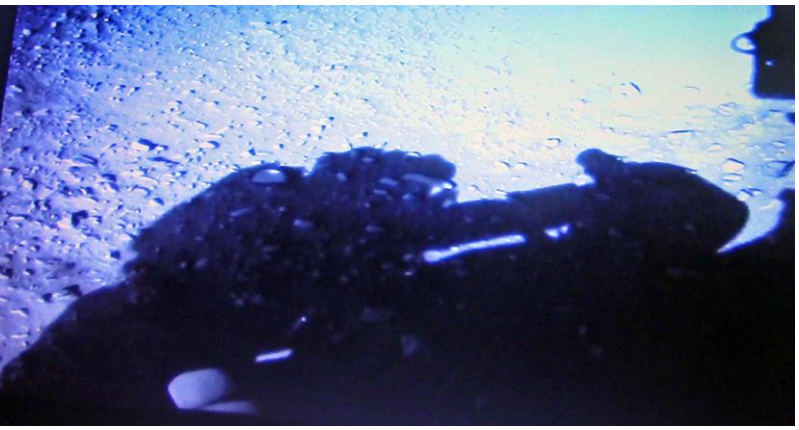

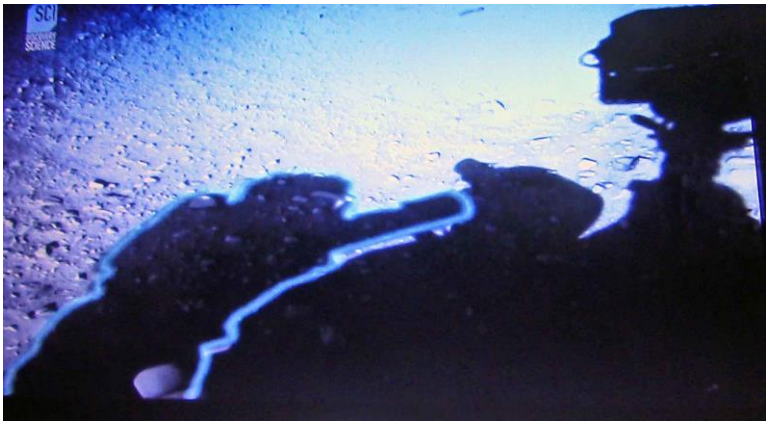

NASA September 2912. Budskap.
Bilden blir viral och den mystiska skuggan orsakar intensiv spekulation. Det ser ut som en mänsklig figur, en skugga precis utanför farkosten och som fångats på bild. Det är en mycket spännande bild.

NASA September 2912. Budskap.
NASA kan inte ge nån officiell förklarning till skuggan. Konspirationsteoretiker ser ett läckt NASA-dokument som en ledtråd. En sak som hittades var ett dokument som tydligen hade titeln **”Utomjordiska officerare**”. Vilken annan mening än ”på den här planeten” kan orden ha? Om de inte är på jorden, var är de? De kanske är en del av en permanent mänsklig närvaro på Mars.

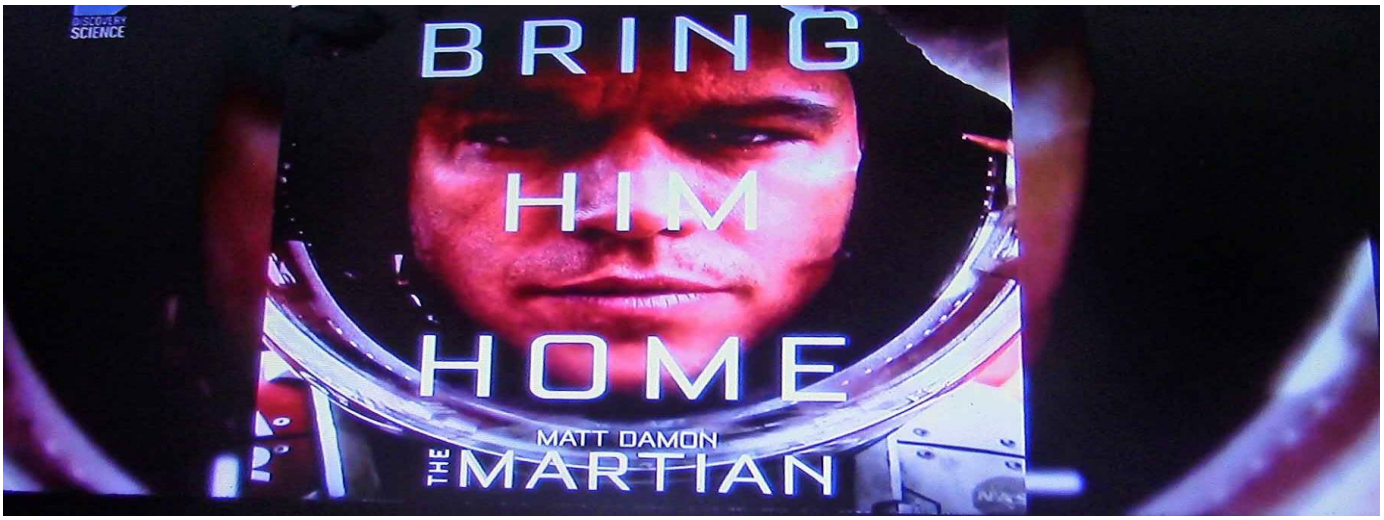

NASA September 2912. Budskap.
Framgången för Matt Damon-filmen om ett bemannat uppdrag till Mars har ökat intresse för planeten. Men NASA säger sig inte kunna skicka en bemannad rymdfarkost till Mars.

NASA September 2912. Budskap.
Har vi personal på Mars? Finns det ett hemligt rymdprogram? Skeptiker påpekar att bilden a skuggan vid Coriosity inte matchar nån känd rymddräkt som är i bruk. Varje dräkt som nånsin utvecklats placerar astronauten i en gasbubbla som gör dräkterna orörliga. På bilden ser astronauten ut att utföra en rörelse med armen som är fysisk omöjlig att utföra med dagens-gas rymddräkter. Men att lyfta på armen skulle bara vara omöjligt om figuren bar en dräkt baserad på nutidens mänskliga teknik. Flygtekniken är 10,20 år längre framskriden än vad som offentliggörs så det säger självt att detsamma gäller rymdtekniken. NASA och andra länder utvecklar redan nu hudnära dräkter och det ser inte det minsta ut som dräkterna man är vana att se.

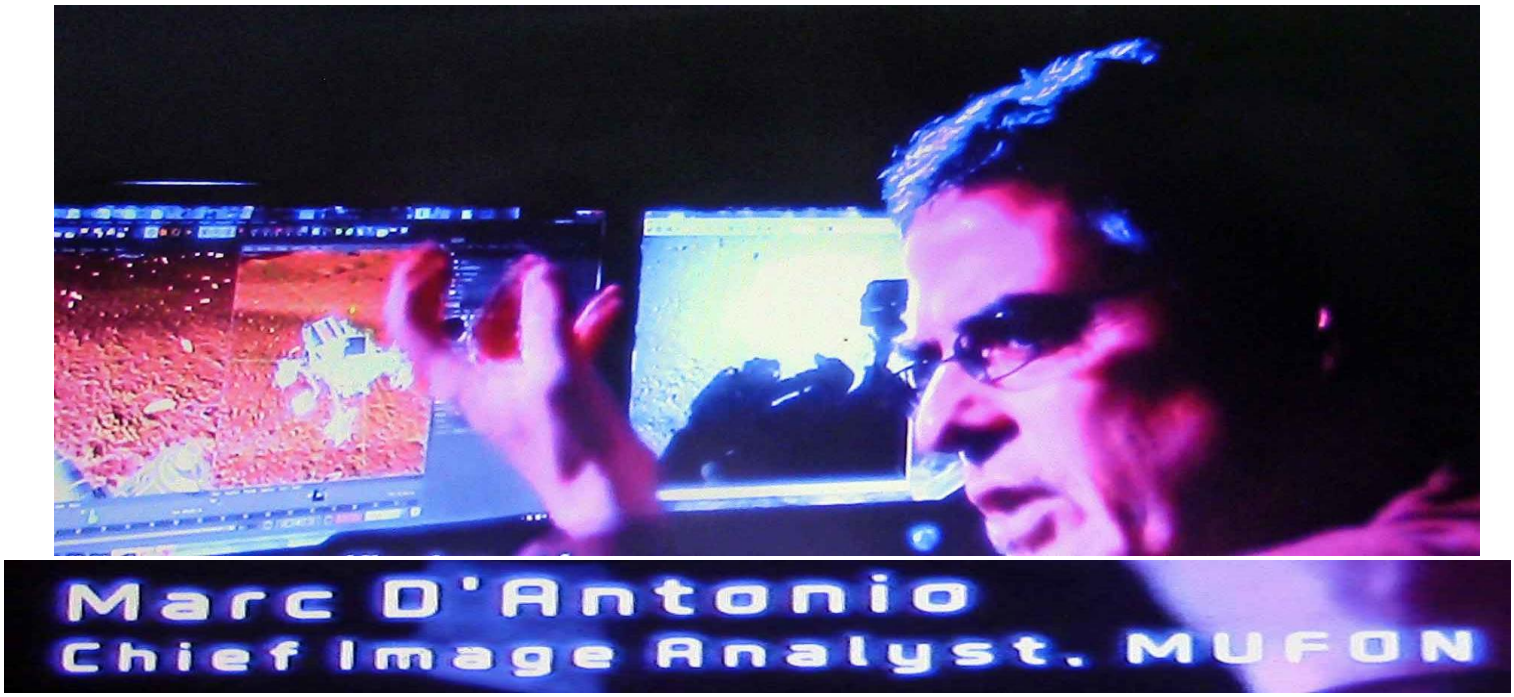

NASA September 2912. Budskap.
Fotoanalytikern Marc D´Antonio har använt datamodellering för att ta reda på vad som kan ha skapat den tydliga formen av en arm.
-Marc. Jag ställde rovern där den står och satte solen där den ska vara under den tid fotot togs och jag upptäckte nåt mycket intressant. Genom att återskapa ljusförhållandena när bilden togs kunde han avslöja skuggans orsak.

NASA September 2912. Budskap.
-Marc. När jag skapade datormodellen dök det här upp.

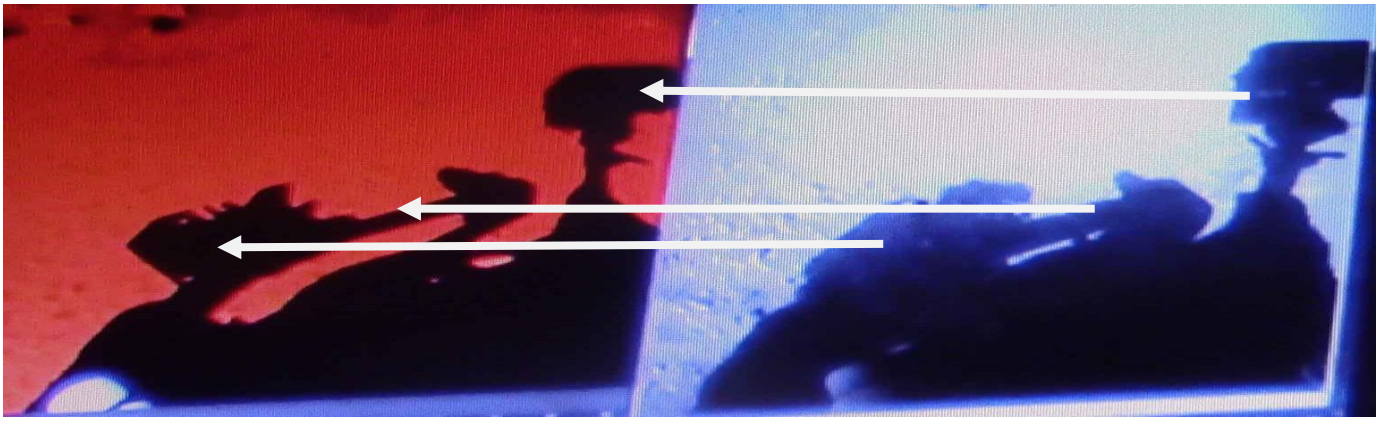

NASA September 2912. Budskap.
-Marc. Om man tittar på bilden i fråga kan det här vara det där, och det här kan vara det där och här borta har vi mastkameran. Jag tror att vi ser kameran på änden av robotarmen. Det som ser ut som den första Marsturisten är Curiocitys egen skugga. Astronautens arm är en robotarm som gäller i en kamera. Den här är Marcs egen uppfattning.

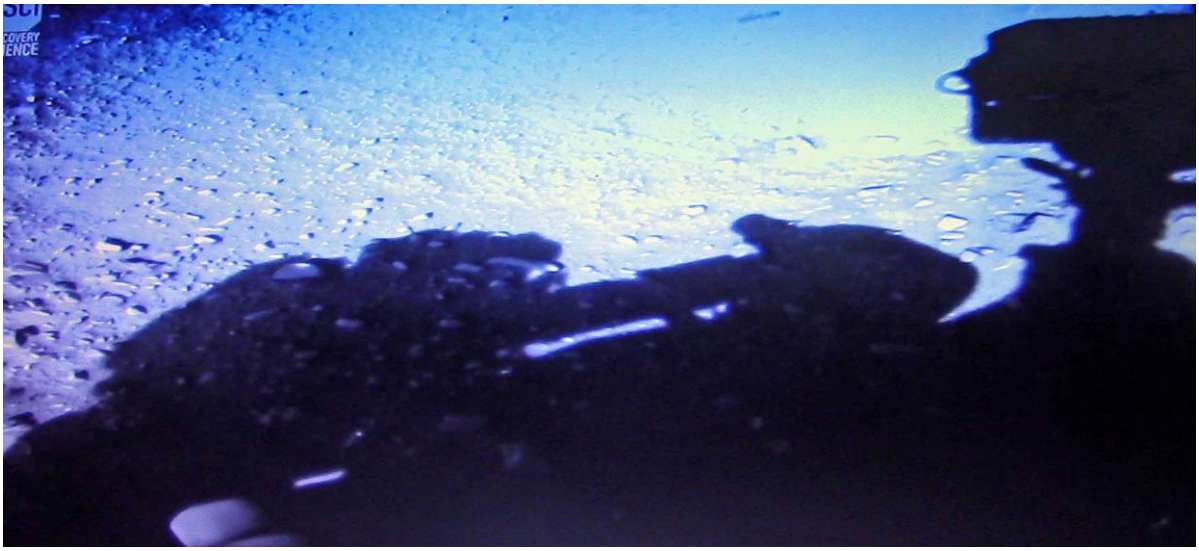

NASA September 2912. Budskap.
Av bilderna framgår mycket tydlig att astronauten står bakom robotarmen så att robotarmen är ingen astronaut.
Han är **"Utomjordiska officerare**".

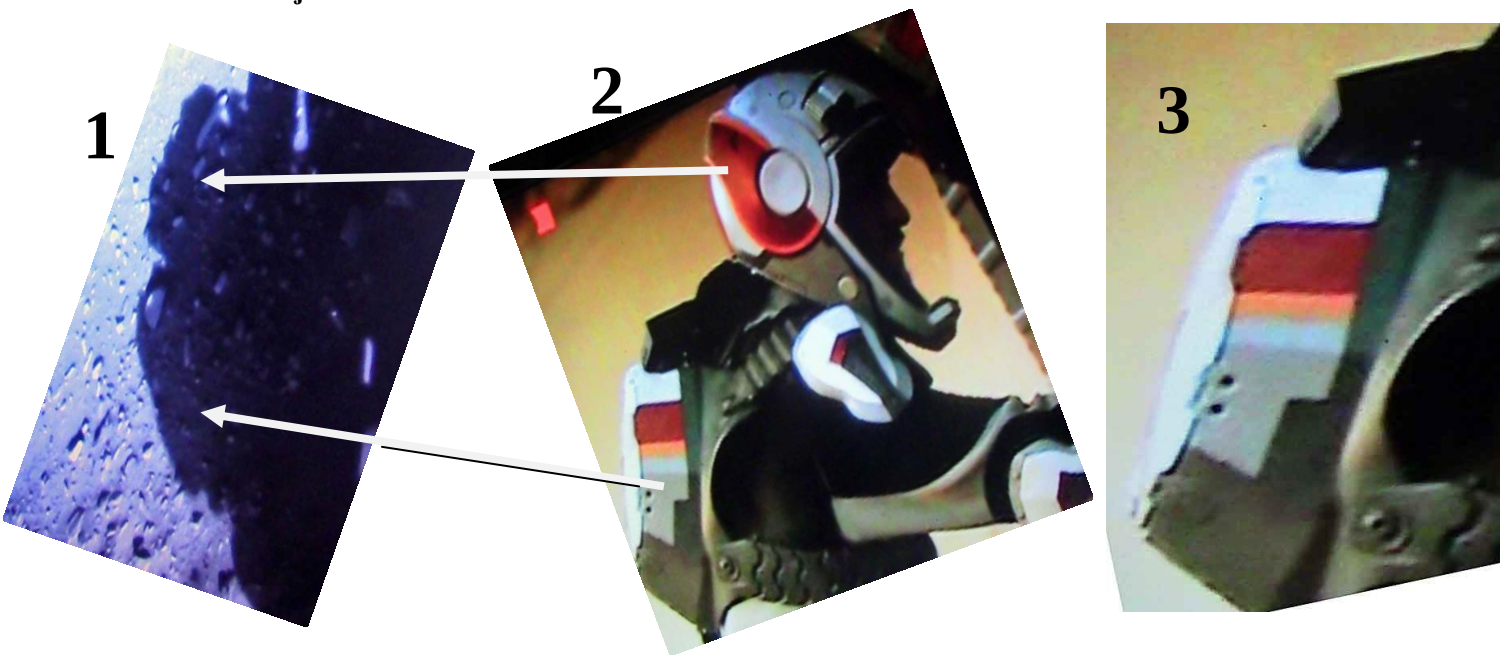

NASA September 2912. Budskap.

Många påpekade att mycket av tekniken som krävs för att åka dit existerade. Man kan ju se på bilderna 1-3 att ryggsäcken som astronauten bär på sig på Mars liknar ryggsäck som astronauterna hade under träning och utbildning samt filminspelningar på den aktuella tiden så att bilden är en f.d. astronaut från jorden.

ISV Columbus 4-13

Astronautbilden på Mars visar att USAF verkligen skickade besättningar till Mars. USAF planerade 13 Marsfärder, därav tre var tur och returresa, alltså ICV Columbus 1-3, medan f.o.m. ISV Columbus 4-13 var enkelresa. Frågan är hur många av dessa rymdfärder med sina respektive besättningar har kommit fram till Mars? Astronautbilden på Mars bekräftar att åtminstone en av besättningarna kom fram. För Marsfärderna, Columbus 4-13 låg markkontrollen Capcom i Area 51 " , i Nevada (USA).
Personligen uppfattar jag astronautmarsbilden som ett budskap eller ett meddelande ifrån dem. Curiosity är en månad på sin utforskning av Gale-kratern på Mars när astronauten dök upp bakom robotarmen. Det visar sig att en av besättningarna landade just i Gale-kratern där astronauten befann sig i. Att astronauten sökte upp Curiosity-rovern berodde på att han hade ett budskap eller ett meddelande till USAF/NASA. Av budskapet framgår att dem har kommit fram till Mars. Den besättning som landade i Gale-kratern var någon av ISV Columbus 4-13 skickade detta budskap till USAF 2012. Att kontakten bröts mellan Columbus? rymdfarkosten och markkontrollen i AREA-51 är uppenbar. Frågan är hur många av ISV Columbus tio rymdfarkoster har kommit fram till Mars och landade där? Vad hände? Har utomjordingar stoppade hela Marsprojektet och därför USA är fortfarande tyst? Det finns frågor som USAF/DOD kan svara på.

. Budskap.från Mars….

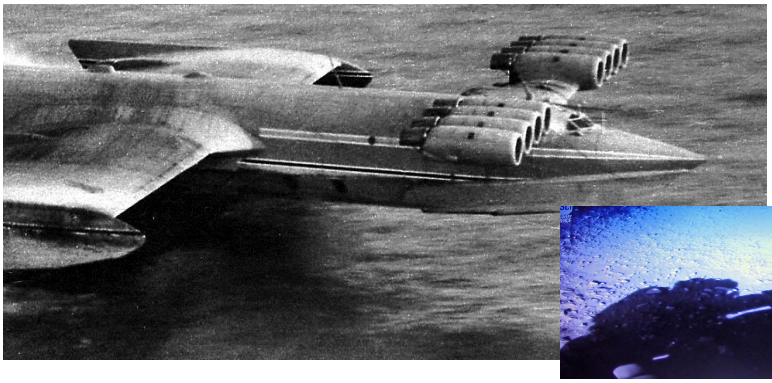

NASA September 2912. Budskap.
Nu i efterhand kan man fråga sig att hur många amerikanska astronauter åkte till Mars med Sovlet och hur många sovjetiska kosmonauter reste till Mars med amerikanerna i topphemligt uppdrag? Bilden inte ljuger.

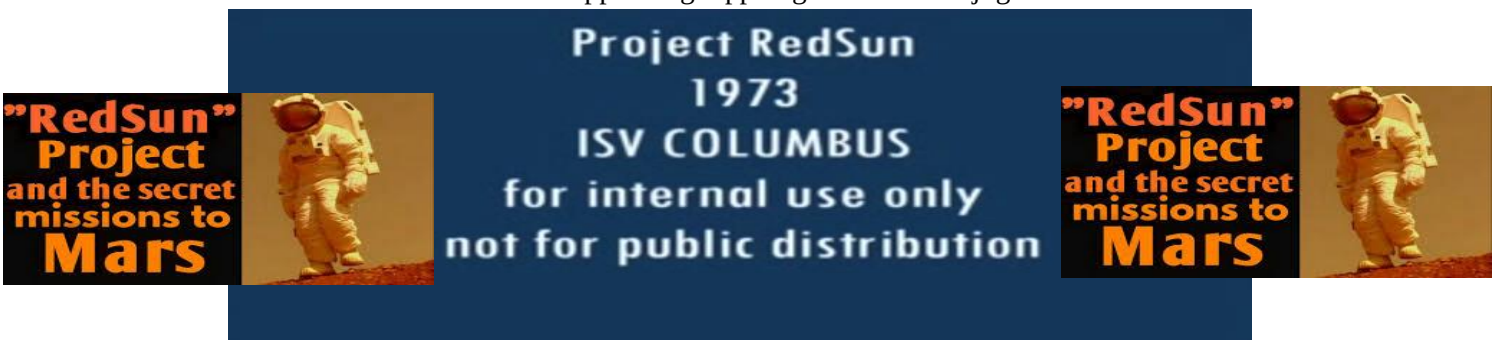

Vad är project RedSun? Det bör vara neutronstjärnan Nemesis som utforskning i samband med ISV Columbus Marsfärder. Nemesi är orsaken till alla naturkatastrofer och global uppvärmning. Kort Sammanfattning:
USA maktelit ljuger om Apollo 11:s månlandning och global uppvärmning av koldioxid som orsakar katastrofer. Västvärlden är hjärntvättad.

Månfärder 2023-2024

Luna 25 * Odysseus * Chang'e 6

Efter 60-70-80-90-talets rymdfärder till månen fortsätter rymdfarkosterna att besöka vår närmaste granne, Månen.

ROSCOSMOS

Luna 25

.**Luna 25** startade från Vostochny Cosmodrome LC 1A den 10 augusti 2023. Som bilderna här ovan bekräftar att starten gick bra. Luna 25 och dess mål att landa i Boguslawsky månkrater, nära månens sydpol.

.Här kan man se Luna 25:s månprogram och månlandningen ingår i programmet. Senast Ryssland landade på månen var i augusti 1976 med Luna24 i södra Mare Crisium. Den 24 augusti 1976 meddelade Sovjetunionen att månprojektet **Sovjet-Luna** definitivt avslutats. Sovjet besökte månen i 20 år och hade en vis kunskap om jordens granne. Nu vill Ryssland återigen uppta månprojektet Luna och fortsätta att utforska månen genom att börja med Luna 25.
Nuförtiden ligger intresse för månens sydpol och dess baksida. Luna 25 riktades mot månens sydpol.

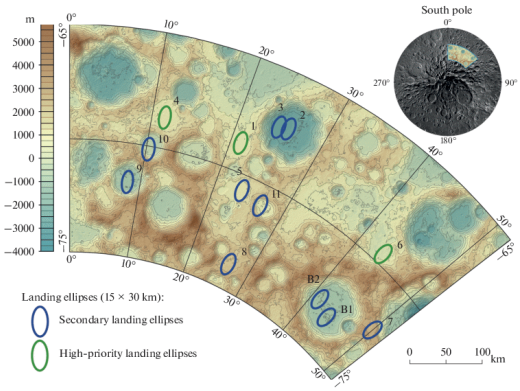

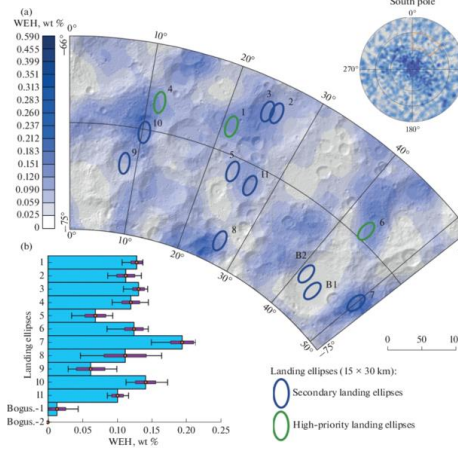

Månlandnings program

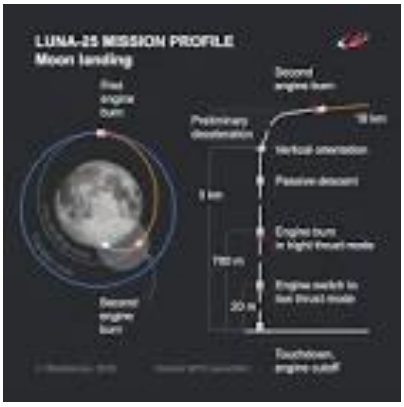

Luna 25 månlandningsprogram i krater Boguslawsky som ligger nära månens sydpol

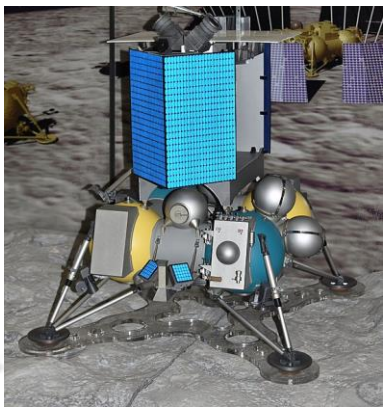

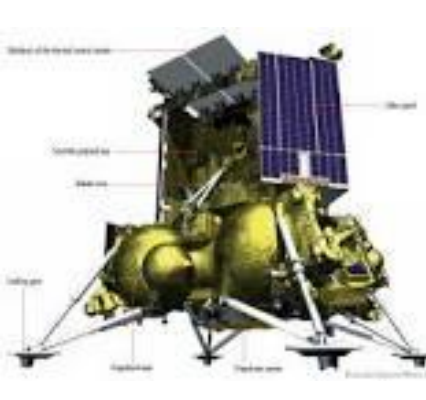

. **Luna 25** under framtagning och montering

Månfarkosten Luna 25 och krater Boguslawsky som är intressant krater.

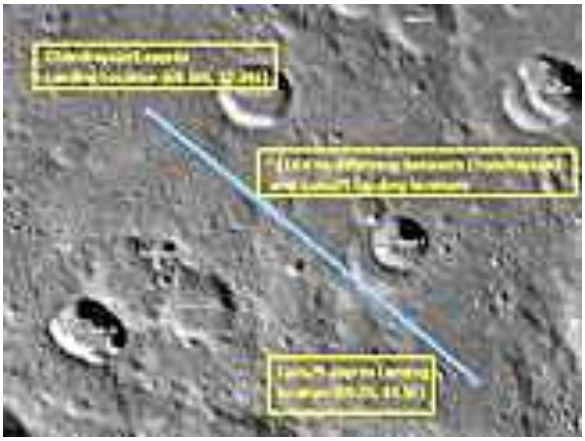
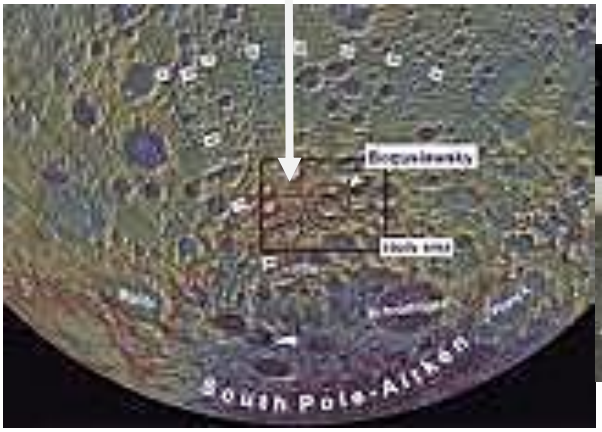

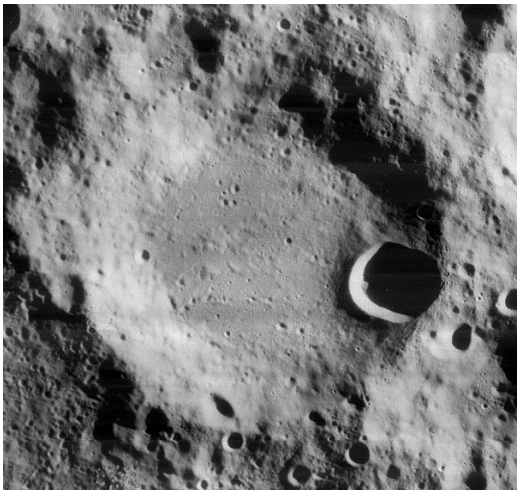
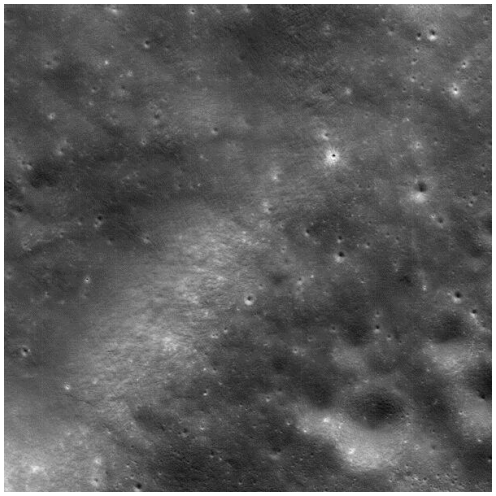
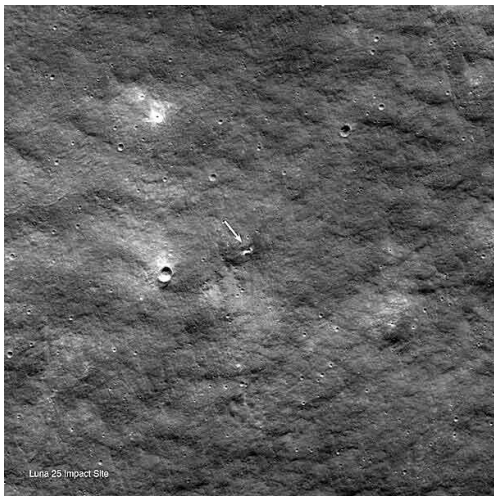

Säte för Lna 25 i krater Boguslawsky, nära sydpolen

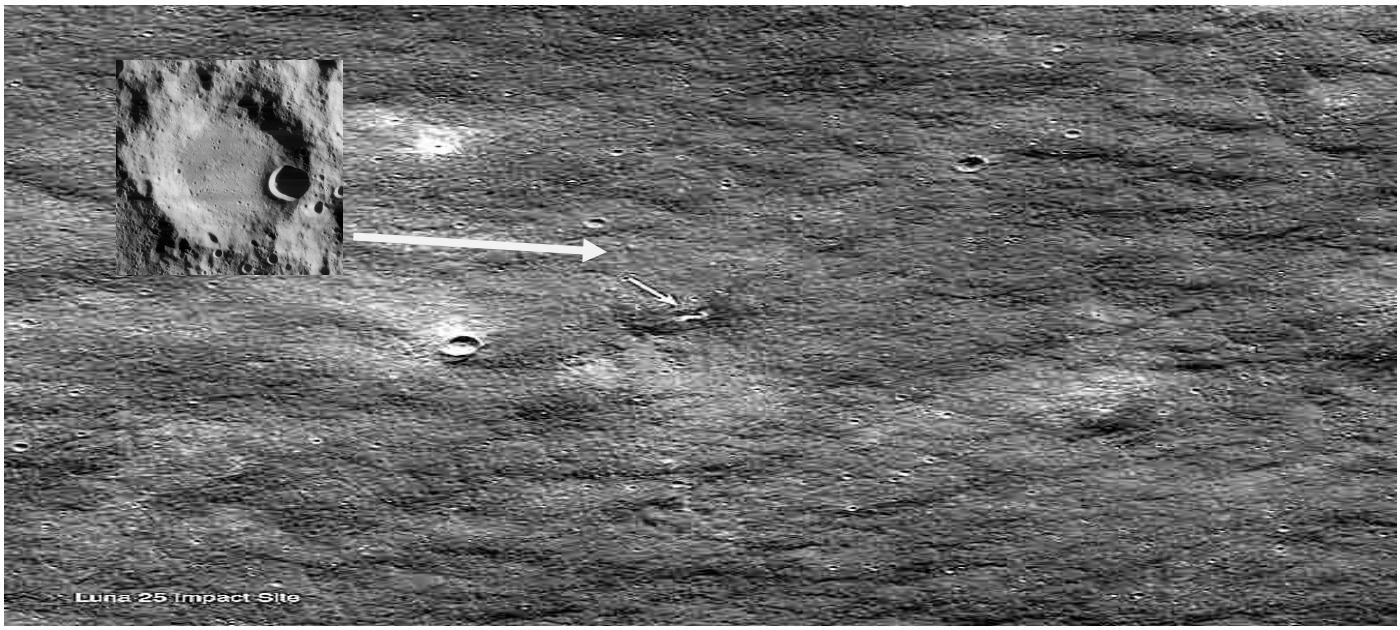

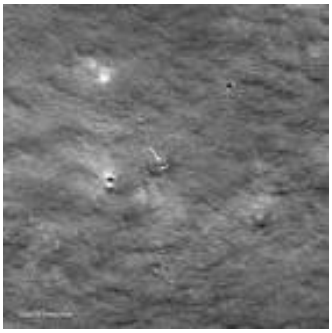

Månfarkosten Luna 25 går in i omloppsbanan runt månen ….

Månfarkosten får motorprolem, dvs den sluttar fungera

Och därav störtar månfarkosten

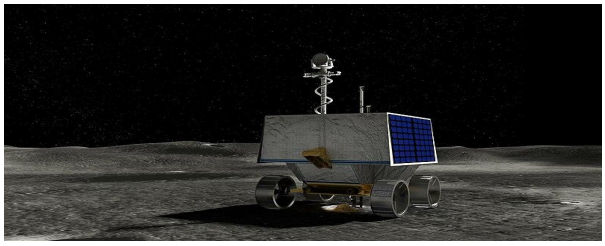

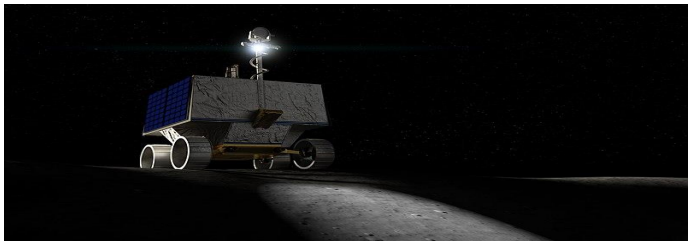

. Den 19 augusti uppstod problem med raketmotorn då rymdsonden skulle manövrera i omloppsbana runt månen inför landningen. Kommunikationen med sonden bröts kl. 12.57 svensk tid. Månsonden kraschade på månytan samma dag, vilket bekräftades av rymdflygstyrelsen Roskosmos via ryska *Telegram* den 20 augusti. Raketmotorer som slutar fungera framförallt runt månen är ryssarna nygammalt problem. Ett flertal kosmonauter blev kvar runt månen bl.a. under 70-talet.

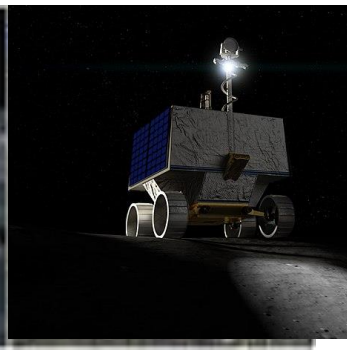
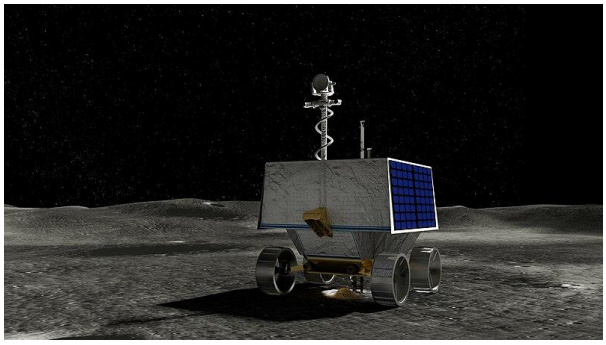
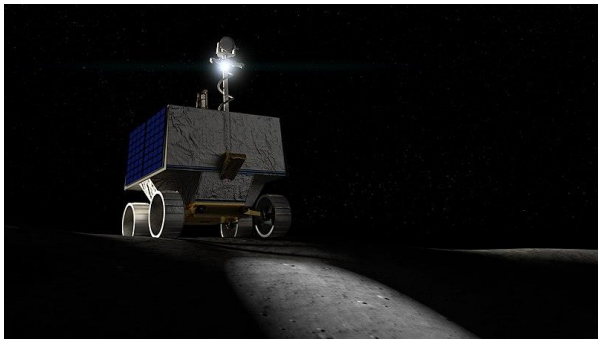

Luna 25 skulle utforska krater Boguslawsky som är 100 km i diameter och 3.4 meter djup. Månfarkosten hade med sig en specialkonstruerad månbil som skulle ha kunnat köra och utforska även utanför kratern som ligger nära månens sydpol.

ROSCOSMOS

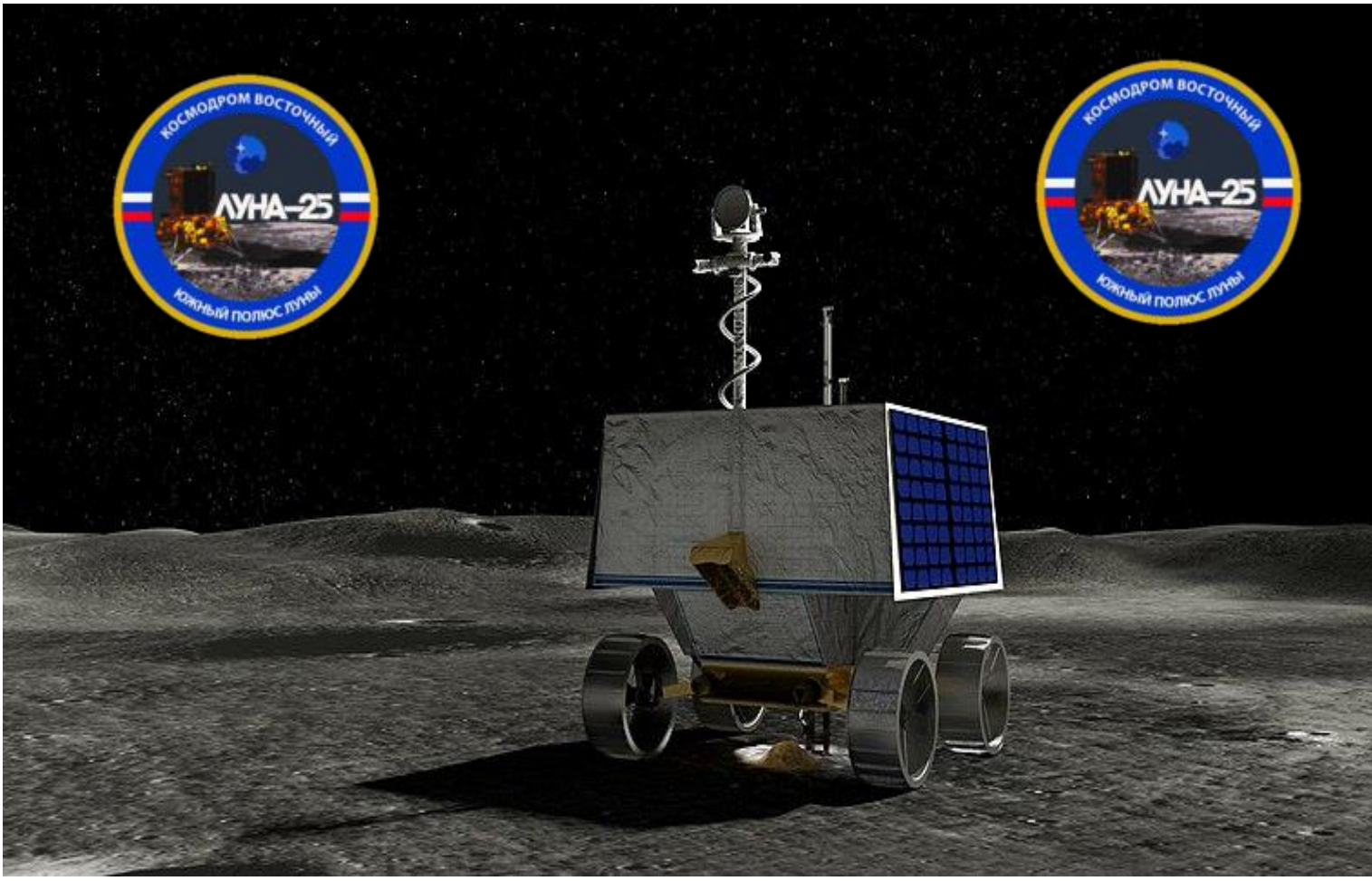

IM-1/Odysseus

USA

Kennedy Space Center, Florida. LC-39A. Den 15 februari 2024 lyfte månfarkosten **IM-1/Odysseus** från startplattan LC-39A. Målet är att komma fram och landa i Malapert (krater) som är 69 km i diameter. Kratern ligger nära sydpolen.

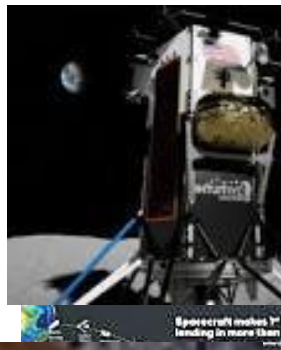

Månfarkosten **IM-1/Odysseus** under framtagning och montering

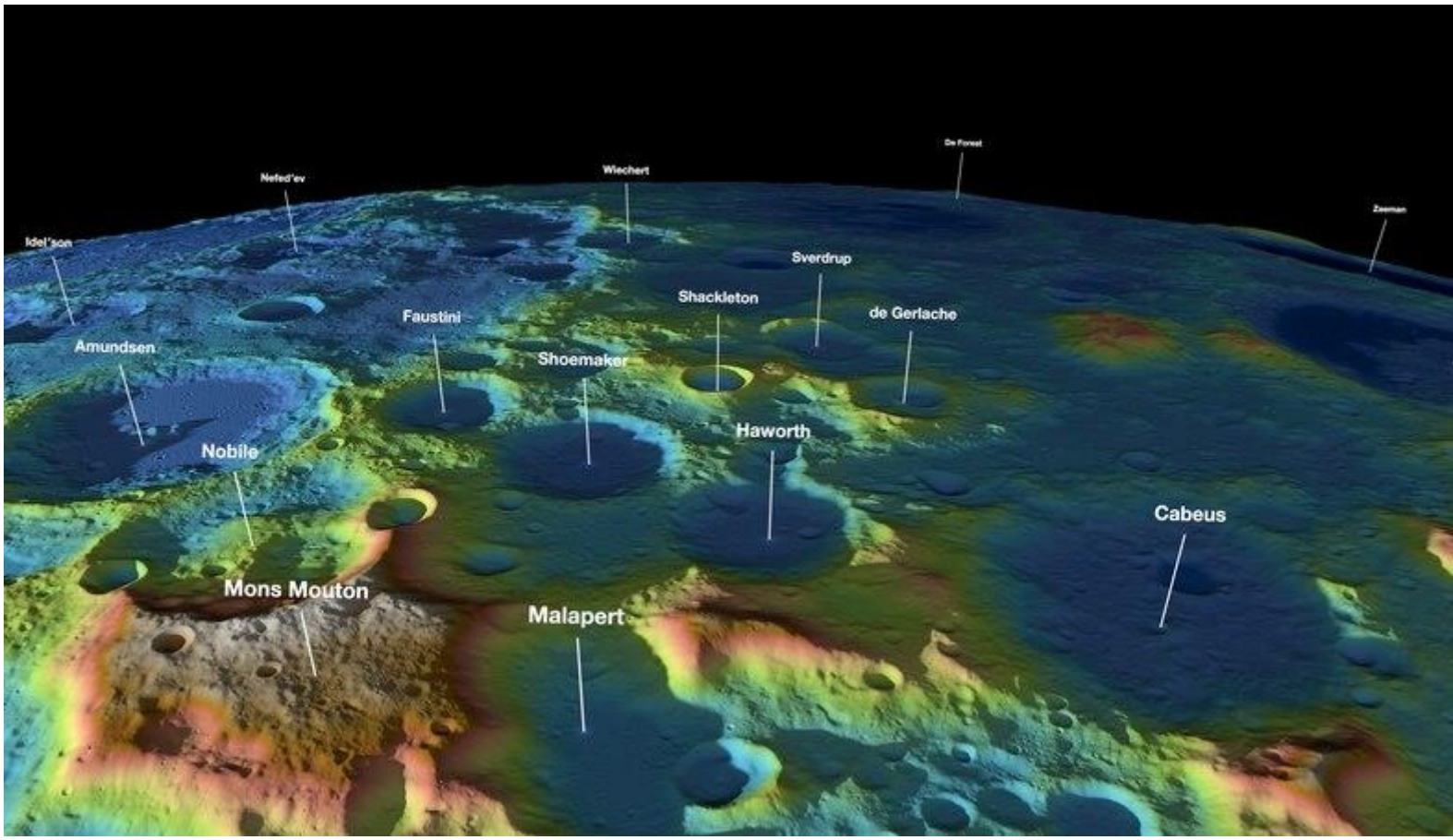

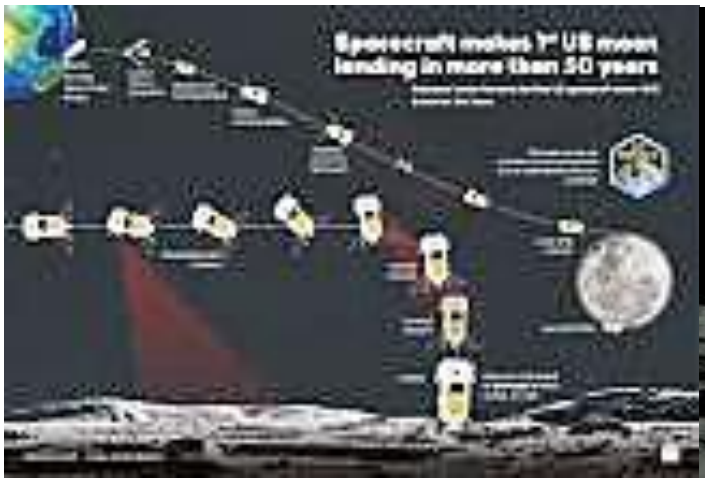

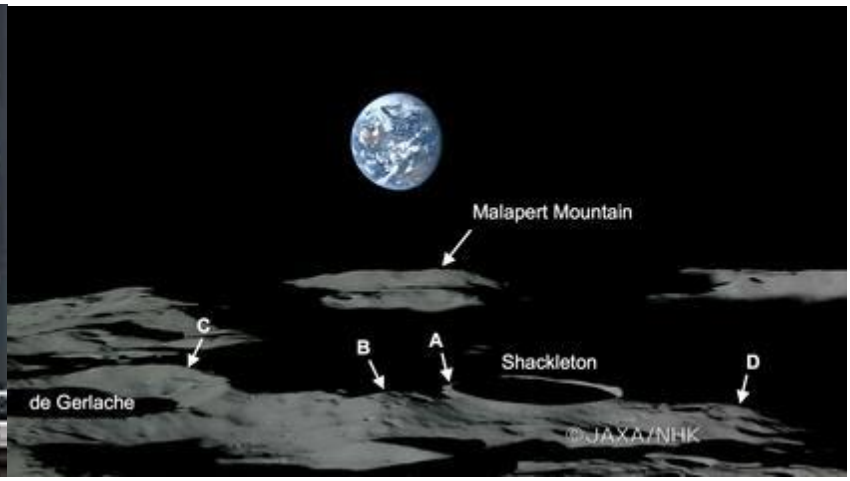

Månfarkosten IM-1/Odysseus månlandningsprogram i Malapert krater nära månens sydpol.

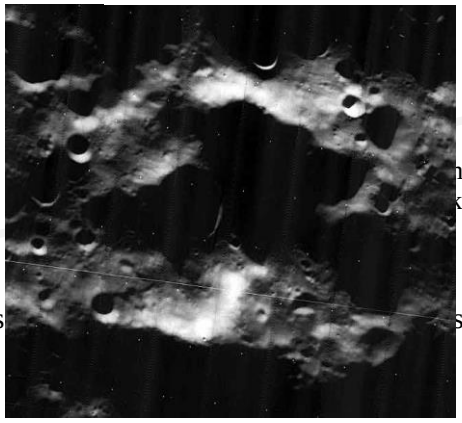

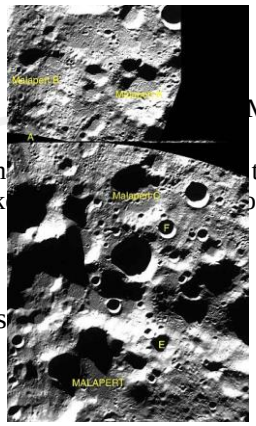

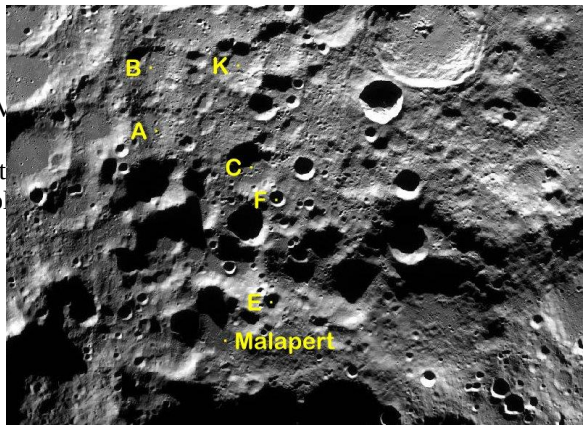

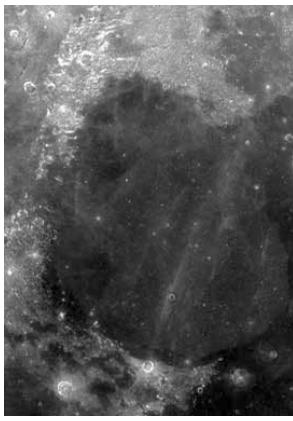

Malapert krater i sin helhet Odysseus ligger i krater A

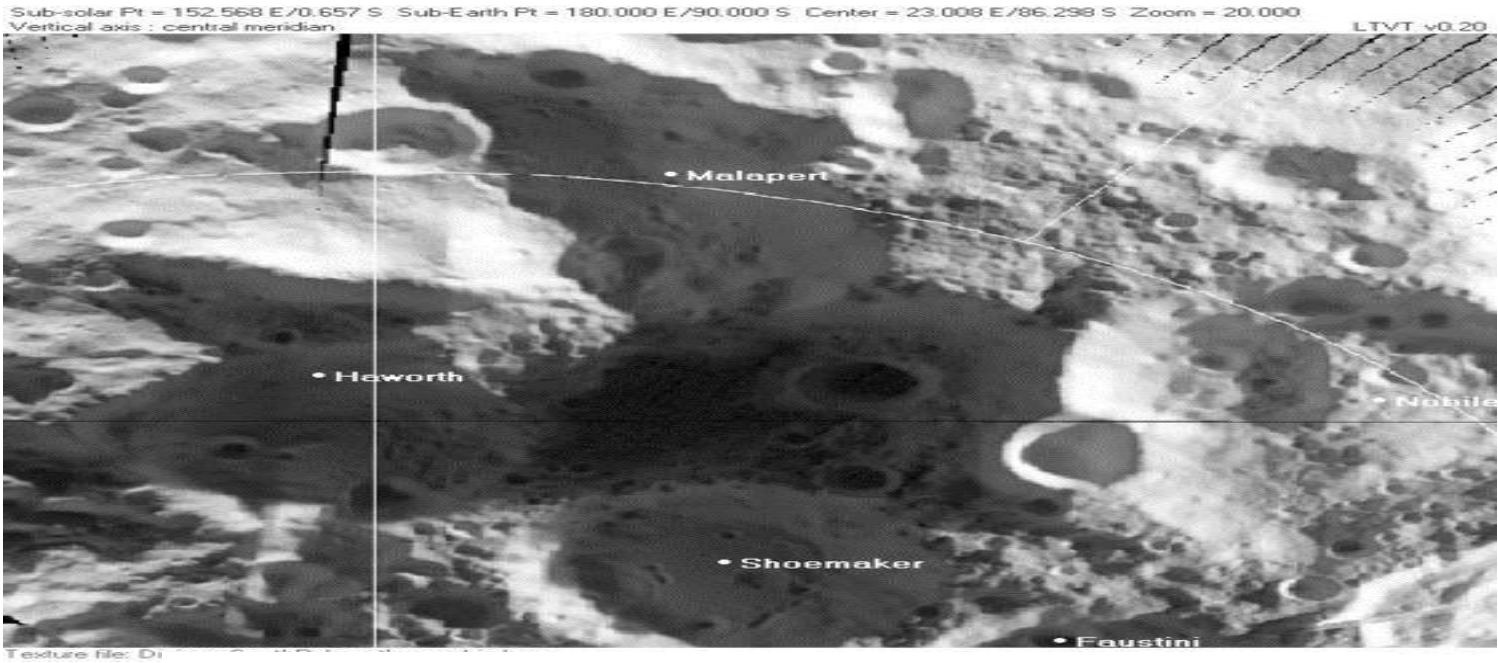

Närmaste krater är Howorth och Shomemaker nära sydpolen

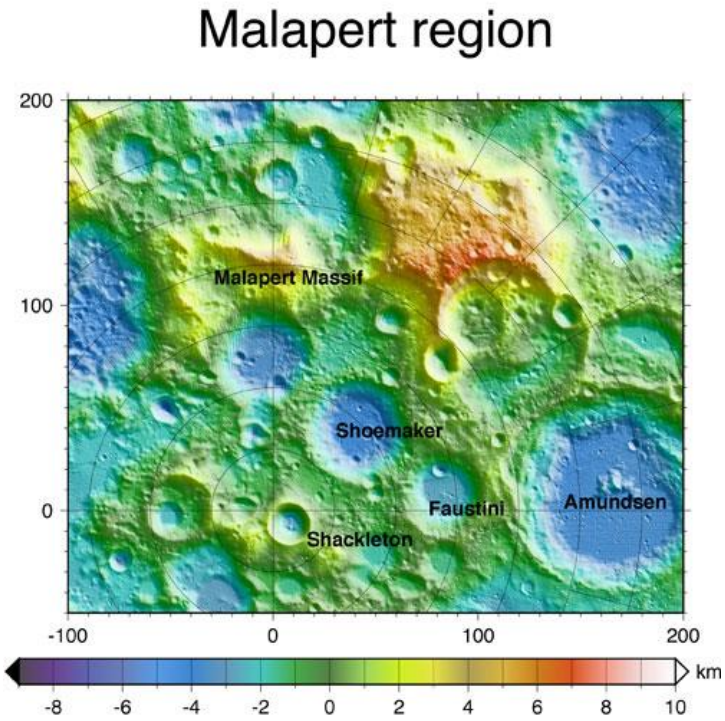

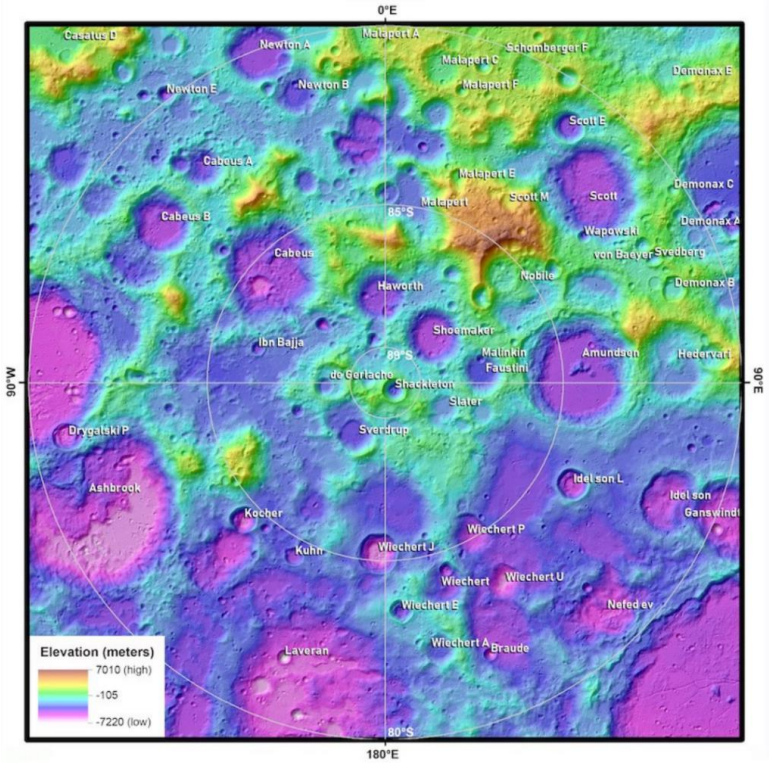

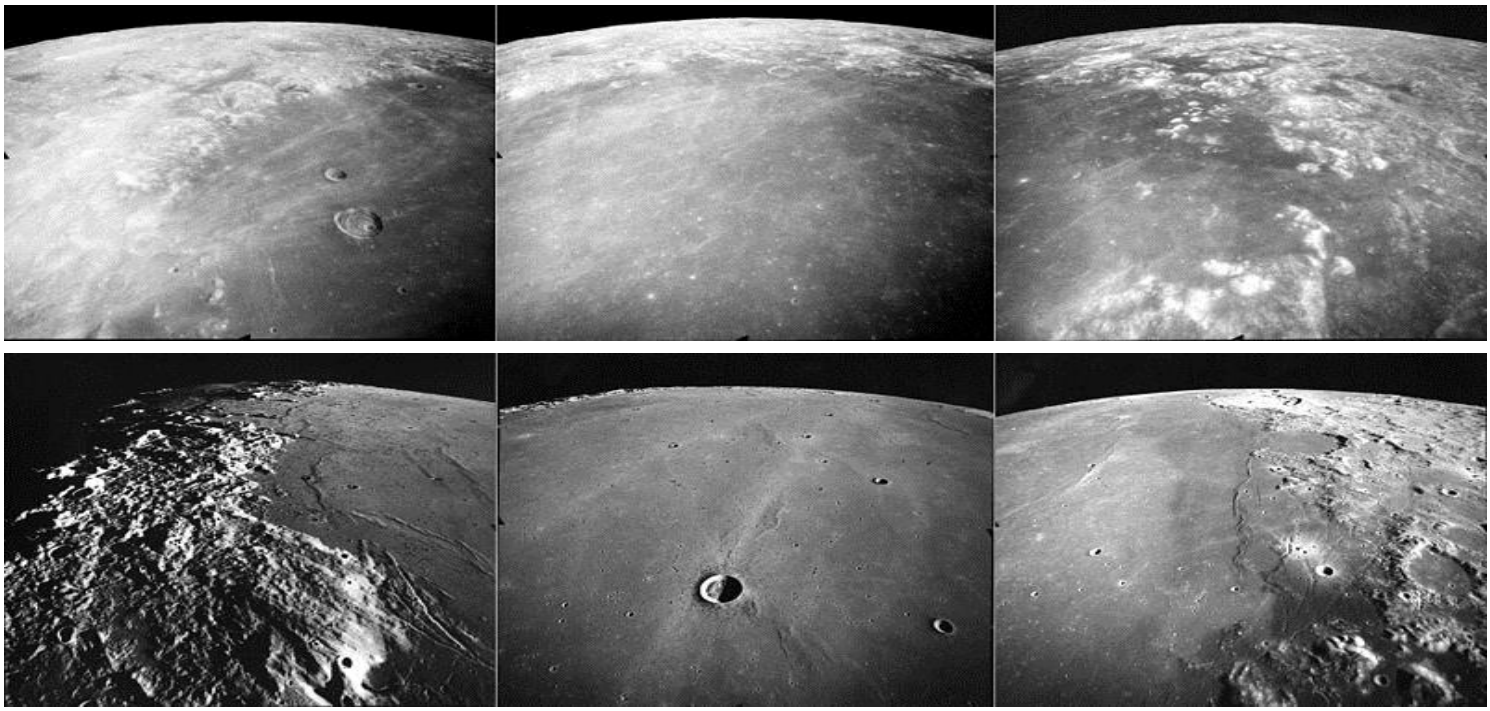

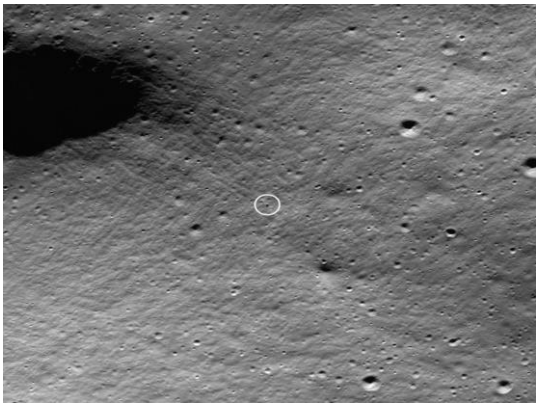

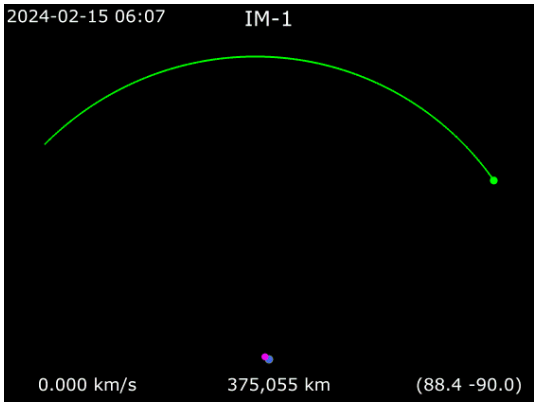

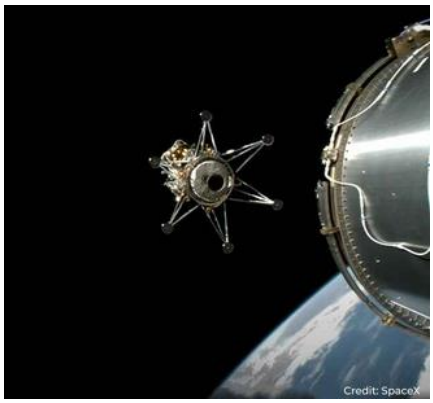

Månlandaren Odysseus går in i omloppsbanan runt månen för landning....

Odysseus hålla på att landa men hade otur, landade på en stor sten, och välte.

Den obemannade amerikanska rymdfarkosten Odysseus, som landade på månen under fredagsnatten finsk tid, misstänks ha vält omkull. Orsaken tros vara att Odysseus stött mot en sten i samband med landningen..

På basis av radiosignalen trodde man att Odysseus landat upprätt, men enligt vd:n för företaget Intuitive Machines, som byggt farkosten, var detta en felbedömning. Trots utmaningarna ska månlandarens solceller fungera och Odysseus samlar in data där den ligger vid månkratern Malapert A. Vi har kontakt med sonden och skickar kommandon till den, säger bolaget. Odysseus månlandning var den första som utförts av ett privat företag, och USA:s första månlandning på över 50 år.

En sak är säkert att Odysseus inte kunde fullgöra sitt uppdrag på grund av att landningen inte lyckades så bra.

Även Malapert region är mycket intressant måltavla. Jag är säkert på att bolaget kommer att återvända snart Det är ett riktigt bra forskningsområde liksom krater Boguslawsky.

Chang'e 6

Kina

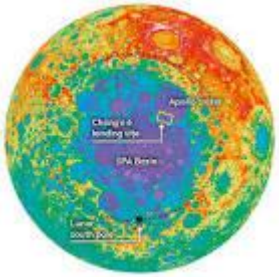

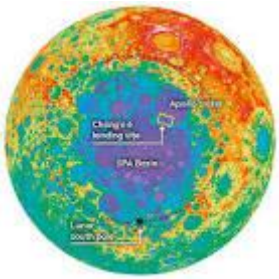

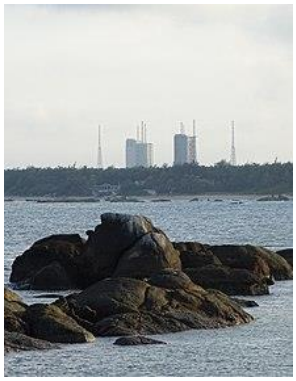

Chang'e 6 lyfte från Wenchang Space Launch Site, LC 101 den 3 maj 2024 och dess huvudmål var att komma fram till Southern mare of Apollo Basin på månens baksida. Därefter skulle **Chang'e 6** återvända till jorden med alla prov och landa i Mongoliet. **CNSA:**s tredje månfärd med retur från månen.

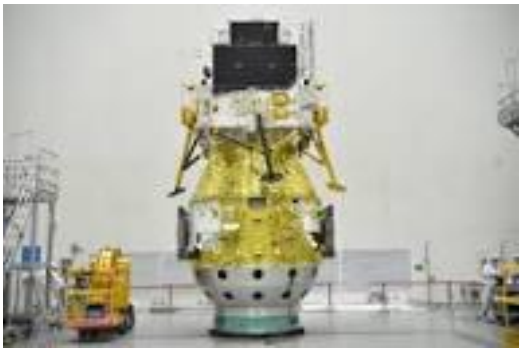

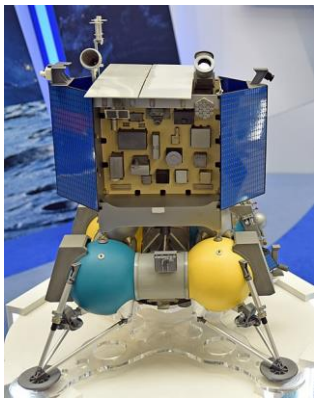

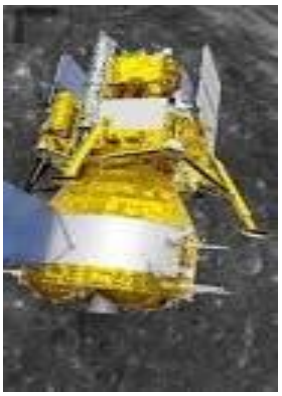

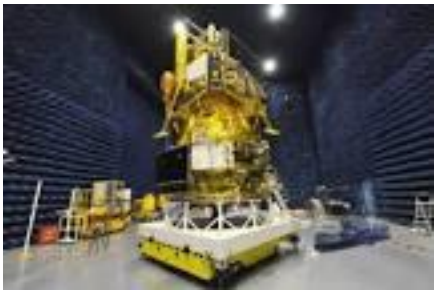

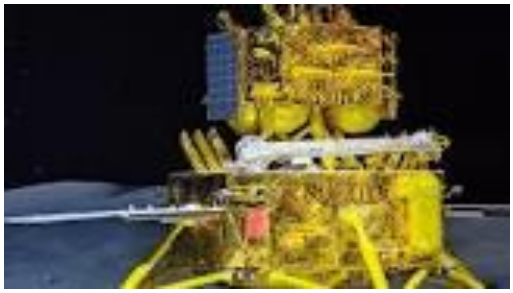

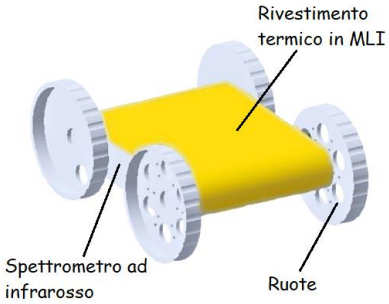

Chang'e 6 under framtagning och montering. Månbilen som ska rulla på månens baksida.

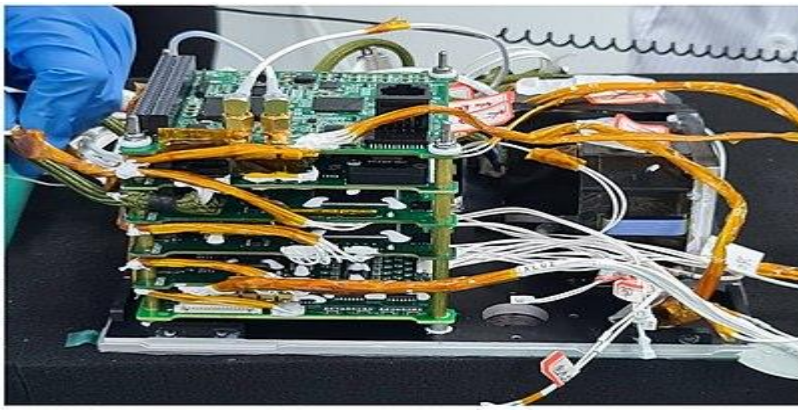

Chang'e 6 och modern teknologi
och dess månlandningsprogram

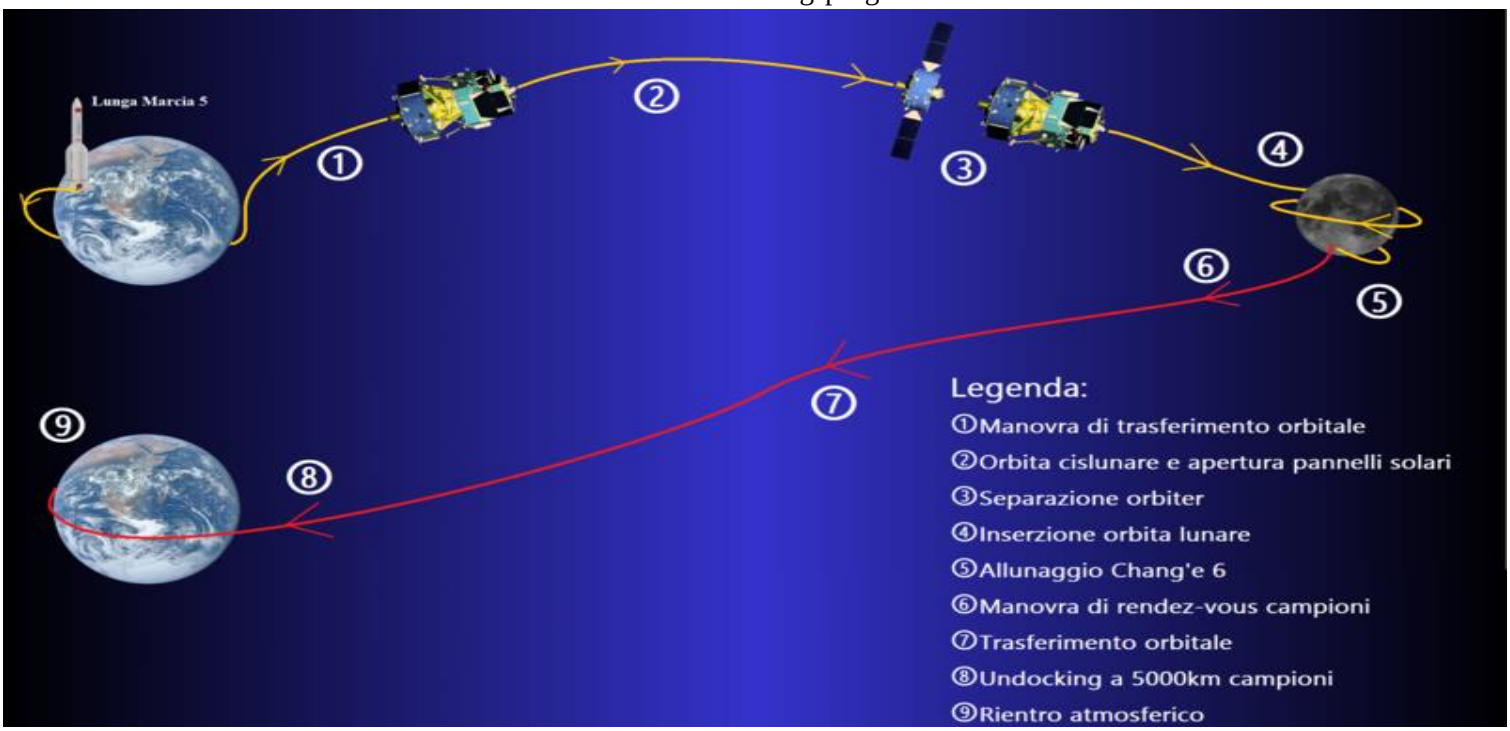

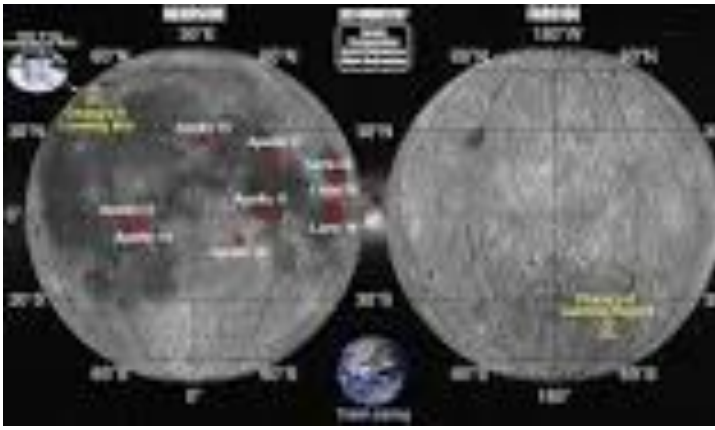

Chang'e 6 och dess månprogram

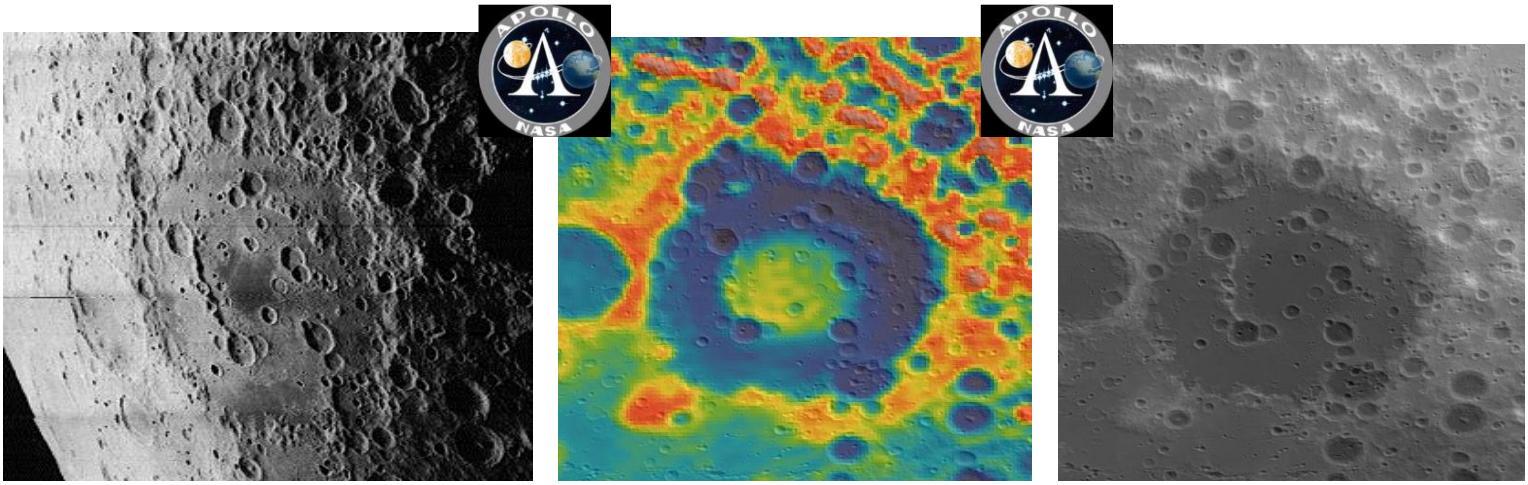

Apollo (crater), **Apollo basin**, 537 km
Och 37 meter djup

Topographic map

Gravity map based on GRAIL

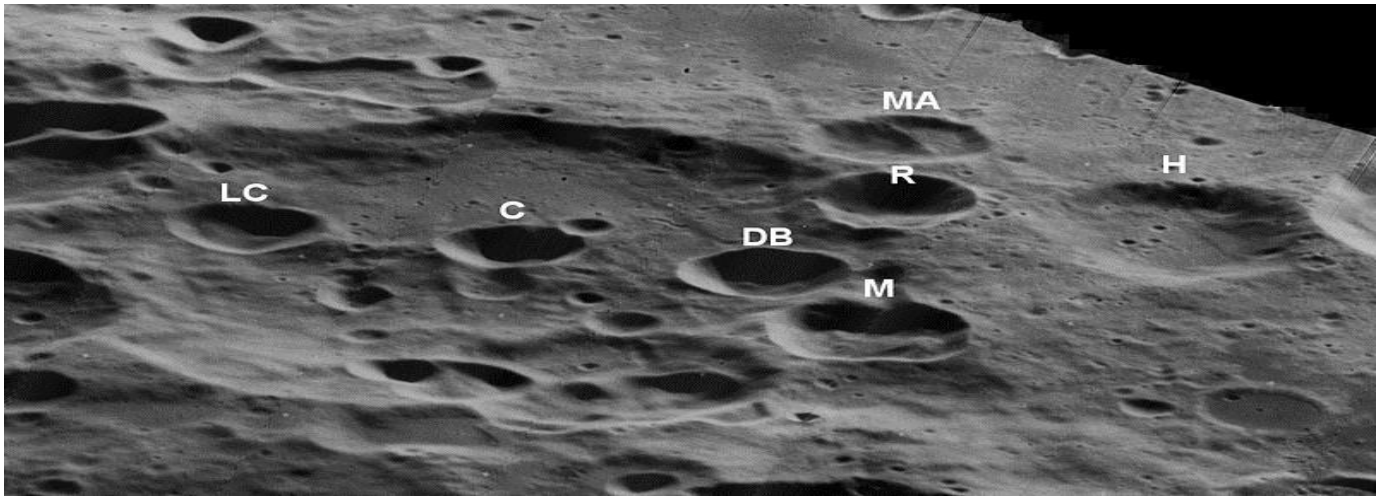

The craters L. Clark (**LC**), Chawla (**C**), D. Brown (**DB**), M. Anderson (**MA**), McCool (**M**), Ramon (**R**), and Husband (**H**). Lunar Orbiter 5 image.

Chang'e 6 lämnade jorden 3 maj 2024 och 8 maj gick in runt månen

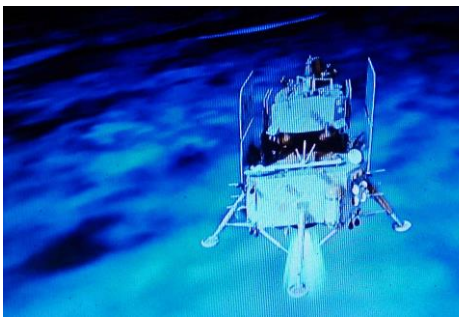

Chang'e 6:s

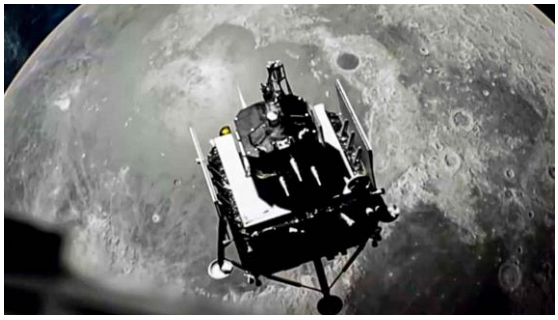
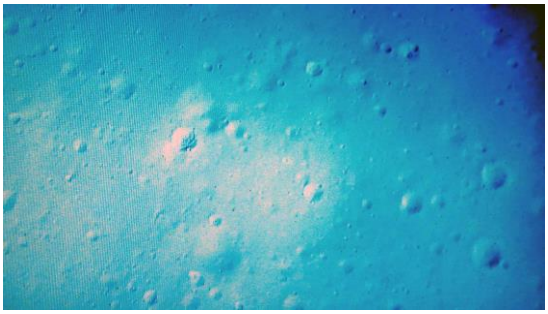
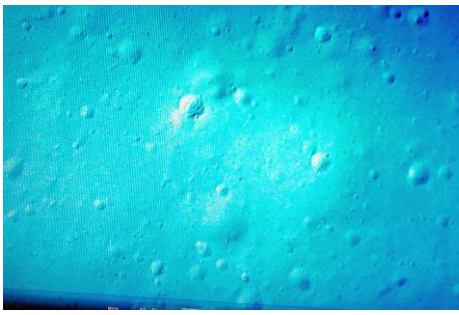

månlandare på väg för att landa

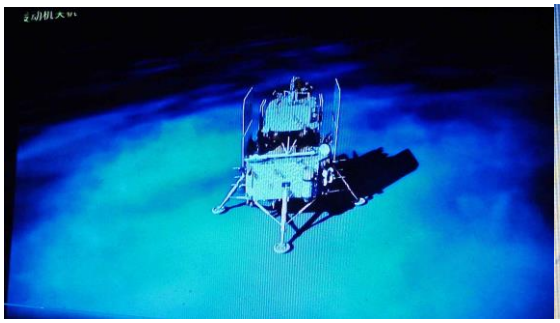

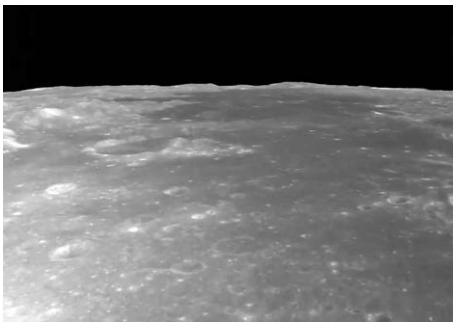
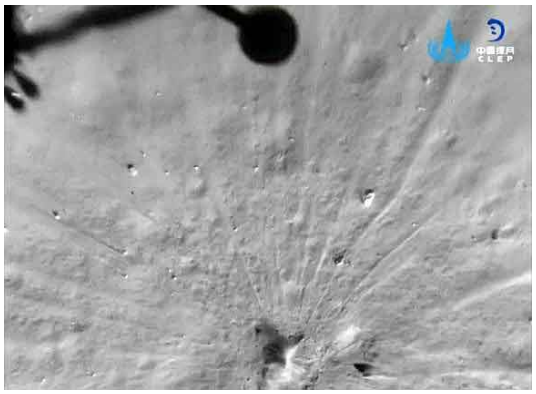
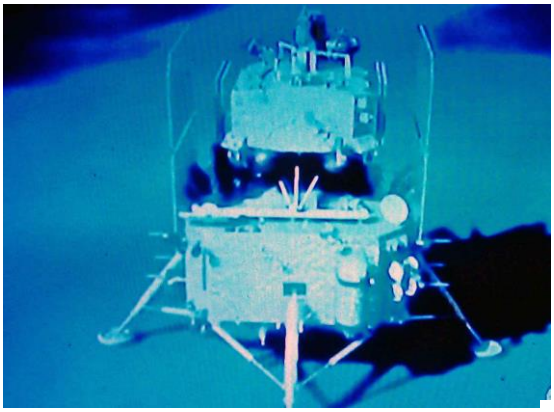
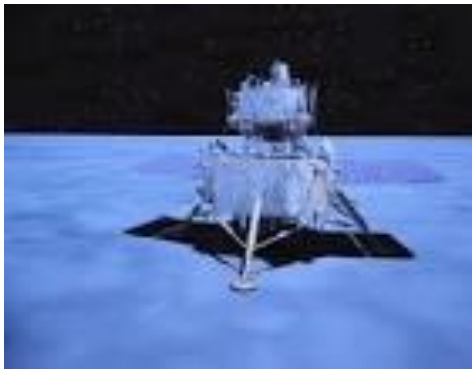

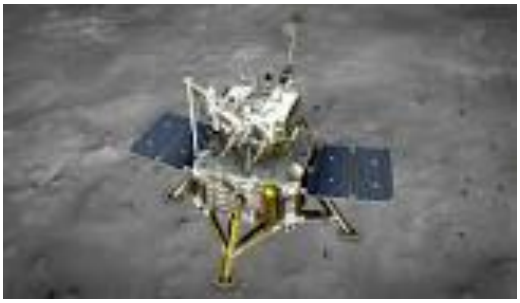

Chang'e 6 landar på månens baksida i Apollo-krater den 1 juni 2024. Apollo (crater), **Apollo basin** fick namnet efter Apollo-projektet.

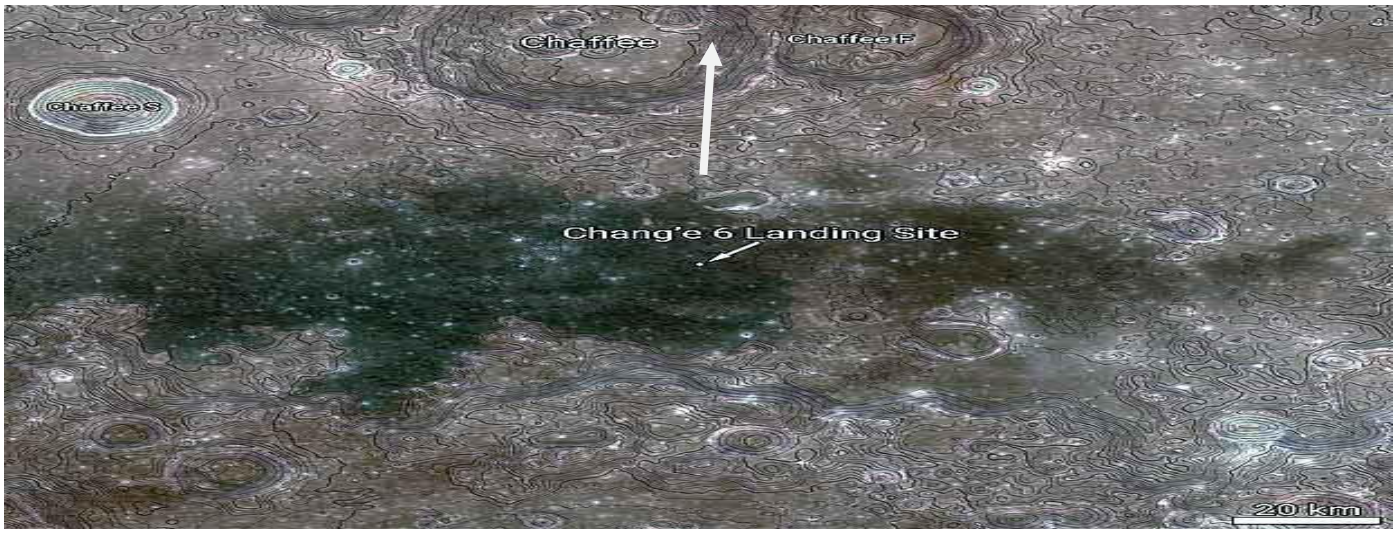

Bilden visar Chang'e 6 landnings säte. Månkratern Chaffee syns bredvid landnings sätet som fick namnet efter den amerikanska astronauten Roger Chaffee, Apollo 1. Han omkom under en träning tillsammans med V. Grissom och Ted White. 1967.

Landaren av Chang'e 6 är fullt igång med sitt uppdrag.

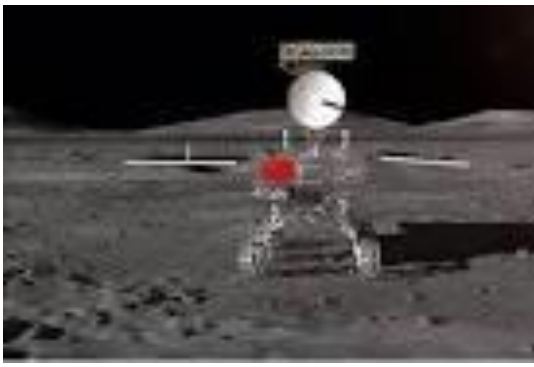

På bilden ser man landaren som plockar prover runt sig och månbilen **Janchangs Lunar rover** är på väg till ett större uppdrag att röra sig. I ett större område månbilen **Jinchan** ta prover därifrån också.

Start från månens baksida. Chang'e 6 lyfte den 6 juni 2924 från krater Apollo sedan dockade med moderfarkosten runt månen. Sedan gick starten mot jorden.

Den 6 juni 2024 avslutade Chang'e 6 sitt uppdrag i kratern Apollo på månens baksida, Enligt medierna uppdraget gick bra och olika prover togs hem från månen. Den 25 juni landade månfarkosten Chang'e 6 i Mongolia. Därmed har Kina gjort fyra raka månlandningar med framgång.

En intressant målning från månens baksida där Kina och USA möts. Av målningen framgår enligt min uppfattning att såväl Kina som USA söker en annan värld än på jorden, exempelvis: vänskap, kunskap och en bestående vetenskap.

Kina och USA möts i Apollo-krater på månens baksida. Synboliskt
-Kina, hej kompis, hur trivs du här? -USA, Tjänare, min polare jag trivs jätte bra här. –Kina. Här har vi en annan värld, se dig omkring oss det finns bara kunskap. –USA. Det älskar jag. Ser du, kunskap kan hålla oss ihop jätte bra, exempel på: är ISS rymdstation där vi amerikaner och ryssar lever i vänskap på grund av kunskap och vetenskap. –Kina. Vi kan göra samma sak här också och kan vi säga att vi kineser och amerikaner kan verka ihop här på månen i syfte på att nå vänskap i form av vetenskap på en högre kunskapsnivå…. ..

OBS! Så här tänkte jag att ett möte mellan Kina och USA ska äga rum som vänner, kompisar emellan som målningen ovan illustrerar. Månen kommer även i fortsättningen vara en civil granne för mänsklighet och kunskap och inte en krigszon för galenskap och ondskan.

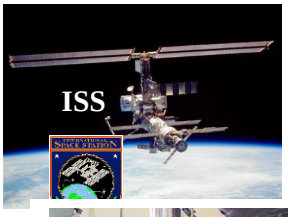

År 2000. Då installerade NASA och ROSCOSMOS den Internationala Rymdstationen ISS genom att skicka upp Expedition-1 till ISS. Den här hände 24 år sen. Sedan dess hundratals astronauter, kosmonauter från världens alla håll besökte ISS där alla levde och jobbade i vänskap och fred. Alla längtar tillbaka till ISS där alla är vänner. Snart kanske ska man välkomna taikonauterna också… **President Kennedy** sa åt världen att rymden inkl. månen ska vara för kunskap och mänsklighet och inte för krigszon och elände

Axiom Mission-3, 2024-01-18
SpaceX Crew-8, 2024-03-04
CST-100 (Boe-CFT), 2024-06-05
Polaris Dawn, 2024-09- 10
SpaceX Crew-9, 2024-09-28

Florida

Axiom Mission 3, 2024-01-18

Michael López-Alegría, **NASA**
Walter Villadei, AM/ESA
Alper Gezeravcı, TSA
Marcus Wandt, SNSA/ESA

Start. Kennedy Space Center Florida Pad 39A
Dockningen den 20 januari 2024
Dockning med ISS, 20 januari
Landning 9 februari 2024

SpaceX Crew-8, 2024-03-04

Matthew Dominick, NASA
Michael Barratt, NASA
Jeanette Epps, NASA
Alexander Grebenkin, Roscosmos

Start. Kennedy Space Center, Florida Pad 39A
Dockningen 5 mars 2024
Dockning med ISS**, Exp-71**
Landning 24 augusti 2024

Lyckad rymdfärd!

Crev 8 och planeten Mars

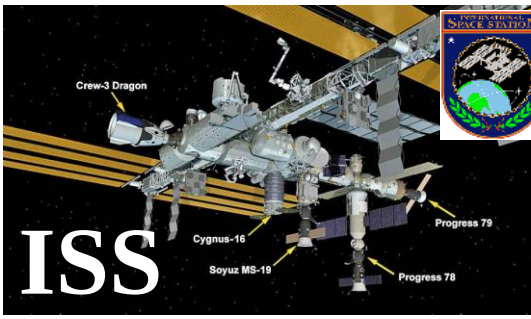

Även SpaceX Crew 8 gjorde sitt uppdrag och program väl

CST-100 Boe-CFT, 2024-06-05
Barry E. Wilmore, NASA
Sunita Williams, NASA

Start. Kennedy Space Center, Florida Pad 41
Testflygning av Boing
Dockningen 7 juni 2024
Dockning med ISS**, Exp-72**
Landning 8 september 2024

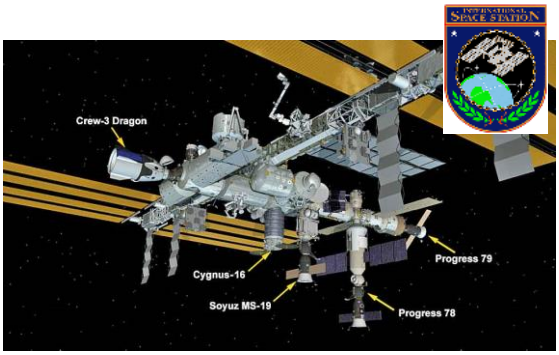

Testkörning av farkosten avbröts p.g.a. att den blev skadad. Besättningen flyttades över till ISS.

Rymdfarkosten **CST-100 Boe-CFT dockar med ISS**

Besättningen på **CST-100 Boe-CFT** flyttades till **ISS**

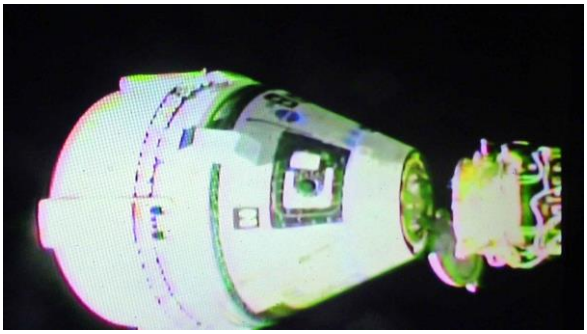
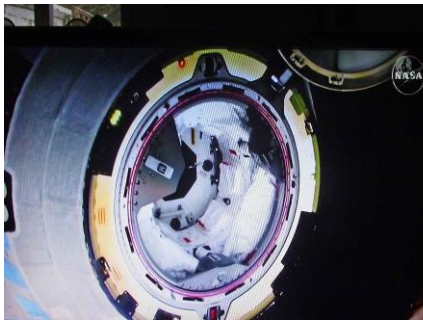
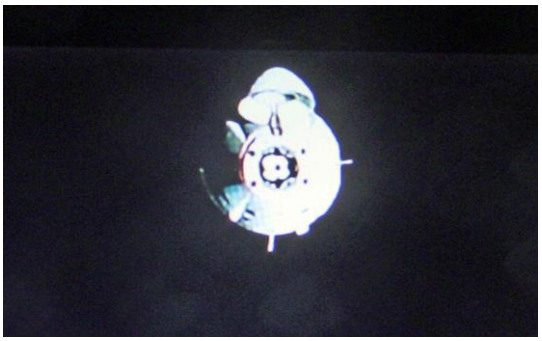

Efter att Boeing rymdfarkosten kopplades bort från ISS, märkte man att luckan är öppen. Förmedlingen den skulle stängas automatisk efter en vis tid. Nu fick Boeing stänga luckan och därefter ta ner farkosten för vidare undersökning.

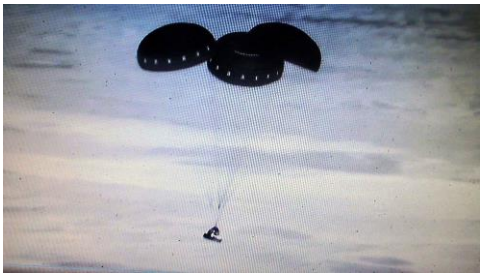

Sen 8 september 2024 Landade Boeing farkosten CST-100 Boe-CFT utan större problem. Därefter kom undersökningen igång av farkosten

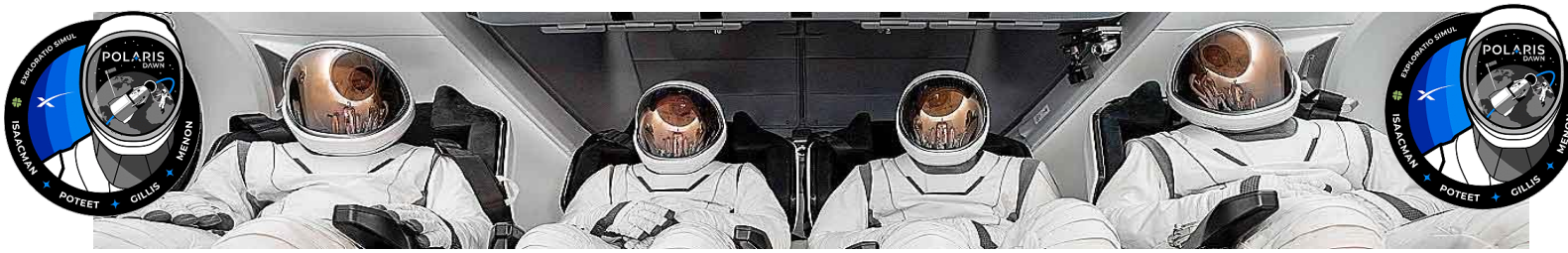

Polaris Dawn, 2024-09-10
Jared Isaacman, CDR USA
Scott Poteet, Pilot, USA
Sarah Gillis, MS, USA
Anna Menon, MS, USA

Start. Kennedy Space Center, Florida Pad 39A
Landning 15 september 2024
Florida

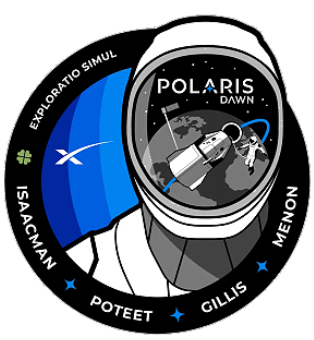

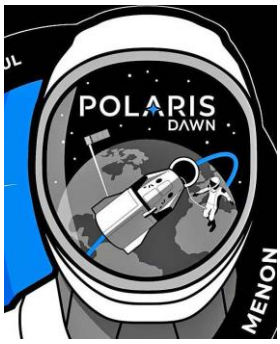

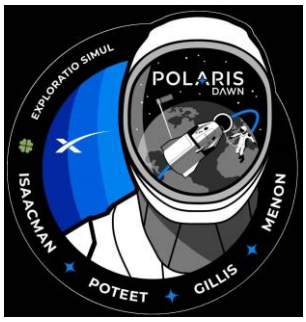

Besättnigen på Polaris Dawn genomförde rymdpromenader under uppdraget. Hela uppdraget genomfördes väl

SpaceX Crew-9, original besättning. Stephanie Wilson. NASA, Nick Hague, NASA, Aleksandr Gorbunov Roscosmos, Zena Cardman, NASA

SpaceX Crew-9, 2024-09-28

Nick Hague, NASA
Aleksandr Gorbunov, Roscosmos

Start. Kennedy Space Center, Florida Pad 40
Dockningen 29 september 2024
Dockning med ISS**, Exp-72**
Landning april ? 2025

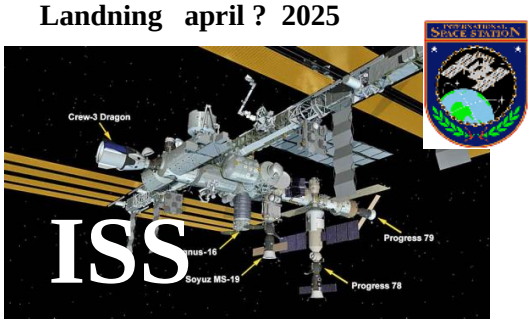

Besättningen på SpaceX Crew 9 välkomnas av Boeing astronauten Sunita Williams, bakom sig hon har ett flertal rymdfärder, bl.a. med STS rymdfärjorna. –Å Expedition 72:s vägnar jag vill jag välkomna våra kollegor från Dragon Freedom. Alex, välkommen till den internationella rymdstationen. Nick, välkommen tillbaka. Det är fint att vi nu är elva personer på Expedition 72.
Sunita Williams och Barry E. Wilmore ingår nu i Crewv 9 tillsammans med Alex och Nick och dem kommer att landa på jorden i april 2025, nästa år.

Att se rymdmän och rymdkvinnor samlas i en rymdstation framför video utanför jorden är fortfarande unik, fast det gör man i 24 år då och då.

Rymdpersonar lever där i en annan värld Lever i vänskap för kunskap och veteskap. Titta på bilderna, dem ljuger inte.

Kortk kan man ju sammanfatta att rymdpersoner där uppe i rymdstationen bör vara förebild för jordens befolkning, en förebild som värnar vänskap i form av kunskap. En enda intresse: **”Rymden/Livet”.**

Soyuz MS-25, Soyuz MS-26, 2024

Baikonur Cosmodrome

Soyuz MS-25 2024-03-23

Oleg Novitsky, Roscosmos

Marina Vasilevskaya, Belarus Space Agency

Tracy Caldwell-Dyson, NASA

Start Baikonur **LC-31,**

Dockningen den 25 mars. 2024

Dockning med ISS**, Exp-71**

Landning 24 september 2024

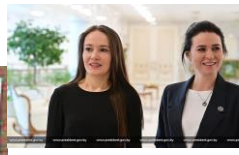

Soyuz MS-26 2024-09-11

Aleksey Ovchinin, Roscosmos

Ivan Vagner, Roscosmos

Donald Pettit, NASA

Start Baikonur **LC-31,**

Dockningen den 11 september 2024
Dockning med ISS**, Exp-71,72**
Landning 25 mars 2025

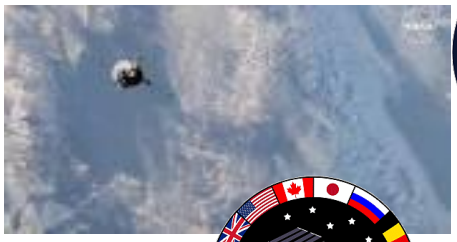

Shenzhou-18, Shenzhou-19, 2024

Jiuquan Satelite Launching Center, SLS-1

Shenzhou-18 2024-04-25

Ye Guangfu, CMSA
Li Cong, CMSA
Li Guangsu, CMSA

Start. Jiuquan Satelite Launching Center, SLS-1
Dockning. 25 .april .2024
Dockning med - Tiangong Expedtion 7
25 april 2024
Landning oktober 2024

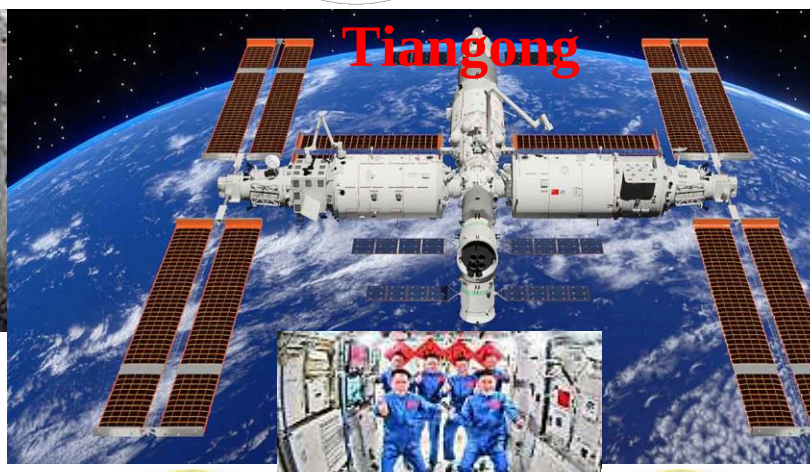

Den kinesiska rymdstationen är bemannad och aktiv året om.

Här har vi den andra gruppens rymdpersoner som också lever i en annan värld där uppe. Lever i kunskap och den dolda världen utanför jorden

Den kinesiska rymdstationen är bemannad och aktiv året om.

Shenzhou-19 2024-10-29

Cai Xuzhe, CMSA
Song Lingdong, CMSA
Wang Haoze, CMSA

Start. Jiuquan Satelite Launching Center, SLS-1
Dockning. 30 .oktober .2024
Dockning med Tiangong Expedtion 8
30 oktober 2024
Landning april 2025

Den kinesiska rymdstationen är bemannad och aktiv året om.

Kina har ett mycket genomtänkt forsknings-program årligen i sin rymdstation.

I dag skriver vi 2024. Den gamla religionen börjar ta sitt slut. Den nya religionen kallar man ”Vetenskap” i vilket naturen och människan står för Gud, dvs. naturen ersätter Gud. Det nya vetenskapen är Universum. Rymdstationer är centrum för den nya forskningen och utvecklingen när det gäller att förlänga livet. Jorden har nu två rymdstationer runt jorden, den ena är ISS och den andra är Tiangong.

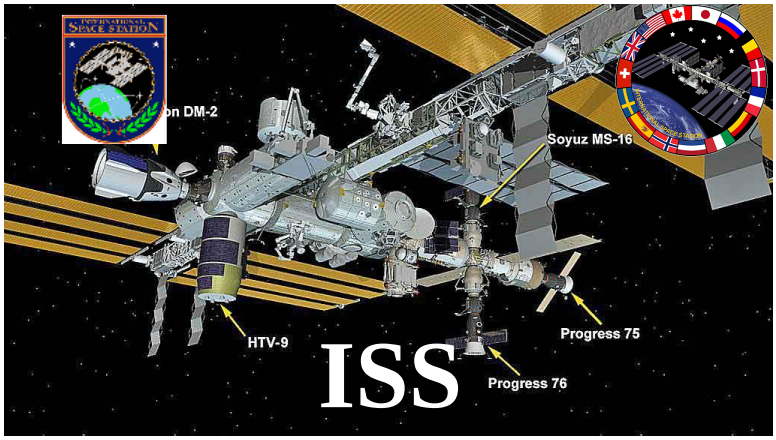

ISS, den internationella rymdstation

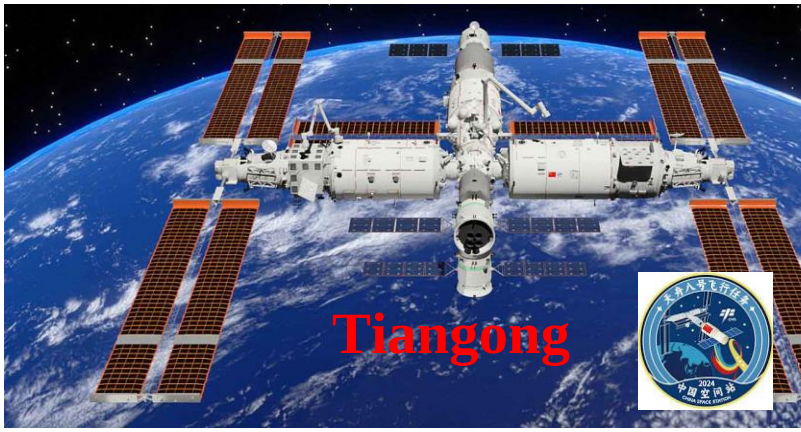

Kinas rymdstation Tiangong

NASA:s, första rymdstation var Skylab under 70-talet.

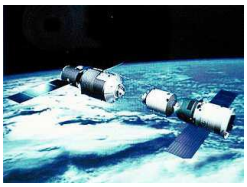

Kinas första rymdstation Tiangong I. Den 29 september 2011 lyfte rymdstationen Tiangong 1, därefter startade Shenzhou-8 från startplattan i Jiuquan LA-4/SLS-1som dockade med rymdstationen. Tiangong 1:s livslängd var två år och under tiden dockade även Shenzhou-9 och Shenzhou-10 med den. Läs mer om den här länken Industri **Månens besökare** sidorna 6-13.

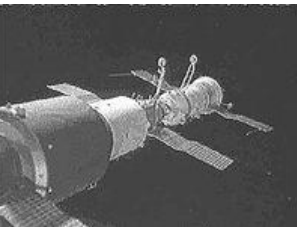

Samtidigt byggde sovjet sin rymdstation Salyut 1-6. Också under 70-talet. Rymdfarkosterna Soyuz som dockade med dem.

Salyut/Almaz-6. Detta var den första sovjetiska station som hade två dockningsportar, en fram och en bak. Den extra dockningsporten i aktern användes för att ta emot obemannade Progress-farkoster som kom med förnödenheter, experiment och bränsle. Den gjorde det också möjligt att skifta besättning på stationen utan att lämna den obemannad.

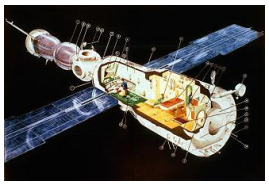

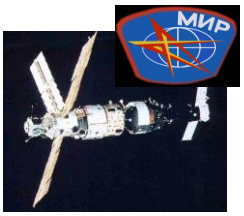

Den nya rymdstationen **Mir**, en utveckling av Salyut 6 och 7. Sändes upp den 19 februari 1986 från uppskjutningsrampen LC-200/39, Baikonur.
Den var rymdstation under 80 och 90-talet i bruk. STS rymdfärjorna dockade också med Mir rymdstation.

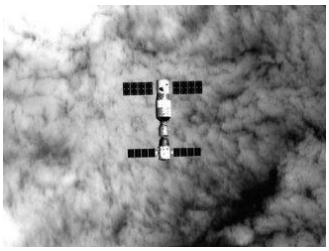

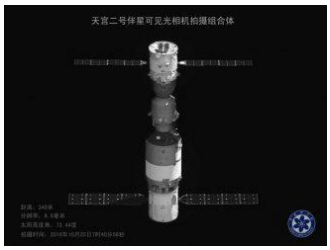

Dockning mellan rymdstationen Tiangong-2 och Shenzhou-11, 18 oktober 2016.

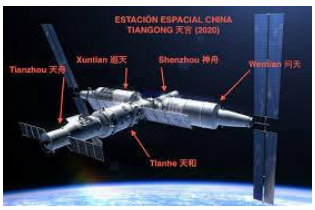

Rymdstationen Tiangong-3 Dockning med rymdstation skedde f.o.m. Shenzhou-12 2021.

Se vidare **Industri**, länken ***Månens besökare, final,*** sidorna 6-13

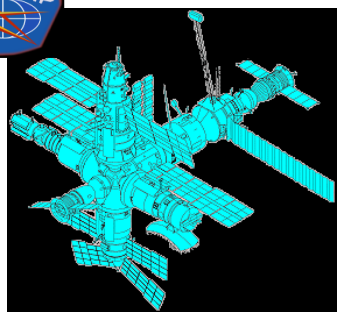

En utbyggd rymdstation Mir som var aktiv f.o.m. 1986 t.o.m. 2001. Den 23 mars 2001 störtade Mir och brann upp i atmosfären

Se vidare **Industri**, länken ***Månens besökare, final,*** sidorna 125-128. Och **Att Erövra rymden I**, sidorna 1-163.

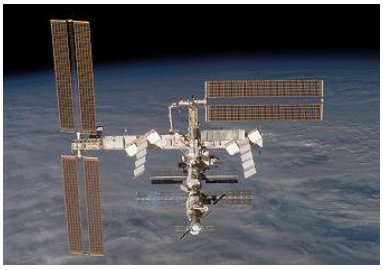

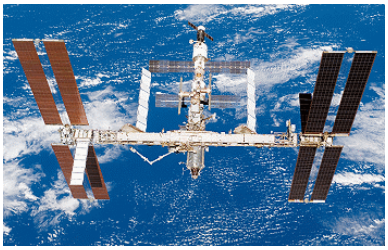

Rymdstation ISS

Rymdstation Tiangong

Sovjetunionen 1957
Aleksei Ledovsky, Vostok-1 1957.
Aleksei Ledovsky var den förste kosmonaut som sköts upp från Kapustin Jar 1957.
Förste kosmonaut
Han omkom…

USA/USAF 1958
Kincheloe, Iven Carl,, Mercury 1
Han gör det första militära uppdraget från **Vandenberg. 1958..**
Förste astronaut
Han omkom…

Kina/ CNSA 2003
Yang Liwei. Shenzhou-5
Start av Shenzhou-5 den 15 oktober 2003 från startplattan i Jiuquan **LA-4/SLS-1**
Förste Taikonaut
Hans rymdfärd lyckades väl efter 46-47 år A. Ledovskys och I. Kincheloes, rymdfärd.

Sovjetunionen/Ryssland.
I början hette dess Rymdorganisation **Sovjet Space Program** som grundades 1951 och när Sovjet föll ihop och blev Ryssland igen grundades **Roscosmos** (Russian Space Agency) 25 February 1992.
Än idag den ryska rymdprogrammet styrs från Roscosmos och organisationen ligger i Moskva. Både den militära och den civila verksamheten styrs från Roscosmos. Deras allra största rymdprojekt är Soyuz. Den första Soyuz sändes i väg **1967-04-23, och** Soyuzprojektet finns än idag, och det är jordens största rymdprojekt.

USA/NACA/NASA
NACA, National Advisory Committee for Aeronautics
Grundades den 3 mars 15, Nedlagd 1 oktober 1958. Nästan samtidigt inrättades NASA, **National Aeronautics and Space Administration 1958.**
Lägger vi ihop alla dessa år till 2024 får vi fram 109 år. Alltså USA har 109 års erfarenhet av rymden och dess alla amerikanska rymdfärder.

1990 har NASA firat sin 75 års verksamhet från det första flygplan till rymdfärjorna som var aktiva ända fram 2011.
NASA:s STS rymdprojekt är näst störst, Den första SIS-1 startade 1981 och den sista STS-135 landade 2011.

KINA/CNSA
CNSA, National Space Administration, grundades den 22 april 1993, alltså 41 år efter att Ryssland grundade sin rymdverksamhet och ca 75 år efter att USA grundade sin. Såväl Ryssland som USA har ett enormt försprång mot Kina

Sovjet/Ryssland har grundat sin rymdorganisation 1951 och sände upp sin första kosmonaut 1957 i Vostok 1. USA grundade sin NASA 1958 och sände upp sin första astronaut 1961 i Mercury-3 men dessförinnan USF sände upp sin första astronaut 1958 i Mercury-1. Varför gick så jätte fort med raket och rymdutvecklingen? Ju, tyskar, efter andra världskrigets slut de tyska raketingenjörerna och teknikerna delades upp sig, en del av dem valde USA och en del av dem valde Sovjet att fortsätta raket och rymdutvecklingen. Och den känner världen till. Men om vi tittar på Kina och dess rymdorganisation som grundades 1993 och tio år senare sände upp sin förse taikonaut 2003. Den kinesiska rymdfarkosten Shenzhou liknade sovjets rymdfarkost Soyuz och i början gick rykte om att Kina kopierade Sovjets rymdfarkost. Min egen uppfattning är att Sovjet hjälpte Kina att komma igång med sin rymdverksamhet. Att en nation hjälper en annan nation är det okej. Sedan gick Kina sin egen väg. Idag har Kina en egen modern rymdstation för sex taikonauter, sände obemannade rymdfarkoster såväl till månen som till planeten Mars och landade där och även har bemannande rymdfärder runt jorden sedan 2003. Där här är en enorm prestation under så kort tid. Enlig min uppfattning Kinas rymdverksamhet består av: Säkerhet, noggrannhet och försiktighet är Kinas framgång.

Om någon läser den här om Kina tror att jag står vid Kinas sida. Så är icke fallet. Kina har sin egen omfattande historia som sträcker sig tillbaka i tiden ca 5000 år. Den förste gula kejsaren kom från rymden och grundade Kina och hans välde var ca 100 år. Han införde ny teknik och vetenskap. Han byggde ett UFO i form av en drake. Parallellt med Egyptens pyramider byggde Kina sina egna pyramider till okänt syfte. Läs mer om den här länken Industri **Att erövra rymden 18, Lucifer** sidorna 67-84. En rekommendation. Jag själv är mycket intresserad av kinesisk s.k. dold tilldragande historia.

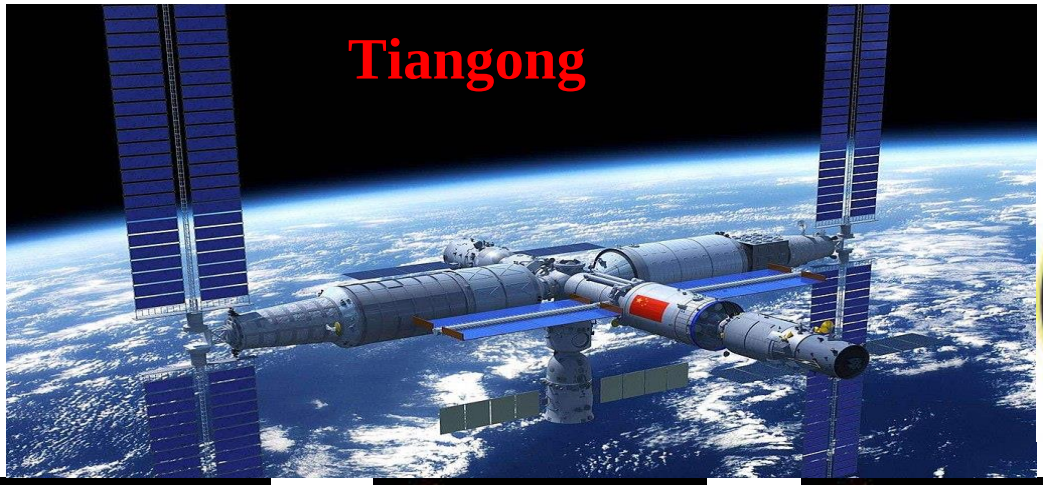

Inom kort kommer CNSA utöka sin rymdstation med tre toppmodern enheter så att rymdstationen blir större och då kommer att uppstå en situation att CNSA kan bjuda in kosmonauter och astronauter i deras rymdstation, men rymdstationen måste ha samma dockningssystem som ISS har. Jag hoppas att inom den närmaste framtiden ska astronauter, kosmonauter och taikonauter träffas i en rymdstation och prata om den stora rymden, Vintergatan och Universum, alltså prata om en **ny vetenskap.. Det är mänskligt.**

Soyuz-1, 1967-04-23. Komarov Vladimir
Omkom, Startplatta **LC-1**.

Soyuz MS-26 2024-09-11

Aleksey Ovchinin, Roscosmos , Ivan Vagner, Roscosmos, Donald Pettit, NASA
Startplatta **LC-31**.

STS-1, Columbia
John W. Young, Robert Crippen 12 april 1981
Kennedy Space Center, Florida, **LC 39A**

STS-135, Atlantis, ISS, **Atlantis sista flight, (33), Sista gången för Shuttle Program**
Christopher Ferguson, Douglas Hurley, Sandra Magnus, Rex Walheim
8 juli 2011, Kennedy Space Center, Florida, **LC 39A**

En nygammal vetenskap avslutades. Man står inför nya utmaningar.

Människans tragedi

/…/ Den Kosmiske Adam/Ljusbringaren till Gud Mammon Herren):
Med snåla händer du agerar, men du är en mäktig Herre –
En liten bit mark under foten är tillräcklig för mig,
Där förnekelsens fot fäster sig,
Och din värld kommer att besegras.

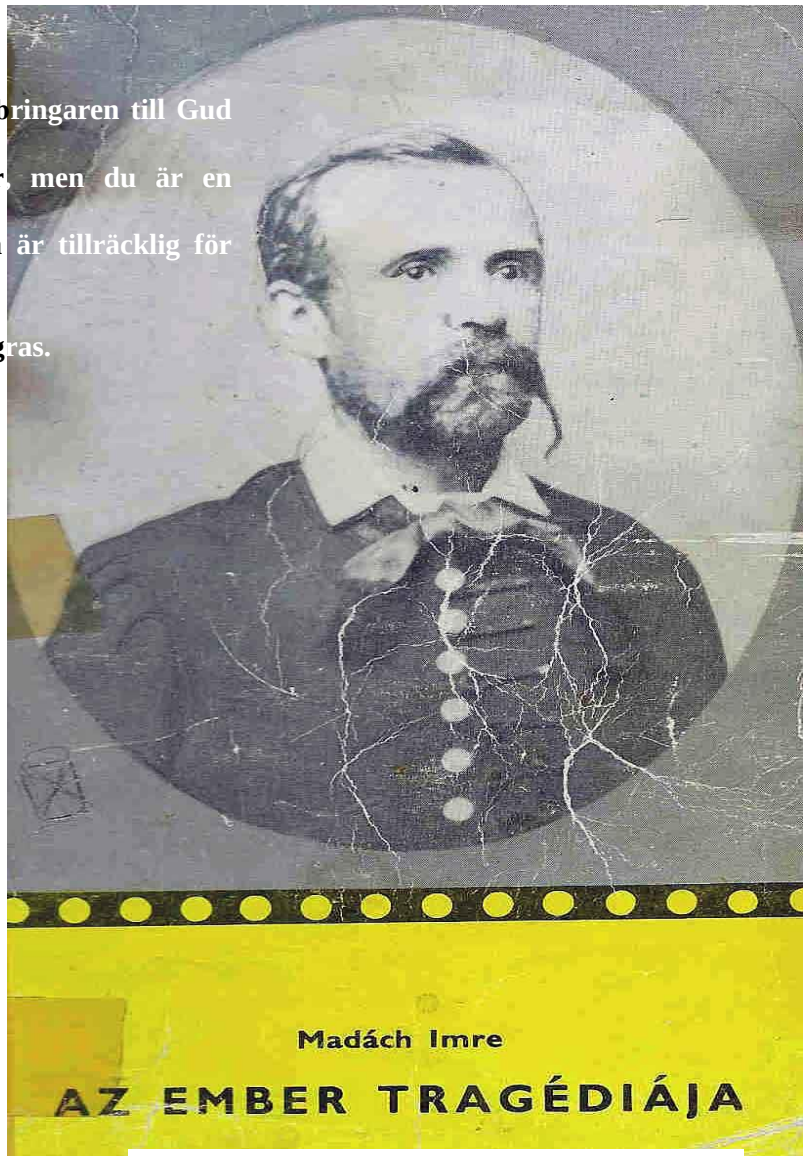

1861

Madách Imre, 1823-1864

Az Ember tragédiája

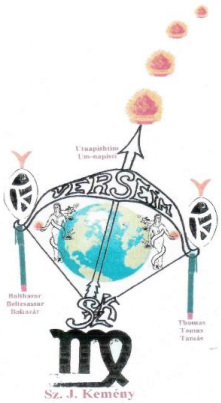

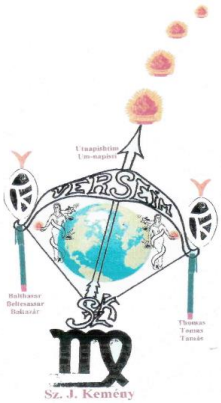

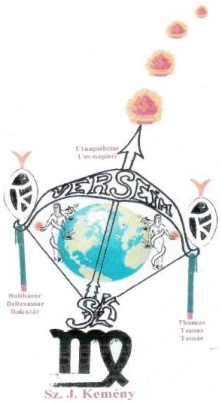

Dubbelstiärnesystem som är orsaken till de globala katastroferna av olika kända slag

Nostradamus - Quatrains

Century 2, Quatrain 41

Den stora stjärnan skall brinna i sju dagar,
Molnet skall framkalla **två solar**:
Den stora besten skall yla hela natten
När den store påven skall byta land.

En fullständig träff av Nostradamus redan under 1600-talet.

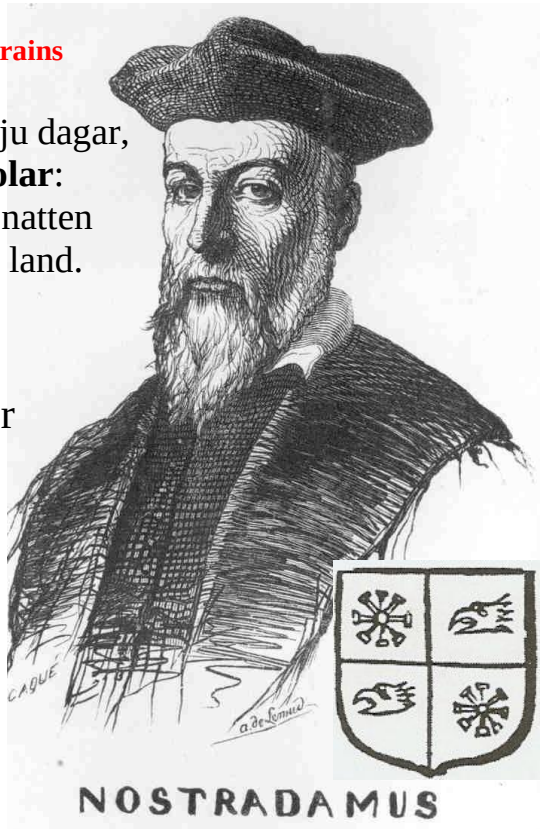

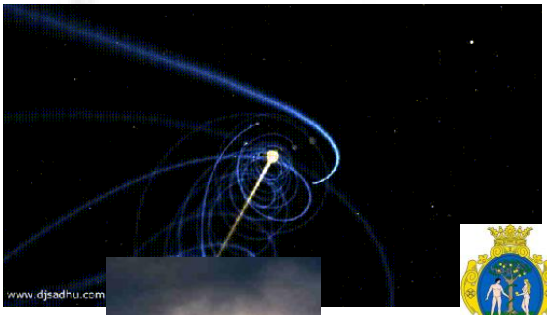

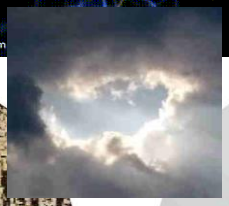

Enok/Utnapisthim, Sumer
Lameks enfödde son
Kapitel X, 1-29:

Daniel/Baltazár
Babylon, Babylonien,
Persien

Tomas/Tamás,
Toma bar Yehosef
Armenien, Nazaret, Palestina
Timmermannen Josefs enfödde son

Kemény, Szabolcs József
Magyarország, Baja
Stockholm, Sverige
Tibor Keménys enfödde son

Och jag, Enoch, jag ensam såg bilden af all tings slut. Aldrig skall någon mensklig varelse se det, såsom jag såg det. Se motsvarande syn, länken vetenskap ""Svarta hålets hemlighet" sidorna 3-6.

Ändens tid

Dan, 12:4 och 12:13

”/…/ Men du, Daniel, må gömma dessa ord och försegla denna skrift intill ändens tid; många kommer att rannsaka den, och insikten skall så växa till.”

”Men gå du fram mot ändens tid; sedan du har vilat, skall du uppstå till din del, vid dagarnas ände. /…/”

Slutligen:
5, Jesus sade: ”Lär känna det som finns framför era ögon, och det som är fördolt för er skall bli uppenbarat. Ty inget är fördolt som inte skall uppenbaras, och inget är begravt som inte skall uppväckas igen”. - Även Jesus ville att allt som är fördolt skall komma upp till ytan och att låta världen få kunskap.
10. Jesus sade: ”Jag har kastat en eld över världen, och se, jag vårdar den tills den flammar upp”. **16. Jesus sade:** ”Människor kanske tror att jag har kommit att bringa frid i världen. De vet inte att jag har kommit för att bringa söndring i världen, eld, svärd och krig.”

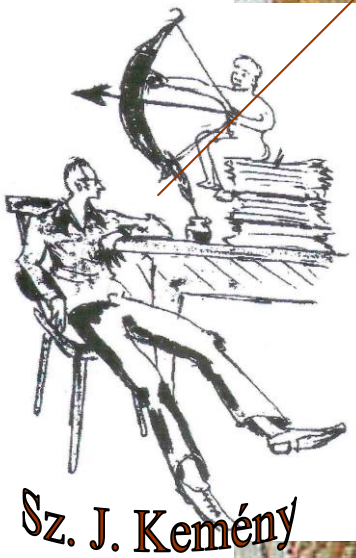

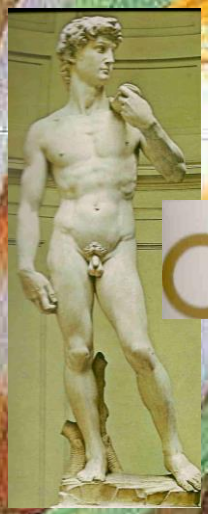

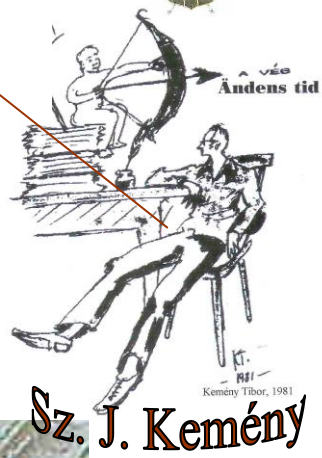

Tibor E och jag, Szabolcs/ Josef
Foto: Tibor Kemény 1964
Stockholm

Michelangelo, Daniel, Sixtinska kapellet, Rom, 1511

Tibor E och jag, Szabolcs/ Josef
Foto: Tibor Kemény 1964
Stockholm

Thomas, Tomas, Tamás